

අභිගුත්තරනිකායෙ

අට්ඨකනිපාත-ටීකා

1. පටිමපණ්ණාසකං

1. මෙත්තාවග්ගො

1. මෙත්තාසුත්තවණ්ණනා

1. අට්ඨකනිපාතස්ස පටිමෙ වඩ්ඪිතායාති භාවනාපාරිපූර්වසෙන පරිබුහිතාය. පුනස්සුතං කතායාති භාවනාය ඛණ්ඩිකරණෙන අපරාපරං පවත්තිතාය. යුත්තයානසදිසකතායාති යථා යුත්තආපඤ්ඤායානං ඡෙකෙන සාරටීනා අධිට්ඨිතං යථාරුචි පවත්තිති, එවං යථාරුචි පවත්තාරහනං ගමිතාය. පතිට්ඨානට්ඨෙතාති සබ්බසම්පත්තිඅධිට්ඨානට්ඨෙතා. පච්චුපට්ඨිතායාති භාවනාඛණ්ඩිකාරොහි පති පති උපට්ඨිතාය අවිජ්ජිතාය. සමන්තතො චිතායාති සබ්බභාගෙන භාවනානුරූපං වයං ගමිතාය. තෙනාහ “උපචිතායා”ති. සුට්ඨු සමාරද්ධායාති අතිවිය සම්මදෙව නිබ්බන්තිගතාය.

යො ව මෙත්තං භාවයතීතිආදීසු යො කොචි ගහට්ඨො වා පබ්බජිතො වා, මෙත්තන්ති මෙත්තාඤ්ඤානං.

අප්පමාණන්ති භාවනාවසෙන ආරම්මණවසෙන ව අප්පමාණං. අසුභභාවනාදයො විය හි ආරම්මණෙ එකදෙසග්ගහණං අකත්වා අනවසෙසඵරණවසෙන අනොධිසො ඵරණවසෙන ව, අප්පමාණාරම්මණතාය පගුණභාවනාවසෙන ව අප්පමාණං. තනු සංයොජනා හොන්තිති මෙත්තං පාදකං කත්වා සම්මසිත්වා හෙට්ඨිමෙ අරියමග්ගෙ අධිගච්ඡන්තස්ස සුබ්බෙනෙව පටිසංයොජනාදයො පභීයමානා තනු හොන්තිති එවමෙත්ථ අත්ථො දට්ඨබ්බො.

එවං කිලෙසප්පහානඤ්ඤා නිබ්බානාධිගමඤ්ඤා මෙත්තාභාවනාය සිබ්බපත්තමානිසංසං දස්සෙත්වා ඉදානි අඤ්ඤෙපි ආනිසංසෙ දස්සෙතුං “එකමපි වෙ”තිආදි වුත්තං. තත්ථ අද්වයචිත්තොති මෙත්තාබ්බලෙන සුට්ඨු චිත්තමිහිතබ්බාපාදතාය බ්බාපාදෙන අද්දසිතචිත්තො. මෙත්තායතීති හිතඵරණවසෙන මෙත්තං කරොති. කුසලීති අතිසයෙන කුසලවා මහාපුඤ්ඤො, පටිසාදිඅනත්ථට්ඨිගමෙන බෙමී. සබ්බෙ ව පාණොති ව-සද්දො බ්බාතිරෙකො. මහසානුකම්පීති චිත්තෙන අනුකම්පන්තො. ඉදං වුත්තං හොති – එකසත්තවිසයාපි තාව මෙත්තා මහාකුසලරාසි, සබ්බෙ පන පාණො අත්තතො පුත්තං විය හිතඵරණෙන මහසා අනුකම්පන්තො පහුකං පහුං අනප්පකං අපරියන්තං චතුසට්ඨිමහාකප්පෙපි අත්තතො විපාකප්පබන්ධං පවත්තෙතුං සමත්ථං උළාරං පුඤ්ඤං අරියො පරිසුද්ධචිත්තො පුග්ගලොව කරොති නිජ්ජාදෙතිති. සත්තභරිතන්ති සත්තෙහි අවිරලං, ආකිණ්ණමනුස්සන්ති අත්ථො.

සඬගභවත්ථුනීති (සං. නි. ටී. 1.1.120) ලොකස්ස සඬගණ්ණනකාරණානි. නිජ්ජන්තසස්සතො නව භාගෙ කස්සකස්ස දත්වා රඤ්ඤං එකභාගග්ගහණං දසමභාගග්ගහණං. එවං කස්සකා හට්ඨතුට්ඨා සස්සානි සම්පාදෙන්නීති ආහ “සස්සසම්පාදෙන මෙධාවිතාති අත්ථො”ති. තතො ඔරභාගෙ කිර ඡභාගග්ගහණං ජාතං. ඡමාසිකන්ති ඡන්තං ඡන්තං මාසානං පහොනකං. පාසෙතිති පාසගතෙ විය කරොති. වාචාය පියං වාචාපියං, තස්ස කම්මං වාචාපෙය්‍යං. සබ්බසො රට්ඨස්ස ඉද්ධාදිභාවතො බෙමං. නිරබ්බුදං වොරියාභාවතො. ඉද්ධඤ්ඤි රට්ඨං අවොරියං. “නිරග්ගළ”න්ති වුච්චති අපාරුතසරභාවතො.

උද්ධංමුලකං කත්වාති උම්මුලං කත්වා. ද්විහි පරියඤ්ඤෙහිති මහායඤ්ඤස්ස පුබ්බභාගෙ පච්ඡා ව පවත්තෙතබ්බෙහි ද්විහි පරිවාරයඤ්ඤෙහි. සත්ත...පෙ... හීසනස්සාති සත්තනවුතාධිකානං පඤ්චන්තං පසුසතානං මාරණෙන හෙරවස්ස පාපහීරුකානං හයාවහස්ස. තථා හි වදන්ති –

“ඡසතානි නියුජ්ජන්ති, පසුනං මජ්ඣිමෙ හනි;
අස්සමෙධස්ස යඤ්ඤස්ස, උනානි පසුහි තිහි”ති. (සං. නි. ටී. 1.1.120; අ. නි. ටී. 2.4.39);

සම්මන්ති යුගච්ඡිද්දෙ පක්ඛිපිතබ්බදණ්ඩකං. පාසන්තිති බිපන්ති. සංභාරිමෙහිති සකටෙහි වහිතබ්බෙහි. පුබ්බෙ කිර එකො රාජා සම්මාපාසං යජන්තො සරස්සතිනදිතිරෙ පට්ඨියා විවරෙ දින්නෙ නිමුග්ගොයෙව අහොසි. අන්ධබාලබ්‍රාහ්මණා ගතානුගතිගතා “අයං තස්ස සග්ගගමනමග්ගො”ති සඤ්ඤාය තත්ථ සම්මාපාසං යඤ්ඤං

පටිඨපෙන්නි. තෙන වුත්තං “නිමුග්ගොකාසනො පහුති”ති . අයුපො අප්පකදිවසො යාගො, සයුපො ඛහුදිවසං සාධෙය්‍යො සත්‍රයාගො. මත්තපදාභිසඬ්ඛතානං සප්පිමධුනං “වාජ”මිති සමඤ්ඤා. භිරඤ්ඤසුවණ්ණගොමහිංසාදි සත්තරසකදක්ඛිණස්ස. සාරගඛ්භකොට්ඨාගාරාදීසු නත්ථි එත්ථ අග්ගලානි නිරග්ගලො. තත්ථ කිර යඤ්ඤෙ අත්තනො සාපතෙය්‍යං අනවසෙසනො අනිගුහිත්වා නිය්‍යාතියති.

වන්දප්පහානි (ඉතිවු. අට්ඨ. 27) වන්දිමස්සෙව පහාය. තාරාගණාව සබ්බෙති යථා සබ්බෙති තාරාගණා වන්දිමසොභාය සොළසිමිපි කලං නාග්ඝන්ති, එවං තෙ අස්සමෙධාදෙයො යඤ්ඤා මෙත්තස්ස චිත්තස්ස වුත්තලක්ඛණෙන සුභාවිතස්ස සොළසිමිපි කලං නානුභවන්ති, න පාපුණන්ති, නාග්ඝන්තිති අත්ථො.

ඉදානි අපරෙපි දිට්ඨමිතිකසම්පරායිකෙ මෙත්තාභාවනාය ආනිසංසෙ දස්සෙතුං “යො න භන්ති”තිආදි වුත්තං. තත්ථ යොති මෙත්තාබ්‍රහ්මචරිභාවනානුයුත්තො පුග්ගලො. න භන්තිති තෙනෙව මෙත්තාභාවනානුභාවෙන දුරවික්ඛම්භිතබ්‍යාපාදතාය න කඤ්චි සත්තං හිංසති, ලෙඩ්ඛුදණ්ඩාදිහි න විබාධති වා. න සාතෙතීති පරං සමාදපෙත්වා න සත්තෙ මාරාපෙති න විබාධාපෙති ව. න ජිනාතීති සාරම්භවිග්ගාහිකකථාදිවසෙන න කඤ්චි ජිනාති සාරම්භස්සෙව අභාවතො, ජානිකරණවසෙන වා අට්ටකරණාදිනා න කඤ්චි ජිනාති. තෙනාහ “න අත්තනා පරස්ස ජානිං කරොති”ති. න ජාපයෙති පරෙහි පයොපෙත්වා පරෙසම්පි ධනජානිං න කාරාපෙය්‍ය. තෙනාහ “න පරෙන පරස්ස ජානිං කාරොති”ති. මෙත්තාය වා අංසො අවිහෙය්‍යනට්ඨෙන අවයවභූතොති මෙත්තංසො.

මෙත්තාසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

2-4. පඤ්ඤාසුත්තාදිවණ්ණනා

2-4. දුතියෙ ආදිබ්‍රහ්මචරියිකායානි ආදිබ්‍රහ්මචරියමෙව ආදිබ්‍රහ්මචරියිකා. තෙනාහ “මග්ගබ්‍රහ්මචරියස්ස ආදිභූතාය”ති. අරියොති නිද්දොසො පරිසුද්ධො. තුණ්හිභාවො න තිත්ථියානං මුගඛ්ඛතගහණං විය අපරිසුද්ධොති අරියො තුණ්හිභාවො. වතුත්ථජ්ඣානන්ති උක්කට්ඨනිද්දෙසෙනෙතං වුත්තං, පඨමජ්ඣානාදිනිපි අරියො තුණ්හිභාවොත්ථෙව සඬ්ඛං ගච්ඡන්ති. ජානන්ති ඉදං කම්මසාධනන්ති ආහ “ජානිතඛ්ඛකං ජානාති”ති. යථා වා එකච්චො විපරිතං ගණ්හන්තො ජානන්තොපි න ජානාති, පස්සන්තොපි න පස්සති, න එවමයං. අයං පන ජානන්තො ජානාති, පස්සන්තො පස්සතිති එවමෙත්ථ දට්ඨබ්බො. තතියාදිනි සුවිඤ්ඤෙය්‍යානි.

පඤ්ඤාසුත්තාදිවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

5. පඨමලොකධම්මසුත්තවණ්ණනා

5. පඤ්චමෙ ලොකස්ස ධම්මානි සත්තලොකස්ස අවස්සංභාවිධම්මා. තෙනාහ “එතෙහි මුත්තා නාම නත්ථි”තිආදි. සාසච්ඡාදනාදිනං ලද්ධි ලාභො, තානි එව වා ලද්ධිබ්බතො ලාභො, තදභාවො අලාභො, ලාභග්ගහණෙන චෙත්ථ තඛ්ඛිසයො අනුරොධො ගහිතො, අලාභග්ගහණෙන විරොධො. යස්මා ලොභිතෙ සති තදුපසාතවසෙන පුබ්බො විය අනුරොධො ලද්ධාවසරො එව භොති, තස්මා වුත්තං “ලාභෙ ආගතෙ අලාභො ආගතොයෙවා”ති. එස නයො යසාදීසුපි. සෙසං සුවිඤ්ඤෙය්‍යමෙව.

පඨමලොකධම්මසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

6-8. දුතියලොකධම්මසුත්තාදිවණ්ණනා

6-8. ඡට්ඨෙ අධිකං පයසති පයුජ්ජති එතෙනානි අධිජ්ජයාසො, සවිසෙසං ඉතිකත්තඛ්ඛකිරියා. තෙනාහ “අධිකජ්ජයොගො”ති. සත්තමට්ඨමෙසු නත්ථි චත්තඛ්ඛං.

දුතියලොකධම්මසුත්තාදිවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

9. නන්දසුත්තවණ්ණනා

9. නවමෙ දුට්ඨා කුලපුත්තා ජාතිකුලපුත්තා ආචාරකුලපුත්තා ව. තත්ථ “තෙන ඛො පන සමයෙන රට්ඨපාලො කුලපුත්තො තස්මිංයෙව ථුල්ලකොට්ඨිකෙ අග්ගකුලිකස්ස පුත්තො”ති (ම. නි. 2.294) එවං ආගතා උච්චාකුලපුත්තා ජාතිකුලපුත්තා. “සද්ධායෙනෙ කුලපුත්තා අගාරස්මා අනගාරියං පබ්බජිතා”ති (ම. නි. 3.78) එවං ආගතා පන යත්ථ කත්ථවි කුලෙ පසුතාපි ආචාරකුලපුත්තා නාම. ඉධ පන උච්චාකුලජ්ජසුතතං සන්ධාය “කුලපුත්තොති, හික්ඛවෙ, නන්දං සම්මා වදමානො වදෙය්‍යා”ති හගවතා වුත්තන්ති ආහ “ජාතිකුලපුත්තො”ති. උභොහිපි පන කාරණෙහි තස්ස කුලපුත්තභාවොයෙව. සෙසමෙත්ථ උත්තානමෙව.

නන්දසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

10. කාරණ්ඩවසුත්තවණ්ණනා

10. දසමෙ පටිවරතීති පටිච්ඡාදනවසෙන වරති පවත්තති. පටිච්ඡාදනට්ඨො ඵව වා වරති-සද්දො අනෙකත්ථත්තා ධාතුනන්ති ආහ “පටිච්ඡාදෙති”ති. අඤ්ඤානාඤ්ඤන්ති පන පටිච්ඡාදනාකාරදස්සනන්ති ආහ “අඤ්ඤාන කාරණෙතා”තිආදි. තත්ථ අඤ්ඤං කාරණං වචනං වානි යං වොදකෙන චුදිතකස්ස දොසවිභාවනං කාරණං, වචනං වා චුත්තං, තං තතො අඤ්ඤානෙව කාරණෙන, වචනෙන වා පටිච්ඡාදෙති. කාරණෙතානි වොදනාය අමුලාය අමුලිකභාවදිපනියා යුත්තියා වා. වචනෙනානි තදත්ථබ්බොධකෙන වචනෙන. “කො ආපන්නො”තිආදිනා වොදනං විස්සජ්ජේත්වාව වික්ඛෙපාපජ්ජනං අඤ්ඤානාඤ්ඤං පටිවරණං. ඛණිද්ධා කථාපනාමනා නාම “ඉත්ථත්තාමං ආපන්නං ආපන්නොසි”ති චුත්තෙ – “පාටලිපුත්තං ගතොමිහි”තිආදිනා වොදනං විස්සජ්ජේත්වානි අයමෙව විසෙසො. යො හි “ආපන්නං ආපන්නොසි”ති චුත්තො “කො ආපන්නො, කිං ආපන්නො, කිස්මිං ආපන්නා, කං භණ්ඨං, කිං භණ්ඨා”ති වා වදති, “ඵවරුපං කිඤ්චි තයා දිට්ඨ”න්ති චුත්තෙ “න සුණාමි”ති සොතං වා උපනෙති, අයං අඤ්ඤානාඤ්ඤං පටිවරති නාම. යො පන “ඉත්ථත්තාමං නාම ආපන්නං ආපන්නොසි”ති පුට්ඨො “පාටලිපුත්තං ගතොමිහි”ති වත්වා පුන “න තව පාටලිපුත්තගමනං පුච්ඡාම, ආපන්නං පුච්ඡාමා”ති චුත්තෙ තතො “රාජගහං ගතොමිහි. රාජගහං වා යාහි බ්‍රාහ්මණගහං වා, ආපන්නං ආපන්නොසිති. තං තත්ථ මෙ සුකරමංසං ලද්ධ”න්තිආදිනි වදති, අයං ඛණිද්ධා කථං අපනාමෙති නාම . සමණකච්චරොති සමණවෙසධාරණෙන සමණජ්ජනිරූපකතාය සමණානං කච්චරහුතං.

කාරණ්ඩවං (සු. නි. අට්ඨ. 2.283-284) නිද්ධමථානි විපන්නසීලතාය කච්චරහුතං පුග්ගලං කච්චරමීව අනපෙක්ඛා අපනෙථ. කසම්බුං අපකස්සථානි කසම්බුහුතඤ්ච නං ඛත්තියාදීනං මජ්ඣගතං පහින්තපග්ගරිතකුට්ඨං චණ්ඩාලං විය අපකඨ්ඨං. කිං කාරණං? සඨසාරාමො නාම සීලවන්නානං කතො, න දුස්සීලානං. යතො ඵතදෙව සන්ධායාහ “තතො පලාපෙ වාහෙථ, අස්සමණෙ සමණමානින්”ති. යථා පලාපා අන්තොසාරරහිතා අතණ්ඩුලා ඛණි පුසෙන වීහි විය දිස්සන්ති, ඵවං පාපහික්ඛු අන්තො සීලරහිතාපි ඛණි කාසාචාදිපරික්ඛාරෙන හික්ඛු විය දිස්සන්ති, තස්මා “පලාපා”ති චුච්චන්ති. තෙ පලාපෙ වාහෙථ ඔපුනථ විධමථ, පරමත්ථතො අස්සමණෙ සමණවෙසමත්තෙන සමණමානින්. කප්පයවිහොති කප්පෙථ, කරොථානි චුත්තං හොති. පතිස්සතානි සප්පතිස්සා. වට්ටදුක්ඛස්ස අන්තං කරිස්සථ, පරිනිබ්බානං පාපුණ්ණස්සථානි අත්ථො.

කාරණ්ඩවසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

මෙත්තාවග්ගවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

2. මහාවග්ගො

1. වෙරඤ්ජසුත්තවග්ගො

11. දුතියස්ස පටිමෙ වෙරඤ්ජායං විහරතීති (පාරා. අට්ඨ. 1.1) එත්ථ වෙරඤ්ජානි තස්ස නගරස්සෙනං අධිවචනං, තස්සං වෙරඤ්ජායං. සමීපත්ථෙ භූමිමවචනං. නළෙරුපුච්ඡන්දමුලෙති එත්ථ නළෙරු නාම යක්ඛො. පුච්ඡන්දොති නිම්බරුක්ඛො. මූලන්ති සමීපං. අයඤ්භි මූල-සද්දො “මූලානි උද්ධරෙය්‍යා අත්තමසො උසිරනාලිමත්තානිපි”ති ආදීසු (අ. නි. 4.195) මූලමූලෙ දිස්සති. “ලොභො අකුසලමූල”න්ති ආදීසු (දී. නි. 3.305; පරි. 323) අසාධාරණහෙතුමිති. “යාව මජ්ඣන්තිකෙ කාලෙ ඡායා ඵරති, නිවානෙ පණ්ණානි පතන්ති, එත්තාවතා රුක්ඛමූල”න්ති ආදීසු (පාරා. 494) සමීපෙ. ඉධ පන සමීපෙ අධිප්පෙතො, තස්මා නළෙරුයක්ඛෙන අධිග්ගතිතස්ස පුච්ඡන්දස්ස සමීපෙති එවමෙත්ථ අත්ථො දට්ඨබ්බො. සො කිර පුච්ඡන්දො රමණීයො පාසාදිකො අනෙකෙසං රුක්ඛානං ආධිපච්චං විය කුරුමානො තස්ස නගරස්ස අවිදුරෙ ගමනාගමනසම්පන්නෙ යානෙ අහොසි. අථ භගවා වෙරඤ්ජං ගන්ත්වා පතිරුපෙ යානෙ විහරන්තො තස්ස රුක්ඛස්ස සමීපෙ හෙට්ඨාභාගෙ විහාසි. තෙන චූත්තං “වෙරඤ්ජායං විහරති නළෙරුපුච්ඡන්දමුලෙ”ති.

පච්චුට්ඨානං (සාරත්ථ. ටී. 1.2) නාම ආසනා චූට්ඨානන්ති ආහ “නාසනා චූට්ඨානී”ති. නිසිත්තාසනතො න චූට්ඨහතීති අත්ථො. එත්ථ ච ජිණ්ණෙ...පෙ.... වයොඅනුප්පන්නෙති උපයොගවචනං ආසනා චූට්ඨානකිරියාපෙක්ඛං න හොති. තස්මා “ජිණ්ණෙ...පෙ.... වයොඅනුප්පන්නෙ දිස්වා”ති අජ්ඣාභාරං කත්වා අත්ථො වෙදිතබ්බො. අථ වා පච්චුග්ගමනකිරියාපෙක්ඛං උපයොගවචනං, තස්මා න පච්චුට්ඨානීති උට්ඨාය පච්චුග්ගමනං න කරොතීති අත්ථො වෙදිතබ්බො. පච්චුග්ගමනමිති හි පච්චුට්ඨානන්ති චූට්චති. චූත්තඤ්ඤෙනං “ආවරියං පන දුරතොව දිස්වා පච්චුට්ඨාය පච්චුග්ගමනකරණං පච්චුට්ඨානං නාමා”ති. නාසනා චූට්ඨානීති ඉමිනා පන පච්චුග්ගමනාභාවස්ස උපලක්ඛණමත්තං දස්සිතන්ති දට්ඨබ්බං. විහාවනෙ නාම අත්ථෙති පකතිවිභාවනසඬ්ඛානෙ අත්ථෙ. න අභිවාදෙති වානි න අභිවාදෙතබ්බන්ති වා සල්ලක්ඛෙතීති චූත්තං හොති.

තං අඤ්ඤාණන්ති “අයං මම අභිවාදනාදිනි කාතුං අරහරුපො න හොති”ති අජානනවසෙන පචත්තං අඤ්ඤාණං. ඔලොකෙත්තොති “දුක්ඛං බො අගාරවො විහරති අප්පතිස්සො, කිං නු බො අහං සමණං වා බ්‍රාහ්මණං වා සක්කරෙය්‍යං ගරුං කරෙය්‍යං”න්ති ආදීසුත්තවසෙනෙව (අ. නි. 4.21) ඤාණවක්ඛුනා ඔලොකෙත්තො. නිපච්චකාරාරහන්ති පණිපාතාරහං. සමීපතිජාතොති මුහුත්තජාතො, ජාතසමනන්තරමෙවානි චූත්තං හොති. උත්තරෙන මූඛොති උත්තරදිසාහිමූඛො. “සත්තපදවීතිභාරෙන ගන්ත්වා සකලං දසසහස්සිලොකධාතුං ඔලොකෙසි”න්ති ඉදං –

“ධම්මතා එසා, හික්ඛවෙ, සමීපතිජාතො බොධිසත්තො සමෙහි පාදෙහි පතිට්ඨහිත්වා උත්තරාහිමූඛො සත්තපදවීතිභාරෙන ගච්ඡති, සෙතමිති ඡත්තෙ අනුධාරියමානෙ සබ්බා දිසා විලොකෙති, ආසහිඤ්ච වාචං භාසති”ති (දී. නි. 2.31) –

එවං පාළියං සත්තපදවීතිභාරුපරි යීතස්ස විය සබ්බාදිසානුලොකනස්ස කථිතත්තා චූත්තං, න පනෙතං එවං දට්ඨබ්බං සත්තපදවීතිභාරතො පගෙව දිසාවිලොකනස්ස කතත්තා. මහාසත්තො හි මනුස්සානං හත්ථතො මුච්චිත්වා පුරත්ථිමං දිසං ඔලොකෙසි, අනෙකානි වක්කවාළසහස්සානි එකඬ්ඛණානි අහෙසුං. තත්ථ දෙවමනුස්සා ගන්ධමාලාදිහි පූජයමානා, “මහාපුරිස, ඉධ තුමිහෙහි සදිසොපි තත්ථි, කුතො උත්තරිතරො”ති ආහංසු. එවං වතස්සො දිසා, වතස්සො අනුදිසා, හෙට්ඨා, උපරිති දසපි දිසා අනුචිලොකෙත්වා අත්තතො සදිසං අදිස්වා “අයං උත්තරදිසා”ති සත්තපදවීතිභාරෙන අගමාසීති වෙදිතබ්බො. ඔලොකෙසිත්ති මම පුඤ්ඤානුභාවෙන ලොකවිවරණපාටිභාරියෙ ජාතෙ පඤ්ඤායමානං දසසහස්සිලොකධාතුං මංසවක්ඛුනාව ඔලොකෙසිත්ති අත්ථො.

මහාපුරිසොති ජාතිගොත්තකුලජපදෙසාදිවසෙන මහත්තපුරිසො. අග්ගොති ගුණෙහි සබ්බජ්ජමානො. ජෙට්ඨොති ගුණවසෙනෙව සබ්බෙසං චූද්ධතමො, ගුණෙහි මහල්ලකතමොති චූත්තං හොති. සෙට්ඨොති ගුණවසෙනෙව සබ්බෙසං පසත්ථතමො. අත්ථතො පන පච්ඡිමානි ද්වෙ පුරිමස්සෙව වෙච්චනානීති වෙදිතබ්බං. තයාති නිස්සක්කෙ කරණවචනං. උත්තරිතරොති අධිකතරො. පතිමානෙසීති පුපෙසි. ආසහිත්ති උත්තමං. මය්හං අභිවාදනාදිරහො පුග්ගලොති මය්හං අභිවාදනාදිකිරියාය අරහො අනුච්ඡිකො පුග්ගලො. නිව්චසාපෙක්ඛනාය පනෙත්ථ සමාසො දට්ඨබ්බො. තථාගතානි තථාගතතො, තථාගතස්ස සන්තිකානි චූත්තං හොති. එවරුපන්ති අභිවාදනාදිසභාවං. පරිපාකසිථිලබ්බන්ධන්ති පරිපාකෙන සිථිලබ්බන්ධනං.

තං වචනන්ති “නාහං තං බ්‍රාහ්මණා”ති ආදිවචනං. “නාහං අරසරුපො, මාදිසා වා අරසරුපා”ති චූත්තෙ බ්‍රාහ්මණො ථද්ධො භවෙය්‍ය. තෙන චූත්තං “විත්තමුද්දභාවජනනත්ථ”න්ති.

කතමො පන සොති පරියායාපෙක්ඛො පුල්ලිඬ්ඛනිද්දෙසො, කතමො සො පරියායොති අත්ථො? ජාතිවසෙනානි බත්තිසාදිජාතිවසෙන. උපපත්තිවසෙනානි දෙවෙසු උපපත්තිවසෙන. සෙට්ඨසම්මතානම්පීති අපි-සද්දෙන පගෙව අසෙට්ඨසම්මතානන්ති දස්සෙති. අභිනන්දන්තානන්ති සප්පිතිකතණ්භාවසෙන පමොදමානානං. රජ්ජන්තානන්ති

බලවරාගවසෙන රජ්ජන්තානං. රූපපරිභොගෙන උප්පන්නතණ්හාසම්පයුත්තසොමනස්සවෙදනා රූපතො නිබ්බන්තිත්වා හදයතප්පනතො අම්බරසාදයො විය රූපරසාති වුවුවන්ති. ආවිඤ්චන්තිති ආකඩ්ඪන්ති. වත්ථාරම්මණාදිසාමග්ගියන්ති වත්ථුආරම්මණාදිකාරණසාමග්ගියං. අනුක්ඛිපන්නොති අත්තුක්කංසනවසෙන කපීතෙ බ්‍රාහ්මණස්ස අසප්පායභාවතො අත්තානං අනුක්ඛිපන්නො අනුක්කංසෙන්තො.

එතස්මිං පනත්ථෙ කරණෙ සාම්ච්චනන්ති “ජහිතා”ති එතස්මිං අත්ථෙ තථාගතස්සාති කරණෙ සාම්ච්චනං, තථාගතෙන ජහිතාති අත්ථො. මූලන්ති භවමූලං. “තාලවත්ථුකතා”ති වත්තබ්බෙ “ඔට්ඨමුඛො”තිආදීඝු විය මජ්ඣිමනිකායෙ කත්වා අ-කාරඤ්ච දීඝං කත්වා “තාලවත්ථුකතා”ති වුත්තන්ති ආහ “තාලවත්ථු විය නෙසං වත්ථු කතන්ති තාලවත්ථුකතා”ති. තත්ථ තාලස්ස වත්ථු තාලවත්ථු. යථා ආරාමස්ස වත්ථුභූතපුබ්බො පදෙසො ආරාමස්ස අභාවෙ “ආරාමවත්ථු”ති වුවුවති, එවං තාලස්ස පතිට්ඨිතොකාසො සමූලං උද්ධරිතෙ තාලෙ පදෙසමත්තෙ ධීතෙ තාලස්ස වත්ථුභූතපුබ්බන්තා “තාලවත්ථු”ති වුවුවති. නෙසන්ති රූපරසාදීනං. කථං පන තාලවත්ථු විය නෙසං වත්ථු කතන්ති ආහ “යථා හී”තිආදි. රූපාදිපරිභොගෙන උප්පන්නතණ්හාසුත්තසොමනස්සවෙදනාසඬ්ඛාතරූපරසාදීනං විත්තසන්නානස්ස අධිට්ඨානභාවතො වුත්තං “තෙසං පුබ්බෙ උප්පන්නපුබ්බභාවෙන වත්ථුමත්තෙ විත්තසන්නානෙ කතෙ”ති. තත්ථ පුබ්බෙති පුරෙ, සරාගකාලෙති වුත්තං හොති. තාලවත්ථුකතාති වුවුවන්තිති තාලවත්ථු විය අත්තතො වත්ථුස්ස කතන්තා රූපරසාදයො “තාලවත්ථුකතා”ති වුවුවන්ති. එතෙන පහිනකිලෙසානං පුන උප්පත්තියා අභාවො දස්සිතො.

අවිරුල්ඛිධම්මන්තාති අවිරුල්ඛිසභාවතාය. මත්ථකච්ඡින්නො තාලො පත්තඵලාදීනං අවත්ථුභූතො තාලවත්ථුති ආහ “මත්ථකච්ඡින්නතාලො විය කතා”ති. එතෙන “තාලවත්ථු විය කතාති තාලවත්ථුකතා”ති අයං විග්ගහො දස්සිතො. එත්ථ පන “අවත්ථුභූතො තාලො විය කතාති අවත්ථුතාලකතා”ති වත්තබ්බෙ විසෙසනස්ස පරනිපාතං කත්වා “තාලවත්ථුකතා”ති වුත්තන්ති දට්ඨබ්බං. ඉමිනා පනත්ථෙන ඉදං දස්සෙති – රූපරසාදිවවනෙන විපාකධම්මධම්මා හුත්වා පුබ්බෙ උප්පන්නකුසලාකුසලා ධම්මා ගහිතා, තෙ උප්පන්නාපි මත්ථකසදිසානං තණ්හාවිජ්ජානං මග්ගසත්ථෙන ඡින්නන්තා ආයතිං තාලපත්තසදිසෙ විපාකක්ඛන්ධෙ නිබ්බන්තෙතුං අසමත්ථා ජාතා, තස්මා තාලවත්ථු විය කතාති තාලවත්ථුකතා රූපරසාදයොති . ඉමස්මිං අත්ථෙ “අහිනන්දන්තාන”න්ති ඉමිනා පදෙන කුසලසොමනස්සම්පි සඬ්ගහිතන්ති වදන්ති. අනභාවං කතාති එත්ථ අනු-සද්දො පච්ඡාසද්දෙන සමානත්ථොති ආහ “යථා නෙසං පච්ඡාභාවො න හොති”තිආදි.

යඤ්ච ඛො ත්වං සන්ධාය වදෙසී, සො පරියායො න හොතීති යං වන්දනාදිසාමග්ගිරසාභාවසඬ්ඛාතං කාරණං අරසරූපතාය වදෙසී, තං කාරණං න හොති, න විජ්ජන්ති අත්ථො. නනු වායං බ්‍රාහ්මණො යං වන්දනාදිසාමග්ගිරසාභාවසඬ්ඛාතපරියායං සන්ධාය “අරසරූපො භවං ගොතමො”ති ආහ, “සො පරියායො නත්ථි”ති වුත්තෙ වන්දනාදීති භගවා කරොතිති ආපජ්ජන්ති ඉමං අනිට්ඨප්පසඬ්ගං දස්සෙන්තො ආහ “නනු වා”තිආදි.

සබ්බපරියායෙසුති සබ්බවාරෙසු. සන්ධායභාසිතමත්තන්ති යං සන්ධාය බ්‍රාහ්මණො “නිබ්භොගො භවං ගොතමො”තිආදිමාහ. භගවා ව යං සන්ධාය නිබ්භොගනාදිං අත්තති අනුජානාති, තං සන්ධායභාසිතමත්තං. ඡන්දරාගපරිභොගොති ඡන්දරාගවසෙන පරිභොගො. අපරං පරියායන්ති අඤ්ඤං කාරණං.

කුලසමුදාවාරකම්මන්ති කුලාවාරසඬ්ඛාතං කම්මං, කුලවාරිත්තන්ති අත්ථො. අකිරියන්ති අකරණභාවං . “අනෙකච්ඡිනානං පාපකානං අකුසලානං ධම්මාන”න්ති සාමඤ්ඤවචනෙපි පාරිසෙසඤ්ඤායතො වුත්තාවසෙසා අකුසලධම්මා ගහෙතබ්බාති ආහ “යපෙත්වා තෙ ධම්මෙ”තිආදි, තෙ යථාචුත්තකායදූවිවරිතාදිකෙ අකුසලධම්මෙ යපෙත්වාති අත්ථො. අනෙකච්ඡිනාති අනෙකප්පකාරා.

අයං ලොකකන්තිති අයං වුඩ්ඪානං අභිවාදනාදිකිරියලක්ඛණා ලොකප්පවෙණි. අනාගාමීබ්‍රහ්මානං අලඬ්ඛකාරාදීඝු අනාගාමීඤ්ඤාඤ්ච විවරාදීඝු නිකන්තිවසෙන රාගුප්පත්ති හොතීති අනාගාමීමග්ගෙන පඤ්චකාමගුණිකරාගස්සෙව පහානං වෙදිතබ්බන්ති ආහ “පඤ්චකාමගුණිකරාගස්සා”ති. රූපාදීඝු පඤ්චඝු කාමගුණෙසු වත්ථුකාමකොට්ඨාසෙසු උප්පජ්ජමානො රාගො “පඤ්චකාමගුණිකරාගො”ති වෙදිතබ්බො. කොට්ඨාසවචනො හෙත්ථ ගුණ-සද්දො “වයොගුණා අනුපුබ්බං ජහන්ති”තිආදීඝු (සං. නි. 1.4) විය. අකුසලචිත්තද්වයසම්පයුත්තස්සාති දොමනස්සසහගතචිත්තද්වයසම්පයුත්තස්ස. මොහස්ස සබ්බාකුසලසාධාරණන්තා ආහ “සබ්බාකුසලසම්භවස්සා”ති. අවසෙසානන්ති සක්කායදිට්ඨිආදීනං.

ජිගුව්ඡති මඤ්ඤෙති අභමභිජාතො රූපවා පඤ්ඤවා කථං නාම අඤ්ඤෙසං අභිවාදනාදිං කරෙය්‍යන්ති ජිගුව්ඡති විය, ජිගුව්ඡන්ති වා සල්ලක්ඛෙමි. අකුසලධම්මෙ ජිගුව්ඡමානො තෙසං සමඬ්ඛිභාවම්පි ජිගුව්ඡන්ති වුත්තං “අකුසලානං ධම්මානං සමාපත්තියා ජිගුව්ඡති”ති. සමාපත්තීති එතස්සෙව වෙවචනං සමාපජ්ජනා සමඬ්ඛිභාවොති. මණ්ඩනජාතිකොති මණ්ඩනකසභාවො, මණ්ඩනකසීලොති අත්ථො. ජෙගුව්ඡිතන්ති ජිගුව්ඡනසීලනං.

ලෝකපේට්‍රියකකම්මන්ති ලෝකපේට්‍රියකානං කත්තබ්බකම්මං, ලෝකෙ වා සෙට්ඨසම්මතං කම්මං. තත්‍රාති තෙසු ද්විසුපි අත්ථවිකප්පෙසු. පදාභිභිතො අත්ථො පදන්ථො, ඛායාද්දන්තන්ථොති වුත්තං හොති. විනයං වා අරහතීති එත්ථ විනයනං විනයො, නිග්ගණ්හනන්ති අත්ථො. තෙනාහ “නිග්ගහං අරහතීති වුත්තං හොති”ති. නත්‍ර ව පට්ඨං වුත්තෙසු ද්විසුපි අත්ථවිකප්පෙසු සකත්ථෙ අරහත්ථෙ ව තද්ධිතපච්චයො සද්දලක්ඛණතො දිස්සති, න පන “විනයාය ධම්මං දෙසෙති”ති ඉමස්මිං අත්ථෙ. තස්මා කථමෙත්ථ තද්ධිතපච්චයොති ආහ “විචිත්‍රා හි තද්ධිතවුත්ති”ති. විචිත්‍රතා වෙන්ථ ලෝකප්පමාණතො වෙදිතබ්බො. තථා හි යස්මිං යස්මිං අත්ථෙ තද්ධිතප්පයොගො ලෝකස්ස, තත්ථ තත්ථ තද්ධිතවුත්ති ලෝකතො සිද්ධාති විචිත්‍රා තද්ධිතවුත්ති, තස්මා යථා “මා සද්දමකාසි”ති වදන්තො “මාසද්දිකො”ති වුවචති, එවං විනයාය ධම්මං දෙසෙතීති වෙනයිකොති වුවචතීති අධිප්පායො.

කපණ්ණපුරිසොති ගුණවිරහිතතාය දිනමනුස්සො. ඛායාද්දන්තාති අච්චාරොත්ථාති තිස්සදන්තාදිසද්දෙසු විය “ඉමස්මිං අත්ථෙ අයං නාම පච්චයො”ති එවං ඛායාද්දන්තවාරං අකත්ථා, අනිප්පන්තපාටිපදිකවසෙනාති වුත්තං හොති.

“දෙවලෝකගබ්බසම්පත්තියා”ති වත්ථාපි යපෙත්ථා භූමිමදෙවෙ සෙසදෙවෙසු ගබ්බග්ගහණස්ස අභාවතො පටිසන්ධියෙවෙන්ථ ගබ්බසම්පත්තීති වෙදිතබ්බාති වුත්තමෙවන්ථං විවරිත්ථා දස්සෙන්නො ආහ “දෙවලෝකපටිසන්ධිපට්ටාභාය සංවත්තති”ති. අස්සාති අභිවාදනාදියාමිච්චකම්මස්ස. මාතුකුච්ඡිස්මිං පටිසන්ධිග්ගහණෙ දොසං දස්සෙන්නොති මාතිතො අපරිසුද්ධභාවං දස්සෙන්නො, අක්කොසිතුකාමස්ස දාසියා පුත්තොති දාසිකුච්ඡිමිති නිබ්බත්තභාවෙ දොසං දස්සෙත්ථා අක්කොසනං විය භගවතො මාතුකුච්ඡිස්මිං පටිසන්ධිග්ගහණෙ දොසං දස්සෙත්ථා අක්කොසන්තොපි එවමාහාති අධිප්පායො. ගබ්බතොති දෙවලෝකප්පටිසන්ධිතො. තෙනෙවාහ “අභබ්බො දෙවලෝකප්පත්තිං පාපුණ්ණන්ති අධිප්පායො”ති. “හීනො වා ගබ්හො අස්සාති අපගබ්හො”ති ඉමස්ස විග්ගහස්ස එකෙන පරියායෙන අධිප්පායං දස්සෙන්නො ආහ “දෙවලෝකගබ්බපරිබාහිරත්තා ආයතිං හීනගබ්බපට්ටාභාගී”ති. ඉති-සද්දො හෙතුඅත්ථො. යස්මා ආයතිමිපි හීනගබ්බපට්ටාභාගී, තස්මා හීනො වා ගබ්හො අස්සාති අපගබ්හොති අධිප්පායො. පුන තස්සෙව විග්ගහස්ස “කොධවසෙන...පෙ.... දස්සෙන්නො”ති හෙට්ඨා වුත්තනයස්ස අනුරූපං කත්ථා අධිප්පායං දස්සෙන්නො ආහ “හීනො වාස්ස මාතුකුච්ඡිස්මිං ගබ්බවාසො අහොසීති අධිප්පායො”ති. ගබ්හ-සද්දො අත්ථි මාතුකුච්ඡිපරියායො “ගබ්හෙ වසති මාණවො”තිආදියු (ජා. 1.15.363) විය. අත්ථි මාතුකුච්ඡිස්මිං නිබ්බත්තසත්තපරියායො “අන්තමසො ගබ්හපානනං උපාදායා”තිආදියු (මහාව. 129) විය. තත්ථ මාතුකුච්ඡිපරියායං ගහෙන්ථා අත්ථං දස්සෙන්නො ආහ “අනාගතෙ ගබ්හසෙය්‍යා”ති. ගබ්හෙ සෙය්‍යා ගබ්හසෙය්‍යා. අනුත්තරෙන මග්ගෙනාති අග්ගමග්ගෙන. කම්මකිලෙසානං මග්ගෙන විහතත්තා ආහ “විහතකාරණත්තා”ති. ඉතරා තිස්සොපිති අණ්ඩච්ඡංසෙද්දඛපපාතිකා. එත්ථ ව යදිපි “අපගබ්හො”ති ඉමස්ස අනුරූපතො ගබ්හසෙය්‍යා එව වත්තබ්බා, පසඬගතො පන ලබ්බමානං සබ්බමිපි වත්තුං වට්ටතීති පුනබ්බවාහිනිබ්බත්තිපි වුත්තාති වෙදිතබ්බො.

ඉදාති සත්තපරියායස්ස ගබ්හ-සද්දස්ස වසෙන විග්ගහනානත්තං දස්සෙන්නො ආහ “අපිච්චා”තිආදි. ඉමස්මිං පන විකප්පෙ ගබ්හසෙය්‍යා පුනබ්බවාහිනිබ්බත්තීති උභයමිපි ගබ්හසෙය්‍යාවසෙනෙව වුත්තන්තිපි වදන්ති. නත්‍ර ව “ආයතිං ගබ්හසෙය්‍යා පහීනා”ති වුත්තත්තා ගබ්හස්ස සෙය්‍යා එව පහීනා, න පන ගබ්හොති ආපජ්ජතීති ආහ “යථා වා”තිආදි. අථ “අභිනිබ්බත්ති”ති එත්තකමෙව අවත්ථා පුනබ්බවග්ගහණං කිමත්ථන්ති ආහ “අභිනිබ්බත්ති ව නාමා”තිආදි. අපුනබ්බවභූතාති බණෙ බණෙ උප්පජ්ජමානානං ධම්මානං අභිනිබ්බත්ති.

ධම්මධාතුන්ති එත්ථ ධම්මෙ අනවසෙසෙ ධාරෙති යථාවතො උපධාරෙතීති ධම්මධාතු, ධම්මානං යථාසභාවතො අවබුජ්ඣනසභාවො, සබ්බඤ්ඤාඤාණස්සෙතං අධිවචනං. පටිච්ඡික්ඛිත්ථාති සච්ඡිකත්ථා, පටිලභිත්ථාති අත්ථො, පටිලාභහෙතුති වුත්තං හොති. දෙසනාවිලාසප්පත්තො හොතීති රුච්චසෙන පරිවත්තෙන්ථා දස්සෙතුං සමත්ථතා දෙසනාවිලාසො, තං පත්තො අධිගතොති අත්ථො. කරුණාව්ච්චාරන්ති සබ්බසත්තෙසු මහාකරුණාය ඵරණං. තාදිලක්ඛණමෙව පුන උපමාය විභාවෙන්ථා දස්සෙන්නො ආහ “පට්ඨසම්චිත්තක”න්ති. යථා පට්ඨි සුවිඅසුචිතික්ඛෙපච්ඡෙදනහෙදනාදියු න විකම්පති, අනුරොධවිරොධං න පාපුණාති, එවං ඉට්ඨානිට්ඨෙසු ලාභාලාභාදියු අනුරොධවිරොධප්පහානතො අවිකම්පිතචිත්තතාය පට්ඨසම්චිත්තතන්ති අත්ථො. අකුප්පධම්මතන්ති එත්ථ අකුප්පධම්මො නාම ඵලසමාපත්තීති කෙච්චි වදන්ති. “පරෙසු පන අක්කොසන්තෙසුපි අත්තතො පට්ඨසම්චිත්තතාය අකුප්පහසභාවතන්ති එවමෙන්ථ අත්ථො ගහෙන්බ්බො”ති අම්භාකං බන්ති. ජරාය අනුසටන්ති ජරාය පලිවෙධීතං. බ්‍රාහ්මණස්ස වුද්ධතාය ආසන්නවුත්තිමරණන්ති සම්භාවනවසෙන “අප්ප මරිත්ථා”තිආදි වුත්තං. “මහත්තෙන බො පන උස්සාහෙනා”ති සාධු බො පන තථාරූපානං අරහතං දස්සනං හොති”ති එවං සඤ්ජාතමහුස්සාහෙන. අප්පට්ඨසමං පුරෙජාතභාවන්ති අනඤ්ඤාසාධාරණං පුරෙජාතභාවං. නත්ථි එතස්ස පටිසමොති අප්පට්ඨසමො, පුරෙජාතභාවො.

පක්ඛෙ විධුනන්තාති පත්තෙ වාලෙන්තා. නික්ඛමන්තානන්ති නිද්ධාරණෙ සාමිච්චනං, නික්ඛන්තෙසුති අත්ථො.

සො ජෙට්ඨො ඉති අස්ස වචනීයොති යො පට්ඨමරං අණ්ඩකොසතො නික්ඛන්තො කුක්කුටපොතකො, සො ජෙට්ඨොති වචනීයො අස්ස, භවෙය්‍යාති අත්ථො. සම්පට්ඨාදෙන්තොති සංසන්දෙන්තො. තිභූමපරියාපන්තාපි සත්තා අවිජ්ජාකොසස්ස අත්තො පට්ඨා තත්ථ තත්ථ අප්පහීනාය අවිජ්ජාය වෙධිතත්තාති ආහ “අවිජ්ජාකොසස්ස අත්තො පට්ඨිට්ඨෙසු සත්තෙසු”ති අණ්ඩකොසන්ති බීජකපාලං. ලෝකසන්නිවාසෙති ලෝකොයෙව සඬගම්ම සමාගම්ම

නිවාසනටියෙන ලොකසන්නිවාසො, සත්තනිකායො. සම්මාසම්බොධිනි ඵත්ථ සම්මානි අවිපරිත්තංථො, සං-සද්දො සාමන්ති ඉමමත්ථං දීපෙනි. තස්මා සම්මා අවිපරිත්තනාකාරෙන සයමෙව චත්තාරි සව්වානි බුජ්ඣති පටිච්ඡිකුතිනි සම්මාසම්බොධිනි මග්ගො චුච්චති. තෙනාහ “සම්මා සාමඤ්ච බොධි”නිති, සම්මා සයමෙව ච බුජ්ඣනකන්ති අත්ථො. සම්මානි වා පසත්ථවවනො, සං-සද්දො සුන්දරවවනොති ආහ “අථ වා පසත්ථං සුන්දරඤ්ච බොධි”නිති.

අසබ්බගුණදායකත්තානි සබ්බගුණානං අදායකත්තා. සබ්බගුණො න දදාතිති හි අසබ්බගුණදායකො , අසමත්ථසමාසොයං ගමකත්තා යථා “අසුරියපස්සානි මුඛානි”ති. තිස්සො විජ්ජානි උපනිස්සයවතො සහෙව අරහත්තඵලෙන තිස්සො විජ්ජා දෙනි. නනු චෙත්ථ තිසු විජ්ජාසු ආසවක්ඛයඤාණස්ස මග්ගපරියාපන්නත්තා කථමෙනං යුජ්ජති “මග්ගො තිස්සො විජ්ජා දෙනි”ති? නායං දොසො. සතිපි ආසවක්ඛයඤාණස්ස මග්ගපරියාපන්නභාවෙ අට්ඨඨගිකෙ මග්ගෙ සති මග්ගඤාණෙන සද්ධිං තිස්සො විජ්ජා පරිපුණ්ණා භොන්තිති “මග්ගො තිස්සො විජ්ජා දෙනි”ති චුච්චති. ඡ අභිඤ්ඤානි ඵත්ථාපි ඵසෙව නයො. සාවකපාරමිඤාණන්ති අග්ගසාවකෙහි පටිලභිතබ්බමෙව ලොකියලොකුත්තරඤාණං. පච්චෙකබොධිඤාණන්ති ඵත්ථාපි ඉමිනාව නයෙන අත්ථො වෙදිතබ්බො. අබ්භඤ්ඤාසින්නි ජානිං. ජානනඤ්ච න අනුස්සවාදිවසෙනානි ආහ “පටිච්ඡිකු”නිති, පච්චක්ඛමකාසින්නි අත්ථො. පටිච්චෙධොපි න දුරෙ ඨිතස්ස ලක්ඛණප්පටිච්චෙධො වියානි ආහ “පත්තොමිති”ති, පාපුණ්ණන්ති අත්ථො. පාපුණනඤ්ච න සයං ගත්ත්වානි ආහ “අධිගතොමිති”ති, සන්තානෙන උප්පාදනවසෙන පටිලභින්නි අත්ථො.

ඔපම්මසම්පටිපාදනන්ති ඔපම්මත්ථස්ස උපමෙයොන සම්මදෙව පටිපාදනං. අත්ථොනානි උපමෙයාත්ථොන. යථා කුක්කුටියා අණ්ඩෙසු තිවිධකිරියාකරණං කුක්කුටච්ඡාපකානං අණ්ඩකොසතො නික්ඛමනස්ස මූලකාරණං, ඵචං බොධිසත්තභූතස්ස භගවතො තිවිධානුපස්සනාකරණං අවිජ්ජණ්ඩකොසතො නික්ඛමනස්ස මූලකාරණන්ති ආහ “යථා හි තස්සා කුක්කුටියා...පෙ.... තිවිධානුපස්සනාකරණං”නිති. “සන්තානෙන”ති චුත්තත්තා අණ්ඩසදිසතා සන්තානස්ස, බහි නික්ඛන්තකුක්කුටච්ඡාපකසදිසතා බුද්ධගුණානං, බුද්ධගුණානි ච අත්ථො බුද්ධොයෙව “තථාගතස්ස බො ඵතං, වාසෙට්ඨ, අධිවචනං ධම්මකායො ඉතිපි”ති වචනතො. අවිජ්ජණ්ඩකොසස්ස තනුභාවොති බලවච්ඡස්සනාවසෙන අවිජ්ජණ්ඩකොසස්ස තනුභාවො, පටිච්ඡාදනසාමඤ්ඤෙන ච අවිජ්ජාය අණ්ඩකොසසදිසතා. මුදුභූතස්සපි බරභාවාපත්ති භොතිති තන්තිචත්තන්තත්ථං “ථද්ධබරභාවො”ති චුත්තං. තික්ඛබරවිජ්ජසන්නසුරභාවොති ඵත්ථ පරිග්ගස්භමානෙසු සඨිබාරෙසු විපස්සනාඤාණස්ස සමාධිත්ථියවසෙන සුඛානුප්පවෙසො තික්ඛතා, අනුපවිසිත්ථාපි සතිත්ථියවසෙන අනතික්කමනතො අකුණ්ඩතා බරභාවො. තික්ඛොපි හි ඵකච්චො සරො ලක්ඛං පත්ථා කුණ්ඩො භොති, න තථා ඉදං. සතිපි බරභාවෙ සුබ්බුච්ඡවත්තිවසෙන කිලෙසසමුදාවාරසඨිබොහරහිතතාය සද්ධිත්ථියවසෙන පසන්නභාවො, සතිපි පසන්නභාවෙ අන්තරා අනොසක්කිත්ථා කිලෙසපච්චත්ථිකානං සුට්ඨ අභිභවනතො විරිධිත්ථියවසෙන සුරභාවො වෙදිතබ්බො. ඵචමිමෙහි පකාරෙහි සඨිබාරුපෙක්ඛාඤාණමෙව ගහිතන්ති දට්ඨබ්බං. විපස්සනාඤාණස්ස පරිණාමකාලොති විපස්සනාය චුට්ඨානගාමිනිභාවාපත්ති. තදා ච සා මග්ගඤාණගබ්භං ධාරෙන්නි විය භොතිති ආහ “ගබ්භග්ගහණකාලො”ති. ගබ්භං ගණ්භාපෙත්ථානි සඨිබාරුපෙක්ඛාය අනන්තරං සිඛාප්පත්තඅනුලොමවිපස්සනාවසෙන මග්ගවිජායනත්ථං ගබ්භං ගණ්භාපෙත්ථා. අභිඤ්ඤාපක්ඛෙති ලොකියාභිඤ්ඤාපක්ඛෙ. ලොකුත්තරාභිඤ්ඤා හි අවිජ්ජණ්ඩකොසං පදාලිතා. පොත්ථකෙසු පන කත්ථවි “ජාභිඤ්ඤාපක්ඛෙ”ති ලිඛන්ති, සො අපායොති වෙදිතබ්බො.

ජෙට්ඨො සෙට්ඨොති චුද්ධතමත්තා ජෙට්ඨො, සබ්බගුණෙහි උත්තමත්තා පසත්ථතමොති සෙට්ඨො.

ඉදානි “ආරද්ධං බො පන මෙ, බ්‍රාහ්මණ, වීරිය”නිතිආදිකාය දෙසනාය අනුසන්ධිං දස්සෙන්නො ආහ “ඵචං භගවා”තිආදි. තත්ථ පුබ්බභාගතො පභූතීති භාවනාය පුබ්බභාගීයවීරියාරම්භාදිතො පට්ඨාය. මුට්ඨස්සතිනානි විනට්ඨස්සතිනා, සතිවිරහිතෙනානි අත්ථො. සාරද්ධකායෙනානි සදරුපකායෙන. බොධිමණ්ඩෙති බොධිසඨිබාතස්ස ඤාණස්ස මණ්ඩභාවප්පත්තෙ යානෙ. බොධිති හි පඤ්ඤා චුච්චති. සා ඵත්ථ මණ්ඩා පසන්නා ජානානි සො පදෙසො “බොධිමණ්ඩො”ති පඤ්ඤාතො. පග්ගහිතන්ති ආරම්භං සිලිං අකත්ථා දළ්භපරක්කමසඨිබාතුස්සභනභාවෙන ගහිතං. තෙනාහ “අසිලිප්පවත්තික”නිති. අසලිප්පවත්තික අසඬකුචිතං කොසප්පවසෙන සඬකොචං අනාපන්නං. උපට්ඨිතානි ඔගාහනසඬිබාතෙන අපිලාපනභාවෙන ආරම්මණං උපගන්ත්වා ඨිතා. තෙනාහ “ආරම්මණාභිමුඛිභාවෙනා”ති. සම්මොසස්ස විද්ධංසනවසෙන පවත්තියා න සම්මුට්ඨානි අසම්මුට්ඨා. කිඤ්චාපි චිත්තප්පස්සද්ධිවසෙන චිත්තමෙව පස්සද්ධං, කායප්පස්සද්ධිවසෙනෙව ච කායො පස්සද්ධො භොති , තථාපි යස්මා කායප්පස්සද්ධි උප්පජ්ජමානා චිත්තප්පස්සද්ධියා සහෙව උප්පජ්ජති, න විනා, තස්මා චුත්තං “කායචිත්තප්පස්සද්ධිවසෙනා”ති. කායප්පස්සද්ධියා උභයෙසම්පි කායානං පස්සම්භනාවහත්තා චුත්තං “රූපකායොපි පස්සද්ධොයෙව භොති”ති.

සො ච බොති සො ච බො කායො. විගතදරුපොති විගතකිලෙසදරුපො. නාමකායෙ හි විගතදරුපෙ රූපකායොපි චූපසන්නදරුපරිලාභො භොති. සම්මා ආභිතන්ති නානාරම්මණෙසු විධාවනසඬිබාතං වික්ඛෙපං විච්ඡින්නදිත්ථා ඵකස්මිංයෙව ආරම්මණෙ අවික්ඛිත්තභාවාපාදනෙන සම්මදෙව ආභිතං යපිතං. තෙනාහ “සුට්ඨ යපිත”නිතිආදි. චිත්තස්ස අනෙකග්ගභාවො වික්ඛෙපවසෙන වඤ්චලතා, සා සති ඵකග්ගතාය න භොතිති ආහ “ඵකග්ගං අවලං නිජ්ථන්දන”නිති. ඵත්තාවකානි “ආරද්ධං බො පනා”තිආදිනා වීරියසතිපස්සද්ධිසමාධිතං කිච්චසිද්ධිදස්සනෙන. නනු ච සද්ධාපඤ්ඤානම්පි කිච්චසිද්ධි ක්‍රිකානස්ස පුබ්බභාගප්පටිපදාය ඉච්ඡිතබ්බානි? සච්චං, සා පන නානන්තරිකභාවෙන

අවුත්තසිද්ධාති න ගතිතා. අසති හි සද්ධාය විරියාරම්භාදීනං අසම්භවොයෙව, පඤ්ඤාපරිග්ගහෙ ව නෙසං අසති ඤායාරම්භාදීනාවො න සියා, තථා අසල්ලිනාසම්මොසනාදයො විරියාදීනන්ති අසල්ලිනාදිග්ගහණෙනෙවෙත්ථ පඤ්ඤාකිව්වසිද්ධි ගතිතාති දට්ඨබ්බං. ඤානභාවනායං වා සමාධිකිව්වං අධිකං ඉච්ඡිතබ්බන්ති දස්සෙතුං සමාධිපරියොසානාව ඤානස්ස පුබ්බභාගප්පටිපදා කට්ඨාති දට්ඨබ්බං.

අතීතභවෙ ඛන්ධා තප්පට්ඨද්ධාති නාමගොත්තාති ව සබ්බං පුබ්බෙනිවාසංත්වෙව ගතිතන්ති ආහ “කිං විදිතං කරොති? පුබ්බෙනිවාස”න්ති. මොහො පටිච්ඡාදකට්ඨෙත තමො විය තමොති ආහ “ස්වෙව මොහො”ති. ඔභාසකරණවිදේනාති කාතබ්බතො කරණං. ඔභාසොව කරණං ඔභාසකරණං. අත්තනො පච්චයෙහි ඔභාසභාවෙන නිබ්බත්තෙතබ්බට්ඨෙතාති අත්ථො. සෙසං පසංසාවචනන්ති පටිපක්ඛට්ඨමනපවත්තිවිසෙසානං බොධනතො චුත්තං. අවිජ්ජා විභතාති එතෙන විජානනට්ඨෙත විජ්ජාති අයම්පි අත්ථො දිපිතොති දට්ඨබ්බං. “කස්මා? යස්මා විජ්ජා උප්පන්නා”ති එතෙන විජ්ජාපටිපක්ඛා අවිජ්ජා. පටිපක්ඛතා වස්සා පභාතබ්බභාවෙන විජ්ජාය ව පභායකභාවෙනාති දස්සෙති. එස නයො ඉතරස්මිම්පි පද්ද්වයෙති ඉමිනා “තමො විභතො විනට්ඨො. කස්මා? යස්මා ආලොකො උප්පන්නො”ති ඉමමත්ථං අතිදිසති. කිලෙසානං ආතාපනපරිතාපනට්ඨෙත විරියං ආතාපොති ආහ “විරියාතාපෙන ආතාපිනො”ති, විරියවතොති අත්ථො. පෙසිතත්තස්සාති යථාධිප්පෙතත්ථසිද්ධිං පති විස්සට්ඨවිත්තස්ස. යථා අප්පමත්තස්ස ආතාපිනො පතිතත්තස්ස විභරතොති අඤ්ඤස්සපි කස්සවි මාදිසස්සාති අධිප්පායො. පධානානුයොගස්සාති සම්මප්පධානමනුයුත්තස්ස.

පච්චවෙක්ඛණඤාණපරිග්ගහිතන්ති න පට්ඨමද්දුතිසඤාණද්වයාධිගමං විය කෙවලන්ති අධිප්පායො. දස්සෙන්නොති නිගමනවසෙන දස්සෙන්නො. සරුපතො හි පුබ්බෙ දස්සිතමෙවාති.

තික්ඛත්තුං ජාතොති ඉමිනා පන ඉදං දස්සෙති – “අහං, බ්‍රාහ්මණ, පට්ඨවිජ්ජාය ජාතොයෙව පුරෙජාතස්ස සහජාතස්ස වා අභාවතො සබ්බෙසං චුද්ධො මහල්ලකො, කිම්ඛිගං පන තිහි විජ්ජාහි තික්ඛත්තුං ජාතො”ති. පුබ්බෙනිවාසඤාණෙන අතීතංසඤාණන්ති අතීතාරම්මණසභාගතාය තබ්බාවිභාවතො ව පුබ්බෙනිවාසඤාණෙන අතීතංසඤාණං පකාසෙත්වාති යොජෙතබ්බං. තත්ථ අතීතංසඤාණන්ති අතීතක්ඛන්ධායතනධාතුසඛ්ඛාතෙ අතීතෙ කොට්ඨාසෙ අප්පටිභතඤාණං. දිබ්බවක්ඛුඤාණස්ස පච්චුප්පන්නාරම්මණත්තා යථාකම්මුපගඤාණස්ස අනාගතංසඤාණස්ස ව දිබ්බවක්ඛුච්ඡෙතෙව ඉජ්ඣනතො දිබ්බවක්ඛුතො පරිභණ්ඩඤාණත්තා දිබ්බවක්ඛුම්භියෙව ව ධීතස්ස වෙතොපරියඤාණසිද්ධිතො චුත්තං “දිබ්බවක්ඛුතා පච්චුප්පන්නානාගතංසඤාණ”න්ති. තත්ථ දිබ්බවක්ඛුතාති සපරිභණ්ඩෙන දිබ්බවක්ඛුඤාණෙන. පච්චුප්පන්නංසො ව අනාගතංසො ව පච්චුප්පන්නානාගතංසං, තත්ථ ඤාණං පච්චුප්පන්නානාගතංසඤාණං. ආසවක්ඛයඤාණාධිගමෙනෙව සබ්බඤ්ඤාඤාණස්ස විය සෙසාසාධාරණඤාණදසබලඤාණආවෙණිකඤ්ඤාද්ධම්මාදීනම්පි අනඤ්ඤාසාධාරණානං චුද්ධගුණානං ඉජ්ඣනතො චුත්තං “ආසවක්ඛයෙන සකලලොකීයලොකුත්තරගුණ”න්ති. තෙනාහ “සබ්බෙපි සබ්බඤ්ඤාගුණෙ පකාසෙත්වා”ති.

පීතිවිජ්ජාරපරිපුණ්ණගත්තවිත්තොති පීතිඵලෙනෙව පරිපුණ්ණකායවිත්තො. අඤ්ඤාණන්ති අඤ්ඤාණස්සාති අත්ථො. ධි-සද්දයොගතො හි සාමීඅත්ථෙ එතං උපයොගවචනං. සෙසමෙත්ථ සුවිඤ්ඤායාමෙව.

වෙරඤ්ජසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

2. සිහසුත්තවණ්ණනා

12. දුතියෙ සන්ථාගාරං (ම. නි. අට්ඨ. 1.22; සං. නි. අට්ඨ. 3.4.243) නාම එකා මහාසාලාව. උයොගකාලාදීසු හි රාජානො තත්ථ ධන්වා “එත්තකා පුරතො ගච්ඡන්තු, එත්තකා පච්ඡා”තිආදිනා තත්ථ නිසීදිත්වා සන්ථං කරොන්ති, මරියාදං ඛන්ධන්ති, තස්මා තං ධානං “සන්ථාගාර”න්ති චුච්චති. උයොගට්ඨානතො ව ආගන්ත්වා යාව ගෙහෙ ගොමයපරිභණ්ඩාදිවසෙන පටිජග්ගනං කරොන්ති, තාව එකං ද්වෙ දිවසෙ තෙ රාජානො තත්ථ සන්ථම්භන්තිතිපි සන්ථාගාරං. තෙසං රාජුනං සහ අත්ථානුසාසනං අගාරන්තිපි සන්ථාගාරං. ගණරාජානො හි තෙ, තස්මා උප්පන්නං කිව්වං එකස්ස වසෙන න සිජ්ඣති, සබ්බෙසං ඡන්දො ලද්ධං වට්ටති, තස්මා සබ්බෙ තත්ථ සන්තිපතිත්වා අනුසාසන්ති. තෙන චුත්තං “සහ අත්ථානුසාසනං අගාර”න්ති. යස්මා වා තත්ථ සන්තිපතිත්වා “ඉමස්මිං කාලෙ කසිතුං වට්ටති, ඉමස්මිං කාලෙ වපිතු”න්තිආදිනා නයෙන සරාවාසකිව්වාති සම්මත්තයන්ති, තස්මා ඡද්දාවඡද්දං සරාවාසං සන්ථරන්තිතිපි සන්ථාගාරං.

පුත්තදාරධනාදිඋපකරණපරිව්වාගො පාරමියො. අත්තනො අභිගපරිව්වාගො උපපාරමියො. අත්තනොව ජීවිතපරිව්වාගො පරමත්ථපාරමියො. ඤාතීනං අත්ථවරියා ඤාතත්ථවරියා. ලොකස්ස අත්ථවරියා ලොකත්ථවරියා. කම්මස්සකතඤාණවසෙන අනවජ්ජකම්මායතනසිජ්ජායතනවිජ්ජාට්ඨානපරිවයවසෙන ඛන්ධායතනාදිපරිවයවසෙන ලක්ඛණත්තයතීරණවසෙන ව ඤාණවාරො චුද්ධවරියා. අභිගතයතධනරජ්ජපුත්තදාරපරිජ්ජාගවසෙන පඤ්ඤා මහාපරිව්වාගෙ පරිව්වජන්තෙන. සතිපි මහාපරිව්වාගානං දානපාරමිභාවෙ පරිව්වාගවිසෙසසභාවදස්සනත්ථඤ්ඤෙව සුදුක්කරභාවදස්සනත්ථඤ්ඤෙව පඤ්ඤාමහාපරිව්වාගානං විසුං ගහණං, තතොයෙව ව අභිගපරිව්වාගතො විසුං

දානඤ්ච නාම දක්ඛිණෙයොසු හිතජ්ඣාසයෙන පුජනජ්ඣාසයෙන වා අත්තනො සන්තකස්ස පරෙසං පරිච්චජනං, තස්මා දායකො පුරිසපුග්ගලො පරෙ හන්ති, පරෙසං වා සන්තකං හරතීති අවිධානමෙනන්ති ආහ “දානං දෙන්තො සීලං සමාදාතුං සක්කොති”ති. සීලාලඬිකාරසදියො අලඬිකාරො නත්ථි සොභාවිසෙසාවහන්තා සීලස්ස. සීලපුජ්චසදියං පුජ්චං නත්ථිති එත්ථාපි එසෙව නයො. සීලගන්ධසදියො ගන්ධො නත්ථිති එත්ථ “වන්දනං තගරං වාපී”තිආදිකා (ධ. ප. 55) ගාථා – “ගන්ධො ඉසිනං වීරදික්ඛිතානං, කායා වුතො ගච්ඡති මාලුතෙනා”තිආදිකා (ජා. 2.17.55) ඡාතකගාථායො ව ආහරිත්වා වත්තබ්බො. සීලඤ්ඤි සත්තානං ආහරණඤ්චෙව අලඬිකාරො ව ගන්ධවිලෙපනඤ්ච පරස්ස දස්සනියභාවාවහඤ්ච. තෙනාහ “සීලාලඬිකාරෙන හී”තිආදි.

අයං සග්ගො ලබ්භතීති ඉදං මජ්ඣිමෙහි ආරද්ධං සීලං සන්ධායාහ. තෙනෙවාහ සක්කො දෙවරාජා –

“හීනෙන බ්‍රහ්මවරියෙන, ඛත්තියෙ උපපජ්ජති;
මජ්ඣිමෙන ව දෙවත්තං, උත්තමෙන විසුජ්ඣති”ති. (ජා. 1.8.75);

ඉටියොති සුඛො. කන්තොති කමනියො. මනාපොති මනවඩ්ඪනකො. තං පන තස්ස ඉටියාදිභාවං දස්සෙතුං “නිව්චමෙත්ථ කීළා”තිආදි වුත්තං.

දොසොති අනිව්චතාදිනා අප්පස්සාදාදිනා ව දුසිතභාවො, යතො තෙ විඤ්ඤානං චිත්තං නාරාධෙන්නි. අථ වා ආදීනං වාති පවත්තතීති ආදීනවො, පරමකපණතා. තථා ව කාමා යථාතථං පච්චවෙක්ඛන්තානං පච්චුපතිට්ඨන්ති. ලාමකභාවොති අසෙට්ඨෙහි සෙවිතබ්බො, සෙට්ඨෙහි න සෙවිතබ්බො නිහිනභාවො. සංකිලිස්සනන්ති විධාකතා උපතාපකතා ව.

නෙක්ඛම්මෙ ආනිසංසන්ති එත්ථ “යත්තකා කාමෙසු ආදීනවා, තප්පට්ඨිපක්ඛන්තො තත්තකා නෙක්ඛම්මෙ ආනිසංසා. අපිච නෙක්ඛම්මං නාමෙතං අසම්බධං අසංකිලිට්ඨං, නික්ඛන්තං කාමෙහි, නික්ඛන්තං කාමසඤ්ඤාය, නික්ඛන්තං කාමවිතක්කෙහි, නික්ඛන්තං කාමපරිලාභෙහි, නික්ඛන්තං බ්‍යාපාදසඤ්ඤායා”තිආදිනා නයෙන නෙක්ඛම්මෙ ආනිසංසෙ පකාසෙසි. පබ්බජ්ජායං ඤානාදියු ව ගුණෙ විභාවෙසි වණ්ණෙසි. කල්ලචිත්තන්ති කම්මනියචිත්තං හෙට්ඨා පවත්තිතදෙසනාය අස්සද්ධියාදීනං චිත්තදොසානං විගතත්තා උපරි දෙසනාය භාජනභාවුපගමෙන කම්මක්ඛම්මචිත්තං. අට්ඨකථායං පන යස්මා අස්සද්ධියාදියො චිත්තස්ස රොගභූතා, තදා තෙ විගතා, තස්මා ආහ “අරොගචිත්ත”න්ති. දිට්ඨිමානාදිකිලෙසවිගමෙන මුදුවිත්තං. කාමච්ඡන්දාදිවිගමෙන විනිවරණචිත්තං. සම්මාපට්ඨිපත්තියං උළාරපිනිපාමොජ්ජයොගෙන උදග්ගචිත්තං. තත්ථ සද්ධාසම්පත්තියා පසන්නචිත්තං. යදා භගවා අඤ්ඤාසීති සම්බන්ධො. අථ වා කල්ලචිත්තන්ති කාමච්ඡන්දාදිවිගමෙන අරොගචිත්තං. මුදුවිත්තන්ති බ්‍යාපාදවිගමෙන මෙත්තාවසෙන අකඨිනචිත්තං. විනිවරණචිත්තන්ති උද්ධව්වකුක්කුච්චවිගමෙන අවික්ඛෙපතො තෙන අපිහිතචිත්තං. උදග්ගචිත්තන්ති පීනමුද්ධවිගමෙන සම්පග්ගහිතවසෙන අපීනචිත්තං. පසන්නචිත්තන්ති විචිකිච්ඡාවිගමෙන සම්මාපට්ඨිපත්තියං අධිමුත්තචිත්තන්ති එවමෙත්ථ සෙසපදානං අත්ථො වෙදිතබ්බො.

සෙය්‍යාථාපීතිආදිනා උපමාවසෙන සිහස්ස කිලෙසප්පහානං අරියමග්ගඋප්පාදනඤ්ච දස්සෙති. අපගතකාළකන්ති විගතකාළකං. සම්මදෙවති සුට්ඨදෙව. රජනන්ති නීලපිතලොනිතාදිරඬිගජානං. පටිග්ගණ්ණෙය්‍යාති ගණ්ණෙය්‍යා, පහස්සරං භවෙය්‍යා. තස්මිංයෙව ආසනෙනි තස්මිංයෙව නිසජ්ජායං. එතෙනස්ස ලහුවිපස්සකතා තික්ඛපඤ්ඤානා සුඛප්පට්ඨිපද්ධිපාහිඤ්ඤානා ව දස්සිතා හොති. වීරජන්ති අපායගමනීයරාගරජාදීනං විගමෙන වීරජං. අනවසෙසදිට්ඨිවිචිකිච්ඡාමලාපගමෙන චිතමලං. පඨමමග්ගවජ්ඣකිලෙසරජාභාවෙන වා වීරජං. පඤ්චවිධදුස්සීලාමලවිගමෙන චිතමලං. තස්ස උප්පත්තිආකාරදස්සනත්ථන්ති කස්මා වුත්තං? නනු මග්ගඤ්ඤාණං අසඬ්ඛතධම්මාරම්මණන්ති වොදනං සන්ධායාහ “තඤ්ඤි”තිආදි. තත්ථ පටිච්ඡික්ඛන්තන්ති අසම්මොහප්පට්ඨෙධවසෙන පටිච්ඡික්ඛන්තං. තෙනාහ “කිව්ච්චසෙනා”ති. තත්ත්වං උපමාසංසන්දනං – වත්ථං විය චිත්තං, වත්ථස්ස ආගන්තුකමලෙහි කිලිට්ඨභාවො විය චිත්තස්ස රාගාදිමලෙහි සංකිලිට්ඨභාවො, ධොවනසීලාතලං විය අනුපුබ්බිකථා, උදකං විය සද්ධා, උදකෙන තෙමෙත්වා උසගොමයජාරිකධාරෙහි කාළකෙ සම්මද්දිත්වා වත්ථස්ස ධොවනප්පයොගො විය සද්ධාසිනෙහෙන තෙමෙත්වා තෙමෙත්වා සතිසමාධිපඤ්ඤාහි දොසෙ සිටීලෙ කන්වා සුතාදිවිධිනා චිත්තස්ස සොධනෙ වීරියාරම්භො. තෙන පයොගෙන වත්ථෙ කාළකාපගමො විය වීරියාරම්භෙන කිලෙසවික්ඛම්භනං, රඬිගජානං විය අරියමග්ගො, තෙන සුද්ධවත්ථස්ස පහස්සරභාවො විය වික්ඛම්භිතකිලෙසස්ස චිත්තස්ස මග්ගෙන පරියොදපනන්ති.

“දිට්ඨධම්මො”ති වත්ථා දස්සනං නාම ඤාණදස්සනතො අඤ්ඤම්පි අත්ථිති තන්තිවත්තනත්ථං. “පත්තධම්මො”ති වුත්තං. පත්ති නාම ඤාණසම්පත්තිතො අඤ්ඤාපි විජ්ජතිති තතො විසෙසනත්ථං “විදිතධම්මො”ති වුත්තං. සා පනෙසා විදිතධම්මතා ධම්මෙසු එකදෙසෙනපි හොතීති නිප්පදෙසතො විදිතභාවං දස්සෙතුං. “පරියොගාල්භධම්මො”ති වුත්තං. තෙනස්ස සච්චාහිසම්බොධංයෙව දීපෙති. මග්ගඤ්ඤාණඤ්ඤි එකාහිසමයවසෙන පරිඤ්ඤාදිකිව්චං සාධෙන්නං නිප්පදෙසෙන වතුසච්චධම්මං සමන්තතො ඔගාල්භං නාම හොති. තෙනාහ “දිට්ඨො අරියසච්චධම්මො එතෙනාති දිට්ඨධම්මො”ති. තිණ්ණා විචිකිච්ඡාහි සප්පට්ඨිගයකන්තාරසදියා සොළසවත්ථුකා අට්ඨවත්ථුකා ව තිණ්ණා නිත්තිණ්ණා විචිකිච්ඡා. විගතා කථංකථාති පවත්තිආදියු “එවං නු ඛො, න නු ඛො”ති එවං පවත්තිකා විගතා සමුච්ඡින්නා කථංකථා. සාරජ්ජකරානං පාපධම්මානං පහිනත්තා තප්පට්ඨිපක්ඛෙසු සීලාදිගුණෙසු

පතිට්ඨිතත්තා වෙසාරජ්ජං විසාරදහාවං වෙය්‍යත්තියං පත්තො. අත්තනා ඵච පච්චක්ඛතො දිට්ඨත්තා න පරං පච්චෙති,
න චස්ස පරො පච්චෙනබ්බො අත්ථිති අපරජ්ජව්වයො.

උද්දිසිත්වා කතන්ති අත්තනං උද්දිසිත්වා මාරණවසෙන කතං නිබ්බන්තිතං මංසං. පට්ච්චකම්මන්ති ඵත්ථ කම්ම-
සද්දො කම්මසාධනො අතීතකාලිකො වානි ආහ “අත්තනං පට්ච්චකත”න්ති. නිමිත්තකම්මස්සෙතං අධිවචනං
“පට්ච්ච කම්මං ඵ්ඤ්ඤි”ති ආදිසු (ජා. 1.4.75) විය. නිමිත්තකම්මස්සාති නිමිත්තභාවෙන උද්ධබ්බකම්මස්ස.
කරණවසෙන පට්ච්චකම්මං ඵත්ථ අත්ථිති මංසං පට්ච්චකම්මං යථා බුද්ධි බුද්ධං. තං ඵත්තස්ස අත්ථිති බුද්ධො.
සෙසමෙත්ථ උත්තානමෙව.

සිහසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

3-4. අස්සාජානියසුත්තාදිවණ්ණනා

13-14. තතියෙ සායෙය්‍යානීති සද්ධන්තාති. සෙසපදෙසුපි එසෙව නයො. තානි පනස්ස සායෙය්‍යාදීනි
කායචිත්තුප්පකතාපට්ඨකභූතා ලොභසහගතචිත්තුප්පාදස්ස පචත්තිආකාරවිසෙසා. තත්ථ යස්ස කිස්සිඤ්ඤිදෙව යානෙ
යාතුකාමස්ස සතො යං යානං මනුස්සානං සප්පට්ඨයං, පුරතො ගන්ත්වා තථෙව සප්පට්ඨයට්ඨානෙව යස්සාමිති න
හොති, වඤ්ඤනාධිප්පායභාවතො යාතුකාමට්ඨානෙයෙව නිබ්බන්තමිහො විය චත්තාරො පාදෙ නිව්වාලෙත්වා තිට්ඨති,
අයං සයො නාම, ඉමස්ස සායෙය්‍යස්ස පාකට්ඨකරණං. තථා යස්ස කිස්සිඤ්ඤිදෙව යානෙ නිවත්තිත්වා බන්ධගතං
පාතෙතුකාමස්ස සතො යං යානං මනුස්සානං සප්පට්ඨයං, පුරතො ගන්ත්වා තථෙව පාතෙස්සාමිති න හොති,
පාතෙතුකාමට්ඨානෙයෙව නිවත්තිත්වා පාතෙති, අයං කුටො නාම. යස්ස කාලෙන වාමතො, කාලෙන දක්ඛිණතො,
කාලෙන උපුමග්ගෙනෙව ව ගන්තුකාමස්ස සතො යං යානං මනුස්සානං සප්පට්ඨයං, පුරතො ගන්ත්වා තථෙව එවං
කරිස්සාමිති න හොති, යදිච්ඡකං ගන්තුකාමට්ඨානෙයෙව කාලෙන වාමතො, කාලෙන දක්ඛිණතො, කාලෙන
උපුමග්ගං ගච්ඡති, තථා ලෙණ්ඩං වා පස්සාවං වා විස්සජ්ජෙතුකාමස්ස ඉදං යානං සුසම්මට්ඨං ආකිණ්ණමනුස්සං
රමණීයං. ඉමස්මිං යානෙ ඵචරුපං කාතුං න යුත්තං, පුරතො ගන්ත්වා පට්ච්ඡන්තට්ඨානෙ කරිස්සාමිති න හොති,
තත්ථෙව කරොති, අයං ජිම්හො නාම. යස්ස පන කිස්සිඤ්ඤි යානෙ මග්ගා උක්කම්ම නිවත්තිත්වා පට්මග්ගං
ආරොහිතුකාමස්ස සතො යං යානං මනුස්සානං සප්පට්ඨයං, පුරතො ගන්ත්වා තත්ථෙව එවං කරිස්සාමිති න හොති,
පට්මග්ගං ආරොහිතුකාමට්ඨානෙයෙව මග්ගා උක්කම්ම නිවත්තිත්වා පට්මග්ගං ආරොහති, අයං වඩ්ඪකො නාම. ඉති
ඉමං චතුබ්බධම්පි කිරියං සන්ධායෙතං චුත්තං “යානි බො පනස්ස තානි සායෙය්‍යානි...පෙ.... ආචිකත්තා හොති”ති.
චතුත්ථෙව නත්ථි වත්තබ්බං.

අස්සාජානියසුත්තාදිවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

5-8. මලසුත්තාදිවණ්ණනා

15-18. පඤ්චමෙ (ධ. ප. අට්ඨ. 2.241) යා කාචි පරියන්ති වා සිප්පං වා යස්මා අසප්ඤ්ඤායන්තස්ස
අනනුසුඤ්ජන්තස්ස විතස්සති, නිරන්තරං වා න උපට්ඨාති, තස්මා “අසප්ඤ්ඤායමලා මන්තා”ති චුත්තං. යස්මා පන
සරාවාසං වසන්තස්ස උට්ඨායුට්ඨාය ජිණ්ණප්පට්ඨසඛිබරණාදීනි අකරොන්තස්ස සරං නාම විතස්සති, තස්මා
“අනුට්ඨානමලා සරා”ති චුත්තං. යස්මා ගිහිස්ස වා පබ්බජිතස්ස වා කොසප්පවසෙන සරිරප්පජග්ගනං වා
පරික්ඛාරප්පජග්ගනං වා අකරොන්තස්ස කායො දුබ්බණ්ණො හොති, තස්මා “මලං වණ්ණස්ස කොසප්ප”න්ති
චුත්තං. යස්මා පන ගාවො රක්ඛන්තස්ස පමාදවසෙන නිද්දායන්තස්ස වා කිලන්තස්ස වා තා ගාවො
අතිත්ථපක්ඛන්දනාදීනි වා වාළමිගවොරාදිඋපද්දවෙන වා පරෙසං සාලික්ඛෙත්තාදීනි ඔතරිත්වා බාදනවසෙන වා
විනාසමාපජ්ජන්ති, සයම්පි දණ්ඩං වා පරිභාසං වා පාපුණාති, පබ්බජිතං වා පන ඡද්ධාරාදීනි අරක්ඛන්තං පමාදවසෙන
කිලෙසා ඔතරිත්වා සාසනා වාවෙන්ති, තස්මා “පමාදො රක්ඛකො මල”න්ති චුත්තං. සො හිස්ස විනාසාවහෙන
මලට්ඨානියත්තා මලං.

දුච්චරිතන්ති අතිවාරො. අතිවාරිනිඤ්ඤි ඉත්ථිං සාමිකොපි ගෙහා නිහරති, මාතාපිතුනං සන්තිකං ගතම්පි “ත්ථං
කුලස්ස අධිගාරභූතා, අක්ඛිහිපි න දට්ඨබ්බා”ති තං මාතාපිතරොපි නිහරන්ති, සා අනාථා විචරන්ති මහාදුක්ඛං
පාපුණාති. තෙනස්සා දුච්චරිතං “මල”න්ති චුත්තං. දදකොති දායකස්ස. යස්ස හි බෙත්තකසනකාලෙ “ඉමස්මිං
බෙත්තෙ සම්පන්නෙ සලාකහන්තාදීනි දස්සාමි”ති වින්තෙත්වාපි නිප්පන්නෙ සස්සෙ මච්ඡෙරං උප්පජ්ජිත්වා
වාගචිත්තං නිවාරෙති, සො මච්ඡෙරවසෙන වාගචිත්තෙ අවිරුහන්තෙ මනුස්සසම්පත්ති, දිබ්බසම්පත්ති,
නිබ්බානසම්පත්තිති තිස්සො සම්පත්තියො න ලභති. තෙන චුත්තං “මච්ඡෙරං දදකො මල”න්ති. අඤ්ඤෙසුපි
ඵචරුපෙසු එසෙව නයො. පාපකා ධම්මාති අකුසලා ධම්මා. තෙ පන ඉධලොකෙ පරලොකෙ ව මලමෙව. තතොති
හෙට්ඨා චුත්තමලතො. මලතරන්ති අතිරෙකමලං. ජට්ඨාදීනි උත්තානත්ථානෙව.

මලසුත්තාදිවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

9. පහාරාදසුක්තවණ්ණනා

19. නවමෙ (උදා. අට්ඨ. 45; සාරත්ථ. ටී. චූළවග්ග 3.384) අසුරානි දෙවා විය න සුරන්ති න කීළන්ති න විරොචන්තිති අසුරා. සුරා නාම දෙවා, තෙසං පටිපක්ඛාති වා අසුරා, වෙපචිත්තිපහාරාදාදයො . තෙසං භවනං සිනෙරුස්ස හෙට්ඨාභාගෙ. තෙ තත්ථ පටිසන්තා නික්ඛමන්තා සිනෙරුපාදෙ මණ්ඩපාදිනි නිමිමිනිත්වා කීළන්තා අභිරමන්ති. සා තත්ථ තෙසං අභිරති. ඉමෙ ගුණෙ දිස්වාති ආහ “යෙ දිස්වා දිස්වා අසුරා මහාසමුද්දෙ අභිරමන්ති”ති.

යස්මා ලොකියා ජම්බුදිපො, හිමවා තත්ථ පතිට්ඨිතසමුද්දෙහපබ්බතා තප්පහවා නදියොති එතෙසු යං යං න මනුස්සගොචරං, තත්ථ සයං සම්මුල්භා අඤ්ඤෙපි සම්මොහයන්ති, තස්මා තත්ථ සම්මොහවිධමනත්ථං “අයං තාව ජම්බුදිපො”තිආදි ආරද්ධං. දසසහස්සයොජනපරිමාණො ආයාමතො විත්ථාරතො වාති අධිප්පායො. තෙනාහ “තත්ථා”තිආදි. උදකෙන අප්ඤ්ඤාත්ථවො තදුපහොගිසත්තානං පුඤ්ඤක්ඛයෙන. සුන්දරදස්සනං කුටන්ති සුදස්සනකුටං, යං ලොකෙ “හෙමකුට”න්ති වුවිචි. මූලගන්ධො කාලානුසාරියාදි. සාරගන්ධො වන්දනාදි. ඵෙග්ගුගන්ධො සලලාදි. තවගන්ධො ලවඩ්ගාදි. පපටිකාගන්ධො කපිත්ථාදි. රසගන්ධො සප්පුලසාදි. පත්තගන්ධො තමාලහිරිවෙරාදි. පුෂ්පගන්ධො නාගකුසුමාදි. එලගන්ධො ජාතිඑලාදි. ගන්ධගන්ධො සබ්බෙසං ගන්ධානං ගන්ධො. “සබ්බානි පුපුලතො පඤ්ඤාස යොජනානි, ආයාමතො පන උබ්බෙධතො විය ද්වියොජනසතානෙවා”ති වදන්ති.

මනොහරසිලාතලානීති රතනමයත්තා මනුඤ්ඤසොපානසිලාතලානි. සුපටියත්තානීති තදුපහොගිසත්තානං සාධාරණකම්මුතාව සුට්ඨු පටියත්තානි සුසණ්ඨිතානි හොන්ති. මච්ඡකච්ඡපාදිනි උදකං මලං කරොන්ති, තදභාවතො එලිකසදිසනිමිමලොදකානි. තිරියතො දීපං උග්ගතකුටන්ති “තිරිච්ඡානපබ්බත”න්ති ආහ. පුරිමානි නාමගොත්තානීති එත්ථ නදි නින්තගාතිආදිකං ගොත්තං, ගඩ්ගා යමුනාතිආදිකං නාමං.

සවමානානි සන්දමානා. පුරත්තන්ති පුණ්ණභාවො. මසාරගල්ලං “චිත්තඵලික”න්තිපි වදන්ති. මහතං භූතානන්ති මහන්තානං සත්තානං. තිමි තිමිඬගලා තිමිතිමිඬගලානි තිස්සො මච්ඡජාතියො. තිමිං ගිලනසමත්ථා තිමිඬගලා. තිමිඤ්ච තිමිඬගලඤ්ච ගිලනසමත්ථා තිමිතිමිඬගලානි වදන්ති.

මම සාවකානි සොතාපන්තාදිකෙ අරියපුග්ගලෙ සන්ධාය වදන්ති. න සංවසතීති උපොසථකම්මාදිවසෙන සංවාසං න කරොති. උක්ඛිපතීති අපනෙති. විමුක්තිරසොති කිලෙසෙහි විමුච්චනරසො. සබ්බා හි සාසනසම්පත්ති යාවදෙව අනුපාදාය ආසවෙහි විත්තස්ස විමුක්තිඅත්ථා.

රතනානීති රතිජනනට්ඨෙත රතනානි. සතිපට්ඨානාදයො හි භාවියමානා පුබ්බභාගෙපි අනප්පකං පිතිපාමොජ්ජං නිබ්බත්තෙන්ති, පගෙව අපරභාගෙ. චූත්තඤ්ඤෙනං –

“යතො යතො සම්මසති, බන්ධානං උදයබ්බයං;
ලහති පිතිපාමොජ්ජං, අමතං තං විජානත”න්ති. (ධ. ප. 374) –

ලොකියරතනනිබ්බත්තං පන පිතිපාමොජ්ජං න තස්ස කලභාගම්පි අග්ගති. අපිච –

“චිත්තිකතං මහග්ගඤ්ච, අතුලං දුල්ලහදස්සනං;
අනොමසත්තපරිභොගං, රතනන්ති පචුවචති”. (දී. නි. අට්ඨ. 2.33; සං. නි. අට්ඨ. 3.5.223; බු. පා. අට්ඨ. 6.3; සු. නි. අට්ඨ. 1.226; මහානි. අට්ඨ. 50);

යදි ව චිත්තිකතාදිභාවෙන රතනං නාම හොති, සතිපට්ඨානාදිනංයෙව භූතතො රතනභාවො. බොධිපක්ඛියධම්මානඤ්ඤි සො ආනුභාවො, යං සාවකා සාවකපාරමිඤ්ඤාණං, පච්චෙකබුද්ධා පච්චෙකබොධිඤ්ඤාණං, සම්මාසම්බුද්ධා සම්මාසම්බොධිං අධිගච්ඡන්ති ආසන්තකාරණත්තා. ආසන්තකාරණඤ්ඤි දානාදිඋපනිස්සයොති එවං රතිජනනට්ඨෙත චිත්තිකතාදිඅත්ථෙත ව රතනභාවො බොධිපක්ඛියධම්මානං සාතිසයො. තෙන චූත්තං “තත්ත්වමානි රතනානි, සෙය්‍යාදීදං. වත්තාරො සතිපට්ඨානා”තිආදි.

තත්ථ ආරම්මණෙ ඔක්කන්තිත්වා උපට්ඨානට්ඨෙත උපට්ඨානං, සතියෙව උපට්ඨානන්ති සතිපට්ඨානං. ආරම්මණස්ස පන කායාදිවසෙන චතුබ්බිධත්තා චූත්තං “වත්තාරො සතිපට්ඨානා”ති. තථා හි කායවෙදනාවිත්තධම්මෙසු සුභසුඛනිව්චඅත්තසඤ්ඤානං පහානතො අසුභදුක්ඛානිච්චානත්තභාවග්ගහණතො ව නෙසං කායානුපස්සනාදිභාවො විභත්තො.

සම්මා පදහන්ති එතෙන, සයං වා සම්මා පදහති, පසත්ථං සුන්දරං වා පදහන්තිති සම්මප්පධානං, පුග්ගලස්ස වා සම්මදෙව පධානභාවකරණතො සම්මප්පධානං විරියස්සෙන අධිවචනං. තම්පි අනුප්පන්තූප්පන්තානං අකුසලානං අනුප්පාදනප්පහනවසෙන අනුප්පන්තූප්පන්තානං කුසලානං ධම්මානං උප්පාදනට්ඨාපනවසෙන ව චතුක්ච්චසාධකත්තා චූත්තං “වත්තාරො සම්මප්පධානා”ති.

ඉප්ඤ්ඤානිති ඉද්ධි, සමිප්ඤ්ඤානිති නිප්ප්ඤ්ඤානිති අත්ථො. ඉප්ඤ්ඤානිති වා තාය සත්තා ඉද්ධා වුද්ධා උක්කංසගතා හොන්තිති ඉද්ධි. ඉති පට්ඨමන අත්ථොන ඉද්ධි එව පාදොති ඉද්ධිපාදො, ඉද්ධිකොට්ඨාසොති අත්ථො. දුතියෙන අත්ථොන ඉද්ධියා පාදො පතිට්ඨා අධිගමුපායොති ඉද්ධිපාදො. තෙන හි උපරුපරිවිසෙසසඬ්ඛානං ඉද්ධිං පජ්ජන්ති පාපුණන්ති. ස්වායං ඉද්ධිපාදො යස්මා ඡන්දාදිකෙ වත්තාරො අධිපතිධම්මෙ ධුරෙ ජෙට්ඨකෙ කත්වා නිබ්බන්තියති, තස්මා වුත්තං “වත්තාරො ඉද්ධිපාදා”ති.

පඤ්චන්ද්‍රියානිති සද්ධාදිති පඤ්ච ඉන්ද්‍රියානි. තත්ථ අස්සද්ධියං අභිභවිත්වා අධිමොක්ඛලක්ඛණෙ ඉන්ද්‍රියං කාරෙතිති සද්ධිත්තියං. කොසජ්ජං අභිභවිත්වා පග්ගහලක්ඛණෙ, පමාදං අභිභවිත්වා උපට්ඨානලක්ඛණෙ, වික්ඛෙපං අභිභවිත්වා අවික්ඛෙපලක්ඛණෙ, අඤ්ඤාණං අභිභවිත්වා දස්සනලක්ඛණෙ ඉන්ද්‍රියං කාරෙතිති පඤ්ඤිත්තියං.

තානියෙව අස්සද්ධියාදිති අනභිභවනියතො අකම්පියට්ඨොන සම්පයුත්තධම්මෙසු ථීරභාවෙන ව බලානි වෙදිතබ්බානි.

සත්ත බොජ්ඣංකඩගාති බොධියා, බොධිස්ස වා අඩගාති බොජ්ඣංකඩගා. යා හි එසා ධම්මසාමග්ගී යාය ලොකුත්තරමග්ගක්ඛණෙ උප්පජ්ජමානාය ලිඤ්ඤාදිවිච්ඡාදිපට්ඨානායුහනකාමසුඛත්තකිලමානුයොගඋච්ඡේදසස්සතාහිතිවෙසාදිනං අනෙකෙසං උපද්දවානං පටිපක්ඛතුතාය සතිධම්මවිවයවිරියපිනිපස්සද්ධිසමාධිඋපෙක්ඛාසඬ්ඛානාය ධම්මසාමග්ගියා අරියසාවකො බුද්ධිකි, කිලෙසනිද්දාය වුට්ඨහති, වත්තාරි අරියසව්වානි පටිවිජ්ඣති, නිබ්බානමෙව වා සච්ඡිකරොතිති “බොධි”ති වුච්චති. තස්මා ධම්මසාමග්ගිසඬ්ඛානාය බොධියා අඩගාතිපි බොජ්ඣංකඩගා ක්‍රියානිගමග්ගධර්මාදියො විය. යොපෙස වුත්තජ්ජකාරාය ධම්මසාමග්ගියා බුද්ධිකිති කත්වා අරියසාවකො “බොධි”ති වුච්චති. තස්ස බොධිස්ස අඩගාතිපි බොජ්ඣංකඩගා සෙනඬ්ඛරප්ඬ්ඛානාදියො විය. තෙනාහු පොරාණා “බුද්ධිකිතස්ස පුග්ගලස්ස අඩගාති බොජ්ඣංකඩගා”ති (විභ. අට්ඨ. 466; සං. නි. අට්ඨ. 3.5.182; පටි. ම. අට්ඨ. 2.2.17). “බොධාය සංවත්තන්තිති බොජ්ඣංකඩගා”තිආදිනා (පටි. ම. 2.17) නයෙනපි බොජ්ඣංකඩගත්ථො වෙදිතබ්බො.

අරියො අට්ඨඬ්ඛිගිකො මග්ගොති තංතංමග්ගවජ්ඣෙහි කිලෙසෙහි ආරකත්තා, අරියභාවකරත්තා, අරියඵලජ්ජට්ඨානකරත්තා ව අරියො. සම්මාදිට්ඨිආදිති අට්ඨඬ්ඛිගාති අස්ස අත්ථි, අට්ඨ අඩගානියෙව වා අට්ඨඬ්ඛිගිකො. මාරොන්තො කිලෙසෙ ගවිජ්ඣති නිබ්බානත්ථිකෙහි වා මග්ගියති, සයං වා නිබ්බානං මග්ගතිති මග්ගොති එවමෙතෙසං සතිපට්ඨානාදිනං අත්ථවිභාගො වෙදිතබ්බො.

සොතාපන්නොති මග්ගසඬ්ඛානං සොතං ආපජ්ජිත්වා පාපුණිත්වා ධීතො, සොතාපත්තිඵලට්ඨොති අත්ථො. සොතාපත්තිඵලසච්ඡිකිරියාය පටිපන්නොති සොතාපත්තිඵලස්ස අත්තපච්චක්ඛකරණාය පටිපජ්ජමානො පට්ඨමග්ගට්ඨො, යො අට්ඨමකොතිපි වුච්චති. සකදාගාමීති සකිදෙව ඉමං ලොකං පටිසන්ධිග්ගහණවසෙන ආගමනසීලො දුතියඵලට්ඨො. අනාගාමීති පටිසන්ධිග්ගහණවසෙන කාමලොකං අනාගමනසීලො තතියඵලට්ඨො. යො පන සද්ධානුසාරි ධම්මානුසාරි එකබ්චිතිඵලමාදිකො අරියපුග්ගලවිභාගො, සො එතෙසංයෙව පභෙදොති. සෙසං වුත්තනයසදිසමෙව.

පහාරාදසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

10. උපොසඨසුත්තවණ්ණනා

20. දසමෙ තද්දුපොසට්ඨෙති (උදා. අට්ඨ. 45; සාරත්ථ. ටී. වුළුවග්ග 3.383) තස්මිං උපොසඨදිවසතුතෙ අහනි. උපොසඨකරණත්ථායාති ඔවාදපාතිමොක්ඛං උද්දිසිතුං. උද්ධස්තං අරුණන්ති අරුණග්ගමනං. උද්දිසතු, හන්තෙ, හගවා භික්ඛුනං පාතිමොක්ඛන්ති ථෙරො හගවන්තං පාතිමොක්ඛුද්දෙසං යාචි. තස්මිං කාලෙ “න, භික්ඛවෙ, අනුපොසට්ඨෙ උපොසට්ඨො කාතබ්බො”ති (මහාව. 136) සික්ඛාපදස්ස අපඤ්ඤත්තත්තා. කස්මා පන හගවා තියාමරත්තිං විනිනාමෙසි ? තතො පට්ඨාය ඔවාදපාතිමොක්ඛං අනුද්දිසිතුකාමො තස්ස වත්ථුං පාකට්ඨං කාතුං. අද්දසාති කථං අද්දස? අත්තතො වෙතොපරියඤ්ඤාණෙන තස්සං පරිසති භික්ඛුනං විත්තානි පරිජානන්තො තස්ස දුස්සීලස්ස විත්තං පස්සි. යස්මා පන විත්තෙ දිට්ඨො තංසමිඬ්ඛිපුග්ගලො දිට්ඨො නාම හොති, තස්මා “අද්දසා බො ආයස්මා මහාමොග්ගල්ලානො තං පුග්ගලං දුස්සීල”න්තිආදි වුත්තං. යටෙව හි අනාගතෙ සත්තසු දිවසෙසු පවත්තං පරෙසං විත්තං වෙතොපරියඤ්ඤාණලාභී ජානාති, එවං අතීතෙපිති. මජ්ඣෙ භික්ඛුසඬ්ඛසස්ස නිසින්නන්ති සඬ්ඛපරියාපන්නො විය භික්ඛුසඬ්ඛසස්ස අත්තො නිසින්නං. දිට්ඨොසිති අයං න පකතත්තොති හගවතා දිට්ඨො අසි. යස්මා ව එවං දිට්ඨො, තස්මා නත්ථි තෙ තව භික්ඛුහි සද්ධිං එකකම්මාදිසංවාසො. යස්මා පන සො සංවාසො තව නත්ථි, තස්මා උට්ඨෙහි, ආවුසොති එවමෙත්ථ පදයොජනා වෙදිතබ්බො.

තතියම්පි බො සො පුග්ගලො තුණ්හි අහොසිති අනෙකචාරං වත්වාපි “ථෙරො සයමෙව නිබ්බින්නො ඔරම්සස්සති”ති වා, “ඉදානි ඉමෙසං පටිපත්තිං ජානිස්සාමි”ති වා අධිජ්ජායෙන තුණ්හි අහොසි. බාහායං ගහෙත්වාති “හගවතා මයා ව යාථාවතො දිට්ඨො, යාවතතියං ‘උට්ඨෙහි, ආවුසො’ති ව වුත්තො න වුට්ඨානි, ඉදානිස්ස

නික්කඩ්ඞනකාලො, මා සඩ්ඝස්ස උපොසථන්තරායො අහොසි”ති තං බාහායං අග්ගහෙසි, තථා ගහෙන්වා. ඛනී ද්වාරකොට්ඨකා නික්ඛාමෙන්වාති ද්වාරකොට්ඨකා ද්වාරසාලානො නික්ඛාමෙන්වා. ඛනීති පන නික්ඛාමිතට්ඨානදස්සනං. අථ වා ඛනීද්වාරකොට්ඨකාති ඛනීද්වාරකොට්ඨකතොපි නික්ඛාමෙන්වා, න අන්තොද්වාරකොට්ඨකතො ඵව. උභයත්ථාපි විහාරතො ඛනිකත්වාති අත්ථො. සුවිසට්ඨිකං දත්වාති අග්ගළසුවිසද්ව උපරිසට්ඨිකඤ්ච ආදහින්වා, සුට්ඨිතරං කවාටං ථකෙන්වාති අත්ථො. යාව බාහාගහණාපි නාමාති ඉමිනා “අපරිසුද්ධා, ආනන්ද, පරිසා”ති වචනං සුත්වා ඵව හි තෙන පක්කමිතබ්බං සියා, ඵවං අපක්කමිත්වා යාව බාහාගහණාපි නාම සො මොසපුරිසො ආගමෙස්සති, අච්ඡරියමිදන්ති දස්සෙති. ඉදඤ්ච ගරහනච්ඡරියමෙවාති වෙදිතබ්බං.

අථ හගවා චින්තෙසි – “ඉදාති භික්ඛුසඩ්ඝෙ අබ්බුදො ජාතො, අපරිසුද්ධා පුග්ගලා උපොසථං ආගච්ඡන්ති, න ච තථාගතා අපරිසුද්ධාය පරිසාය උපොසථං කරොන්ති, පාතිමොක්ඛං උද්දිසන්ති. අනුද්දිසන්තෙ ච භික්ඛුසඩ්ඝස්ස උපොසථො පච්ඡිජ්ජති. යංනුනාහං ඉතො පට්ඨාය භික්ඛුනංයෙව පාතිමොක්ඛුද්දෙසං අනුජානෙය්‍ය”න්ති. ඵවං පන චින්තෙන්වා භික්ඛුනංයෙව පාතිමොක්ඛුද්දෙසං අනුජාති. තෙන චුත්තං “අථ බො හගවා...පෙ.... පාතිමොක්ඛං උද්දිසෙය්‍යාථා”ති. තත්ථ න දානාහන්ති ඉදාති අහං උපොසථං න කරිස්සාමි, පාතිමොක්ඛං න උද්දිසිස්සාමිති පච්චෙකං න-කාරෙන සම්මන්ඨො. දුට්ඨඤ්චි පාතිමොක්ඛං – ආණාපාතිමොක්ඛං, ඔවාදපාතිමොක්ඛන්ති. තෙසු “සුණාතු මෙ, හන්තෙ”තිආදිකං (මහාව. 134) ආණාපාතිමොක්ඛං. තං සාවකාව උද්දිසන්ති, න බුද්ධා, යං අන්වද්ධමාසං උද්දිසීයති. “ඛන්ති පරමං...පෙ.... සබ්බපාපස්ස අකරණං...පෙ.... අනුපවාදො අනුපසානො...පෙ.... ඵතං බුද්ධාන සාසන”න්ති (දී. නි. 2.90; ධ. ප. 183-185; උදා. 36; නෙත්ති. 30) ඉමා පන තිස්සො ගාථා ඔවාදපාතිමොක්ඛං නාම. තං බුද්ධාව උද්දිසන්ති, න සාවකා, ඡන්තමිපි වස්සානං අච්චයෙන උද්දිසන්ති. දීඝායුකබුද්ධානඤ්චි ධර්මානකාලෙ අයමෙව පාතිමොක්ඛුද්දෙසො, අප්පායුකබුද්ධානං පන පට්ඨමබ්බොධියංයෙව. තතො පරං ඉතරො. තඤ්ච බො භික්ඛුයෙව උද්දිසන්ති, න බුද්ධා, තස්මා අමිහාකමිපි හගවා විසතිවස්සමත්තං ඉමං ඔවාදපාතිමොක්ඛං උද්දිසිත්වා ඉමං අන්තරායං දිස්වා තතො පරං න උද්දිසී. අට්ඨානන්ති අකාරණං. අනවකාසොති තස්සෙව වෙච්චනං. කාරණඤ්චි යථා තිට්ඨති ඵත්ථ ඵලං තදායත්තචුත්තිතායාති “යාන”න්ති චුච්චති, ඵවං “අවකාසො”තිපි චුච්චති. යන්ති කිරියාපරාමසනං.

අට්ඨිමෙ, භික්ඛවෙ, මහාසමුද්දෙති කො අනුසන්ධි? ය්වායං අපරිසුද්ධාය පරිසාය පාතිමොක්ඛස්ස අනුද්දෙසො චුත්තො, සො ඉමස්මිං ධම්මචිනයෙ අච්ඡරියො අබ්භුතො ධම්මොති තං අපරෙහිපි සත්තහි අච්ඡරියබ්භුතධම්මෙහි සද්ධිං විහජින්වා දස්සෙතුකාමො පට්ඨං තාව තෙසං උපමාහාවෙන මහාසමුද්දෙ අට්ඨ අච්ඡරියබ්භුතධම්මෙ දස්සෙන්තො සත්ථා “අට්ඨිමෙ, භික්ඛවෙ, මහාසමුද්දෙ”තිආදිමාහ.

උපොසථසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

මහාවග්ගවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

3. ගහපතිවග්ගො

1-7. පයමඋග්ගසුත්තාදිවග්ගො

21-27. තතියස්ස පයමදුතියෙසු නත්ථි වත්තබ්බං. තතියෙ “හත්ථංගො”ති වත්තබ්බෙ “හත්ථංකො”ති චුත්තං. සො හි රාජපුරිසානං හත්ථංතො යක්ඛස්ස හත්ථං, යක්ඛස්ස හත්ථංතො හගවතො හත්ථං, හගවතො හත්ථංතො පුන රාජපුරිසානං හත්ථං ගතත්තා නාමතො හත්ථංකො ආළවකොති ජාතො. තෙනාහ “ආළවකයක්ඛස්ස හත්ථංතො හත්ථංහි සම්පට්ඨිතත්තා හත්ථංකොති ලද්ධනාමො රාජකුමාරො”ති. චතුත්ථාදීති උත්තානත්ථානෙව.

පයමඋග්ගසුත්තාදිවග්ගො නිට්ඨිතා.

8. දුතියබලසුත්තවග්ගො

28. අට්ඨමෙ ඛිණාසවස්ස සබ්බෙසං සඬ්ඛාරානං අනිච්චතා අසම්මොභවසෙන කිච්චතො මග්ගපඤ්ඤාය සුප්පට්ඨිද්ධා, විපස්සනාය ආරම්මණකරණවසෙනපිති දස්සෙත්තො ආහ “සහවිපස්සනාය මග්ගපඤ්ඤායා”ති. ඉමෙ කාමාති ද්වෙපි කාමෙ වදති. කිලෙසවසෙන උප්පජ්ජමානො හි පරිලාභො වත්ථුකාමසන්තිස්සයො වත්ථුකාමවිසයො වාති ද්වෙපි සපරිලාභට්ඨෙත අඬ්ඛාරකාසු වියාති “අඬ්ඛාරකාසුපමා”ති චුත්තා. අත්තො චුච්චති ලාමකට්ඨෙත තණ්හා, ඛ්‍යාත්තං විගතත්තං භූතත්ති ඛ්‍යාත්තිභූතත්ති ආහ “විගතත්තභූත”න්ති, නිත්තණ්හන්ති අත්ථො.

දුතියබලසුත්තවග්ගො නිට්ඨිතා.

9. අක්ඛණසුත්තවග්ගො

29. නවමෙ යස්මා මහිද්ධිකපෙතා දෙවාසුරානං ආවාහං ගච්ඡන්ති, විවාහං න ගච්ඡන්ති, තස්මා පෙත්තිවිසයෙනෙව අසුරකායො ගහිතොති වෙදිතබ්බො. පෙනාසුරා පන පෙනා ඵවාති තෙසං පෙනෙහි සඬ්ඛගො අචුත්තසිද්ධොව.

අක්ඛණසුත්තවග්ගො නිට්ඨිතා.

10. අනුරුද්ධමහාවිතක්කසුත්තවග්ගො

30. දසමෙ අප්පිච්ඡස්සාති න ඉච්ඡස්ස. අභාවත්ථො හෙත්ථ අප්පසද්දො “අප්පඩංසමකසවාතාතපා”තිආදිසු (අ. නි. 10.11) විය. පච්චයෙසු අප්පිච්ඡො පච්චයප්පිච්ඡො, විචාරාදිපච්චයෙසු ඉච්ඡාරහිතො. අධිගමප්පිච්ඡොති ඤානාදිඅධිගමවිභාවනෙ ඉච්ඡාරහිතො. පරියත්තිඅප්පිච්ඡොති පරියත්තියං බාහුසච්චවිභාවනෙ ඉච්ඡාරහිතො. ධුතඬ්ගප්පිච්ඡොති ධුතඬ්ගෙසු අප්පිච්ඡො ධුතඬ්ගභාවවිභාවනෙ ඉච්ඡාරහිතො. සන්තගුණනිගුහනෙනාති අත්තනි සංවිජ්ජමානානං ඤානාදිගුණානඤ්චෙව බාහුසච්චගුණස්ස ධුතඬ්ගගුණස්ස ව නිගුහනෙන ඡාදනෙන. සම්පජ්ජතිති නිප්පජ්ජති සිජ්ඤාති. තො මහිච්ඡස්සාති මහනියා ඉච්ඡාය සමන්තාගතස්ස නො සම්පජ්ජති අනුධම්මස්සපි අනිප්පජ්ජනතො. පච්චිත්තස්සාති පකාරෙහි විචිත්තස්ස. තෙනාහ “කායචිත්තඋපධිවිචෙකෙහි විචිත්තස්සා”ති. ආරම්භවත්ථුචසෙනාති භාවනාහියොගවසෙන ඵකිභාවොව කායවිචෙකොති අධිප්පෙනො, න ගණසඬ්ඛණිකාභාවමත්තන්ති දස්සෙති. කම්මන්ති යොගකම්මං.

සත්තෙහි කිලෙසෙහි ව සඬ්ඛණං සමොධානං සඬ්ඛණිකා, සා ආරම්භබ්බට්ඨෙත ආරාමො ඵතස්සාති සඬ්ඛණිකාරාමො, තස්ස. තෙනාහ “ගණසඬ්ඛණිකාය වෙවා”තිආදි. ආරද්ධවීරියස්සාති පග්ගහිතවීරියස්ස. තඤ්ච බො උපධිවිචෙකෙ නින්තතාවසෙන “අයං ධම්මො”ති වචනතො. ඵස නයො ඉතරෙසුපි. විචට්ටනිස්සිතංයෙව හි සමාධානං ඉධාධිප්පෙනං, තථා පඤ්ඤාපි. කම්මස්ස-කතපඤ්ඤාය හි ධිතො කම්මවසෙන හවෙසු නානප්පකාරො අනත්ථොති ජානත්තො කම්මක්ඛයකරං ඤාණං අභිපත්ථෙති, තදත්ථඤ්ච උස්සාහං කරොති. මානාදයො සත්තසන්තානං සංසාරෙ පපඤ්චෙත්ති විත්ථාරෙත්තිති පපඤ්චාති ආහ “තණ්හාමානදිට්ඨිපපඤ්චරහිතත්තා”තිආදි. සෙසමෙත්ථ සුච්ඤ්ඤායාමෙව.

අනුරුද්ධමහාවිතක්කසුත්තවග්ගො නිට්ඨිතා.

ගහපතිවග්ගො නිට්ඨිතා.

4. දානවග්ගො

1-4. පටමදානසුත්තාදිවණ්ණනා

31-34. චතුත්ථස්ස පටමෙ ආසජ්ජාති යස්ස දෙනි, තස්ස ආගමනහෙතු තෙන සමාගමනිමිත්තං. භයාති භයහෙතු. නනු භයං නාම ලද්ධකාමතාරාගාදයො විය වෙනනාය අවිසුද්ධිකරං, තං කස්මා ඉධ ගහිතන්ති? නයිදං තාදිසං වොභාරභයාදිං සන්ධාය චුත්තන්ති දස්සෙතුං “අයං අදායකො අකාරකො”තිආදි චුත්තං. අදාසි මෙති යං පුබ්බෙ කතං උපකාරං චිත්තෙන්වා දියති, තං සන්ධාය චුත්තං. දස්සති මෙති පච්චුපකාරාසීසාය යං දියති, තං සන්ධාය වදති. සාහු දානන්ති දානං නාමෙතං පණ්ඩිතපඤ්ඤත්තන්ති සාධුසමාවාරෙ යත්වා දෙනි. අලඬකාරත්ථන්ති උපසොභනත්ථං. දානඤ්ඨි දත්වා තං පච්චවෙක්ඛන්තස්ස පාමොජ්ජපීතිසොමනස්සාදයො උප්පජ්ජන්ති, ලොභදොසඉස්සාමච්ඡෙරාදයොපි විදුරි භවන්ති. ඉදානි දානං අනුකුලධම්මපරිබුහනෙන පච්චනීකධම්මවිදුරිකරණෙන ච භාවනාවිත්තස්ස උපසොභනාය ව පරික්ඛාරාය ව භොතිති “අලඬකාරත්ථඤ්චෙව පරික්ඛාරත්ථඤ්ච දෙනි”ති චුත්තං. තෙනාහ “දානඤ්ඨි චිත්තං මුදුං කරොති”තිආදි. මුදුචිත්තො භොති ලද්ධා දායකෙ “ඉමිනා මය්හං සධිගභො කතො”ති, දානපි ලද්ධරි. තෙන චුත්තං “උභින්නම්පි චිත්තං මුදුං කරොති”ති.

අදන්තදමනන්ති අදන්තා අනස්සවාපිස්ස දානෙන දන්තා අස්සවා භොන්ති, වසෙ වත්තන්ති. අදානං දන්තදුස්සකන්ති අදානං පුබ්බෙ දන්තානං අස්සවානම්පි විසාතුජ්ජාදනෙන චිත්තං දුසෙති. උන්නමන්ති දායකා පියංවදා ව පරෙසං ගරුචිත්තිකාරට්ඨානතාය. නමන්තිපටිග්ගාහකා දානෙන පියවායාය ව ලද්ධසධිගභාසධිගාහකානං.

චිත්තාලඬකාරදානමෙව උත්තමං අනුපක්කිලිට්ඨතාය සුපරිසුද්ධතාය ගුණවිසෙසපච්චයතාය ව. දුතියාදිති උත්තානත්ථානෙව.

පටමදානසුත්තාදිවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

5. දානුපපත්තිසුත්තවණ්ණනා

35. පඤ්චමෙ දානපච්චයාති දානකාරණා, දානමයපුඤ්ඤස්ස කතත්තා උපචිතත්තාති අත්ථො. උපපත්තියොති මනුස්සෙසු දෙවෙසු ව නිබ්බන්තියො. යපෙතීති එකවාරමෙව අනුප්පජ්ජිත්වා යථා උපරි තෙනෙවාකාරෙන පචත්තති, එවං යපෙති. තදෙව වස්ස අධිට්ඨානන්ති ආහ “තස්සෙව වෙවචන”න්ති. වඩ්ඪෙතීති බුහෙති න භාපෙති. විමුත්තන්ති අධිමුත්තං, නිත්තං පොණං පබ්භාරන්ති අත්ථො. විමුත්තන්ති වා විස්සට්ඨං. නිප්පරියායතො උත්තරි නාම පණිතං මජ්ඣෙපි භීතමජ්ඣමිභාගස්ස ලබ්භනතොති චුත්තං “උත්තරි අභාවිතන්ති තතො උපරිමග්ගඵලත්ථාය අභාවිත”න්ති. සංවත්තති තථාපණ්ණිතං දානමයං චිත්තං. යං පන පාළියං “තඤ්ච බො”තිආදි චුත්තං, තං තනුපපත්තියා විබන්ධකරදුස්සීලාභාවදස්සනපරං දට්ඨබ්බං, න දානමයස්ස පුඤ්ඤස්ස කෙවලස්ස තංසංවත්තනතාදස්සනපරන්ති දට්ඨබ්බං. සමුච්ඡින්නරාගස්සාති සමුච්ඡින්නකාමරාගස්ස. තස්ස හි සියා බ්‍රහ්මලොකෙ උපපත්ති, න සමුච්ඡින්නහවරාගස්ස. විතරාගග්ගහෙතෙව චෙත්ථ කාමෙසු විතරාගතා අධිප්පෙතා, යාය බ්‍රහ්මලොකුපපත්ති සියා. තෙනාහ “දානමත්තෙනෙවා”තිආදි. යදි එවං දානං තත්ථ කිමත්ථියන්ති ආහ “දානං පනා”තිආදි. දානෙන මුදුචිත්තොති බද්ධාසාතෙ වෙරිපුග්ගලෙපි අත්තනො දානසම්පට්ච්ඡනෙන මුදුභුතචිත්තො.

දානුපපත්තිසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

6. පුඤ්ඤකිරියවත්ථුසුත්තවණ්ණනා

36. ඡට්ඨෙය පුජ්ජහවඵලං නිබ්බන්තෙන්ති, අත්තනො සන්තානං පුනන්තිති වා පුඤ්ඤාති ව තාති හෙතුපච්චයෙහි කත්තබ්බතො කිරියා වාති පුඤ්ඤකිරියා, තායෙව ව තෙසං තෙසං පියමනාපතාදිආනිසංසානං වත්ථුභාවතො පුඤ්ඤකිරියවත්ථුති.

අනුච්ඡින්නහවමුලස්ස අනුග්ගහවසෙන, පුජාවසෙන වා අත්තනො දෙයාධම්මස්ස පරස්ස පරිච්චාගවෙනනා දියති එතෙනාති දානං, දානමෙව දානමයං. පදපුරණමත්තං මය-සද්දො. විචාරාදිසු වතුසු පච්චයෙසු (දී. නි. අට්ඨ. 3.305), අන්තාදිසු වා දසසු දානවත්ථුසු, රූපාදිසු වා ඡසු ආරම්මණෙසු තං තං දෙන්තස්ස තෙසං උප්පාදනතො පට්ඨාය පුබ්බභාගෙ පරිච්චාගකාලෙ පච්ඡා සොමනස්සචිත්තෙන අනුස්සරණෙ වාති තිසු කාලෙසු පචත්තවෙනනා දානමයං පුඤ්ඤකිරියවත්ථු නාම.

නිච්චසීලඋපොසථසීලාදිවසෙන පඤ්ච අට්ඨ දස වා සීලානි සමාදියන්තස්ස “සීලපුරණත්ථං පබ්බජිස්සාමි”ති විහාරං ගච්ඡන්තස්ස පබ්බජන්තස්ස, මනොරථං මත්ථකං පාපෙන්වා “පබ්බජිතො වතමහි සාධු සුට්ඨ”ති ආවජ්ජෙන්තස්ස, සද්ධාය පාතිමොක්ඛං පරිපුරෙන්නස්ස, පඤ්ඤාය විචාරාදිකෙ පච්චයෙ පච්චවෙක්ඛන්තස්ස, සතියා

ආපාටගතෙසු රූපාදිසු වක්බුද්ධාරාදීනි සංවරත්තස්ස, විරියෙන ආජීවං සොධෙන්තස්ස ච පවත්තවෙනනා සීලනි, සීලෙනි චා සීලමයං පුඤ්ඤකිරියවත්ථු නාම.

පටිසම්භිදායං (පටි. ම. 1.48) චුත්තෙන විපස්සනාමග්ගෙන වක්බුං අනිච්චතො දුක්ඛතො අනත්තතො විපස්සන්තස්ස, සොතං...පෙ.... සානං...පෙ.... ජීවිතං...පෙ.... කායං...පෙ.... රූපෙ...පෙ.... ධම්මෙ...පෙ.... වක්බුච්ඤ්ඤාණං...පෙ.... මනෝවිඤ්ඤාණං...පෙ.... වක්බුසම්ඵස්සං ...පෙ.... මනෝසම්ඵස්සං...පෙ.... වක්බුසම්ඵස්සජං වෙදනං...පෙ.... මනෝසම්ඵස්සජං වෙදනං...පෙ.... ජරාමරණං අනිච්චතො දුක්ඛතො අනත්තතො විපස්සන්තස්ස යා වෙනනා, යා ච පට්ඨිකසිණාදිසු සබ්බාසු අට්ඨත්තිංසාය ආරම්මණෙසු පවත්තා ඤානවෙනනා, යා ච අනවජ්ජෙසු කම්මායතනසිප්පායතනවිජ්ජාට්ඨානෙසු පරිවයමනසිකාරාදිවසෙන පවත්තා වෙනනා, සබ්බා සා භාවෙනි එතායාති භාවනාමයං චුත්තනයෙන පුඤ්ඤකිරියවත්ථු වානි භාවනාමයං පුඤ්ඤකිරියවත්ථු.

එකමෙකඤ්චෙන්ථ යථාරහං පුබ්බභාගතො පට්ඨාය කරොන්තස්ස කායකම්මං හොති. තදන්ථං වාවං නිච්ඡාරෙන්තස්ස වච්ඡිකම්මං. කායභිගං වාවභිගඤ්ච අවොපෙත්වා මනසා චිත්තයන්තස්ස මනෝකම්මං. අන්තරාදීනි දෙන්තස්ස වාපි “අන්තදානාදීනි දෙමී”ති වා, දානපාරමිං ආවජ්ජෙත්වා වා දානකාලෙ දානමයං පුඤ්ඤකිරියවත්ථු හොති. යථා හි කෙවලං “අන්තදානාදීනි දෙමී”ති දානකාලෙ දානමයං පුඤ්ඤකිරියවත්ථු හොති, එවං “ඉදං දානමයං සම්මාසම්බොධියා පච්චයො හොතු”ති දානපාරමිං ආවජ්ජෙත්වා දානකාලෙපි දානසීසෙනෙව පවත්තිත්තා. වත්තසීසෙ යත්වා දදන්තො “එතං දානං නාම මය්හං කුලවංසහෙතු පටෙණිචාරිත්ත”න්ති වාරිත්තසීසෙන වා දෙන්තො වාරිත්තසීලත්තා සීලමයං. බයතො වයතො සම්මසනං පට්ඨපෙත්වා දදන්තො භාවනාමයං පුඤ්ඤකිරියවත්ථු හොති. යථා හි දෙය්‍යධම්මපරිව්වාගවසෙන වත්තමානාපි දානවෙනනා වත්තසීසෙ යත්වා දදන්තො සීලමයං පුඤ්ඤකිරියවත්ථු හොති පුබ්බාභිසම්බාරස්ස අපරභාගෙ වෙනතාය ච තථාපවත්තිත්තා.

පුඤ්ඤකිරියවත්ථුසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

7-8. සප්පුරිසදානසුත්තාදිවණ්ණනා

37-38. සත්තමෙ චිවෙය්‍යා දෙතීති එත්ථ ද්වෙ විචිනනානි දක්ඛිණෙය්‍යවිචිනනං, දක්ඛිණාවිචිනනඤ්ච. තෙසු විපන්තසීලෙ ඉතො බහිද්ධා පඤ්චනචුති පාසණ්ඩහෙදෙ ච දක්ඛිණෙය්‍යා පහාය සීලාදිගුණසම්පන්නානං සාසනෙ පබ්බජිතානං දානං දක්ඛිණෙය්‍යවිචිනනං නාම. ලාමකලාමකෙ පච්චයෙ අපනෙත්වා පණ්ණිපණ්ණෙ විචිනිත්වා තෙසං දානං දක්ඛිණාවිචිනනං නාම. තෙනාහ “ඉමස්ස දිත්තං මහජ්ජලං භවිස්සති”තිආදි. අට්ඨමෙ නත්ථි වත්තබ්බං.

සප්පුරිසදානසුත්තාදිවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

9-10. අභිසන්දසුත්තාදිවණ්ණනා

39-40. නවමෙ පුඤ්ඤාභිසන්දානි පුඤ්ඤනදියො. කුසලාභිසන්දානි කුසලානං පවාහා. සුඛස්සාහාරානි සුඛපච්චයා. අග්ගානීති ඤාතත්තා අග්ගඤ්ඤානි. විරරත්තං ඤාතත්තා රත්තඤ්ඤානි. අරියානං සාධුනං වංසානීති ඤාතත්තා වංසඤ්ඤානි. පොරාණානං ආදිපුරිසානං එතානීති පොරාණානි. සබ්බසො කෙනවිපි පකාරෙන සාධුහි න කිණ්ණානි න බිත්තානි ජඩ්ඞිතානීති අසංකිණ්ණානි. අයඤ්ච නයො නෙසං යථා අතීතෙ, එවං එතරහි අනාගතෙ වානි ආහ “අසංකිණ්ණපුබ්බානි න සංකියන්ති න සංකියිස්සන්ති”ති. තතො එව අප්පට්ඨකුට්ඨානි. න හි කදාචි විඤ්ඤා සමණුභ්ගමණා හිංසාදිපාපධම්මං අනුජානන්ති. අපරිමාණානං සත්තානං අභයං දෙතීති සබ්බෙසු භූතෙසු නිහිතදණ්ඩත්තා සකලස්සපි සත්තකායස්ස භයාභාවං දෙති. අවෙරන්ති වෙරාභාවං. අබ්‍යාබජ්ඣන්ති නිද්දුක්ඛතං. එවමෙන්ථ සබ්බෙපතො පාළිවණ්ණනා වෙදිතබ්බා. දසමෙ නත්ථි වත්තබ්බං.

අභිසන්දසුත්තාදිවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

දානවග්ගවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

5. උපොසථවග්ගො

1-8. සංඛත්තුපොසථසුත්තාදිවණ්ණනා

41-48. පඤ්චමස්ස පයමාදිසු නත්ථි වත්තබ්බං. ඡට්ඨෙ (සං. නි. ටී. 1.1.165) පඤ්ච අඩගානි එතස්සානි පඤ්චඩ්ඨං, පඤ්චඩ්ඨගමෙව පඤ්චඩ්ඨිකං, තස්ස පඤ්චඩ්ඨිකස්ස. මහති දද්දරි විණාවිසෙසොපි ආතතමෙවාති “වම්මපරියොනද්ධෙසු”ති විසෙසනං කතං. එකතලතුරියං කුම්භථුනදද්දරිකාදි. උභයතලං හෙරිමුදිඩ්ඨාදි. වම්මපරියොනද්ධං හුත්වා විනිබ්බද්ධං ආතතවිතතං. සබ්බසො පරියොනද්ධං නාම චතුරස්සඅම්බණං පණවාදි ව. ගොමුබ්බාදිනම්පි එත්ථෙව සඩ්ඨගො දට්ඨබ්බො. වංසාදිති ආදි-සද්දෙන සඩ්ඨාදිනං සඩ්ඨගො. සම්මාදිති සම්මතාලකංසතාලසිලාසලාකතාලාදි. තත්ථ සම්මතාලං නාම දන්තමයතාලං. කංසතාලං ලොභමයං. සිලාමයං අයොපත්තෙන ව වාදනතාලං. සිලාසලාකතාලං. සුමුච්ඡිතස්සානි සුට්ඨු පටියත්තස්ස. පමාණෙති නාතිදල්භනාතිසිට්ඨසඩ්ඨාතෙ මජ්ඣිමෙ මුච්ඡනාපමාණෙ. ඡෙකොති පටු පටියො. සො වස්ස පටුභාවො මනොහරොති ආහ “සුන්දරො”ති. රඤ්ජෙතුන්ති රාගං උප්පාදෙතුං. බමතෙවාති රොවතෙව. න නිබ්බන්දතිති න තජ්ජෙති, සොතසුබ්භාවතො පියායිතබ්බොව හොති.

හත්තාරං නාතිමඤ්ඤතිති සාමිකං මුඤ්චත්වා අඤ්ඤං මනසාපි න පත්ථෙති. උට්ඨාහිකානි උට්ඨානවිරියසම්පන්නා. අනලසානි නික්කොසජ්ජා. සඩ්ඨගිතපරිජ්ජනානි සම්මානනාදිහි වෙව ඡණාදිසු පෙසෙතබ්බ-පියභණ්ඩාදිපණ්ණාකාරපෙසනාදිහි ව සඩ්ඨගිතපරිජ්ජනා. ඉධ පරිජ්ජනො නාම සාමිකස්ස වෙව අත්තනො ව ඤාතිජ්ජනො. සම්භතන්ති කසිවණ්ණජ්ජාදිති කත්වා ආහතධනං. සත්තමට්ඨමානි උත්තානත්ථානි.

සංඛත්තුපොසථසුත්තාදිවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

9-10. පයමඉධලොකිකසුත්තාදිවණ්ණනා

49-50. නවමෙ ඉධලොකවිජයායාති ඉධලොකවිජිනනත්ථාය අභිභවත්ථාය. යො හි දිට්ඨධම්මිකං අනත්ථං පරිවජ්ජනවසෙන අභිභවති, තතො එව තදත්ථං සම්පාදෙති, සො ඉධලොකවිජයාය පටිපන්නො නාම හොති පච්චත්ථිකනිග්ගණ්ණනතො සදත්ථසම්පාදනතො ව. තෙනාහ “අයංස ලොකො ආරද්ධො හොති”ති. (පසංසාවහතො තයිදං පසංසාවහනං කිත්තිසද්දෙන ඉධලොකෙ සද්දානං විත්තතොසනවිද්ධෙයාභාවාපාදනෙන ව හොතිති දට්ඨබ්බං.) සුසංවිහිතකම්මන්තොති යාගුහත්තපවනකාලාදිති අනාතික්කම්මත්වා තස්ස තස්ස සාධුකං කරණෙන සුට්ඨු සංවිහිතකම්මන්තො. පරලොකවිජයායාති පරලොකස්ස විජිනනත්ථාය අභිභවත්ථාය. යො හි සම්පරායිකං අනත්ථං පරිවජ්ජනවසෙන අභිභවති, තතො එව තදත්ථං සම්පාදෙති, සො පරලොකවිජයාය පටිපන්නො නාම හොති. සෙසං සබ්බත්ථ උත්තානමෙව.

පයමඉධලොකිකසුත්තාදිවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

උපොසථවග්ගවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

පයමපණ්ණාසකං නිට්ඨිතං.

2. දුතියපණ්ණාසකං

(6) 1. ගෞතමීවග්ගො

1-3. ගෞතමීසුත්තාදිවග්ගො

51-53. ඡට්ඨස්ස පඨමෙ (සාරත්ථ. ටී. චූළවග්ග 3.402) ගෞතමීනි ගෞත්තං. නාමකරණදිවසෙ පනස්සා ලද්ධසක්කාරා බ්‍රාහ්මණා ලක්ඛණසම්පත්තිං දිස්වා “සවෙ අයං ධිතරං ලභිස්සති, චක්කවත්තිරඤ්ඤො මහෙසී භවිස්සති. සවෙ පුත්තං ලභිස්සති, චක්කවත්තිරාජා භවිස්සති උභයථාපි මහතියෙවස්සා පජා භවිස්සති”ති බ්‍යාකරිංසු. අට්ඨස්සා “මහාපජාපති”ති නාමං අකංසු. තෙනාහ “පුත්තපජාය වෙව ධිතුපජාය ව මහත්තත්තා එවංලද්ධනාම”ති.

“අත්තදණ්ඩා භයං ජාතං, ජනං පස්සට් මෙධගං;
සංවෙගං කිත්තයිස්සාමි, යථා සංවිජිතං මයා”ති. (සු. නි. 941; මහානි. 170) –

ආදිනා අත්තදණ්ඩසුත්තං කපෙසි. තංතංපලොභනකිරියා කායවාචාහි පරක්කමන්තියො උක්කණ්ඨන්තුති සාසනං පෙසෙන්නි නාමාති කත්වා චුත්තං “සාසනං පෙසෙත්වා”ති. කුණාලදහන්ති කුණාලදහන්තීරං. අනභිරතීං විනොදෙත්වාති ඉත්ථිනං දොසදස්සනමුඛෙන කාමානං වොකාරසංකිලෙසවිභාවනෙන අනභිරතීං විනොදෙත්වා.

ආපාදිකාති සංවද්ධකා, තුම්භාකං හත්ථපාදෙසු කිච්චං අසාධෙන්නෙසු හත්ථෙ ව පාදෙ ව වඩ්ඪෙත්වා පටිජග්ගිතාති අත්ථො. පොසිකාති දිවසස්ස ද්වෙ තයො වාරෙ නභාපෙත්වා භොජෙත්වා පායෙත්වා තුම්භෙ පොසෙසි. ටඤ්ඤං පායෙසීති නන්දකුමාරො කිරි බොධිසත්තතො කතිපාහෙනෙව දහරො, තස්මිං ජාතෙ මහාපජාපති අත්තනො පුත්තං ධාතීනං දත්වා සයං බොධිසත්තස්ස ධාතීකිච්චං සාධයමානා අත්තනො ටඤ්ඤං පායෙසි. තං සන්ධාය ථෙරො එවමාහ. දහරොති තරුණො. යුවාති යොබ්බඤ්ඤෙ ධිතො. මණ්ඩනකජාතිකොති අලඬිකාරසභාවො. තත්ථ කොචි තරුණොපි යුවා න භොති යථා අතිතරුණො. කොචි යුවාපි මණ්ඩනකජාතිකො න භොති යථා උපසන්නසභාවො, ආලසියබ්‍යසනාදීහි වා අභිභුතො. ඉධ පන දහරො වෙව යුවා ව මණ්ඩනකජාතිකො ව අධිප්පෙනො, තස්මා එවමාහ. උප්පලාදීති මණ්ඩනකජාතිකො ව ලොකසම්මතත්තා චුත්තාති.

මාතුගාමස්ස පබ්බජිතත්තාති ඉදං පඤ්චවස්සසතතො උද්ධං අට්ඨන්වා පඤ්චසුයෙව වස්සසතෙසු සද්ධම්මට්ඨිතියා කාරණාදිස්සනං. පටිසම්භිදාපහෙදප්පත්තඛණ්ඩව්‍යවසෙනෙව චුත්තන්ති එත්ථ පටිසම්භිදාප්පත්තඛණ්ඩව්‍යවගහණෙන ක්‍යානානිපි ගගිතානෙව භොන්ති. න හි නිජ්ඣානකානං සබ්බප්පකාරසම්පත්ති ඉප්ඤ්ඤිති වදන්ති. සුක්ඛවිපස්සකඛණ්ඩව්‍යවසෙන වස්සසහස්සන්තිආදිනා ව යං චුත්තං, තං බන්ධකභාණකානං මතෙන චුත්තන්ති වෙදිතබ්බං. විනයට්ඨකථායම්පි (චූළව. අට්ඨ. 403) ඉමීනාව නයෙන චුත්තං.

දීඝනිකායට්ඨකථායං (දී. නි. අට්ඨ. 3.161) පන “පටිසම්භිදාප්පත්තෙහි වස්සසහස්සං අට්ඨාසි, ඡළභිඤ්ඤෙහි වස්සසහස්සං, තෙවිජ්ජෙහි වස්සසහස්සං, සුක්ඛවිපස්සකෙහි වස්සසහස්සං, පාතිමොක්ඛෙන වස්සසහස්සං අට්ඨාසි”ති චුත්තං. ඉධාපි සාසනන්තරධානකථායං (අ. නි. අට්ඨ. 1.1.130) “බුද්ධානඤ්ඤි පරිනිබ්බානතො වස්සසහස්සමෙව පටිසම්භිදා නිබ්බන්තෙතුං සක්කොන්ති, තතො පරං ඡ අභිඤ්ඤා, තතො තාපි නිබ්බන්තෙතුං අසක්කොන්තා තිස්සො විජ්ජා නිබ්බන්තෙත්ති, ගච්ඡන්තෙ ගච්ඡන්තෙ කාලෙ තාපි නිබ්බන්තෙතුං අසක්කොන්තා සුක්ඛවිපස්සකා භොන්ති. එතෙනෙව උපායෙන අනාගාමිනො, සකදාගාමිනො, සොනාපන්නා”ති චුත්තං.

සංයුත්තනිකායට්ඨකථායං (සං. නි. අට්ඨ. 2.2.156) පන “පඨමබොධියඤ්ඤි හික්ඛු පටිසම්භිදාප්පත්තා අහෙසුං. අට්ඨ කාලෙ ගච්ඡන්තෙ පටිසම්භිදා පාපුණ්තුං න සක්ඛිංසු, ඡළභිඤ්ඤා අහෙසුං. තතො ඡ අභිඤ්ඤා පත්තුං අසක්කොන්තා තිස්සො විජ්ජා පාපුණ්සු. ඉදානි කාලෙ ගච්ඡන්තෙ තිස්සො විජ්ජා පාපුණ්තුං අසක්කොන්තා ආසවක්ඛයමත්තං පාපුණ්සස්සන්ති, තම්පි අසක්කොන්තා අනාගාමීඵලං, තම්පි අසක්කොන්තා සකදාගාමීඵලං, තම්පි අසක්කොන්තා සොනාපන්නීඵලං, ගච්ඡන්තෙ කාලෙ සොනාපන්නීඵලම්පි පත්තුං න සක්ඛිස්සන්ති”ති චුත්තං. යස්මා වෙතං සබ්බං අඤ්ඤාමඤ්ඤාප්පට්ඨිරුද්ධං, තස්මා තෙසං තෙසං භාණකානං මතමෙව ආවරියෙන තත්ථ තත්ථ දස්සිතන්ති ගහෙතබ්බං. අඤ්ඤා භි ආවරියස්සෙව පුබ්බාපරවිරොධප්පසඬිගො සියාති.

තානියෙවාති තානියෙව පඤ්චවස්සසහස්සාති. පරියත්තිමූලකං සාසනන්ති ආහ “න හි පරියත්තියා අසති පටිවෙධො අත්ථි”තිආදි. පරියත්තියා හි අන්තරහිතාය පටිපත්තිඅන්තරධායති, පටිපත්තියා අන්තරහිතාය අධිගමො අන්තරධායති. කිංකාරණා? අයඤ්ඤි පරියත්ති පටිපත්තියා පටිවෙයො භොති, පටිපත්ති අධිගමස්ස. ඉති පටිපත්තිනොපි පරියත්තියෙව පමාණං. දුතියතතියෙසු නත්ථි වත්තබ්බං.

ගෞතමීසුත්තාදිවග්ගො නිට්ඨිතා.

4-5. දීඝජාණුසුත්තාදිවග්ගො

54-55. චතුර්වේද (දී. නි. අට්ඨ. 3.265) එකෙන භෞගෙ භුක්ඡෙය්‍යාති එකෙන කොට්ඨාසෙන භෞගෙ භුක්ඡෙය්‍යා, විනිභුක්ඡෙය්‍යා වාති අත්ථො. ද්විතී කම්මන්ති ද්විතී කොට්ඨාසෙහි කසිවණ්ඨජාදිකම්මං පයොජෙය්‍යා. නිධාපෙය්‍යාති චතුර්වකොට්ඨාසං නිධෙත්වා යපෙය්‍යා, නිදහිත්වා භූමිගතං කත්වා යපෙය්‍යාති අත්ථො. ආපදාසු භවිස්සතීති කුලානක්ඛි න සබ්බකාලං එකසදිසං වත්තති, කදාවි රාජඅග්ගිවොරදුබ්බික්ඛාදිවසෙන ආපදා උප්පජ්ජන්ති, තස්මා එවං ආපදාසු උප්පන්නාසු භවිස්සතීති එකං කොට්ඨාසං නිධාපෙය්‍යාති චුත්තං. ඉමෙසු පන චතුසු කොට්ඨාසෙසු කතරං කොට්ඨාසං ගහෙත්වා කුසලං කාතබ්බන්ති? “භෞගෙ භුක්ඡෙය්‍යා”ති චුත්තකොට්ඨාසං. තතො ගණ්හිත්වා හි හික්ඛුනම්පි කපණද්ධිකානම්පි දානං දාතබ්බං, පෙසකාරන්භාපිතාදීනම්පි වෙනනං දාතබ්බං. සමණබ්‍රාහ්මණකපණද්ධිකාදීනං දානවසෙන වෙව, අධිවත්ථදෙවතාදීනං පෙතබ්බිවසෙන, න්භාපිතාදීනං වෙනනවසෙන ච විනියොගොපි උපයොගො එව.

අපෙන්නි ගච්ඡන්ති, අපෙන්නා වා එතෙහීති අපායා, අපායා එව මුඛාති ද්වාරානීති අපායමුඛාති. විනාසද්වාරානීති එත්ථාපි එසෙව නයො. පක්ඛෙමෙ නත්ථී වත්තබ්බං.

දීඝජාණුසුත්තාදිවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

6-8. භයසුත්තාදිවණ්ණනා

56-58. ඡට්ඨෙය් ගබ්භවාසො ඉධ උත්තරපදලොපෙන ගබ්භො චුත්තොති ආහ “ගබ්භොති ගබ්භවාසො”ති. සත්තමට්ඨමාති උත්තානත්ථාති.

භයසුත්තාදිවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

6-10. පුග්ගලසුත්තාදිවණ්ණනා

59-60. නවමෙ දානං දදන්තානන්ති දක්ඛිණෙය්‍යං උද්දිස්ස දානං දෙන්නානං. උපධි විපච්චන්ති එතෙන, උපධිසු වා විපච්චති, උපධයො වා විපාකා එතස්සාති උපධිවිපාකං. සඬ්ඝෙ දින්නං මහජ්ඣලන්ති අරියසඬ්ඝෙ දින්නං විජ්ජාරට්ඨානං හොති, විජුලඵලන්ති අත්ථො. දසමෙ නත්ථී වත්තබ්බං.

පුග්ගලසුත්තාදිවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

ගොතමීවග්ගවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

(7) 2. භූමිවාලවග්ගො

1-5. ඉච්ඡාසුත්තාදිවග්ගො

61-65. සත්තමස්ස පටිමාදිති සුවිඤ්ඤායානි. පඤ්චමෙ (දී.නි.ටි. 2.173) අභිභවතිති අභිභු, පරිකම්මං, ඤාණං වා. අභිභු ආයතනං එතස්සාති අභිභායතනං, ඤාණං. අභිභවිතබ්බං වා ආරම්මණසංඛාතං ආයතනං එතස්සාති අභිභායතනං. අප්ච වා ආරම්මණාභිභවනතො අභිභු ව තං ආයතනඤ්ච යොගිතො සුඛවිසෙසානං අධිට්ඨානභාවතො මනායතනධම්මායතනභාවතො වාතිපි සසම්පයුත්තප්ඤානං අභිභායතනං. තෙනාහ “අභිභවනකාරණානි”ති ආදි. තානි භීති අභිභායතනසඤ්ඤානානි ඤානානි. “පුග්ගලස්ස ඤාණුත්තරියතායා”ති ඉදං උභයත්ථාපි යොජෙතබ්බං. කථං? පටිපක්ඛතාවෙන පච්චනිකධම්මෙ අභිභවන්ති පුග්ගලස්ස ඤාණුත්තරියතාය ආරම්මණානි අභිභවන්ති. ඤාණබලෙනෙව හි ආරම්මණාභිභවනං විය පටිපක්ඛාභිභවොපිති.

පරිකම්මවසෙන අප්ඤ්ඤා, න අප්පනාවසෙන. න හි පටිභාගනිමිත්තාරම්මණා අප්පනා අප්ඤ්ඤාතවිසයා සම්භවති. තං පන අප්ඤ්ඤාතපරිකම්මවසෙන ලද්ධං කසිණනිමිත්තං අවිසුද්ධමෙව භොති, න බහිද්ධාපරිකම්මවසෙන ලද්ධං විය විසුද්ධං.

පරිත්තානිති යථාලද්ධානි සුප්පසරාවමත්තානි. තෙනාහ “අවධිඝ්ණානි”ති. පරිත්තවසෙනෙවාති වග්ගොපසෙන ආභොගෙ විජ්ජමානෙපි පරිත්තවසෙනෙව ඉදං අභිභායතනං වුත්තං. පරිත්තතා හෙත්ථ අභිභවනස්ස කාරණං. වග්ගොපසෙනෙව සතිපි අසතිපි අභිභායතනභාවනා නාම තික්ඛපඤ්ඤාස්සෙව සම්භවති, න ඉතරස්සාති ආහ “ඤාණුත්තරකො පුග්ගලො”ති. අභිභවිත්ථා සමාපජ්ජතිති එත්ථ අභිභවනං සමාපජ්ජනඤ්ච උපචාරජ්ඣානාධිගමසමනන්තරමෙව අප්පනාඤානුප්පාදනන්ති ආහ “සහ නිමිත්තුප්පාදෙනෙවෙත්ථ අප්පනං පාපෙති”ති. සහ නිමිත්තුප්පාදෙනාති ව අප්පනාපරිවාසාභාවස්ස ලක්ඛණවචනමෙනං. යො “බිජ්ජාභිඤ්ඤා”ති වුච්චති, තතොපි ඤාණුත්තරස්සෙව අභිභායතනභාවනා. එත්ථාති එතස්මිං නිමිත්තෙන. අප්පනං පාපෙතිති භාවනං අප්පනං නෙති.

එත්ථ ව කෙවි “උප්පන්නෙ උපචාරජ්ඣානෙ තං ආරබ්භ යෙ හෙට්ඨිමන්තෙන ද්වෙ තයො ජවනචාරා පවත්තන්ති, තෙ උපචාරජ්ඣානපක්ඛිකා එව, තදනන්තරඤ්ච භවධිගපරිවාසෙන උපචාරාසෙවනාය ව චිනා අප්පනා භොති, සහ නිමිත්තුප්පාදෙනෙව අප්පනං පාපෙති”ති වදන්ති, තං තෙසං මතිමත්තං. න හි පාරිවාසිකකම්මෙන අප්පනාවාරො ඉච්ඡිතො, නාපි මහග්ගතප්පමාණප්ඤානෙසු විය උපචාරජ්ඣානෙ එකන්තතො පච්චවෙක්ඛණා ඉච්ඡිතබ්බා, තස්මා උපචාරජ්ඣානාධිගමතො පරං කතිපයභවධිගචිත්තාවසානෙ අප්පනං පාපුණන්තො “සහ නිමිත්තුප්පාදෙනෙවෙත්ථ අප්පනං පාපෙති”ති වුත්තො. “සහ නිමිත්තුප්පාදෙනා”ති ව අධිප්පායිකමිදං වචනං, න නිත්තං. අධිප්පායො වුත්තනයෙනෙව වෙදිතබ්බො.

න අන්තොසමාපත්තියං තදා තථාරූපස්ස ආභොගස්ස අසම්භවතො, සමාපත්තීතො වුට්ඨිතස්ස ආභොගො පුබ්බභාගභාවනාය වසෙන ඤානක්ඛණෙ පවත්තං අභිභවනාකාරං ගහෙත්ථා පවත්තොති දට්ඨබ්බං. අභිධම්මට්ඨකථායං (ධ. ස. අට්ඨ. 204) පන “ඉමිනා පනස්ස පුබ්බභොගො කට්ඨො”ති වුත්තං. අන්තොසමාපත්තියං තථා ආභොගභාවෙ කස්මා “ඤානසඤ්ඤායපි”ති වුත්තන්ති ආහ “අභිභවන...පෙ.... අත්ථි”ති.

වධිඝ්ණප්පමාණානිති විපුලප්පමාණානිති අත්ථො, න එකභිගුලද්විගුලාදිවසෙන වධිඝ්ණං පාපිතානිති තථාවධිඝ්ණස්සෙවෙත්ථ අසම්භවතො. තෙනාහ “මහන්තානි”ති. හත්තවධිඝ්ණකන්ති භුඤ්ජනභාජනෙ වධිඝ්ණවා දින්නං හත්තං, එකාසනෙ පුරිසෙන භුඤ්ජිතබ්බහත්තතො උපධිඝ්ණත්තන්ති අත්ථො.

රූපෙ සඤ්ඤා රූපසඤ්ඤා, සා අස්ස අත්ථිති රූපසඤ්ඤා, න රූපසඤ්ඤා අරූපසඤ්ඤා. සඤ්ඤාසීසෙන ඤානං වදති. රූපසඤ්ඤාය අනුප්පාදනමෙවෙත්ථ අලාභිතා. බහිද්ධාව උප්පන්නන්ති බහිද්ධාවත්ථුස්මිංයෙව උප්පන්නං. අභිධම්මෙ (ධ. ස. 204-209) පන “අප්ඤ්ඤාතං අරූපසඤ්ඤා බහිද්ධා රූපානි පස්සති පරිත්තානි සුවග්ගසුඛබ්බණ්ණානි, අප්පමාණානි සුවග්ගසුඛබ්බණ්ණානි”ති එවං වතුන්නං අභිභායතනානං ආගතත්තා අභිධම්මට්ඨකථායං “කස්මා පන යථා සුත්තන්තෙ අප්ඤ්ඤාතං රූපසඤ්ඤා එකො බහිද්ධා රූපානි පස්සති පරිත්තානිති ආදි වුත්තං, එවං අවත්ථා ඉධ වතුසුපි අභිභායතනෙසු අප්ඤ්ඤාතං අරූපසඤ්ඤාතව වුත්තා”ති වොදනං කත්ථා “අප්ඤ්ඤාතරූපානං අනභිභවනීයතො”ති කාරණං වත්ථා “තත්ථ වා ඉධ වා බහිද්ධා රූපානෙව අභිභවිතබ්බානි, තස්මා තානි නියමතොව වත්තබ්බානිති තත්ත්වං ඉධාපි වුත්තානි, ‘අප්ඤ්ඤාතං රූපසඤ්ඤා’ති ඉදං පන සත්ථු දෙසනාවිලාසමත්තමෙවා”ති වුත්තං.

එත්ථ ව වග්ගොපසෙනෙව සහිතානි ව සබ්බානි “පරිත්තානි සුවග්ගසුඛබ්බණ්ණානි”ති වුත්තානි, තථා “අප්පමාණානි සුවග්ගසුඛබ්බණ්ණානි”ති. අත්ථි හි සො පරියායො “පරිත්තානි අභිභුයා, තානි වෙ කදාපි වග්ගොපසෙන ආභුජිතානි භොන්ති සුවග්ගසුඛබ්බණ්ණානි අභිභුයා”ති. පරියායකථා හි සුත්තන්තදෙසනානි. අභිධම්මෙ පන නිප්පරියායදෙසනත්තා වග්ගොපසෙනෙව සහිතානි විසුං වුත්තානි, තථා සහිතානි. අත්ථි හි උභයත්ථ

අභිභවනවිසේසයොති, තථා ඉධ පරියායදෙසනන්තා විමොක්ඛානම්පි අභිභවනපරියායො අත්ථිති “අප්ඤ්ඤානං රූපසඤ්ඤා”තිආදිනා පටිමද්වතියඅභිභායනනෙසු පටිමවිමොක්ඛො, තතියචතුත්ථඅභිභායනනෙසු දුතියවිමොක්ඛො, චණ්ණාභිභායනනෙසු තතියවිමොක්ඛො ච අභිභවනප්පචත්තීතො සඨගහිතො. අභිධම්මෙ (ධ. ස. 204-209, 247-249) පන නිප්පරියායදෙසනන්තා විමොක්ඛාභිභායනනානි අසඨකරතො දස්සෙතුං විමොක්ඛෙ චජ්ජෙත්වා අභිභායනනානි කථිතානි. සබ්බානි ච විමොක්ඛකිච්චානි ක්කානානි විමොක්ඛදෙසනායං චුත්තානි. තදෙන “අප්ඤ්ඤානං රූපසඤ්ඤා”ති ආගතස්ස අභිභායනනද්වයස්ස අභිධම්මෙ අභිභායනනෙසු අවචනතො “රූපී රූපානි පස්සති”තිආදිනඤ්ඤව සබ්බවිමොක්ඛකිච්චසාධාරණචචනභාවතො චචත්ථානං කතන්ති විඤ්ඤායති. “අප්ඤ්ඤානං රූපානං අනභිභවතියතො”ති ඉදං අභිධම්මෙ කත්ථවිපි “අප්ඤ්ඤානං රූපානි පස්සති”ති අවත්වා සබ්බත්ථ යං චුත්තං “බහිද්ධා රූපානි පස්සති”ති, තස්ස කාරණචචනං. තෙන යං අඤ්ඤානෙතුකං, තං තෙන හෙතුනා චුත්තං. යං පන දෙසනාවිලාසහෙතුකං අප්ඤ්ඤානං අරූපසඤ්ඤානාය ඵල අභිධම්මෙ චචනං, න තස්ස අඤ්ඤා කාරණං මග්ගිතබ්බන්ති දස්සෙති.

අප්ඤ්ඤානං රූපානං අනභිභවතියතා ච තෙසං බහිද්ධාරූපානං විය අචිභුතන්තා දෙසනාවිලාසො ච යථාචුත්තචචත්ථානවසෙන චෙදිතබ්බො චෙනෙයාප්ඤ්ඤාසයවසෙන විජ්ජමානපරියායකථාභාවතො. “සුචණ්ණදුබ්බණ්ණානි”ති ඵතෙනෙව සිද්ධන්තා න නිලාදිඅභිභායනනානි චත්තබ්බානිති චෙ? තං න. නිලාදීසු කතාධිකාරානං නිලාදිභාවස්සෙව අභිභවනකාරණන්තා. න හි තෙසං පරිසුද්ධාපරිසුද්ධචණ්ණානං පරිත්තතා වා අප්පමාණතා වා අභිභවනකාරණං, අථ බො නිලාදිභාවො ඵවාති. ඵතෙසු ච පරිත්තාදිකසිණරූපෙසු යං යං චරිතස්ස ඉමානි අභිභායනනානි ඉප්ඤ්ඤාති, තං දස්සෙතුං “ඉමෙසු පනා”තිආදි චුත්තං. සබ්බසඨගාහිකවසෙනානි නිලචණ්ණනිලනිදස්සනනිලනිභාසානං සාධාරණචසෙන. චණ්ණචසෙනානි සභාවචණ්ණචසෙන. නිදස්සනචසෙනානි පස්සිතබ්බතාවසෙන චක්ඛුචිඤ්ඤාණාදිචිඤ්ඤාණවිටියා ගහෙතබ්බතාවසෙන. ඔභාසවසෙනානි සප්පභාසනාය අවභාසනවසෙන.

ඉච්ඡාසුත්තාදිචණ්ණනා නිට්ඨිතා.

6. විමොක්ඛසුත්තචණ්ණනා

66. ඡට්ඨෙ (දී. නි. ටී. 2.129) කෙනට්ඨෙනානි කෙන සභාවෙන. සභාවො හි ඤාණෙන යාථාවතො අරණියතො ඤාතබ්බතො “අත්ථො”ති චුච්චති, සො ඵල ත්ථ-කාරස්ස ට්ඨ-කාරං කත්වා “අට්ඨො”ති චුත්තො. අධිමුච්චනට්ඨෙනානි අධිකං සවිසෙසං මුච්චනට්ඨෙන. ඵතෙන සතිපි සබ්බස්සපි රූපාවචරප්ඤ්ඤානස්ස වික්ඛම්භනවසෙන පටිපක්ඛතො විමුත්තභාවෙ යෙන භාවනාවිසෙසෙන තං ක්කානං සාතිසයං පටිපක්ඛතො විමුච්චිත්වා පචත්තති, සො භාවනාවිසෙසො දීපිතො. භවති හි සමානජාතියුත්තොපි භාවනාවිසෙසෙන පචත්තීආකාරවිසෙසො. යථා තං සද්ධාවිමුත්තතො දිට්ඨිප්පත්තස්ස, තථා පච්චනිකධම්මෙහි සුට්ඨු විමුත්තතාය ඵල අනිග්ගහිතභාවෙන නිරාසඨකතාය අභිරතිවසෙන සුට්ඨු අධිමුච්චනට්ඨෙනපි විමොක්ඛො. තෙනාහ “ආරම්මණෙ වා”තිආදි. අයං පනත්ථොති අයං අධිමුච්චනට්ඨො පච්ඡිමෙ විමොක්ඛෙ නිරොධෙ නත්ථි. කෙවලො විමුත්තට්ඨො ඵල තත්ථ ලබ්භති, තං සයමෙව පරතො චක්ඛති.

රූපීනි යෙනායං සසන්තතිපරියාපන්තෙන රූපෙන සමන්තාගතො, තං යස්ස ක්කානස්ස හෙතුභාවෙන විසිට්ඨරූපං හොති, යෙන විසිට්ඨෙන රූපෙන “රූපී”ති චුච්චෙයා රූපීසද්දස්ස අතිසයත්ථදිපනතො, තදෙව සසන්තතිපරියාපන්තරූපස්ස වසෙන පටිලද්ධප්ඤ්ඤානං. ඉධ පරමත්ථතො රූපිභාවසාධකන්ති දට්ඨබ්බං. තෙනාහ “අප්ඤ්ඤානං”න්තිආදි. රූපප්ඤ්ඤානං රූපං උත්තරපදලොපෙන. රූපානීනි පනෙත්ථ පුරිමපදලොපො දට්ඨබ්බො. තෙන චුත්තං “නිලකසිණාදීනි රූපානි”ති. රූපෙ කසිණරූපෙ සඤ්ඤා රූපසඤ්ඤා, සා ඵතස්ස අත්ථිති රූපසඤ්ඤා, සඤ්ඤාසිසෙන ක්කානං වදති. තප්පටිපක්ඛෙන අරූපසඤ්ඤා. තෙනාහ “අප්ඤ්ඤානං න රූපසඤ්ඤා”තිආදි.

අන්තො අප්පනායං “සුභ”න්ති ආහොගො නත්ථිති ඉමිනා පුබ්බාහොගවසෙන තථා අධිමුත්ති සියාති දස්සෙති. ඵලඤ්ඤත්ථ තථාචත්තබ්බතාපත්තිවොදනා අනවට්ඨානා හොති. යස්මා සුචිසුද්ධෙසු නිලාදීසු චණ්ණකසිණෙසු තත්ථ කතාධිකාරානං අභිරතිවසෙන සුට්ඨු අධිමුච්චනට්ඨො සම්භවති, තස්මා අට්ඨකථායං තථා තතියො විමොක්ඛො සංචණ්ණතො. යස්මා පන මෙත්තාදිවසෙන පචත්තමානා භාවනා සත්තෙ අප්පටිකුලතො දහන්ති, තෙ සුභතො අධිමුච්චිත්වා පචත්තති, තස්මා පටිසම්භිදාමග්ගෙ (පටි. ම. 1.212-213) බ්‍රහ්මචරිභාරභාවනා “සුභවිමොක්ඛො”ති චුත්තා. තයිදං උභයමිපි තෙන තෙන පරියායෙන චුත්තන්තා න විරූප්ඤ්ඤාති දට්ඨබ්බං.

සබ්බසොති අනවසෙසතො. න හි චතුත්තං අරූපක්ඛන්ධානං ඵකදෙසොපි තත්ථ අවසිස්සති. විස්සට්ඨන්තානි යථාපරිච්ඡින්නකාලෙ නිරොධිතන්තා. උත්තමො විමොක්ඛො නාම අරියෙහෙව සමාපජ්ජිතබ්බතො අරියඵලපරියොසානන්තා දිට්ඨෙව ධම්මෙ නිබ්බානප්පත්තිභාවතො ව.

විමොක්ඛසුත්තචණ්ණනා නිට්ඨිතා.

7. අනරියවොභාරසුත්තවණ්ණනා

67. සත්තමෙ අනරියානං ලාමකානං වොභාරො අනරියවොභාරො. දිට්ඨවාදිනාති දිට්ඨං මයාති එවං වාදිනා. එවං සෙසෙසුපි. එත්ථ ව තංතංසමුට්ඨාපකවෙනනාවසෙන අත්ථො වෙදිතබ්බො. තෙනාහ “යාහි වෙනනාහී”තිආදි.

අනරියවොභාරසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

9. පරිසාසුත්තවණ්ණනා

69. නවමෙ (දී. නි. ටී. 2.172) සමාගන්තබ්බතො, සමාගච්ඡතීති වා සමාගමො, පරිසා. බිම්බිසාරජපමුඛො සමාගමො බිම්බිසාරසමාගමො. සෙසද්වයෙපි එසෙව නයො. බිම්බිසාර...පෙ.... සමාගමසදිසං ඛත්තියපරිසන්ති යොජනා. අඤ්ඤෙසු චක්කවාළෙසුපි ලබ්භතෙව සත්ථු ඛත්තියපරිසාදිඋපසඬකමනං. ආදිතො තෙහි සද්ධිං සත්ථු භාසනං ආලාපො, කථනජපටිකථනං සල්ලාපො. ධම්මුපසංහිතා පුච්ඡාපටිපුච්ඡා ධම්මසාකච්ඡා. සණ්ඨානං පටිච්ච කම්මං සණ්ඨානපරියායත්තා වණ්ණ-සද්දස්ස “මහත්තං හත්ථිරාජවණ්ණං අභිනිමිමිතිත්වා”තිආදීසු (සං. නි. 1.138) විය. තෙසන්ති පදං උභයපදාපෙක්ඛං “තෙසම්පි ලක්ඛණසණ්ඨානං විය සත්ථු සරිරසණ්ඨානං තෙසං කෙවලං පඤ්ඤායති එවා”ති. නාපි ආමුත්තමණිකුණ්ඩලො හගවා හොතිති යොජනා. ඡින්නස්සරාති ද්විධා භින්නස්සරා. ගග්ගරස්සරාති ජජ්ජරිතස්සරා. භාසන්තරන්ති තෙසං සත්තානං භාසාතො අඤ්ඤං භාසං. වීමංසාති වින්තනා. කිමත්ථං...පෙ.... දෙසෙහීති ඉදං නනු අත්තානං ජානාපෙත්වා ධම්මෙ කට්ඨෙ තෙසං සාතිසයො පසාදො හොතිති ඉමිනා අධිජපායෙන චුත්තං? යෙසං අත්තානං අජානාපෙත්වා ධම්මෙ කට්ඨෙ පසාදො හොති, න ජානාපෙත්වා, තාදිසෙ සත්ථාය සත්ථා තථා කරොති. තත්ථ පයොජනමාහ “වාසනත්ථායා”ති. එවං සුතොපිති එවං අවිඤ්ඤාතදෙසකො අවිඤ්ඤාතාගමනොපි සුතො ධම්මො අත්තනො ධම්මසුධම්මතායෙව අනාගතෙ පච්චයො හොති සුඤ්ඤත්තස්ස.

පරිසාසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

10. භූමිවාලසුත්තවණ්ණනා

70. දසමෙ (දී. නි. ටී. 2.167; සං. නි. ටී. 2.5.822) උදෙනයක්ඛස්ස වෙනියට්ඨානෙති උදෙනස්ස නාම යක්ඛස්ස ආයතනභාවෙන ඉට්ඨකාහි කතෙ මහාජනස්ස චිත්තිකතට්ඨානෙ. කතචිභාරොති හගවන්තං උද්දිස්ස කතචිභාරො. චූච්චතීති පුරිමවොභාරෙන “උදෙනං වෙනිය”න්ති චූච්චති. ගොතමකාදීසුපිති “ගොතමකං වෙනිය”න්තිආදීසුපි. එසෙව නයොති වෙනියට්ඨානෙ කතචිභාරභාවං අතිදිසති. තථා හි සත්තම්බන්ති කිකිස්ස රඤ්ඤො ධීතරො සත්ත කුමාරියො සංවෙගජාතා ගෙහතො නික්ඛම්ත්වා තත්ථ පධානං පද්ඨංසු, තං යානං “සත්තම්බං වෙනිය”න්ති වදන්ති. බහුපුත්තකන්ති ව බහුපාරොහො එකො නිග්‍රොධරුක්ඛො, තස්මිං අධිවත්ථං දෙවතං බහු මනුස්සා පුත්තෙ පත්ථෙන්නි, තදුපාදාය තං යානං “බහුපුත්තකං වෙනිය”න්ති පඤ්ඤාගිත්ථං. සාරන්දදස්ස නාම යක්ඛස්ස වසිතට්ඨානං, වාපාලස්ස නාම යක්ඛස්ස වසිතට්ඨානං, ඉති සබ්බානෙවෙනාති බුද්ධජපාදතො පුබ්බදෙවතා පරිග්ගහෙත්වා වෙනියවොභාරෙන වොහරිතාති, හගවතො විභාරෙ කතෙපි තථෙව සඤ්ජානන්ති. රමණියාති එත්ථ වෙසාලියා තාව භූමිභාගසම්පත්තියා සුලභපිණ්ඩනය රමණියභාවො වෙදිතබ්බො. විභාරානං පන නගරතො නාතිදුරතාය නච්චාසන්නතාය ගමනාගමනසම්පත්තියා අනාකිණ්ණවිභාරට්ඨානතාය ඡායුදකසම්පත්තියා පච්චෙකපතිරූපතාය ව රමණියතා දට්ඨබ්බා.

වඩ්ඪිතාති භාවනාපාරිපූර්වසෙන පරිබුහිතා. පුනජ්ජුනං කතාති භාවනාය බහුලිකරණෙන අපරාපරං පවත්තිතා. යුත්තයානං විය කතාති යථා යුත්තමාජඤ්ඤයානං ඡෙකෙන සාරථීනා අධිට්ඨිතං යථාරූචි පවත්තති, එවං යථාරූචි පවත්තිරහතං ගම්මා. පතිට්ඨානට්ඨෙතාති අධිට්ඨානට්ඨෙතා. චත්ථු විය කතාති සබ්බසො උපක්කිලෙසවිසොධනෙන ඉද්ධිවිසයතාය පතිට්ඨානභාවතො සුවිසොධිතපරිස්සයවත්ථු විය කතා. අධිට්ඨිතාති පටිපක්ඛදුර්භාවතො සුභාවිතභාවෙන තංතංඅධිට්ඨානයොග්‍යතාය යපිතා. සමන්තකො විතාති සබ්බභාගෙන භාවනුපවයං ගම්මා. තෙනාහ “සුවඩ්ඪිතා”ති. සුට්ඨු සමාරද්ධාති ඉද්ධිභාවනාය සිඛාජපත්තියා සම්මදෙව සංසෙවිතා.

අනියමෙනාති “යස්ස කස්සචී”ති අනියමවවනෙන. නියමෙත්වාති “තථාගතස්සා”ති සරූපදස්සනෙන නියමෙත්වා. ආයුජ්ජමාණන්ති (දී. නි. ටී. 1.40; දී. නි. අභි. ටී. 1.40) පරමායුජ්ජමාණං වදති. කිං පනෙත්ථ පරමායු නාම, කථං වා තං පරිච්ඡින්නජ්ජමාණන්ති? චූච්චතෙ – යො තෙසං තෙසං සත්තානං තස්මිං තස්මිං හව්විසෙසෙ පුරිමසිද්ධිභවපත්ථනුපතිස්සයවසෙන සරිරාවයවණ්ණසණ්ඨානජ්ජමාණාදිවිසෙසා විය තංතංගතිනිකායාදීසු යෙභුයොන නියතපරිච්ඡෙදො ගබ්භසෙයාකකාමාවචරදෙවරූපාවචරසත්තානං සුක්කසොණිතඋතුභොජනාදිඋතුආදිපච්චුජ්ජන්තපච්චයුපත්ථම්භිතො විපාකජ්ජබන්ධස්ස ධීතිකාලතියමො. සො යථාසකං බණ්ණමත්තාවට්ඨායිතම්පි අත්තනො සහජාතානං රූපාරූපධම්මානං යපනාකාරචුත්තියාය පවත්තනකාති රූපාරූපජීවිතින්ද්‍රියාති යස්මා න කෙවලං තෙසං බණ්ණිතියා එව කාරණභාවෙන අනුපාලකාති, අථ බො යාව

හවඬගුප්‍රවේශය අනුපබ්බන්ධය අවිච්ඡේදනෙකුභාවෙනපි, තස්මා ආයුභෙතකත්තා කාරණුපවාරෙන ආයු, උක්කංසපරිච්ඡේදවසෙන පරමායුති ව වුවවති. තං පන දෙව්‍යානං තෙරයිකානං උත්තරකුරුකානඤ්ච නියතපරිච්ඡේදං. උත්තරකුරුකානං පන එකත්තනියතපරිච්ඡේදමෙව, අවසිට්ඨමනුස්සපෙනතිරච්ඡානානං පන විරට්ඨිතිසංවත්තනිකකම්මබහුලෙ කාලෙ තංකම්මසභිතසත්තානප්‍රතිතසුක්කසොණිතපච්චයානං තංමුලකානඤ්ච වන්දසුරියසමවිසමපරිවත්තනාදිප්‍රතිතඋතුආහාරාදිසමවිසමපච්චයානඤ්ච වසෙන විරාවිරකාලතො අනියතපරිච්ඡේදං, තස්ස ව යථා පුරිමසිද්ධභවපත්ථනාවසෙන තංතංගතිනිකායාදිසු වණ්ණසණ්ඨානාදිවිසෙසනියමො සිද්ධො දස්සනානුස්සවාදීති, තථා ආදිතො ගහණසිද්ධියා. එවං තාසු තාසු උපපත්තිසු නිබ්බත්තසත්තානං යෙභුයොන සමප්පමාණට්ඨිතිකාලං දස්සනානුස්සවෙහි ලභිත්වා තංපරමතං අප්ඤ්ඤාසාය පවත්තිතභවපත්ථනාවසෙන ආදිතො පරිච්ඡේදනියමො වෙදිතබ්බො. යස්මා පන කම්මං තාසු තාසු උපපත්තිසු යථා තංතංඋපපත්තිනියතවණ්ණාදිනිබ්බත්තෙන සමත්ථං, එවං නියතායුපරිච්ඡේදාසු උපපත්තිසු පරිච්ඡේදාතික්කමෙන විපාකනිබ්බත්තෙන සමත්ථං න හොති, තස්මා චුත්තං “තස්මිං තස්මිං කාලෙ යං මනුස්සානං ආයුප්පමාණං, තං පරිපුණ්ණං කරොන්තො තිට්ඨෙය්‍යා”ති.

මහාසිවත්ථෙරො පන “මහාබොධිසත්තානං චරිමභවෙ පටිසන්ධිදායිනො කම්මස්ස අසඬබොය්‍යායුකතාසංවත්තනසමත්ථතං හදයෙ යපෙත්වා බුද්ධානඤ්ච ආයුසඬබාරස්ස පරිස්සයවික්ඛම්භනසමත්ථතා පාළියං ආගතා එවාති ඉමං හද්දකප්පමෙව තිට්ඨෙය්‍යා”ති අවොව. බණ්ඩිච්චාදිහි අභිභුය්‍යතීති එතෙන යථා ඉද්ධිබලෙන ජරාය න පටිසාතො, එවං තෙන මරණස්සපි න පටිසාතොති අත්ථතො ආපන්නමෙවාති. “ක්ව සරො බිත්තො, ක්ව ච නිපතිතො”ති අඤ්ඤා චුට්ඨිතෙනපි ථෙරවාදෙන අට්ඨකථාවචනමෙව සමත්ථිතන්ති දට්ඨබ්බං. තෙනාහ “යො පන වුවවති...පෙ.... නියාමිත”න්ති.

ඔළාරිකෙ නිමිත්තෙති ථුලෙ සඤ්ඤාප්පාදනෙ. ථුලසඤ්ඤාප්පාදනඤ්ඤෙන “තිට්ඨතු භගවා කප්ප”න්ති සකලං කප්පං අවට්ඨානායාවනාය, යදිදං “යස්ස කස්සවි, ආනන්ද, වත්තාරො ඉද්ධිපාදා භාවිතා”තිආදිනා අඤ්ඤාපදෙසෙන අත්තතො චතුරිද්ධිපාදභාවනානුභාවෙන කප්පං අවට්ඨානසමත්ථතාවිභාවනං. ඔහාසෙති පාකට්ඨවනෙ. පාකට්ඨවනඤ්ඤෙන, යදිදං පරියායං මුඤ්චිත්වා උජුකමෙව අත්තතො අධිප්පායවිභාවනං. පරියුට්ඨිතවිත්තොති යථා කිඤ්චි අත්ථානත්ථං සල්ලක්ඛෙනුං න සක්කා, එවං අභිභවිත්තො. සො පන අභිභවො මහතා උදකොසෙන අප්පකස්ස උදකස්ස අප්ඤ්ඤාත්ථරණං විය අහොසිති චුත්තං “අප්ඤ්ඤාත්ථට්ඨිත්තො”ති. අඤ්ඤොති ථෙරතො, අරියෙහි වා අඤ්ඤොපි යො කොචි පුපුර්ජනො. පුපුර්ජනග්ගහණඤ්ඤෙත්ථ යථා සබ්බෙන සබ්බං අප්පභිනවිපල්ලාසො මාරෙන පරියුට්ඨිතවිත්තො කිඤ්චි අත්ථානත්ථං සල්ලක්ඛෙනුං න සක්කොති, එවං ථෙරො භගවතා කතනිමිත්තොභාසං සබ්බසො න සල්ලක්ඛෙසිති දස්සනත්ථං. තෙනාහ “මාරො හී”තිආදි.

වත්තාරො විපල්ලාසාති අසුභෙ “සුභ”න්ති සඤ්ඤාවිපල්ලාසො, විත්තවිපල්ලාසො, දුක්ඛෙ “සුඛ”න්ති සඤ්ඤාවිපල්ලාසො, විත්තවිපල්ලාසොති ඉමෙ වත්තාරො විපල්ලාසා. තෙනාති යදිපි ඉතරෙ අට්ඨ විපල්ලාසා පහිනා, තථාපි යථාචුත්තානං චතුත්තං විපල්ලාසානං අප්පභිනභාවෙන. අස්සාති ථෙරස්ස. මද්දතීති චුසනමත්තෙන මද්දන්තො විය හොති, අඤ්ඤා තෙන මද්දිතෙ සත්තානං මරණමෙව සියා. කිං සක්ඛිස්සති, න සක්ඛිස්සතිති අධිප්පායො. කස්මා න සක්ඛිස්සති, නනු එස අග්ගසාවකස්ස කුච්ඡිං පටිට්ඨොති? සච්චං පටිට්ඨො, තඤ්ච බො අත්තතො ආනුභාවදස්සනත්ථං, න විබාධනාධිප්පායෙන. විබාධනාධිප්පායෙන පන ඉධ “කිං සක්ඛිස්සති”ති චුත්තං හදයමද්දනස්ස අධිකතත්තා. නිමිත්තොභාසන්ති එත්ථ “තිට්ඨතු භගවා කප්ප”න්ති සකලකප්පං අවට්ඨානායාවනාය “යස්ස කස්සවි, ආනන්ද, වත්තාරො ඉද්ධිපාදා භාවිතා”තිආදිනා අඤ්ඤාපදෙසෙන අත්තතො චතුරිද්ධිපාදභාවනානුභාවෙන කප්පං අවට්ඨානසමත්ථතාවසෙන සඤ්ඤාප්පාදනං නිමිත්තං. තථා පන පරියායං මුඤ්චිත්වා උජුකමෙව අත්තතො අධිප්පායවිභාවනං ඔහාසො. ජානන්තොයෙවාති මාරෙන පරියුට්ඨිතභාවං ජානන්තොයෙව. අත්තතො අපරාධභෙතතො සත්තානං සොකො තනුකො හොති, න බලවාති ආහ “දොසාරොපනෙන සොකතනුකරණත්ථ”න්ති. කිං පන ථෙරො මාරෙන පරියුට්ඨිතවිත්තකාලෙ පවත්තිං පච්ඡා ජානාතීති? න ජානාති සභාවෙන, බුද්ධානුභාවෙන පන ජානාති.

ගච්ඡ ත්වං, ආනන්දාති යස්මා දිවාචිහාරත්ථාය ඉධාගතො, තස්මා, ආනන්ද, ගච්ඡ ත්වං යථාරුචිතට්ඨානං දිවාචිහාරාය. තෙනාහ “යස්සදාති කාලං මඤ්ඤසී”ති. අනත්ථෙ නියොජෙත්තො ගුණමාරණෙන මාරෙති, විරාගවිබන්ධනෙන වා ජාතිනිමිත්තතාය තත්ථ තත්ථ ජාතං මාරෙත්තො විය හොතිති “මාරෙතීති මාරො”ති චුත්තං. අති විය පාපතාය පාපිමා. කණ්ඨධම්මෙහි සමන්තාගතො කණ්ඨො. විරාගදිගුණානං අත්තකරණතො අත්තකො. සත්තානං අනත්ථාවභං පටිපත්තිං න මුඤ්චතිති නමුචි. අත්තතො මාරපාසෙන පමත්තෙ බන්ධති, පමත්තා වා බන්ධු එතස්සාති පමත්තබන්ධු. සත්තමසත්තාහතො පරං සත්ත අභාති සන්ධායාහ “අට්ඨමෙ සත්තාහෙ”ති න පන පල්ලඬකසත්තාභාදි විය නියතකිච්චස්ස අට්ඨමසත්තාහස්ස නාම ලබ්භනතො. සත්තමසත්තාහස්ස හි පරතො අප්පාලනිග්‍රොධමුලෙ මහාබ්‍රහ්මනො සක්කස්ස ව දෙවරඤ්ඤො පටිඤ්ඤාතධම්මදෙසනං භගවන්තං ඤාත්වා “ඉදාති සත්තෙ ධම්මදෙසනාය මම විසයං සමතික්කමාපෙස්සති”ති සඤ්ජාතදොමනස්සො හුන්වා යීතො වින්තෙසි – “හන්ද දානාහං නං උපායෙන පරිනිබ්බාපෙස්සාමි, එවමස්ස මනොරථො අඤ්ඤාත්තං ගමිස්සති, මම ච මනොරථො ඉප්ඤ්ඤිස්සති”ති. එවං පන වින්තෙත්වා භගවන්තං උපසඬකමිත්වා එකමන්තං යීතො “පරිනිබ්බාතු දාති, හන්තෙ, භගවා”තිආදිනා පරිනිබ්බානං යාචි. තං සන්ධාය චුත්තං “අට්ඨමෙ සත්තාහෙ”තිආදි. තත්ථ අප්පාති

ආයුෂ්ඨිකාරොස්සප්පනදිවසං සන්ධායාහ. භගවා චස්ස අතිබන්ධනාධිප්පායං ජානන්තොපි තං අනාවිකත්වා පරිනිබ්බානස්ස අකාලභාවමෙව පකාසෙන්නො යාවනං පටික්ඛිපි. තෙනාහ “න තාවාහ”න්තිආදි.

මග්ගවසෙන බ්‍යක්කාති සච්චසම්පට්ටෙධවෙය්‍යන්තියෙන බ්‍යක්කා. තථෙව විනිකාති මග්ගවසෙනෙව කිලෙසානං සමුච්ඡේදවිනයෙන විනිකා. තථා විසාරදාති අරියමග්ගාධිගමෙනෙව සන්ථුසාසනෙ වෙසාරජ්ජප්පත්තියා විසාරදා, සාරජ්ජකරානං දිට්ඨිවිච්ඡිකිච්ඡාදිපාපධම්මානං විගමෙන විසාරදභාවං පත්තාති අත්ථො. යස්ස සුතස්ස වසෙන වට්ටදුක්ඛතො නිස්සරණං සම්භවති, තං ඉධ උක්කට්ඨනිද්දෙසෙන සුතන්ති අධිප්පෙතන්ති ආහ “තෙපිටකවසෙනා”ති. තිණ්ණං පිටකානං සමුභො තෙපිටකං, තිණ්ණං වා පිටකානි තිපිටකං, තිපිටකමෙව තෙපිටකං, තස්ස වසෙන. තමෙවාති යං තං තෙපිටකං සොතබ්බතාවෙන “සුත”න්ති චුත්තං, තමෙව. ධම්මන්ති පරියත්තිධම්මං. ධාරෙන්ති සුචණ්ණභාජනෙ පක්ඛිත්තසීහවසං විය අවිනස්සන්තං කත්වා සුප්පගුණසුප්පවත්තිභාවෙන ධාරෙන්ති හදයෙ යපෙන්නි. ඉති පරියත්තිධම්මවසෙන බහුස්සුතධම්මධර්මාවං දස්සෙත්වා ඉදානි පට්ටෙධධම්මවසෙනෙව තං දස්සෙතුං “අථ වා”තිආදි චුත්තං. අරියධම්මස්සාති මග්ගඵලධම්මස්ස, නවවිධස්සපි වා ලොකුත්තරධම්මස්ස. අනුධම්මභූතන්ති අධිගමාය අනුරූපධම්මභූතං. අනුවච්ඡිකප්පට්ටපදානි ච තමෙව විපස්සනාධම්මමාහ, ඡබ්බිධා විසුද්ධියො වා. අනුධම්මන්ති තස්සා යථාචුත්තප්පට්ටපදාය අනුරූපං අභිසල්ලෙඛිතං අප්පිප්පතාදිධම්මං. වරණසීලාති සමාදාය වත්තනසීලා. අනුමග්ගඵලධම්මො එතිස්සාති වා අනුධම්මා, චූට්ඨානගාමිනී විපස්සනා. තස්සා වරණසීලා. අත්තනො ආවරියවාදන්ති අත්තනො ආවරියස්ස සම්මාසම්බුද්ධස්ස වාදං. සදෙවකස්ස ලොකස්ස ආචාරසික්ඛාපනෙන ආවරියො, භගවා, තස්ස වාදො, චතුසච්චදෙසනා.

ආවික්ඛිස්සන්තිති ආදිතො කථෙස්සන්ති, අත්තනා උග්ගභිතනියාමෙන පරෙ උග්ගණ්භාපෙස්සන්තිති අත්ථො. දෙසෙස්සන්තිති වාචෙස්සන්ති, පාළිං සම්මා පබ්බාදෙස්සන්තිති අත්ථො. පඤ්ඤපෙස්සන්තිති පජානාපෙස්සන්ති, සඬකාසෙස්සන්තිති අත්ථො. පට්ඨපෙස්සන්තිති පකාරොගි යපෙස්සන්ති, පකාසෙස්සන්තිති අත්ථො. විචරිස්සන්තිති විචටං කරිස්සන්ති. විහජිස්සන්තිති විහත්තං කරිස්සන්ති. උත්තානිකරිස්සන්තිති අනුත්තානං ගම්භිරං උත්තානං පාකටං කරිස්සන්ති. සහධම්මෙනාති එත්ථ ධම්ම-සද්දො කාරණපරියායො “හෙතුම්භි ඤාණං ධම්මපට්ඨසම්භිදා”තිආදිසු (විහ. 720) වියාති ආහ “සහෙතුකෙන සකාරණෙන වචනෙනා”ති. සප්පාටිහාරියන්ති සනිස්සරණං. යථා පරවාදං හඤ්ජිත්වා සකවාදො පතිට්ඨන්ති, එවං හෙතුදාහරණෙනි යථාධිගතමත්ථං සම්පාදෙත්වා ධම්මං කථෙස්සන්ති. තෙනාහ “නියානිකං කත්වා ධම්මං දෙසෙස්සන්ති”ති, නවවිධං ලොකුත්තරධම්මං පබ්බාදෙස්සන්තිති අත්ථො. එත්ථ ච “පඤ්ඤපෙස්සන්ති”තිආදිහි ඡති පදෙහි ඡ අත්ථපදානි දස්සිතාති, ආදිතො පන ද්විති පදෙහි ඡ බ්‍යඤ්ජනපදානි. එත්තාවතා තෙපිටකං බුද්ධච්චනං සංවණ්ණනානසෙන සඬගහෙත්වා දස්සිතං හොති. චුත්තඤ්ඤෙනං තෙත්තියං (තෙත්ති. සඬගභවාරො) “ද්වාදස පදානි සුත්තං, තං සබ්බං බ්‍යඤ්ජනඤ්ච අත්ථො වා”ති.

සික්ඛාත්තයසඬගභිතන්ති අධිසීලසික්ඛාදිසික්ඛාත්තයසඬගහං. සකලං සාසනබ්‍රහ්මවරියන්ති අනවසෙසං සන්ථුසාසනභූතං සෙට්ඨවරියං. සම්ඤ්ජන්ති සම්මදෙව වඩ්ඪිතං. කුමානස්සාදවසෙනාති තෙහි තෙහි භික්ඛුහි සමධිගතජ්ඣානසුඛවසෙන. බුද්ධිප්පත්තන්ති උළාරපණ්ණිකභාවුපගමෙන සබ්බසො පරිබුද්ධිමුපගතං. සබ්බපාලිචුල්ලං විය අභිඤ්ඤාසම්පත්තිවසෙන අභිඤ්ඤාසම්පදානි සාසනාභිබුද්ධියා මත්ථකප්පත්තිතො. පතිට්ඨිතවසෙනාති පතිට්ඨානවසෙන, පතිට්ඨප්පත්තියාති අත්ථො. පට්ටෙධවසෙන බහුතො ජනස්ස භිතන්ති බාහුජඤ්ඤං. තෙනාහ “මහාජනාභිසමයවසෙනා”ති. පුටු පුටුලං භූතං ජාතං, පුටු වා පුටුත්තං පත්තන්ති පුටුභූතං. තෙනාහ “සබ්බා...පෙ...පත්ත”න්ති. සුට්ඨු පකාසිතන්ති සුට්ඨු සම්මදෙව ආදිකල්‍යාණාදිභාවෙන පවෙදිතං.

සතිං සුපට්ඨිතං කත්වාති අයං කායාදිවිභාගො අත්තභාවසඤ්ඤිතො දුක්ඛභාරො මයා එත්තකං කාලං වහිතො, ඉදානි පන වහිතබ්බො, එතස්ස අවහනත්ථඤ්ඤි විරතරං කාලං අරියමග්ගසම්භාරො සම්භතො, ස්වායං අරියමග්ගො පටිවිද්ධො. යතො ඉමෙ කායාදයො අසුභාදිතො සභාවාදිතො සම්මදෙව පරිඤ්ඤාතාති චතුබ්බධම්පි සම්මාසතිං යතාතථං විසයෙ සුට්ඨු උපට්ඨිතං කත්වා. ඤාණෙන පරිච්ඡින්නිත්වාති ඉමස්ස අත්තභාවසඤ්ඤිතස්ස දුක්ඛභාරස්ස වහනෙ පයොජනභූතං අත්තභිතං තාව බොධිමුලෙ එව පරිසමාපිතං, පරහිතං පන බුද්ධච්චෙනෙය්‍යාවිතයං පරිසමාපිතබ්බං, තං ඉදානි මාසත්තයෙනෙව පරිසමාපනං පාපුණ්ණස්සති, අහම්පි විසාබාපුණ්ණමායං පරිනිබ්බායස්සාමිති එවං බුද්ධඤ්ඤාණෙන පරිච්ඡින්නිත්වා සබ්බභාගෙන නිව්ඡයං කත්වා. ආයුෂ්ඨිකාරං විස්සජ්ජිති ආයුතො ජීවිතස්ස අභිසඬාරකං ඵලසමාපත්තිධම්මං න සමාපජ්ජිස්සාමිති විස්සජ්ජි. තංවිස්සජ්ජනෙනෙව තෙන අභිසඬාරියමානං ජීවිතසඬාරං “න පවත්තෙස්සාමි”ති විස්සජ්ජි. තෙනාහ “තත්ථා”තිආදි.

යානමහන්තතායපි පවත්තිආකාරමහන්තතායපි මහන්තො පට්ඨිකම්පො. තත්ථ යානමහන්තතාය භූමිවාලස්ස මහන්තත්තං දස්සෙතුං “තදා කිර...පෙ.... කම්පිත්ථා”ති චුත්තං. සා පන ජාභික්ඛෙන්තභූතා දසසහස්සී ලොකධාතු එව, න යා කාවි. යා මහාභිනිහාරමහාභිජානිආදිසුපි කම්පිත්ථා, තදාපි තත්තිකාය එව කම්පනෙ කිං කාරණං? ජාතික්ඛෙන්තභාවෙන තස්සෙව ආදිතො පරිග්ගහස්ස කතත්තා, පරිග්ගහකරණං වස්ස ධම්මතාවසෙන වෙදිතබ්බං. තථා හි පුරිමබුද්ධානම්පි තාවත්තකමෙව ජාතික්ඛෙන්තං අහොසි. තථා හි චුත්තං “දසසහස්සී ලොකධාතු, නිස්සද්දා හොති නිරාකුලා...පෙ.... මහාසමුද්දො ආභුජති, දසසහස්සී පකම්පති”ති (බු. වං. 2.84-91) ව ආදි. උදකපරියන්තං කත්වා ඡප්පකාරපට්ටෙනෙව අවිතරාගෙ හිංසෙතිති හිංසනො, සො එව හිංසනකොති ආහ “භයජනකො”ති.

දෙවහෙරියොති දෙවදුන්දුහිසද්දස්ස පරියායවචනමත්තං. න චෙත්ථ කාවි හෙරි “දුන්දුහි”ති අධිප්පෙතා, අථ ඛො උප්පානභාවෙන ලබ්භමානො ආකාසගතො නිග්ඝොසසද්දො. තෙනාහ “දෙවො”තිආදි. දෙවොති මෙඝො. තස්ස හි ගජ්ජභාවෙන ආකාසස්ස වස්සාභාවෙන සුක්ඛගජ්ජිතසඤ්ඤිතෙ සද්දෙ නිච්ඡරන්තෙ දෙවදුන්දුහිසමඤ්ඤා. තෙනාහ “දෙවො සුක්ඛගජ්ජිතං ගජ්ජී”ති.

පීතිවෙගවිස්සට්ඨන්ති “එවං චිරතරං කාලං වහිතො අයං අත්තභාවසඤ්ඤිතො දුක්ඛභාරො, ඉදානි න චිරස්සෙව නික්ඛිපිස්සාමී”ති සඤ්ජානසොමනස්සො භගවා සභාවෙනෙව පීතිවෙගවිස්සට්ඨං උදානං උදානෙසි. එවං පන උදානෙන්තෙන අයමිපි අත්ථො සාධිතො හොතිති දස්සනත්ථං අට්ඨකථායං “කස්මා”තිආදි වුත්තං.

තුලියතිති තුලන්ති තුල-සද්දො කම්මසාධනොති දස්සෙතුං “තුලිත”න්තිආදි වුත්තං. අප්පානුභාවතාය පරිච්ඡින්නං. තථා හි තං පරිතො ඛණ්ඩිතභාවෙන “පරිත්ත”න්ති වුච්චති. පටිපක්ඛවික්ඛම්භනතො දීඝසන්තානතාය විපුලඵලතාය ච න තුලං න පරිච්ඡින්නං. යෙහි කාරණෙහි පුබ්බෙ අවිසෙසතො මහග්ගතං “අතුල”න්ති වුත්තං, තානි කාරණානි රූපාවචරතො අරූපස්ස සාතිසයානි විජ්ජන්තිති අරූපාවචරං “අතුල”න්ති වුත්තං ඉතරඤ්ච “තුල”න්ති. අප්පවිපාකන්ති තිසුපි කම්මෙසු යං තනුවිපාකං හීනං, තං තුලං. බහුවිපාකන්ති යං මහාවිපාකං පණිතං, තං අතුලං. යං පනෙන්ථ මජ්ඣිමං, තං හීනං උක්කට්ඨන්ති ද්විධා හින්දිත්වා ද්විසුපි භාගෙසු පක්ඛිපිතබ්බං. හීනත්තිකචණ්ණතායං (ධ. ස. අට්ඨ. 14) වුත්තනයෙන වා අප්පබ්බවිපාකතං නිද්ධාරෙන්වා තස්ස වසෙන තුලාතුලභාවො වෙදිතබ්බො. සම්භවති එතස්මාති සම්භවොති ආහ “සම්භවහෙතුහු”න්ති. නියකප්ඤ්ඤාත්තරතොති සසන්තානධම්මෙසු විපස්සනාවසෙන ගොචරාසෙවනාය ච නිරතො. සවිපාකම්පි සමානං පවත්තිවිපාකමත්තදායිකම්මං සවිපාකට්ඨෙන සම්භවං, න ච තං කාමාදිභවාහිසඛ්ඛාරකන්ති තතො විසෙසනත්ථං “සම්භව”න්ති වත්වා “භවසඛ්ඛාර”න්ති වුත්තං. ඔස්සජ්ජි අරියමග්ගෙන අවස්සජ්ජි. කචචං විය අත්තභාවං පරියොනන්ධිත්වා යීතං අත්තනි සම්භුතත්තා අත්තසම්භවං කිලෙසඤ්ච අහින්දිති කිලෙසභෙදසභභාවිකම්මොස්සජ්ජනං දස්සෙන්නො තදුභයස්ස කාරණමථොව “අප්ඤ්ඤාත්තරතො සමාහිතො”ති.

පට්ඨවිකප්පෙ අවසජ්ජනමෙව වුත්තං, එත්ථ අවසජ්ජනාකාරොති තං දස්සෙන්නො “අථ වා”තිආදිමාහ. තත්ථ තීරෙන්තොති “උප්පාදො භයං, අනුප්පාදො ඛෙම”න්තිආදිනා (පටි. ම. 1.10) විමංසන්නො. “තුලෙන්තො තීරෙන්තො”තිආදිනා සඛිබ්බෙපතො වුත්තමත්ථං චිත්ථාරතො දස්සෙතුං “පඤ්චක්ඛන්ධා”තිආදිං වත්වා භවසඛ්ඛාරස්ස අවසජ්ජනාකාරං සරූපතො දස්සෙති. එවන්තිආදිනා පන උදානගාථාවණ්ණතායං ආදිතො වුත්තමත්ථං නිගමවසෙන දස්සෙති.

යන්ති (දී. නි. ටී. 2.171) කරණෙ, අධිකරණෙ වා පච්චත්තවචනන්ති ආහ “යෙන සමයෙන, යස්මිං වා සමයෙ”ති. උක්ඛෙපකවාතාති උදකසන්ධාරකවාතං උපච්ඡින්නිදිත්වා යීතට්ඨානතො ඛෙපකවාතා. සට්ඨී...පෙ.... බහලන්ති ඉදං තස්ස වාතස්ස උබ්බෙධප්පමාණමෙව ගහෙන්වා වුත්තං, ආයාමචිත්ථාරතො පන දසසහස්සවක්කවාළප්පමාණං කොට්ඨසහස්සවක්කවාළප්පමාණම්පි උදකසන්ධාරකවාතං උපච්ඡින්නිදියෙව. ආකාසෙති පුබ්බෙ වාතෙන පතිට්ඨිතාකාසෙ. පුන වාතොති උක්ඛෙපකවාතෙ තථා කත්වා විගතෙ උදකසන්ධාරකවාතො පුන ආබන්ධිත්වා ගණ්භාති. යථා තං උදකං න භස්සති, එවං උපත්ථම්භෙන්තං ආබන්ධනවිතානවසෙන බන්ධිත්වා ගණ්භාති. තතො උදකං උග්ගච්ඡති තතො ආබන්ධිත්වා ගහණතො තෙන වාතෙන උට්ඨාපිතං උදකං උග්ගච්ඡති උපරි ගච්ඡති. හොතියෙවාති අත්තරන්තරා හොතියෙව. බහුභාවෙනාති මහාපට්ඨයා මහන්තභාවෙන. සකලා හි මහාපට්ඨි තදා ඔග්ගච්ඡති ච උග්ගච්ඡති ච, තස්මා කම්පනං න පඤ්ඤායති.

ඉප්ඤ්ඤාත්තරතො ඉච්ඡිතත්ථසිජ්ඣිකාස්ස අනුභවිතබ්බස්ස ඉස්සරියසම්පන්නිආදිකස්ස. පරිත්තාති පටිලද්ධමත්තා නාතිසුභාවිතා. තථා ච භාවනා බලවතී න හොතිති ආහ “දුබ්බලා”ති. සඤ්ඤාසීසෙන හි භාවනා වුත්තා. අප්පමාණාති පගුණා සුභාවිතා. සා හි ටීරා දළ්භතරා හොතිති ආහ “බලවා”ති. “පරිත්තා පට්ඨසඤ්ඤා, අප්පමාණා ආපොසඤ්ඤා”ති දෙසනාමත්තමෙතං, ආපොසඤ්ඤාය පන සුභාවිතාය පට්ඨිකම්පො සුබ්බෙනෙව ඉප්ඤ්ඤාති අයමෙන්ථ අධිප්පායො වෙදිතබ්බො. සංවෙජෙන්තො වා දිබ්බසම්පන්නියා පමත්තං සක්කං දෙවරාජානං, වීමංසන්නො වා තාවදෙව සමධිගතං අත්තතො ඉද්ධිබලං. සො කිරායස්මා (දී. නි. අට්ඨ. 2.171) බුරග්ගෙ අරහත්තං පත්වා චිත්තෙසි – “අත්ථි නු ඛො කොචි හික්ඛු යෙන පබ්බජිතදිවසෙයෙව අරහත්තං පත්වා වෙජයන්නො පාසාදො කම්පිතපුබ්බො”ති. තතො “නත්ථි කොචි”ති ඤාත්වා “අහං කම්පෙස්සාමී”ති අභිඤ්ඤාබලෙන වෙජයන්තමත්ථකෙ යත්වා පාදෙන පහරිත්වා කම්පෙතුං නාසක්ඛි. අථ නං සක්කස්ස නාටකිත්ථියො ආහංසු – “පුත්ත සඛිසරක්ඛිත, ත්ථං පුත්තිගන්ධෙනෙව සීසෙන වෙජයන්තං කම්පෙතුං ඉච්ඡසි, සුප්පතිට්ඨිතො, තාත, පාසාදො, කථං කම්පෙතුං සක්ඛිස්සසි”ති.

සාමණෙරො “ඉමා දෙවතා මයා සද්ධිං කෙළිං කරොන්ති, අහං ඛො පන ආචරියං නාලන්ථං, කහං නු ඛො මෙ ආචරියො සාමුද්දිකමහානාගන්ථෙරො”ති ආවජ්ජෙන්වා “මහාසමුද්දෙ උදකලෙණං මාපෙන්වා දිවාචිතාරං නිසින්තො”ති ඤාත්වා තත්ථ ගන්ත්වා ථෙරං වන්දිත්වා අට්ඨාසි. තතො නං ථෙරො, “තාත සඛිසරක්ඛිත, අසික්ඛිත්වාච යුද්ධං පටිට්ඨොසි”ති වත්වා “නාසක්ඛි, තාත, වෙජයන්තං කම්පෙතු”න්ති පුච්ඡි. ආචරියං, හන්තෙ, නාලන්ථන්ති. අථ නං ථෙරො, “තාත, තුම්භාදිසෙ අකම්පෙන්තෙ අඤ්ඤො කො කම්පෙස්සති, දිට්ඨපුබ්බං තෙ, තාත, උදකපිට්ඨෙ ගොමයඛණ්ඩං පිලවන්තං, තාත, කපල්ලපුචං පච්චන්තං අත්තන්තෙන පරිච්ඡින්නන්ති ඉමිනා ඔපම්මෙන

ජානාහි”ති ආහ. සො “වට්ටිස්සති, හන්තෙ, එත්තකෙනා”ති වත්වා “පාසාදෙන පතිට්ඨිතොකාසං උදකං හොතු”ති අධිට්ඨාය වෙපයන්තාහිමුඛො අගමාසි. දෙවධිතරො තං දිස්වා “එකචාරං ලජ්ජිත්වා ගතො, පුනපි සාමණෙරො එති, පුනපි එති”ති වදිංසු. සක්කො දෙවරාජා “මා මය්හං පුත්තෙන සද්ධිං කප්පිත්ථ, ඉදානි තෙන ආචරියො ලද්ධො ඛණෙන පාසාදං කම්පෙස්සති”ති ආහ. සාමණෙරොපි පාදභිගුට්ඨොන පාසාදපුප්පිකං පහරි, පාසාදො චතුහි දිසාහි ඔණමති. දෙවතා “පතිට්ඨාතුං දෙහි, තාත, පාසාදස්ස, පතිට්ඨාතුං දෙහි, තාත, පාසාදස්සා”ති විරවිංසු. සාමණෙරො පාසාදං යථායානෙ යපෙත්වා පාසාදමත්ථකෙ යත්වා උදානං උදානෙසි –

“අජ්ජෙවාහං පබ්බජිතො, අජ්ජ පත්තාසවක්ඛයං;
අජ්ජ කම්පෙමි පාසාදං, අහො බුද්ධස්සුළාරතා.

“අජ්ජෙවාහං පබ්බජිතො, අජ්ජ පත්තාසවක්ඛයං;
අජ්ජ කම්පෙමි පාසාදං, අහො ධම්මස්සුළාරතා.

“අජ්ජෙවාහං පබ්බජිතො, අජ්ජ පත්තාසවක්ඛයං;
අජ්ජ කම්පෙමි පාසාදං, අහො සඤ්ඤාස්සුළාරතා”ති.

“ධම්මතා එසා, හික්ඛවෙ, යදා බොධිසත්තො තුසිතකායා චචිත්වා මාතුකුච්ඡිං ඔක්කමති”ති (දී. නි. 2.18) වත්වා “අයඤ්ච දසසහස්සි ලොකධාතු සඬකම්පි සම්පකම්පි සම්පවෙධි”ති (දී. නි. 2.18), තථා “ධම්මතා එසා, හික්ඛවෙ, යදා බොධිසත්තො මාතුකුච්ඡිමහා නික්ඛමති”ති (දී. නි. 2.32) වත්වා “අයඤ්ච දසසහස්සි ලොකධාතු සඬකම්පි සම්පකම්පි සම්පවෙධි”ති (දී. නි. 2.32) ව මහාසත්තස්ස ගබ්භොක්කන්තියං අභිජානිඤ්ච ධම්මතාවසෙන මහාපදානෙ පථවිකම්පස්ස චුත්තත්තා ඉතරෙසුපි චතුසු යානෙසු පථවිකම්පො ධම්මතාවසෙනෙවාති අත්ථතො චුත්තමෙතන්ති දට්ඨබ්බං.

ඉදානි නෙසං පථවිකම්පානං කාරණතො පවත්තිආකාරතො ව විභාගං දස්සෙතුං “ඉති ඉමෙසු”තිආදි චුත්තං. ධාතුකොපෙනාති උක්ඛෙපකචාතසඬබ්බාතාය වායොධාතුයා පකොපෙන. ඉද්ධානුභාවෙනාති ඤාණද්ධියා, කම්මචිපාකජ්ද්ධියා වා සභාවෙන, තෙජෙනාති අත්ථො. පුඤ්ඤතෙජෙනාති පුඤ්ඤානුභාවෙන, මහාබොධිසත්තස්ස පුඤ්ඤබලෙනාති අත්ථො. ඤාණතෙජෙනාති අනඤ්ඤසාධාරණෙන පටිවෙධඤාණානුභාවෙන. සාධුකාරදානවසෙනාති යථා අනඤ්ඤසාධාරණප්පටිවෙධඤාණානුභාවෙන අභිභතා මහාපථවි අභිසම්බොධියං කම්පිත්ථ, එවං අනඤ්ඤසාධාරණෙන දෙසනාඤාණානුභාවෙන අභිභතා මහාපථවි කම්පිත්ථ, තං පනස්සා සාධුකාරදානං විය හොතිති “සාධුකාරදානවසෙනා”ති චුත්තං.

යෙන පන භගවා අසීතිඅනුබ්බාඤ්ජනප්පටිමණ්ඩිතද්වත්තිංසමහාපුරිසලක්ඛණවිචිත්තරූපකායො සබ්බාකාරපරිසුද්ධසීලක්ඛන්ධාදිගුණරතනසමීද්ධිධම්මකායො පුඤ්ඤමහත්තථාමමහත්තඉද්ධිමහත්තයසමහත්තපඤ්ඤාමහත්තානං පරමුක්කංසගතො අසමො අසමසමො අප්පටිපුග්ගලො අරහං සම්මාසම්බුද්ධො අත්තතො අත්තභාවසඤ්ඤිතං ඛන්ධපඤ්චකං කප්පං වා කප්පාවසෙසං වා යපෙතුං සමත්ථොපි සඬබ්බධම්මපරිජිගුව්ජනාකාරප්පවත්තෙන ඤාණවිසෙසෙන තිණායපි අමඤ්ඤමානො ආයුසඬබ්බාරොස්සප්පනවිධිනා නිරපෙක්ඛො ඔස්සප්පී. තදනුභාවාභිභතා මහාපථවි ආයුසඬබ්බාරොස්සප්පනෙන අකම්පිත්ථ, තං පනස්සා කාරුඤ්ඤසභාවසණ්ඨිතා විය හොතිති චුත්තං “කාරුඤ්ඤභාවෙනා”ති.

යස්මා භගවා පරිනිබ්බානසමයෙ චතුර්විසතිකොට්ඨසනසහස්සඬබ්බා සමාපත්තියො සමාපජ්ජී, අත්තරත්තරා ඵලසමාපත්තිසමාපජ්ජනෙන තස්ස පුබ්බභාගෙ සාතිසයං තික්ඛං සුරං විපස්සනාඤාණඤ්ච පවත්තෙසි. “යදත්ථඤ්ච මයා එවං සුචරකාලං අනඤ්ඤසාධාරණො පරමුක්කංසගතො ඤාණසම්භාරො සම්භතො, අනුත්තරො ව විමොක්ඛො සමධිගතො, තස්ස ච තෙ සිඛාප්පත්තඵලභුතා අච්චන්තනිට්ඨා අනුපාදිසෙසපරිනිබ්බානධාතු අජ්ජ සමීජ්ඣති”ති හියොහා අතිවිය සොමනස්සප්පත්තස්ස භගවතො පීතිවිප්ථාරාදිගුණවිපුලතරානුභාවො පරෙහි අසාධාරණඤාණානිසයො උදපාදි, යස්ස සමාපත්තිඵලසමුපබ්බුහිතස්ස ඤාණානිසයස්ස ආනුභාවං සන්ධාය ඉදං චුත්තං “ද්වෙමෙ පිණ්ඩපාතා සමසමඵලා සමසමචිපාකා”තිආදි (උදා. 75), තස්මා තස්සානුභාවෙන සමභිභතා මහාපථවි අකම්පිත්ථ, තං පනස්සා තස්සං වෙලායං ආරොදනාකාරප්පත්ති විය හොතිති “අවයමො ආරොදනෙනා”ති චුත්තං.

ඉදානි සඬබ්බෙපනො චුත්තමත්ථං විවරන්තො “මාතුකුච්ඡිං ඔක්කමන්තෙ”තිආදිමාහ. අයං පනත්ථොති “සාධුකාරදානවසෙනා”තිආදිනා චුත්ත අත්ථො. පථවිදෙවනාය වසෙනාති එත්ථ සමුද්දෙවතා විය මහාපථවියා අධිදෙවතා කිර නාම අත්ථී, තාදිසෙ කාරණෙ සති තස්සා චිත්තවසෙන අයං මහාපථවි සඬකම්පති සම්පකම්පති සම්පවෙධති. යථා වාතචලාභකදෙවතානං චිත්තවසෙන වාතා වායන්ති, සීතූණ්හඅඛිභවස්සචලාභකදෙවතානං චිත්තවසෙන සීතාදයො භවන්ති, තථා හි විසාබ්බුණ්ණමායං අභිසම්බොධිඅත්ථං බොධිරුක්ඛමුලෙ නිසින්තස්ස ලොකනාථස්ස අත්තරායකරණත්ථං උපට්ඨිතං මාරබලං විධම්තුං –

“අවෙනනායං පථවී, අවිඤ්ඤාය සුඛං දුඛං;
සාපි දානබලා මය්හං, සත්තක්ඛන්තුං පකම්පථා”ති. (වරියා. 1.124) –

වචනසමන්තරං මහාපථවී භිජ්ජිත්වා සපරිසං මාරං පරිවත්තෙසි. එතන්ති සාධුකාරදානාදි. යදිපි නත්ථි අවෙනනත්තා, ධම්මතාවසෙන පන චුත්තනයෙන සියාති සක්කා වත්තුං. ධම්මතා පන අත්ථතො ධම්මභාවො, සො පුඤ්ඤධම්මස්ස වා ඤාණධම්මස්ස වා ආනුභාවසභාවොති. තයිදං සබ්බං විචාරිතමෙව. එවඤ්ච කත්වා –

“ඉමෙ ධම්මෙ සම්මසනො, සභාවසරසලක්ඛණෙ;
ධම්මතෙජෙන වසුධා, දසසහස්සි පකම්පමා”ති. (බු. වං. 2.166) –

ආදිවචනඤ්ච සමත්ථිතං හොති.

අයං පන (දී. නි. අට්ඨ. 1.149) මහාපථවී අපරෙසුපි අට්ඨසු යානෙසු අකම්පිත්ථ මහාභිනික්ඛමනෙ බොධිමණ්ඩුපසඬකමනෙ පංසුකුලග්ගහණෙ පංසුකුලධොවනෙ කාළකාරාමසුත්තෙ ගොතමකසුත්තෙ වෙස්සන්තරජාතකෙ බ්‍රහ්මජාලෙති. තත්ථ මහාභිනික්ඛමනබොධිමණ්ඩුපසඬකමනෙසු විරියබලෙන අකම්පිත්ථ. පංසුකුලග්ගහණෙ “ද්විසහස්සදීපපරිවාරෙ නාම වත්තාරො මහාදීපෙ පභාය පබ්බජිත්වා සුසානං ගත්ත්වා පංසුකුලං ගණ්හන්තො දුක්කරං භගවතා කත”න්ති අවිජරියවෙගාභිහතා අකම්පිත්ථ. පංසුකුලධොවනවෙස්සන්තරජාතකෙසු අකාලකම්පනෙන අකම්පිත්ථ. කාළකාරාමගොතමකසුත්තෙසු (අ. නි. 4.24; 3.126) “අභං සක්ඛි භගවා”ති සක්ඛිභාවෙන අකම්පිත්ථ. බ්‍රහ්මජාලෙ (දී. නි. 1.147) පන ද්වාසට්ඨියා දිට්ඨිගතෙසු විජටෙන්වා නිග්ගුම්ඛං කත්වා දෙසියමානෙසු සාධුකාරදානවසෙන අකම්පිත්ථාති වෙදිතබ්බා.

න කෙවලඤ්ච එතෙසුයෙව යානෙසු පථවී අකම්පිත්ථ, අථ බො තිසු සඬගහෙසුපි මහාමභිනිදන්ථෙරස්ස ඉමං දීපං ආගන්ත්වා ජොතිවනෙ නිසිදිත්වා ධම්මං දෙසිතදිවසෙපි අකම්පිත්ථ. කල්‍යාණියමහාවිහාරෙ ව පිණ්ඩපාතියත්ථෙරස්ස වෙනියඬගණං සම්මජ්ජිත්වා තත්ථෙව නිසිදිත්වා බුද්ධාරම්මණං පිතිං ගහෙන්වා ඉමං සුත්තන්තං ආරද්ධස්ස සුත්තපරියොසානෙ උදකපරියන්තං කත්වා අකම්පිත්ථ. ලොහපාසාදස්ස පාවිනඅම්බලට්ඨිකට්ඨානං නාම අහොසි, තත්ථ නිසිදිත්වා දීසභාණකත්ථෙරා බ්‍රහ්මජාලසුත්තං ආරභිංසු. තෙසං සජ්ඣායපරියොසානෙපි උදකපරියන්තමෙව කත්වා පථවී අකම්පිත්ථ.

යදි එවං “අට්ඨිමෙ, ආනන්ද, හෙතු අට්ඨ පච්චයා මහතො භූමිවාලස්ස පාතුභාවායා”ති කස්මා අට්ඨෙව හෙතු චුත්තාති? නියමහෙතුභාවතො. ඉමෙයෙව හි අට්ඨ හෙතු නියමන්ති, නාඤ්ඤෙ. තෙ හි කදාපි සම්භවන්තිති අනියමභාවතො න ගණිතා. චුත්තඤ්ඤෙන නාගසෙනත්ථෙරෙන මිලින්දපඤ්ඤෙ (මි. ප. 4.1.4) –

“අට්ඨිමෙ, භික්ඛවෙ, හෙතු අට්ඨ පච්චයා මහතො භූමිවාලස්ස පාතුභාවායාති. යං වෙස්සන්තරෙන රඤ්ඤා මහාදානෙ දීයමානෙ සත්තක්ඛත්තුං මහාපථවී කම්පිතා, තඤ්ච පන අකාලිකං කදාචුප්පත්තිකං අට්ඨති හෙතුහි විජ්ජමුත්තං, තස්මා අගණිතං අට්ඨති හෙතුහි.

“යථා, මහාරාජ, ලොකෙ තයොයෙව මෙසා ගණියන්ති වස්සිකො, හෙමන්තිකො, පාචුසකොති. යදි තෙ මුඤ්චිත්වා අඤ්ඤො මෙසො පචස්සති, න සො මෙසො ගණියති සම්මතෙහි මෙසෙහි, අකාලමෙසොත්ථෙව සඬබ්බං ගච්ඡති, එවමෙව බො, මහාරාජ, වෙස්සන්තරෙන රඤ්ඤා මහාදානෙ දීයමානෙ යං සත්තක්ඛත්තුං මහාපථවී කම්පිතා, අකාලිකං එතං කදාචුප්පත්තිකං අට්ඨති හෙතුහි විජ්ජමුත්තං, න තං ගණියති අට්ඨති හෙතුහි.

“යථා වා පන, මහාරාජ, හිමවන්තා පබ්බතා පඤ්ච නදිසතාති සන්දන්ති, තෙසං, මහාරාජ, පඤ්චන්තං නදිසතානං දසෙව නදියො නදිගණනාය ගණියන්ති. සෙයාථීදං – ගඬිගා, යමුනා, අවිරවතී, සරභු, මහී, සින්ධු, සරස්වතී, වෙත්‍රවතී, චිතංසා, වන්දභාගාති. අවසෙසා නදියො නදිගණනාය අගණිතා. කිංකාරණා? න තා නදියො ධුවසලිලා, එවමෙව බො, මහාරාජ, වෙස්සන්තරෙන රඤ්ඤා මහාදානෙ දීයමානෙ යං සත්තක්ඛත්තුං මහාපථවී කම්පිතා, අකාලිකං එතං කදාචුප්පත්තිකං අට්ඨති හෙතුහි විජ්ජමුත්තං, න තං ගණියති අට්ඨති හෙතුහි.

“යථා වා පන, මහාරාජ, රඤ්ඤො සතම්පි ද්විසතම්පි තිසතම්පි අමච්චා හොන්ති, තෙසං ඡයෙව ඡනා අමච්චගණනාය ගණියන්ති. සෙයාථීදං – සෙනාපතී, පුරොහිතො, අක්ඛදස්සො, භණ්ඩාගාරිකො, ඡත්තග්ගාහකො, ඛග්ගග්ගාහකො, එතෙයෙව අමච්චගණනාය ගණියන්ති. කිංකාරණා? යුත්තත්තා රාජගුණෙහි. අවසෙසා අගණිතා, සබ්බෙ අමච්චාත්ථෙව සඬබ්බං ගච්ඡන්ති, එවමෙව බො, මහාරාජ, වෙස්සන්තරෙන රඤ්ඤා මහාදානෙ දීයමානෙ යං සත්තක්ඛත්තුං මහාපථවී කම්පිතා, අකාලිකං එතං කදාචුප්පත්තිකං අට්ඨති හෙතුහි විජ්ජමුත්තං, න තං ගණියති අට්ඨති හෙතුහි”ති.

භූමිවාලසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

වාපාලවග්ගවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

(8) 3. යමකවග්ගො

1-10. සද්ධාසුත්තාදිවණ්ණනා

71-80. අට්ඨමස්ස පට්ඨාදීනි උත්තානත්ථානෙව. දසමෙ කුච්ඡිතං සීද්ධිති කුසීනො ද-කාරස්ස ත-කාරං කත්වා. යස්ස ධම්මස්ස වසෙන පුග්ගලො “කුසීනො”ති වුව්චති, සො කුසීතභාවො ඉධ කුසීත-සද්දෙන වුත්තො. විනාපි හි භාවජොතනසද්දං භාවත්ථො විඤ්ඤායති යථා “පට්ඨස්ස සුක්ක”න්ති, තස්මා කුසීතභාවවත්ථුනිති අත්ථො. තෙනාහ “කොසජ්ජකාරණානීති අත්ථො”ති. කම්මං නාම සමණසාරුප්පං ඊදිසන්ති ආහ “විවරවිචාරණාදී”ති. විරියන්ති පධානවිරියං. තං පන වඬ්කමනවසෙන කරණෙ කායිකන්තිපි වත්තබ්බතං ලහතිති ආහ “දුට්ඨමපි”ති. පත්තියාති පාපුණ්ණත්ථං. ඔසීදනන්ති භාවනානුයොගෙ සඬ්කොවො. මාසෙහි ආචිතං නිවිතං වියාති මාසාචිතං, තං මඤ්ඤෙ. යස්මා මාසා තිත්තා විසෙසෙන ගරුකා හොන්ති, තස්මා “යථා තිත්තමාසො”තිආදි වුත්තං. වුට්ඨිතො හොති ගිලානභාවාති අධිප්පායො.

තෙසන්ති ආරම්භවත්ථුනං. ඉමීනාව නයෙනාති ඉමීනා කුසීතවත්ථුසු වුත්තෙනෙව නයෙන “දුට්ඨමපි විරියං ආරහති”තිආදිනා. ඉදං පට්ඨමන්ති “ඉදං, හන්දාහං, විරියං ආරහාමි”ති, “ඵලං භාවනාය අබ්භුස්සහනං පට්ඨමං ආරම්භවත්ථු”තිආදිනා ව අත්ථො වෙදිතබ්බො. යථා තථා පට්ඨමං පවත්තං අබ්භුස්සහනඤ්ඤි උපරි විරියාරම්භස්ස කාරණං හොති. අනුරූපපච්චවෙක්ඛණසහිතානි හි අබ්භුස්සහනානි තම්මුලකානි වා පච්චවෙක්ඛණානි අට්ඨ ආරම්භවත්ථුනිති වෙදිතබ්බානි.

සද්ධාසුත්තාදිවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

යමකවග්ගවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

81-626. සෙසං උත්තානමෙව.

ඉති මනොරථපූරණියා අඬ්ගුත්තරනිකාය-අට්ඨකථාය

අට්ඨකතිපාතවණ්ණනාය අනුත්තානත්ථදීපනා සමත්තා.

නමො තස්ස භගවතො අරහතො සම්මාසම්බුද්ධස්ස

අඬ්ගුත්තරනිකායෙ

නවකතිපාත-ටිකා

1. පට්ඨපණ්ණාසකං

1. සම්බන්ධවග්ගො

1-2. සම්බන්ධසුත්තාදිවණ්ණනා

1-2. නවකනිපාතස්ස පටමදුතියෙසු නත්ථි වත්තබ්බං.

3. මෙසියසුත්තවණ්ණනා

3. තතියෙ (උදා. අට්ඨ. 31) මෙසියොති තස්ස ථෙරස්ස නාමං. උපට්ඨාකො හොතීති පරිවාරකො හොති. භගවතො හි පට්මබොධියං උපට්ඨාකා අනිබ්බා අභෙසුං. එකදා නාගසමලො, එකදා නාගිතො, එකදා උපවාණො, එකදා සුනක්ඛත්තො, එකදා චුන්දො සමණුද්දෙසො, එකදා සාගතො, එකදා මෙසියො, තදාපි මෙසියත්ථෙරොව උපට්ඨාකො හොති. තෙනාහ “තෙන බො පන සමයෙන ආයස්මා මෙසියො භගවතො උපට්ඨාකො හොතී”ති.

කිම්කාළායාති කාළකිම්නං බහුලතාය “කිම්කාළා”ති ලද්ධනාමාය නදියා. ජඩ්ඝාච්ඡාරත්ති විරතිසජ්ජාය ජඩ්ඝාසු උප්පන්තකිලමථවිනොදනත්ථං විවරණං. පාසාදිකන්ති අවිරළුරුක්ඛතාය සිනිද්ධපත්තතාය ව පස්සන්තානං පසාදං ආවහතිති පාසාදිකං. සන්දව්ජායතාය මනුස්සකුම්භාගතාය ව අත්තො පට්ටියානං පිතිසොමනස්සජනනට්ඨොන චිත්තං රමෙතිති රමණීයං. අලන්ති පරියත්තං, යුත්තන්තිපි අත්ථො. පධානත්ථිකස්සාති පධානෙන භාවනානුයොගෙන අත්ථිකස්ස. යස්මා සො පධානකම්මෙ යුත්තො පධානකම්මිකො නාම හොති, තස්මා චුත්තං “පධානකම්මිකස්සා”ති. ආගව්ජෙය්‍යාහන්ති ආගව්ජෙය්‍යං අහං. ථෙරෙන කිර පුබ්බෙ තං යානං අනුප්පට්ටියා පඤ්ච ජාතිසතාති රඤ්ඤා එව සතා අනුභුතපුබ්බං උය්‍යානං අහොසි, තෙනස්ස දිට්ඨමත්තෙයෙව තත්ථ විහරිතුං චිත්තං නම්.

යාව අඤ්ඤොපි කොචි භික්ඛු ආගව්ජන්ති අඤ්ඤො කොචිපි භික්ඛු මම සන්තිකං යාව ආගව්ජති, තාව ආගමෙහිති අත්ථො. “කොචි භික්ඛු දිස්සති”තිපි පායො, “ආගව්ජතු”තිපි පටන්ති, තවා “දිස්සතු”තිපි. නත්ථි කිඤ්චි උත්තරි කරණීයන්ති වතුසු සච්චෙසු වතුහි මග්ගෙහි පරිඤ්ඤාදීනං සොළසන්තං කිච්චානං කතත්තා අභිසම්බොධියා වා අධිගතත්තා තතො අඤ්ඤං උත්තරි කරණීයං නාම නත්ථි. වතුසු සච්චෙසු වතුන්තං කිච්චානං කතත්තාති ඉදං පන මග්ගවසෙන ලබ්භනානං හෙදං අනුපෙක්ඛිත්වා චුත්තං. අත්ථි කතස්ස පට්ටියොති මය්හං සන්තානෙන නිජ්ජාදිතස්ස සිලාදිධම්මස්ස අරියමග්ගස්ස අනධිගතත්තා තදත්ථං පුන වඩ්ඪනසඩ්ධාතො පට්ටියො අත්ථි, ඉච්ඡිතබ්බොති අත්ථො.

තිවිධනාටකපරිවාරොති මහන්තිත්ථියො මජ්ඣිමිත්ථියො අතිතරුණිත්ථියොති එවං වඩුකුමාරිකකඤ්ඤාවත්ථාහි තිවිධාහි නාටකිත්ථිහි පරිවුතො. අකුසලචිතක්කෙහිති යථාචුත්තෙහි කාමචිතක්කාදීහි. අපරෙ පන “තස්මිං වනසණ්ඨෙ පුප්ඵළපළුලවාදීසු ලොභවසෙන කාමචිතක්කො, ඛරස්සරානං පක්ඛිආදීනං සද්දස්සවනෙන ඛ්‍යාපාදචිතක්කො, ලෙඩ්ඛුආදීහි තෙසං විභෙද්ධාධිප්පායෙන විහිංසාවිතක්කො. ‘ඉධෙවාහං වසෙය්‍ය’න්ති තත්ථ සාපෙක්ඛිතාවසෙන වා කාමචිතක්කො, වනවරකෙ තත්ථ තත්ථ දිස්වා තෙසු චිත්තදුඛතෙන ඛ්‍යාපාදචිතක්කො, තෙසං විභෙද්ධාධිප්පායෙන විහිංසාවිතක්කො තස්ස උප්පජ්ජති”ති වදන්ති. යථා තවා වා තස්ස මිච්ඡාචිතක්කප්පවත්තියෙව අව්ජරියකාරණං. අව්ජරියං වත, හොති ගරහණව්ජරියං නාම කිරෙතං. යථා ආයස්මා ආනන්දො භගවතො වලියගත්තං දිස්වා අවොව “අව්ජරියං, හන්තෙ, අබ්භුතං, හන්තෙ”ති (සං. නි. 5.511). සම්පරිවාරිතාති වොකිණ්ණො. අත්තනි ගරුම්භි ව එකත්තෙපි බහුවචනං දිස්සති. “අත්ථාසත්තො”තිපි පායො. කස්මා පනස්ස භගවා තත්ථ ගමනං අනුජානි? “අනනුඤ්ඤාතොපි වායං මං ඔහාය ගච්ඡස්සතෙව, පරිවාරකාමතාය මඤ්ඤෙ භගවා ගන්තුං න දෙනිති වස්ස සියා අඤ්ඤාදත්තං, තදස්ස දිසරත්තං අහිතාය දුක්ඛාය සංවත්තෙය්‍යා”ති අනුජානි.

එවං තස්මිං අත්තනො පවත්ති. ආරොචෙත්වා නිසින්නෙ අට්ඨස්ස භගවා සජ්ජායධම්මං දෙසෙන්නො “අපරිපක්කාය, මෙසිය, වෙතොවිමුත්තියා”තිආදිමාහ. තත්ථ “අපරිපක්කායා”ති පරිපාකං අප්පත්තාය. වෙතොවිමුත්තියාති කිලෙසෙහි වෙතසො විමුත්තියා. පුබ්බභාගෙ හි තදභිගවසෙන වෙව වික්ඛම්භනවසෙන ව වෙතසො විමුත්ති හොති, අපරභාගෙ සමුච්ඡෙදවසෙන වෙව පටිප්පස්සද්ධිවසෙන ව. සායං විමුත්ති හෙට්ඨා විත්ථාරතො කථිතාව, තස්මා තත්ථ චුත්තනයෙන වෙදිතබ්බං. තත්ථ විමුත්තිපරිපාවතීයෙහි ධම්මෙහි ආසයෙ පරිපාවිතෙ සොධිතෙ විපස්සනාය මග්ගගබ්භං ගණ්හන්තියා පරිපාකං ගච්ජන්තියා වෙතොවිමුත්ති පරිපක්කා නාම හොති, තදභාවෙ අපරිපක්කා.

කතමෙ පන විමුත්තිපරිපාවතියා ධම්මා? සද්ධිත්ථියාදීනං විසුද්ධිකරණවසෙන පන්තරස ධම්මා වෙදිතබ්බං. චුත්තඤ්ඤෙනං -

“අස්සද්ධෙ පුග්ගලෙ පරිවජ්ජයතො, සද්ධෙ පුග්ගලෙ සෙවතො භජතො පයිරුපාසතො, පසාදනීයෙ සුත්තන්තෙ පට්ටිකෙක්ඛතො ඉමෙහි තිභාකාරෙහි සද්ධිත්ථියං විසුජ්ඣති.

“කුසිනෙ පුග්ගලෙ පරිවජ්ජයනො, ආරද්ධවිරියෙ පුග්ගලෙ සෙවනො හජනො පයිරුපාසනො, සම්මප්පධානෙ පච්චවෙක්ඛනො ඉමෙහි තිභාකාරෙහි විරිදිත්ථියං විසුජ්ඣති.

“මුට්ඨස්සති පුග්ගලෙ පරිවජ්ජයනො, උපට්ඨිතස්සති පුග්ගලෙ සෙවනො හජනො පයිරුපාසනො, සතිපට්ඨානෙ පච්චවෙක්ඛනො ඉමෙහි තිභාකාරෙහි සතිත්ථියං විසුජ්ඣති.

“අසමාහිතෙ පුග්ගලෙ පරිවජ්ජයනො, සමාහිතෙ පුග්ගලෙ සෙවනො හජනො පයිරුපාසනො, ඤානවිමොක්ඛෙ පච්චවෙක්ඛනො ඉමෙහි තිභාකාරෙහි සමාධිත්ථියං විසුජ්ඣති.

“දුප්පඤ්ඤෙ පුග්ගලෙ පරිවජ්ජයනො, පඤ්ඤවත්තෙ පුග්ගලෙ සෙවනො හජනො පයිරුපාසනො, ගම්භිරඤ්ඤාණවරියං පච්චවෙක්ඛනො ඉමෙහි තිභාකාරෙහි පඤ්ඤත්ථියං විසුජ්ඣති.

“ඉති ඉමෙ පඤ්ච පුග්ගලෙ පරිවජ්ජයනො, පඤ්ච පුග්ගලෙ සෙවනො හජනො පයිරුපාසනො, පඤ්ච සුත්තත්තෙ පච්චවෙක්ඛනො ඉමෙහි පන්තරසහි ආකාරෙහි ඉමානි පඤ්චත්ථියානි විසුජ්ඣන්ති”ති (පටි. ම. 1.185).

අපරෙහිපි පන්තරසහි ආකාරෙහි ඉමානි පඤ්චත්ථියානි විසුජ්ඣන්ති. අපරෙපි පන්තරස ධම්මා විමුක්තිපරිපාචනියා. සද්ධාපඤ්චමානි ඉත්ථියානි, අනිච්චසඤ්ඤා අනිච්චෙ, දුක්ඛසඤ්ඤා දුක්ඛෙ, අනත්තසඤ්ඤා, පභානසඤ්ඤා, විරාගසඤ්ඤානි ඉමා පඤ්ච නිබ්බේධභාගියා සඤ්ඤා, කල්‍යාණමිත්තතා, සීලසංවරො, අභිසල්ලේඛනා, විරියාරම්භො, නිබ්බේධිකපඤ්ඤානි. තෙසු වෙනෙයාදමනකුසලො සත්ථා වෙනෙයාස්ස මෙඝියත්ථෙරස්ස අජ්ඣාසයවසෙන ඉධ කල්‍යාණමිත්තතාදයො විමුක්තිපරිපාචනියෙ ධම්මෙ දස්සෙන්නො “පඤ්ච ධම්මා පරිපක්කාය සංවත්තන්ති”ති වත්ථා තෙ විත්ථාරෙන්නො “ඉධ, මෙඝිය, භික්ඛු කල්‍යාණමිත්තො භොති”ති ආදිමාහ.

තත්ථ කල්‍යාණමිත්තොති කල්‍යාණො භද්දො සුන්දරො මිත්තො එතස්සාති කල්‍යාණමිත්තො. යස්ස සීලාදිගුණසම්පන්නො “අසස්ස තාතා භිතස්ස විධාතා”ති එවං සබ්බාකාරෙන උපකාරො මිත්තො භොති, සො පුග්ගලො කල්‍යාණමිත්තොව. යථාචුත්තෙහි කල්‍යාණපුග්ගලෙහෙව සබ්බිරියාපට්ඨෙසු සහ අයති පවත්තති, න විනා තෙහිති කල්‍යාණසභායො. කල්‍යාණපුග්ගලෙසු එව විත්තෙන වෙව කායෙන ව නින්තපොණපබ්භාරභාවෙන පවත්තතිති කල්‍යාණසම්පව්ඨකො. පදත්තයෙන කල්‍යාණමිත්තසංසග්ගෙ ආදරං උප්පාදෙති. අයං කල්‍යාණමිත්තතාසම්බානො බ්‍රහ්මවරියවාසස්ස ආදිභාවනො සබ්බෙසඤ්ච කුසලධම්මානං බහුකාරතාය පධානභාවනො ව ඉමෙසු පඤ්චසු ධම්මෙසු ආදිනො චුත්තත්තා පඨමො අනවජ්ජධම්මො අවිසුද්ධානං සද්ධාදිනං විසුද්ධිකරණවසෙන වෙනොවිමුක්තියා පරිපක්කාය සංවත්තති. එත්ථ ව කල්‍යාණමිත්තස්ස බහුකාරතා පධානතා ව “උපඨස්මිදං, හත්තෙ, බ්‍රහ්මවරියස්ස යදිදං කල්‍යාණමිත්තතා”ති වදන්තං ධම්මගණ්ඨාගාරිකං “මා භෙවං, ආනන්දා”ති ද්වික්ඛතුං පටිසෙධෙත්ථා “සකලමෙව හිදං, ආනන්ද, බ්‍රහ්මවරියං යදිදං කල්‍යාණමිත්තතා කල්‍යාණසභායතා”ති – ආදිසුත්තපදෙහි (සං. නි. 1.129; 5.2) වෙදිතබ්බා.

පුන වපරන්ති පුන ව අපරං ධම්මජානං. සීලවාති එත්ථ කෙනට්ඨෙත සීලං? සීලනට්ඨෙත සීලං. කිමිදං සීලනං නාම? සමාධානං, කායකම්මාදිනං සුසීලාවසෙන අවිජ්ජකිණ්ණතාති අත්ථො. අප්ථ වා උපධාරණං, ඤානාදිකුසලධම්මානං පතිට්ඨානවසෙන ආධාරභාවොති අත්ථො. තස්මා සීලෙති, සීලනීති වා සීලං. අයං තාව සද්දලක්ඛණනෙයෙත සීලට්ඨො. අපරෙ පන “සිරිට්ඨො සීලට්ඨො, සීතලට්ඨො, සීලට්ඨො”ති නිරුක්තිනෙයෙන අත්ථං වණ්ණෙත්ති. තයිදං පාරිසුරිතො අනිසයතො වා සීලං අස්ස අත්ථිති සීලවා, සීලසම්පන්නොති අත්ථො.

යථා ව සීලවා භොති සීලසම්පන්නො, තං දස්සෙතුං “පාතිමොක්ඛසංවරසංවුතො”ති ආදි චුත්තං. තත්ථ පාතිමොක්ඛන්ති සික්ඛාපදසීලං. තඤ්භි යො නං පාති රක්ඛති, තං මොක්ඛෙති මොවෙති ආපායිකාදිහි දුක්ඛෙහිති පාතිමොක්ඛං. සංවරණං සංවරො, කායවාචාහි අවිතික්කමො. පාතිමොක්ඛමෙව සංවරො පාතිමොක්ඛසංවරො, තෙන සංවුතො පිහිතකායවාචොති පාතිමොක්ඛසංවරසංවුතො. ඉදමස්ස තස්මිං සීලෙ පතිට්ඨිතභාවපරිදීපනං. විහරතීති තදනුරූපවිහාරසම්භිග්භාවපරිදීපනං. ආචාරගොචරසම්පන්නොති භෙට්ඨා පාතිමොක්ඛසංවරස්ස උපරි විසෙසානං යොගස්ස ව උපකාරධම්මපරිදීපනං. අණුමත්තෙසු වජ්ජෙසු භයදස්සාවිති පාතිමොක්ඛසීලතො අවචනධම්මතාපරිදීපනං. සමාදායාති සික්ඛාපදානං අනවසෙසතො ආදානපරිදීපනං. සික්ඛතීති සික්ඛාය සම්භිග්භාවපරිදීපනං. සික්ඛාපදෙසුති සික්ඛිතබ්බධම්මපරිදීපනං.

අපරො නයො – කිලෙසානං බලවභාවතො පාපකිරියාය සුකරභාවතො පුඤ්ඤකිරියාය ව දුක්කරභාවතො බහුක්ඛන්තුං අපායෙසු පතනසීලොති පාති, පුපුජ්ජනො. අනිච්චතාය වා භවාදීසු කම්මවෙගුක්ඛිත්තො සට්ඨන්තං විය අනවට්ඨානෙන පරිබ්භමනතො ගමනසීලොති පාති. මරණවසෙන වා තමහි තමහි සත්තනිකායෙ අත්තභාවස්ස පතනසීලො වා පාති, සත්තසන්නානො, විත්තමෙව වා. තං පාතිනං සංසාරදුක්ඛතො මොක්ඛෙතීති පාතිමොක්ඛං. විත්තස්ස හි විමොක්ඛෙන සත්තො “විමුක්තො”ති චූච්චති. චුත්තඤ්ඤි “විත්තවොදානා විසුජ්ඣන්ති”ති (සං. නි. 3.100), “අනුපාදාය ආසවෙහි විත්තං විමුක්ත”න්ති (මහාව. 28) ව.

අප් වා අවිජ්ජාදිභෙත්තනා සංසාරෙ පතති ගච්ඡති පවත්තති පාති. “අවිජ්ජානිවරණානං සත්තානං තණ්හාසංයොජනානං සන්ධාවනං සංසරන්”න්ති (සං. නි. 2.124) හි චූත්තං. තස්ස පාතිනො සත්තස්ස තණ්හාදිසංකිලෙසත්තයතො මොක්ඛො ඵතෙනාති පාතිමොක්ඛං.

අප් වා පාතෙති විනිපාතෙති දුක්ඛෙති පාති, චිත්තං. චූත්තඤ්ඤි “චිත්තෙන නියති ලොකො, චිත්තෙන පරිකස්සති”ති (සං. නි. 1.62). තස්ස පාතිනො මොක්ඛො ඵතෙනාති පාතිමොක්ඛං. පතති වා ඵතෙන අපායදුක්ඛෙ සංසාරදුක්ඛෙ වාති පාති, තණ්හාදිසංකිලෙසො. චූත්තඤ්ඤි “තණ්හා ජනෙති පුරිසං (සං. නි. 1.55). තණ්හාදුතියො පුරිසො”ති (අ. නි. 4.9; ඉතිවු. 15, 105) ව ආදි. තතො පාතිනො මොක්ඛොති පාතිමොක්ඛං.

අප් වා පතති ඵත්ථාති පාති, ඡ අප්ඤ්ඤාත්තිකඛාහිරාති ආයතනාති. චූත්තඤ්ඤි “ඡසු ලොකො සමුප්පන්නො, ඡසු කුබ්බති සන්ථව”න්ති (සු. නි. 171). තතො ඡඅප්ඤ්ඤාත්තිකඛාහිරායතනසංඛාතතො පාතිනො මොක්ඛොති පාතිමොක්ඛං. අප් වා පාතො විනිපාතො අස්ස අත්ථිති පාති, සංසාරො. තතො මොක්ඛොති පාතිමොක්ඛං. අප් වා සබ්බලොකාධිපතිභාවතො ධම්මස්සරො භගවා පතීති චූච්චති, මුච්චති ඵතෙනාති මොක්ඛො, පතීනො මොක්ඛො තෙන පඤ්ඤත්තත්තාති පතිමොක්ඛො, පතිමොක්ඛො ඵව පාතිමොක්ඛං. සබ්බගුණානං වා මූලභාවතො උත්තමට්ඨෙත පති ව සො යථාචූත්තෙනත්ථෙත මොක්ඛො වාති පතිමොක්ඛො, පතිමොක්ඛො ඵව පාතිමොක්ඛං. තථා හි චූත්තං “පාතිමොක්ඛන්ති ආදිමෙතං මුඛමෙතං පමුඛමෙතං”න්ති (මහාව. 135) චිත්ථාරො.

අප් වා ප-ඉති පකාරෙ, අතීති අච්චන්තත්ථෙ නිපාතො, තස්මා පකාරෙහි අච්චන්තං මොක්ඛෙති පාතිමොක්ඛං. ඉදඤ්ඤි සීලං සයං තදඛිගවසෙන, සමාධිසහිතං පඤ්ඤාසහිතඤ්ඤි චිත්තමිහනවසෙන සමුච්ඡෙදවසෙන අච්චන්තං මොක්ඛෙති මොචෙති පාතිමොක්ඛං. පති පති මොක්ඛොති වා පතිමොක්ඛො, තමහා තමහා චිතික්කමදොසතො පච්චෙකං මොක්ඛොති අත්ථො. පතිමොක්ඛො ඵව පාතිමොක්ඛං. මොක්ඛොති වා නිබ්බානං, තස්ස මොක්ඛස්ස පටිබ්බිමභූතොති පතිමොක්ඛො. සීලසංවරො හි සූරියස්ස අරුණුග්ගමනං විය නිබ්බානස්ස උදයභූතො තප්පට්ඨාගොව යථාරහං කිලෙසනිබ්බාපනතො. පතිමොක්ඛොයෙව පාතිමොක්ඛං. අප් වා මොක්ඛං පති වත්තති, මොක්ඛාහිමුඛන්ති වා පතිමොක්ඛං, පතිමොක්ඛමෙව පාතිමොක්ඛන්ති ඵවං තාව ඵත්ථ පාතිමොක්ඛසද්දස්ස අත්ථො වෙදිතබ්බො.

සංවරති පිදහති ඵතෙනාති සංවරො, පාතිමොක්ඛමෙව සංවරොති පාතිමොක්ඛසංවරො. අත්ථතො පන තතො තතො චිතික්කමිතබ්බතො චිරතියො චෙතනා ව, තෙන පාතිමොක්ඛසංවරෙන උපෙතො සමන්තාගතො පාතිමොක්ඛසංවරසංවුතො. චූත්තඤ්ඤෙනං භගවතා – “ඉමිනා පාතිමොක්ඛසංවරෙන උපෙතො භොති සමුපෙතො උපගතො සම්පන්නො සමන්තාගතො, තෙන චූච්චති පාතිමොක්ඛසංවරසංවුතො”ති (විභ. 511).

විහරතීති ඉරියාපට්ඨිභාරෙන විහරති ඉරියති වත්තති. ආචාරගොචරසම්පන්නොති වෙඨදානාදිමිථිජාජීවස්ස කායපාගබ්භියාදීනඤ්ඤි අකරණෙන සබ්බසො අනාචාරං වජ්ජෙත්වා කායිකො අචිතික්කමො, වාචසිකො අචිතික්කමො, කායිකවාචසිකො අචිතික්කමොති ඵවං චූත්තහික්ඛු සාරුප්පආචාරසම්පන්නියා වෙසියාදිඅගොචරං වජ්ජෙත්වා පිණ්ඩපානාදිඅත්ථං උපසංකමිතුං යුත්තට්ඨානසංඛාතගොචරවරණෙන ව සම්පන්නත්තා ආචාරගොචරසම්පන්නො.

අපිව යො හික්ඛු සන්ථරි සගාරවො සප්පතිස්සො සබ්බමචාරිසු සගාරවො සප්පතිස්සො හිරොත්තප්පසම්පන්නො සුනිවත්ථො සුපාරුතො පාසාදිකෙන අහික්කන්තෙන පටික්කන්තෙන ආලොකිතෙන විලොකිතෙන සම්ඤ්ජිතෙන පසාරිතෙන ඉරියාපට්ඨසම්පන්නො ඉන්ද්‍රියෙසු ගුත්තද්ථාරො භොජනෙ මත්තඤ්ඤ ජාගරියං අනුයුත්තො සතිසම්පජ්ඤෙත සමන්තාගතො අප්පිච්ඡො සන්තුට්ඨො පච්චිත්තො අසංසට්ඨො ආභිසමාචාරිකෙසු සක්කච්චකාරි ගරුචිත්තිකාරබහුලො විහරති, අයං චූච්චති ආචාරසම්පන්නො.

ගොවරො පන උපනිස්සයගොවරො, ආරක්ඛගොවරො, උපනිබන්ධගොවරොති තිවිධො. තත්ථ යො දසකථාවත්ථුගුණසමන්තාගතො චූත්තලක්ඛණො කල්‍යාණමිත්තො, යං නිස්සාය අස්සුතං සුණාති, සුතං පරියොදාපෙති, කඬ්ඛං විතරති, දිට්ඨිං උජුං කරොති, චිත්තං පසාදෙති, යස්ස ව අනුසික්ඛන්තො සද්ධාය වඩ්ඪති, සීලෙන, සුතෙන, වාගෙන, පඤ්ඤාය වඩ්ඪති, අයං චූච්චති උපනිස්සයගොවරො.

යො හික්ඛු අත්තරසරං පට්ටියො වීථිං පටිපන්නො ඔක්ඛිත්තවක්ඛු යුගමත්තදස්සි සංවුතො ගච්ඡති, න භන්ථිං ඔලොකෙන්තො, න අස්සං, න රථං, න පත්තිං, න ඉත්ථිං, න පුරිසං ඔලොකෙන්තො, න උද්ධං උල්ලොකෙන්තො, න අධො ඔලොකෙන්තො, න දිසාවිදිසං පෙක්ඛමානො ගච්ඡති, අයං ආරක්ඛගොවරො.

උපනිබන්ධගොවරො පන වත්තාරො සතිපට්ඨානා, යත්ථ හික්ඛු අත්තතො චිත්තං උපනිබන්ධති. චූත්තඤ්ඤෙනං භගවතා – “කො ව, හික්ඛෙව, හික්ඛුතො ගොවරො සකො පෙත්තිකො විසයො, යදිදං වත්තාරො සතිපට්ඨානා”ති (සං. නි. 5.372). තත්ථ උපනිස්සයගොවරස්ස පුබ්බෙ චූත්තත්තා ඉතරෙසං වසෙනත්ථ ගොවරො වෙදිතබ්බො. ඉති යථාචූත්තාය ආචාරසම්පන්නියා ඉමාය ව ගොවරසම්පන්නියා සමන්තාගතත්තා ආචාරගොවරසම්පන්නො.

අණුමත්තෙසු වජ්ජෙසු භයදස්සාවිති අප්පමත්තකත්තා අණුප්පමාණෙසු අස්සනියා අසඤ්චිව ආපන්නසෙබ්බසදාසලචිත්තප්පාදාදිහෙදෙසු වජ්ජෙසු භයදස්සනසීලො. යො හි භික්ඛු පරමාණුමත්තං වජ්ජං අට්ඨසට්ඨියොජනසතසහස්සුබ්බෙධසීනෙරුපබ්බතරාජසදිසං කත්වා පස්සති, යොපි සබ්බලහුකං දුබ්භාසිතමත්තං පාරාජිකසදිසං කත්වා පස්සති, අයම්පි අණුමත්තෙසු වජ්ජෙසු භයදස්සාවි නාම. සමාදාය සික්ඛති සික්ඛාපදෙසුති යංකිඤ්චි සික්ඛාපදෙසු සික්ඛිතබ්බං, තං සබ්බෙන සබ්බං සබ්බථා සබ්බං අනවසෙසං සමාදිශිත්වා සික්ඛති, චත්තති පුරෙතීති අත්ථො.

අභිසල්ලෙඛිකාති අතිවිය කිලෙසානං සල්ලෙඛනියා, තෙසං තනුභාවාය පභානාය යුත්තරුපා. වෙනොවිවරණසප්පායාති වෙනසො පටිච්ඡාදකානං නිවරණානං දුර්භාවකරණෙන වෙනොවිවරණසඛිධානානං සමට්ථිපස්සනානං සප්පායා, සමට්ථිපස්සනාවිත්තස්සෙව චා විවරණාය පාකට්ඨකරණාය චා සප්පායා උපකාරිකාති වෙනොවිවරණසප්පායා.

ඉදානි යෙන නිබ්බදාදිආවහණෙන අයං කථා අභිසල්ලෙඛිකා වෙනොවිවරණසප්පායා ච නාම භොති, තං දස්සෙතුං “එකත්තනිබ්බදායා”තිආදි වුත්තං. තත්ථ එකත්තනිබ්බදායාති එකංසෙනෙව වට්ටදුක්ඛතො නිබ්බන්දනත්ථාය. වීරගාය නිරොධායාති තස්සෙව වීරජ්ජනත්ථාය ච නිරුජ්ඣනත්ථාය ච. උපසමායාති සබ්බකිලෙසවුපසමාය. අභිඤ්ඤායාති සබ්බස්සපි අභිඤ්ඤායාස්ස අභිජානනාය. සම්බොධායාති චතුමග්ගසම්බොධාය. නිබ්බානායාති අනුපාදිසෙසනිබ්බානාය. එතෙසු හි ආදිතො තීහි පදෙහි විපස්සනා වුත්තා, ද්විති නිබ්බානං වුත්තං. සමට්ථිපස්සනා ආදිං කත්වා නිබ්බානපරියොසානො අයං සබ්බො උත්තරිමනුස්සධම්මො දසකථාවත්ථුලාභිතො සිජ්ඣතිති දස්සෙති.

ඉදානි තං කථං විහජිත්වා දස්සෙන්නො “අප්පිච්ඡකථා”තිආදිමාහ. තත්ථ අප්පිච්ඡොති නිඉච්ඡො, තස්ස කථා අප්පිච්ඡකථා, අප්පිච්ඡභාවප්පට්ඨසුත්තකථා චා අප්පිච්ඡකථා. එත්ථ ච අත්තිච්ඡො, පාපිච්ඡො, මහිච්ඡො, අප්පිච්ඡොති ඉච්ඡාවසෙන චත්තාරො පුග්ගලා. තෙසු අත්තනා යථාලද්ධෙන ලාභෙන අතිත්තො උපරුපරි ලාභං ඉච්ඡන්නො අත්තිච්ඡො නාම. යං සන්ධාය –

“චතුබ්හි අට්ඨජ්ඣගමා, අට්ඨාහිපි ව සොළස;
සොළසාහි ව ඛාත්තිංස, අත්තිච්ඡං චක්කමාසදො;
ඉච්ඡාහතස්ස පොසස්ස, චක්කං භමති මත්ථකෙ”ති. (ජා. 1.5.103) ව;

“අත්තිච්ඡං අතිලොභෙන, අතිලොභමදෙන චා”ති. ව වුත්තං;

ලාභසක්කාරසීලොකනිකාමයමානාය අසන්නගුණසම්භාවනාධිප්පායො පාපිච්ඡො. යං සන්ධාය වුත්තං “ඉධෙකච්චො අස්සද්ධො සමානො ‘සද්ධොති මං ජනො ජානාතු’ති ඉච්ඡති, දුස්සීලො සමානො ‘සීලවාති මං ජනො ජානාතු’ති ඉච්ඡති”තිආදි (විභ. 851).

සන්නගුණසම්භාවනාධිප්පායො පටිග්ගහණෙ අමත්තඤ්ඤා මහිච්ඡො, යං සන්ධාය වුත්තං “ඉධෙකච්චො සද්ධො සමානො ‘සද්ධොති මං ජනො ජානාතු’ති ඉච්ඡති, සීලවා සමානො ‘සීලවාති මං ජනො ජානාතු’ති ඉච්ඡති”තිආදි. දුත්තජ්ජියතාය හිස්ස විජානමාතාපි චිත්තං ගහෙතුං න සක්කොති. තෙනෙනං වුච්චති –

“අග්ගික්ඛන්ධො සමුද්දො ව, මහිච්ඡො වාපි පුග්ගලො;
සකටෙන පච්චයෙ දෙන්තු, තයොපෙනෙ අතප්පයා”ති.

එතෙ පන අත්තිච්ඡනාදයො දොසෙ ආරකා විචජ්ජෙත්වා සන්නගුණනිගුහනාධිප්පායො පටිග්ගහණෙ ව මත්තඤ්ඤා අප්පිච්ඡො. අත්තනි විජ්ජමානම්පි ගුණං පටිච්ඡාදෙකුකාමතාය සද්ධො සමානො “සද්ධොති මං ජනො ජානාතු”ති න ඉච්ඡති, සීලවා, බහුස්සුතො, පටිච්ඡන්නො, ආරද්ධවීරියො, උපට්ඨිතස්සති, සමාහිතො, පඤ්ඤවා සමානො “පඤ්ඤවාති මං ජනො ජානාතු”ති න ඉච්ඡති. ස්වායං පච්චයජ්ජිච්ඡො, ධුතඬගජ්ජිච්ඡො, පරියත්තිඅප්පිච්ඡො අධිගමජ්ජිච්ඡොති චතුබ්බිධො. තත්ථ චතුසු පච්චයෙසු අප්පිච්ඡො පච්චයදායකං දෙයාධම්මං අත්තනො ථාමඤ්ච ඔලොකෙත්වා සචෙපි හි දෙයාධම්මො බහු භොති, දායකො අප්පං දාතුකාමො, දායකස්ස වසෙන අප්පමෙව ගණ්හාති. දෙයාධම්මො චෙ අප්පො, දායකො බහුං දාතුකාමො, දෙයාධම්මස්ස වසෙන අප්පමෙව ගණ්හාති. දෙයාධම්මොපි චෙ බහු, දායකොපි බහුං දාතුකාමො, අත්තනො ථාමං ඤාත්වා පමාණයුත්තමෙව ගණ්හාති. එවරුපො හි භික්ඛු අනුප්පන්නං ලාභං උප්පාදෙති, උප්පන්නං ලාභං ථාවරං කරොති, දායකානං චිත්තං ආරාධෙති. ධුතඬගසමාදානස්ස පන අත්තනි අත්ථිභාවං න ජානාපෙතුකාමො ධුතඬගජ්ජිච්ඡො. යො අත්තනො බහුස්සුතභාවං ජානාපෙතුං න ඉච්ඡති, අයං පරියත්තිඅප්පිච්ඡො. යො පන සොතාපන්නාදිසු අඤ්ඤාරො හුත්වා සමුග්ගමාරීනම්පි අත්තනො සොතාපන්නාදිභාවං ජානාපෙතුං න ඉච්ඡති, අයං අධිගමජ්ජිච්ඡො. එවමෙනෙසං අප්පිච්ඡානං යා අප්පිච්ඡනා, තස්සා සද්ධිං සන්දස්සනාදිවිධිනා අනෙකාකාරවොකාරානිසංසවිභාවනවසෙන සප්පට්ඨකස්ස අත්තිච්ඡනාදිහෙදස්ස ඉච්ඡාවාරස්ස ආදීනවිභාවනවසෙන ච පචත්තා කථා අප්පිච්ඡකථා.

සත්තුට්ඨිකථානි එත්ථ සත්තුට්ඨිනි සකෙන අත්තනා ලද්ධෙන තුට්ඨි සත්තුට්ඨි. අථ වා විසමං පච්චයිවිජං පභාය සමං තුට්ඨි සත්තුට්ඨි, සත්තෙන වා විජ්ජමානෙන තුට්ඨි සත්තුට්ඨි. චුත්තඤ්චෙනං –

“අතීතං නානුබද්ධො සො, නප්පජ්ජපමනාගතං;
පච්චුජ්ජන්තෙන යාපෙන්තො, සත්තුට්ඨොති පවුච්චති”ති.

සම්මා වා ඤායෙන භගවතා අනුඤ්ඤාතවිධිනා පච්චයෙහි තුට්ඨි සත්තුට්ඨි, අත්ථතො ඉත්තරිතරපච්චයසන්තොසො, සො ද්වාදසවිධො භොති. කථං? චීවරෙ යථාලාභසන්තොසො, යථාබලසන්තොසො, යථාසාරුජ්ජසන්තොසොති තිවිධො. එවං පිණ්ඩපාතාදිසු.

තත්‍රායං පහෙදවණ්ණනා – ඉධ භික්ඛු චීවරං ලභති සුන්දරං වා අසුන්දරං වා, සො තෙනෙව යාපෙති, අඤ්ඤං න පත්ථෙති, ලභන්තොපි න ගණ්භාති, අයමස්ස චීවරෙ යථාලාභසන්තොසො. අථ පන පකතිදුබ්බලො වා භොති ආබාධජරාහිභුතො වා, ගරුචීවරං පාරුපන්තො කිලමති, සො සභාගෙන භික්ඛුනා සද්ධිං තං පරිවත්තෙන්වා ලභුකෙන යාපෙන්තොපි සත්තුට්ඨොව භොති, අයමස්ස චීවරෙ යථාබලසන්තොසො. අපරො පණීතපච්චයලාභී භොති, සො පට්ටචීවරාදීනං අඤ්ඤතරං මහග්ගචීවරං බහුති වා ලභිත්වා “ඉදං ථෙරානං චිරපබ්බජිතානං බහුස්සුතානං අනුරූපං, ඉදං ගිලානානං දුබ්බලානං අප්පලාභීනං භොතු”ති තෙසං දත්වා අත්තනා සඬකාරකුටාදිතො වා නන්තකානි උච්චිතිත්වා සඬසාටිං කත්වා තෙසං වා පුරාණචීවරානි ගහෙන්වා ධාරෙන්තොපි සත්තුට්ඨොව භොති, අයමස්ස චීවරෙ යථාසාරුජ්ජසන්තොසො.

ඉධ පන භික්ඛු පිණ්ඩපාතං ලභති ලුඛං වා පණීතං වා, සො තෙනෙව යාපෙති, අඤ්ඤං න පත්ථෙති, ලභන්තොපි න ගණ්භාති, අයමස්ස පිණ්ඩපාතෙ යථාලාභසන්තොසො. අථ පන ආබාධිකො භොති, ලුඛං පණීතං පකතිවිරුද්ධං බ්‍යාධිවිරුද්ධං වා පිණ්ඩපාතං භුඤ්ජිත්වා ගාල්භං වා රොගාබාධං පාපුණාති, සො සභාගස්ස භික්ඛුනො දත්වා තස්ස භත්ථතො සප්පායභොජනං භුඤ්ජිත්වා සමණධම්මං කරොන්තොපි සත්තුට්ඨොව භොති, අයමස්ස පිණ්ඩපාතෙ යථාබලසන්තොසො. අපරො බහුං පණීතං පිණ්ඩපාතං ලභති, සො “අයං පිණ්ඩපාතො චිරපබ්බජිතානං අනුරූපො”ති චීවරං විය තෙසං දත්වා තෙසං වා සෙසකං අත්තනා පිණ්ඩාය වරින්වා මිස්සකාභාරං වා භුඤ්ජන්තොපි සත්තුට්ඨොව භොති, අයමස්ස පිණ්ඩපාතෙ යථාසාරුජ්ජසන්තොසො.

ඉධ පන භික්ඛුනො සෙනාසනං පාපුණාති මනාපං වා ආමනාපං වා අත්තමසො තිණසන්ථාරකම්පි, සො තෙනෙව සත්තුස්සති, පුන අඤ්ඤං සුන්දරතරං පාපුණාති, තං න ගණ්භාති, අයමස්ස සෙනාසනෙ යථාලාභසන්තොසො. අථ පන ආබාධිකො භොති දුබ්බලො වා, පකතිවිරුද්ධං වා සො බ්‍යාධිවිරුද්ධං වා සෙනාසනං ලභති, යත්ථස්ස වසතො අචාසු භොති, සො තං සභාගස්ස භික්ඛුනො දත්වා තස්ස සත්තකෙ සප්පායසෙනාසනෙ වසින්වා සමණධම්මං කරොන්තොපි සත්තුට්ඨොව භොති, අයමස්ස සෙනාසනෙ යථාබලසන්තොසො. අපරො සුන්දරං සෙනාසනං පත්තම්පි න සම්පට්චිජ්ජති “පණීතසෙනාසනං නාම පමාදට්ඨාන”න්ති, මහාපුඤ්ඤතාය වා ලෙණමණ්ඩපකුටාගාරාදීනි බහුති පණීතසෙනාසනානි ලභති, සො තානි චීවරාදීනි විය චිරපබ්බජිතාදීනං දත්වා යත්ථ කත්ථච වසන්තොපි සත්තුට්ඨොව භොති, අයමස්ස සෙනාසනෙ යථාසාරුජ්ජසන්තොසො.

ඉධ පන භික්ඛු භෙසජ්ජං ලභති ලුඛං වා පණීතං වා, සො තෙනෙව තුස්සති, අඤ්ඤං න පත්ථෙති, ලභන්තොපි න ගණ්භාති, අයං ගිලානපච්චයෙ යථාලාභසන්තොසො. අථ පන තෙලෙන අත්ථිකො චාණිතං ලභති, සො යං ලභති, සො තං සභාගස්ස භික්ඛුනො දත්වා තස්ස භත්ථතො තෙලෙන භෙසජ්ජං කත්වා සමණධම්මං කරොන්තොපි සත්තුට්ඨොව භොති, අයමස්ස ගිලානපච්චයෙ යථාබලසන්තොසො. අපරො මහාපුඤ්ඤො බහුං තෙලමුද්දාචාණිතාදිපණීතභෙසජ්ජං ලභති, සො තං චීවරාදීනි විය චිරපබ්බජිතාදීනං දත්වා තෙසං ආභතකෙන යෙන කෙනච භෙසජ්ජං කරොන්තොපි සත්තුට්ඨොව භොති. යො පන එකස්මිං භාජනෙ මුත්තභරීතකං, එකස්මිං චතුමදුරං යථෙත්වා “ගණ්භථ, භත්තෙ, යදිච්ඡි”ති වුච්චමානො “සචස්ස තෙසු අඤ්ඤතරෙනපි රොගො වූපසම්මති, ඉදං මුත්තභරීතකං නාම බුද්ධාදිහි චණ්ණික”න්ති, “පුත්තිමුත්තභෙසජ්ජං නිස්සාය පබ්බජ්ජා, තත්ථ තෙ යාවජ්චං උස්සාහො කරණියො”ති (මහාව. 128) වචනං අනුස්සරන්තො චතුමදුරං පටික්ඛිපින්වා මුත්තභරීතකෙන භෙසජ්ජං කරොන්තො පරමසත්තුට්ඨොව භොති, අයමස්ස ගිලානපච්චයෙ යථාසාරුජ්ජසන්තොසො.

සො එවංපහෙදො සබ්බොපි සන්තොසො සත්තුට්ඨිනි පවුච්චති. තෙන චුත්තං “අත්ථතො ඉත්තරිතරපච්චයසන්තොසො”ති. තස්සා සත්තුට්ඨියා සද්ධිං සන්දස්සනාදිවිධිනා ආනිසංසච්චාචනවසෙන තප්පටිපක්ඛස්ස අත්‍රිච්ඡතාදිභෙදස්ස ඉච්ඡාවාරස්ස ආදීනච්චාචනවසෙන ච පචත්තා කථා සත්තුට්ඨිකථා. ඉතො පරාසුපි කථාසු එසෙව නයො. විසෙසමත්තමෙව චක්ඛාම.

පච්චෙකකථානි එත්ථ කායච්චෙකො, චිත්තච්චෙකො, උපධිච්චෙකොති තයො ච්චෙකා. තෙසු එකො ගච්ඡති, එකො තිට්ඨති, එකො නිසීදති, එකො සෙය්‍යං කප්පෙති, එකො ගාමං පිණ්ඩාය පවිසති, එකො පටික්කමති, එකො අභික්කමති, එකො වඩ්ඪකමං අධිට්ඨාති, එකො වරති, එකො විහරති, එවං සබ්බිරියාපට්ඨෙසු සබ්බකිච්චෙසු ගණසඬගණිකං පභාය විචිත්තවාසො කායච්චෙකො නාම. අට්ඨ සමාපත්තියො පන චිත්තච්චෙකො නාම. නිබ්බානං

උපධිවිවෙකො නාම. චුත්තඤ්ඤෙන “කායවිවෙකො ච විවෙකට්ඨකායානං නෙක්ඛම්මාභිරතානං, චිත්තවිවෙකො ච පරිසුද්ධචිත්තානං පරමවොදානප්පත්තානං, උපධිවිවෙකො ච නිරුපධීනං පුග්ගලානං විසඬිඛාරගතානං” න්ති (මහානි. 57). විවෙකොයෙව පවිවෙකො, පවිවෙකෙ පටිසංයුත්තා කථා පවිවෙකකථා.

අසංසග්ගකථානි එත්ථ සචනසංසග්ගො, දස්සනසංසග්ගො, සමුල්ලපනසංසග්ගො, සම්භොගසංසග්ගො, කායසංසග්ගොති පඤ්ච සංසග්ගා. තෙසු ඉධෙකච්චො භික්ඛු සුඤ්ඤාති “අමුක්ඛස්මිං යානෙ ගාමෙ වා නිගමෙ වා ඉත්ථි අභිරුපා දස්සනීයා පාසාදිකා පරමාය වණ්ණපොක්ඛරතාය සමන්තාගතා” ති, සො තං සුත්වා සංසිද්ධි විසිද්ධි, න සක්කොති බ්‍රහ්මවරියං සන්ධාරෙතුං, සික්ඛං පච්චක්ඛාය භීතායාවත්තති, එවං විසභාගාරම්මණස්සවනෙන උප්පන්නකිලෙසසන්ථවො සචනසංසග්ගො නාම. න හෙව ඛො භික්ඛු සුඤ්ඤාති, අපිව ඛො සාමං පස්සති ඉත්ථි අභිරුපං දස්සනීයං පාසාදිකං පරමාය වණ්ණපොක්ඛරතාය සමන්තාගතං, සො තං දිස්වා සංසිද්ධි විසිද්ධි, න සක්කොති බ්‍රහ්මවරියං සන්ධාරෙතුං, සික්ඛං පච්චක්ඛාය භීතායාවත්තති, එවං විසභාගාරම්මණස්සවනෙන උප්පන්නකිලෙසසන්ථවො දස්සනසංසග්ගො නාම. දිස්වා පන අඤ්ඤාමඤ්ඤං ආලාපසල්ලාපවසෙන උප්පන්නො කිලෙසසන්ථවො සමුල්ලපනසංසග්ගො නාම. සඤ්ජග්ගනාදිපි එතෙනෙව සඬගස්සති. අත්තනො පන සත්තකං යං කිඤ්චි මාතුගාමස්ස දත්වා අදත්වා වා තෙන දින්නස්ස වනභඩ්ගිනියාදිනො පරිභොගවසෙන උප්පන්නො කිලෙසසන්ථවො සම්භොගසංසග්ගො නාම. මාතුගාමස්ස හත්ථග්ගාභාදිවසෙන උප්පන්නකිලෙසසන්ථවො කායසංසග්ගො නාම.

යොපි වෙස “ගිහිනි සංසට්ඨො විහරති අනනුලොමිකෙන සංසග්ගෙන සහසොකී සහනන්දී සුඛතෙසු සුඛතො දුක්ඛතෙසු දුක්ඛතො උප්පන්නෙසු කිච්චකරණියෙසු අත්තනා වො යොගං ආපජ්ජති” ති (සං. නි. 3.3; මහානි. 164) එවං චුත්තො අනනුලොමිකො ගිහිසංසග්ගො නාම, යො ච සබ්බමචාරිනිපි කිලෙසුප්පත්තිහෙතුභූතො සංසග්ගො, තං සබ්බං පභාය ය්වායං සංසාරෙ ථීරතරං සංවෙගසඬ්ඛාරෙසු තිබ්බං භයසඤ්ඤං සරීරෙ පටික්කුලසඤ්ඤං සබ්බාකුසලෙසු ජිගුච්ඡාසුබ්බධිමං හිරොත්තප්පං සබ්බකිරියාසු සතිසම්පජ්ඤාදිනි සබ්බං පච්චුපට්ඨපෙත්වා කමලදලෙ ජලබින්දු විය සබ්බත්ථ අලග්ගභාවො, අයං සබ්බසංසග්ගප්පටිපක්ඛතාය අසංසග්ගො, තප්පටිසංයුත්තා කථා අසංසග්ගකථා.

වීරියාරම්භකථානි එත්ථ වීරස්ස භාවො, කම්මන්ති වා වීරියං, විධිනා ඊරෙතබ්බං පවත්තෙතබ්බන්ති වා වීරියං, වීරියඤ්ච තං අකුසලානං ධම්මානං පභානාය, කුසලානං ධම්මානං උපසම්පදාය ආරභනං වීරියාරම්භො. ස්වායං කායිකො, චෙතසිකො වානි දුට්ඨො, ආරම්භධාතු, නික්කමධාතු, පරක්කමධාතු, වානි තිට්ඨො, සම්මප්පධානවසෙන චතුබ්බිධො. සො සබ්බොපි යො භික්ඛු ගමනෙ උප්පන්නකිලෙසං යානං පාපුණ්තුං න දෙනි, යානෙ උප්පන්නං නිසජ්ජං, නිසජ්ජාය උප්පන්නං සයනං පාපුණ්තුං න දෙනි, තත්ථ තත්ථෙව අප්පදෙන දණ්ඨෙන කණ්ඨසප්පං උප්පිළෙත්වා ගණ්ඨන්තො විය තිබ්බෙනෙ අසිනා අමිත්තං ගීවාය පහරන්තො විය සීසං උක්ඛිපිතුං අදත්වා වීරියබලෙන නිග්ගණ්භානි, තස්සෙවං වීරියාරම්භො ආරද්ධවීරියස්ස වසෙන වෙදිතබ්බො, තප්පටිසංයුත්තා කථා වීරියාරම්භකථා.

සීලකථානිආදීසු දුට්ඨං සීලං ලොකියං ලොකුත්තරඤ්ච. තත්ථ ලොකියං පාතිමොක්ඛසංවරාදි චතුපාරිසුද්ධිසීලං. ලොකුත්තරං මග්ගසීලං ඵලසීලඤ්ච. තථා සමාධිපි. විපස්සනාය පාදකභූතා සහ උපවාසො අට්ඨ සමාපත්තියො ලොකියො සමාධි, මග්ගසම්පයුත්තො පනෙත්ථ ලොකුත්තරො සමාධි නාම. තථා පඤ්ඤාපි. ලොකියා සුතමයා, චිත්තාමයා, ඤානසම්පයුත්තා, විපස්සනාඤ්ඤාණඤ්ච. විසෙසනො පනෙත්ථ විපස්සනාපඤ්ඤා ගහෙතබ්බො. ලොකුත්තරා මග්ගපඤ්ඤා ඵලපඤ්ඤා ව. විමුත්ති අරියඵලවිමුත්ති නිබ්බානඤ්ච. අපරෙ පන තද්ධිගවික්ඛම්භනසමුවිපෙදවිමුත්තීනම්පි වසෙනෙත්ථ අත්ථං සංවණ්ණෙත්ති. විමුත්තිඤ්ඤාණදස්සනම්පි එකුනවිසතිට්ඨං පච්චවෙක්ඛණඤ්ඤාණං. ඉති ඉමෙසං සීලාදීනං සද්ධිං සන්දස්සනාදිවිධිනා අනෙකාකාරවොකාරආනිසංසවිභාවනවසෙන වෙව තප්පටිපක්ඛානං දුස්සීලාදීනං ආදීනවිභාවනවසෙන ච පවත්තා කථා, තප්පටිසංයුත්තා කථා වා සීලාදිකථා නාම.

එත්ථ ව “අත්තනා ච අප්පිවිජො හොති, අප්පිව්ජ කථඤ්ච පරෙසං කත්තා” ති (ම. නි. 1.252; අ. නි. 10.70) “සන්තුට්ඨො හොති ඉතරිතරෙන විවරෙන, ඉතරිතරවිවරසන්තුට්ඨො ච වණ්ණවාදී” ති (සං. නි. 2.144; චූළනි. බග්ගවිසාණපුච්ඡානිද්දෙසො 128) ව ආදිවචනතො සයඤ්ච අප්පිව්ජනාදිගුණසමන්තාගතෙන පරෙසම්පි තදත්ථාය භිතජ්ඣාසයෙන පවත්තෙතබ්බො තථාරූපි කථා. යා ඉධ අභිසල්ලෙබ්බිකාදිභාවෙන විසෙසෙත්වා චුත්තා අප්පිව්ජකථාදීනි වෙදිතබ්බො. කාරකස්සෙව හි කථා විසෙසනො අධිප්පෙතත්ථසාධිනී. තථා හි වක්ඛති – “කලාසාණම්ත්තස්සෙනං, මෙසිය, භික්ඛුනො පාටිකඬ්ඛං...පෙ... අකසිරලාහි” ති (අ. නි. 9.3).

එවරුපියානි ඊදිසාය යථාචුත්තාය. නිකාමලාහිනි යට්ඨිතලාහි යථාරුචිලාහි, සබ්බකාලං ඉමං කථං සොතුං විචාරෙතුඤ්ච යථාසුඛං ලභන්තො. අකිච්ඡලාහිනි නිදුක්ඛලාහි. අකසිරලාහිනි විපුලලාහි.

ආරද්ධවීරියොති පග්ගහිතවීරියො. අකුසලානං ධම්මානං පභානායානි අකොසල්ලසම්භූතට්ඨෙන අකුසලානං පාපධම්මානං පප්පනත්ථාය. කුසලානං ධම්මානන්ති කුච්ඡිතානං සලනාදිඅත්ථෙත අනවජ්ජට්ඨෙන ච කුසලානං සහවිපස්සනානං මග්ගඵලධම්මානං. උපසම්පදායානි සම්පාදනාය අත්තනො සත්තානෙ උප්පාදනාය. ථාමවානි

උස්සොල්හිසඩ්ධාතෙන වීරියථාමෙන සමන්තාගතො. දළ්භපරක්කමොති පීරපරක්කමො අසිට්ඨවීරියො.
අනික්ඛිත්තධුරොති අනොරොහිතධුරො අනොසක්කවීරියො.

පඤ්ඤාචාති විපස්සනාපඤ්ඤාය පඤ්ඤවා. උදයත්ථගාමිනියාති පඤ්චන්තං බන්ධානං උදයඤ්ච වයඤ්ච පටිච්ඡේදාත්මකියා. අරියායාති වික්ඛම්භනවසෙන කිලෙසෙහි ආරකා දුරෙ ධීනය නිද්දොසාය. නිබ්බේධකායාති නිබ්බේධභාගියාය. සම්මා දුක්ඛක්ඛයගාමිනියාති වට්ඨදුක්ඛස්ස බෙපනතො “දුක්ඛක්ඛයො”ති ලද්ධනාමං අරියමග්ගං සම්මා හෙතුනා නයෙන ගච්ඡන්තියා. ඉමෙසු ව පන පඤ්චස්ස ධම්මෙසු සීලං වීරියං පඤ්ඤා ව යොගිතො අප්පකුත්තිකං අභිගං, ඉතරද්වයං බාහිරං අභිගං. තත්ථාපි කල්‍යාණමිත්තස්සන්තිස්සයෙනෙව සෙසං චතුබ්බිධං ඉප්පකුති, කල්‍යාණමිත්තස්සෙවෙත්ථ ඛුකාරනං දස්සෙන්නො සත්ථා “කල්‍යාණමිත්තස්සෙතං, මෙසිය, භික්ඛුනො පාටිකඛ්ඛ”න්තිආදිනා දෙසනං වඩ්ඪෙසි. තත්ථ පාටිකඛ්ඛන්ති එකංසෙන ඉච්ඡිතබ්බං, අවස්සංභාවිති අත්ථො. යන්ති කිරියාපරාමසනං. ඉදං චුත්තං හොති – “සීලවා හවිස්සති”ති එත්ථ යදෙනං කල්‍යාණමිත්තස්ස භික්ඛුනො සීලවත්තතාය භවනං සීලසම්පන්නත්තං, තස්ස භික්ඛුනො සීලසම්පන්නත්තා එතං තස්ස පාටිකඛ්ඛං, අවස්සංභාවි එකංසෙනෙව තස්ස තත්ථ නියොජනතොති අධිප්පායො. පාතිමොක්ඛසංවරසංවුතො විහරන්තිආදියුපි එසෙව නයො.

එවං භගවා සදෙවකෙ ලොකෙ උත්තමකල්‍යාණමිත්තසඩ්ධාතස්ස අත්තතො වචනං අනාදියිත්ථා තං වනසංශ්ඨං පටිසිත්ථා තාදිසං විප්පකාරං පත්තස්ස ආයස්මතො මෙසියස්ස කල්‍යාණමිත්තතාදිනා සකලං සාසනසම්පදං දස්සෙත්ථා ඉදානිස්ස තත්ථ ආදරජාතස්ස පුබ්බෙ යෙහි කාමචිතක්කාදිහි උපද්දුතත්තා කම්මට්ඨානං න සම්පජ්ජති, තස්ස තෙසං උජුචිපච්චනිකභුතත්තා ව භාවනානායං පකාසෙත්ථා තතො පරං අරහත්තස්ස කම්මට්ඨානං ආවික්ඛන්තො “තෙන ව පන, මෙසිය, භික්ඛුනා ඉමෙසු පඤ්චස්ස ධම්මෙසු පතිට්ඨාය වත්තාරො ධම්මා උත්තරි භාවෙතබ්බා”තිආදිමාහ. තත්ථ තෙනාති එවං කල්‍යාණමිත්තස්සන්තිස්සයෙන යථාචුත්තසීලාදිගුණසමන්තාගතෙන. තෙනෙවාහ “ඉමෙසු පඤ්චස්ස ධම්මෙසු පතිට්ඨායා”ති. උත්තරීති ආරද්ධතරුණවිපස්සනස්ස රාගාදිපරිස්සයා වෙ උප්පජ්ජෙය්‍යං, තෙසං විසොධනත්ථං තතො උද්ධං වත්තාරො ධම්මා භාවෙතබ්බා උප්පාදෙතබ්බා වඩ්ඪෙතබ්බා ව.

අසුභාති එකාදසසු අසුභකම්මට්ඨානෙසු යථාරහං යත්ථ කත්ථවි අසුභභාවනා. රාගස්ස පහානායාති කාමරාගස්ස ප්‍රභතත්ථාය. අයමත්ථො සාලිලාවකොපමාය විභාවෙතබ්බො. එවංභුතං භාවනාවිධිං සන්ධාය චුත්තං – “අසුභා භාවෙතබ්බා රාගස්ස පහානායා”ති. මෙත්තාති මෙත්තාකම්මට්ඨානං. බ්‍යාපාදස්ස පහානායාති චුත්තනායෙනෙව උප්පන්නස්ස කොපස්ස ප්‍රභතත්ථාය. ආනාපානස්සනීති සොළසවත්ථුකා ආනාපානස්සනී. විතක්කුපච්ඡේදායාති චුත්තනායෙනෙව උප්පන්නානං විතක්කානං පච්ඡේදනත්ථාය. අස්මිමානසමුග්ගසානායාති “අස්මි”ති උප්පජ්ජනකස්ස නවවිධස්ස මානස්ස සමුච්ඡේදනත්ථාය.

අනිච්චසඤ්ඤිතොති හුත්ථා අභාවතො උදයබ්බයවත්තතො පහඬිගුතො තාවකාලිකතො නිච්චප්පටික්ඛෙපතො ව “සබ්බෙ සඩ්ධාරා අනිච්චා”ති (ධ. ප. 277; චූළනි. හෙමකමාණවපුච්ඡානිද්දෙසො 56) පවත්තඅනිච්චානුපස්සනාවසෙන අනිච්චසඤ්ඤිතො. අනත්තසඤ්ඤා සංශ්ඨාතීති අසාරකතො අවසවත්තනතො පරතො රිත්තතො තුච්ඡතො සුඤ්ඤතො ව “සබ්බෙ ධම්මා අනත්තා”ති (ධ. ප. 279; චූළනි. හෙමකමාණවපුච්ඡානිද්දෙසො 56) එවං පවත්තඅනත්තානුපස්සනාසඩ්ධාතා අනත්තසඤ්ඤා විත්තෙ සංශ්ඨහති අනිදළ්භං පතිට්ඨහති. අනිච්චලක්ඛණෙ හි දිට්ඨෙ අනත්තලක්ඛණං දිට්ඨමෙව හොති. තිස්ස ලක්ඛණෙසු හි එකස්මිං දිට්ඨෙ ඉතරද්වයං දිට්ඨමෙව හොති. තෙන චුත්තං “අනිච්චසඤ්ඤිතො, මෙසිය, අනත්තසඤ්ඤා සංශ්ඨාතී”ති. අනත්තලක්ඛණෙ සුදිට්ඨෙ “අස්මි”ති උප්පජ්ජනකමානො සුප්පජ්ඣොව හොතීති ආහ “අනත්තසඤ්ඤි අස්මිමානසමුග්ගසානං පාපුණාතී”ති. දිට්ඨෙව ධම්මෙ නිබ්බානන්ති දිට්ඨෙව ධම්මෙ ඉමස්මිංයෙව අත්තභාවෙ අපච්චයපරිනිබ්බානං පාපුණාති. අයමෙත්ථ සඩ්බෙපො, විත්ථාරතො පන අසුභාදිභාවනානායො විසුද්ධිමග්ගෙ චුත්තනායෙන වෙදිතබ්බො.

මෙසියසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

4-5. නන්දකසුත්තාදිවණ්ණනා

4-5. චතුත්ථෙ ආගමයමානොති ඔලොකයමානො, බුද්ධො සහසා අපටිසිත්ථා යාව සා කථා නිට්ඨාති, තාව අට්ඨාසීති අත්ථො. තෙනාහ “ඉදමවොචාති ඉදං කථාවසානං උදික්ඛමානො”ති. අනිච්චදුක්ඛාදිවසෙන සබ්බධම්මසන්තිරණං අධිපඤ්ඤාවිපස්සනාති ආහ “සඩ්ධාරපරිග්ගභවිපස්සනාඤ්ඤාණස්සා”ති. මානසන්ති රාගොපි විත්තමිපි අරහත්තමිපි. “අත්තලික්ඛවරො පාසො, ය්වායං වරති මානසො”ති (සං. නි. 1.151; මහාව. 33) එත්ථ රාගො මානසං. “විත්තං මනො මානස”න්ති (ධ. ස. 6) එත්ථ විත්තං. “අප්පත්තමානසො සෙබො, කාලං කයිරා ජනෙ සුතා”ති (සං. නි. 1.159) එත්ථ අරහත්තං. ඉධාපි අරහත්තමෙව අධිප්පෙනං. තෙනාහ “අප්පත්තමානසාති අප්පත්තඅරහත්තා”ති. අප්පත්තං මානසං අරහත්තං එතෙහිති අප්පත්තමානසා. ඉදානි විත්තපරියායමෙව මානසසද්දං සන්ධායාහ “අරහත්තං වා”තිආදි. පඤ්චමං සුවිඤ්ඤෙය්‍යමෙව.

නන්දකසුත්තාදිවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

6. සෙවනාසුත්තවණ්ණනා

6. ඡට්ඨෙ ජීවිතසම්භාරාති ජීවිතප්පවත්තියා සම්භාරා පච්චයා. සමුදානෙනබ්බාති සම්මා ඤායෙන අනවජ්ජඤ්ජාවරියාදිනා උද්ධමුද්ධමානෙනබ්බා පාපුණ්ණිකබ්බා. තෙ පන සමුදානිතා සමාහතා නාම භොන්තිති ආහ “සමාහරිතබ්බා”ති. දුක්ඛෙන උප්පජ්ජන්තිති සුලභුප්පාදා න භොන්ති. එතෙන ගොවරඅසප්පායාදිභාවං දස්සෙති. රත්තිභාගං වා දිවසභාගං වාති භුම්මත්ථෙ උපයොගවචනන්ති ආහ “රත්තිකොට්ඨාසෙ වා දිවසකොට්ඨාසෙ වා”ති. රත්තිංයෙව පක්කම්මිතබ්බං සමණධම්මස්ස තත්ථ අනිප්පජ්ජනතො. සඬබ්බාපිති “යදත්ථමහං පබ්බජිතො, න මෙතං ඉධ නිප්පජ්ජති, විවරාදි පන සමුදාගච්ඡති, නාහං තදත්ථං පබ්බජිතො, කිං මෙ ඉධ වාසෙතා”ති පටිසඬබ්බායපි. තෙනාහ “සාමඤ්ඤත්ථස්ස භාවනාපාරිසුරිඅගමනං ජානිත්වා”ති. අනන්තරවාරෙ සඬබ්බාපිති සමණධම්මස්ස නිප්පජ්ජනභාවං ජානිත්වා. සො පුග්ගලො අනාපුච්ඡා පක්කම්මිතබ්බං, නානුබන්ධිතබ්බොති “සො පුග්ගලො”ති පදස්ස “නානුබන්ධිතබ්බො”ති ඉමිතා සම්බන්ධො. යස්ස යෙන හි සම්බන්ධො, දුරට්ඨෙතපි සො භවති. තං පුග්ගලන්ති සො පුග්ගලොති පච්චත්තවචනං උපයොගවසෙන පරිණාමෙත්වා තං පුග්ගලං අනාපුච්ඡා පක්කම්මිතබ්බන්ති අත්ථො. අත්ථවසෙන හි විහත්තිපරිණාමොති. ආපුච්ඡා පක්කම්මිතබ්බන්ති ව කතඤ්ඤකතවෙදිතාය නියොජනං. එවරුපොති යං නිස්සාය භික්ඛුනො ගුණෙහි වුද්ධියෙව පාටිකඬ්ඛා, පච්චයෙහි න පරිස්සයො, එවරුපො දණ්ඩකම්මාදිහි නිග්ගණ්හාති වෙයි, න පරිච්චජිතබ්බොති දස්සෙති “සවෙපි”තිආදිනා.

සෙවනාසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

7-10. සුතවාසුත්තාදිවණ්ණනා

7-10. සත්තමෙ අභබ්බො ඛිණ්ණසවො භික්ඛු සඤ්චිච්ච පාණන්තිආදි දෙසනාසිසමෙව, සොතාපන්නාදයොපි පන අභබ්බාව, පුපුජ්ජනඛිණ්ණසවානං නින්දාපසංසත්ථම්පි එවං වුත්තං. පුපුජ්ජනො නාම ගාරය්භො මාතුසාතාදීනි කරොති, ඛිණ්ණසවො පන පාසංසො කුන්ථකිපිලිකසාතාදීනිපි න කරොතිති. සන්නිධිකාරකං කාමෙ පරිභුඤ්ජිතුන්ති යථා ගිහිභූතො සන්නිධිං කත්වා වත්ථුකාමෙ පරිභුඤ්ජති, එවං තිලතණ්ඩුලසප්පිනවනිතාදීනි සන්නිධිං කත්වා ඉදානි පරිභුඤ්ජිතුං අභබ්බොති අත්ථො. වත්ථුකාමෙ පන නිදහිත්වා පරිභුඤ්ජන්තා තන්තිස්සිතං කිලෙසකාමම්පි නිදහිත්වා පරිභුඤ්ජන්ති නාමාති ආහ “වත්ථුකාමකිලෙසකාමෙ”ති. නනු ව ඛිණ්ණසවස්සෙව වසනට්ඨානෙ තිලතණ්ඩුලාදයො පඤ්ඤායන්තිති? න පන තෙ අත්තනො අත්ථාය නිධෙන්ති, අථාසුකපබ්බජිතාදීනං අත්ථාය නිධෙන්ති. අනාගාමිස්ස කථන්ති? තස්සපි පඤ්ච කාමගුණා සබ්බසොව පහිනා, ධම්මෙන පන ලද්ධං විචාරෙත්වා පරිභුඤ්ජති. අකප්පියකාමගුණෙ සන්ධායෙනං වුත්තං, න මඤ්චපීයඅත්ථරණපාවුරණාදිසන්නිස්සිතං. සෙය්‍යාථාපි පුබ්බෙ අගාරියභූතොති යථා පුබ්බෙ ගිහිභූතො පරිභුඤ්ජති, එවං පරිභුඤ්ජිතුං අභබ්බො. අගාරමජ්ඣෙව වසන්තා හි සොතාපන්නාදයො යාවජීවං ගිහිඛ්‍යඤ්ජනෙන නිට්ඨන්ති. ඛිණ්ණසවො පන අරහත්තං පත්ථාව මනුස්සභූතො පරිනිබ්බාති වා පබ්බජති වා. වාතුමහාරාජිකාදීසු කාමාවචරදෙවෙසු මුහුත්තම්පි න නිට්ඨති. කස්මා? විවෙකට්ඨානස්ස අභාවා. භුම්මදෙවත්තභාවෙ පන ධිතො අරහත්තං පත්ථාපි නිට්ඨති විවෙකට්ඨානසම්භවා. අට්ඨමාදීනි උත්තානත්ථානෙව.

සුතවාසුත්තාදිවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

සම්බොධිවග්ගවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

2. සිහනාදවග්ගො

1. සිහනාදසුත්තවණ්ණනා

11. දුතියස්ස පඨමෙ අවාසුරෙන්නි විවරන්ති ද්වාරං එතෙනාති අවාසුරණං. රජං හරන්ති එතෙනාති රජොහරණං. කළොපිහත්තොති විලිවමයභාජනහත්තො, “වමමමයභාජනහත්තො”ති ව වදන්ති. ඡින්නානි විසාණානි එතස්සාති ඡින්නවිසාණො, උසභො ව සො ඡින්නවිසාණො වාති උසභඡින්නවිසාණො. විසෙසනපරොයං සමාසො. අභිකුණපෙන වාතිආදි අතිජෙගුවිජජපටිකුලකුණපදස්සනත්ථං වුත්තං. කණ්ඨෙ ආසත්තෙනාති කෙනවිදෙව පච්චත්ථිකෙන ආනෙත්වා කණ්ඨෙ බද්ධෙන, ඔමුක්කෙනාති අත්තො. අට්ටො ආතුරො දුග්ගන්ධපිළාය පිළිතො. අව්වයස්ස පටිග්ගණ්හනං වා අධිවාසනං. එවඤ්ඤි සො කාරණෙ දෙසියමානෙ තතො විගතො නාම හොති. තෙනාහ “පටිග්ගණ්හනුති බමතු”ති. සෙසමෙත්ථ සුවඤ්ඤෙය්‍යමෙව.

සිහනාදසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

2. සඋපාදිසෙසසුත්තවණ්ණනා

12. දුතියෙ භවස්ස අප්පමත්තකතා නාම ඉත්තරකාලතායාති ආහ “අව්ජරාසඛිසාතමත්තමපි”ති.

සඋපාදිසෙසසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

3. කොට්ඨිකසුත්තවණ්ණනා

13. තතියෙ දිට්ඨධම්මො වුව්චති පච්චක්ඛතුතො අත්තභාවො, තස්මිං වෙදිතබ්බං එලං දිට්ඨධම්මවෙදනීයං. තෙනාහ “ඉමස්මිංයෙව අත්තභාවෙ”ති. චතුප්පඤ්චක්ඛන්ධඵලතාය සඤ්ඤාභවුපගං කම්මං බහුවෙදනීයං. එකක්ඛන්ධඵලත්තා අසඤ්ඤාභවුපගං කම්මං “අප්පවෙදනීය”න්ති වුත්තං. කෙච් පන “අරුපාවචරකම්මං බහුකාලං වෙදිතබ්බඵලත්තා බහුවෙදනීයං, ඉතරං අප්පවෙදනීයං. රුපාරුපාවචරකම්මං වා බහුවෙදනීයං, පරිත්තං කම්මං අප්පවෙදනීය”න්ති වදන්ති. වෙදනීයන්ති පච්චයන්තරසමවායෙ විපාකුප්පාදනසමත්ථං, න ආරද්ධවිපාකමෙව. අවෙදනීයන්ති පච්චයවෙකල්ලෙන විපච්චිතුං අසමත්ථං අහොසිකම්මාදිහෙදං.

කොට්ඨිකසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

4. සමිද්ධිසුත්තවණ්ණනා

14. චතුත්ථෙ සමිද්ධිති ථෙරස්ස කිර අත්තභාවො සමිද්ධො අභිරුපො පාසාදිකො, තස්මා සමිද්ධිත්තෙව සඬ්ඛාතො. තෙනාහ “අත්තභාවසමිද්ධතායා”තිආදි. රුපධාතුආදිසුති ආදි-සද්දෙන සද්දධාතුආදිං සඬ්ගණ්හාති.

සමිද්ධිසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

5-9. ගණ්ඛසුත්තාදිවණ්ණනා

15-19. පඤ්චමෙ මාතෘපෙත්තිකසම්භවස්සාති මානිතො ව පිනිතො ව නිබ්බත්තෙන මාතෘපෙත්තිකෙන සුක්කසොණිතෙන සම්භූතස්ස. උච්ඡාදනධම්මස්සාති උච්ඡාදෙනබ්බසභාවස්ස. පරිමද්දනධම්මස්සාති පරිමද්දිතබ්බසභාවස්ස. එත්ථ ව ඔදනකුම්මාසුපචයඋච්ඡාදනපදෙහි වඩ්ඪී කථිතා, අනිච්චහෙදනවිද්ධංසනපදෙහි හානි. පුරිමෙහි වා සමුදයො, පච්ඡිමෙහි අත්ථඬ්ගමොති එවං වාතුමහාභුතිකස්ස කායස්ස වඩ්ඪීපරිහානිනිබ්බත්තිහෙදා දස්සිතා. සෙසං සුවඤ්ඤෙය්‍යමෙව. ඡට්ඨාදිති උත්තානත්ථානි.

ගණ්ඛසුත්තාදිවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

10. වෙලාමසුත්තවණ්ණනා

20. දසමෙ සකුණ්ඛකහත්තන්ති සකුණ්ඛකං උත්තණ්ඩුලහත්තං. පරිත්තෙහි සකුණ්ඛෙහි තණ්ඩුලෙහිපි සද්ධිං විපක්කහත්තං උත්තණ්ඩුලමෙව හොති. බිලඬ්ගං වුව්චති ආරනාලං, බිලඬ්ගතො නිබ්බත්තනතො තදෙව කඤ්ජීයතො ජාතන්ති කඤ්ජීයං, තං දුතියං එතස්සාති බිලඬ්ගදුතියං, තං කඤ්ජීයදුතියන්ති වුත්තං. අසක්කරිත්වාති දෙයාධම්මමපි පුග්ගලමපි අසක්කරිත්වා. දෙයාධම්මස්ස අසක්කරණං අසම්පන්නකාරො, පුග්ගලස්ස අසක්කරණං අගරුකරණං.

දෙයාධම්මං අසක්කරොන්තො හි උත්තණ්ඩුලාදිදොසසමන්තාගතං ආහාරං දෙනි, න සම්පන්නං කරොති. පුග්ගලං අසක්කරොන්තො නිසිදනට්ඨානං අසම්මජ්ජිත්වා යත්ථ තත්ථ වා නිසිදාපෙත්වා යං වා තං වා දාරකං පෙසෙත්වා දෙනි. අවිත්තිකත්වාති න චිත්තිං කත්වා, න පුපෙත්වාති අත්ථො. පුපෙත්තො හි පුපෙතබ්බවත්ථුං චිත්තෙ යපෙනි, න තතො බහි කරොති. චිත්තං වා අවිජරියං කත්වා පටිපත්ති චිත්තිකරණං සම්භාවනාකිරියා, තප්පටික්ඛෙපතො අවිත්තිකරණං අසම්භාවනාකිරියා. අපච්ඡිදන්ති උච්ඡිට්ඨාදිජඩ්ඛනියාධම්මං විය අවබ්බන්තකං. යො හි ඡඩ්ඛෙතූකාමො හුත්වා රොගිනො සරිරෙ ඔදනාදීනි මජ්ජිත්වා වම්මිකෙ රොගං පක්ඛිපන්තො විය දෙනි, අයං අපච්ඡිදං දෙනි නාම. අනාගමනදිට්ඨිකොති “අද්ධා ඉමස්ස දානස්ස ඵලං මම ආගච්ඡති”ති ඵලං යස්ස කම්මස්සකතදිට්ඨි අත්ථි, සො ආගමනදිට්ඨිකො. අයං පන න තාදිසොති අනාගමනදිට්ඨිකො, ඵලං පාටිකඬ්ඛං හුත්වා න දෙනීති අත්ථො. තෙනාහ “න කම්මඤ්ච ඵලඤ්ච සද්දහිත්වා දෙනී”ති.

වෙලාමොති එත්ථ මා-සද්දො පටිසෙධවවනො. ජාතිගොත්තරූපභොගාදිගුණානං වෙලා මරියාදා නත්ථි එතස්මිත්ති වෙලාමො. අථ වා යථාචුත්තගුණානං වෙලා මරියාදා අමති ඔසානං ගච්ඡති එතස්මිත්ති වෙලාමො, වෙලං වා මරියාදං අමති ගච්ඡති අතික්කමතිති වෙලාමො. තෙනාහ “ජාතිගොත්ත...පෙ.... ඵලංලද්ධනාමො”ති. දියතීති දානං, දානවත්ථු. තං අග්ගියති නිස්සජ්ජියති එත්ථාති දානග්ගං. දානං වා ගණ්හන්ති එත්ථාති දානග්ගං, ඵලං භත්තග්ගං, පරිවෙසනට්ඨානං. දුකුලසන්දනානීති රජතභාජනාදිනිස්සිතෙ දුකුලෙ බිරස්ස සන්දනං එතෙසන්ති දුකුලසන්දනානි. කංසුපධාරණානීති රජතමයදොහභාජනානි. තෙනාහ “රජතමයබිරපට්ච්ඡකානී”ති. රජතමයානි බිරපට්ච්ඡකානි බිරපට්ඨගභභාජනානි එතෙසන්ති රජතමයබිරපට්ච්ඡකානි. සොධෙය්‍යානි මහප්ඵලභාවකරණෙන විසොධෙය්‍ය. මහප්ඵලභාවප්පත්තියා හි දක්ඛිණා විසුජ්ඣති නාම.

මග්ගෙනාගතං අනිවත්තනසරණන්ති ඉමිනා ලොකුත්තරසරණගමනං දිපෙනි. අපරෙතිආදිනා ලොකියසරණගමනං චුත්තං. සරණං නාම තිණ්ණං රතනානං ජීවිතපරිච්චාගමයං පුඤ්ඤං සබ්බසම්පත්තිං දෙනි, තස්මා මහප්ඵලතරන්ති අධිප්පායො. ඉදඤ්ච – “සවෙ ත්වං යථා ගහිතං සරණං න හින්දිස්සසි, ඵවාහං තං මාරෙමි”ති යදිපි කොචි තිණ්හෙන සත්ථෙත ජීවිතා වොරොපෙය්‍ය, තථාපි “නෙවාහං බුද්ධං න බුද්ධොති, ධම්මං න ධම්මොති, සසිසං න සසිසොති වදාමි”ති දළ්භතරං කත්වා ගහිතස්ස වසෙන චුත්තං. මග්ගෙනාගතන්ති ලොකුත්තරසීලං සන්ධාය වදති. අපරෙතිආදිනා පන ලොකියසීලං චුත්තං. සබ්බෙසං සත්තානං ජීවිතදානාදිනිහිතදණ්ඩතාය සකලලොකියලොකුත්තරගුණාධිට්ඨානතො වස්ස මහප්ඵලමහානිසංසතා වෙදිතබ්බා.

උපසිඬ්ඝනමත්තන්ති සායනමත්තං. ගද්දොහනමත්තන්ති පාඨන්තරෙ ගොදොහනමත්තං කාලන්ති අත්ථො. සො ව න සකලො ගොදොහනක්ඛණො අධිප්පෙතොති දස්සෙතුං “ගාවියා එකචාරං ථනඅඤ්ජනමත්ත”න්ති අත්ථො චුත්තො. අඤ්ජනමත්තන්ති ආකඩ්ඪනමත්තං. ගාවියා ථනං ගහෙත්වා එකබිරබ්බන්දුදුහනකාලමත්තමිපි ගද්දුහනමත්තන්ති වදන්ති. එත්තකමිපි හි කාලං යො වසනගබ්හපරිවෙණවිහාරූපචාරපරිච්ඡෙදෙන වා අපරිමාණාසු ලොකධාතුසු සබ්බසත්තෙ හිතඵරණං මෙත්තචිත්තං භාවෙතුං සක්කොති. ඉදං තතො යථාචුත්තදානාදිතො මහප්ඵලතරං.

වෙලාමසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

සීහනාදවග්ගවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

3. සත්තාවාසවග්ගො

1. තියානසුත්තවග්ගො

21. තතියස්ස පයමෙ අමමාති චත්ථාහරණපානභොජනාදියුපි මමත්තචිරහිතා. අපරිග්ගහාති ඉත්ථිපරිග්ගහෙන අපරිග්ගහා. තෙසං කිර “අයං මග්ගං හරියා”ති මමත්තං න හොති, මාතරං වා හගිතිං වා දිස්වා ඡන්දරාගො න උප්පජ්ජති. ධම්මනාසිද්ධස්ස සීලස්ස ආනුභාවෙන පුත්තෙ දිට්ඨමත්තෙ එව මාතුථනතො ථඤ්ඤං පග්ගරති, තෙන සඤ්ඤාණෙන නෙසං මාතරි පුත්තස්ස මාතුසඤ්ඤා, මාතු ව පුත්තෙ පුත්තසඤ්ඤා පච්චුපට්ඨිතාති කෙවි.

අපිවෙත්ථ (සාරත්ථ. ටී. 1.1 වෙරඤ්ජකණ්ඩවග්ගො) උත්තරකුරුකානං පුඤ්ඤානුභාවසිද්ධො අයමපි විසෙසො වෙදිතබ්බො. තත්ථ කිර තෙසු තෙසු පදෙසෙසු සනතිචිතපත්තසඤ්ජන්තසාධාපසාධා කුටාගාරසමා මනොරමා රුක්ඛා තෙසං මනුස්සානං නිවෙසනකිව්චං සාධෙත්ති. යත්ථ සුඛං නිවසන්ති, අඤ්ඤෙපි තත්ථ රුක්ඛා සුජාතා සබ්බදාපි පුජ්ඣිතග්ගා තිට්ඨන්ති. ජලාසයාපි විකසිතකමලකුචලයපුණ්ඩරිකසොගන්ධිකාදිපුජ්ථසඤ්ජන්තා සබ්බකාලං පරමසුගන්ධං සමන්තතො පවායන්තා තිට්ඨන්ති. සරිරමපි තෙසං අතිදීඝාදිදොසරහිතං ආරොහපරිණාහසම්පන්නං ජරාය අනභිභූතත්තා චලිතපලිතාදිදොසවිරහිතං යාවතායුකං අපරික්ඛිණජවබලපරක්කමසොහමෙව හුත්වා තිට්ඨති. අනුථිංනථලුපජීවිතාය න ච නෙසං කසිවණිජ්ජාදිවසෙන ආහාරපරියෙට්ඨිවසෙන දුක්ඛං අත්ථි, තතො එව න දාසදාසිකම්මකරාදිපරිග්ගහො අත්ථි, න ච තත්ථ සීතුණ්හධංසමකසවාතාතපසරිසපවාළාදිපරිස්සයො අත්ථි. යථා නාමෙත්ථ ගිම්හානං පච්ඡිමෙ මාසෙ පච්චුසවෙලායං සමසීතුණ්හො උතු හොති, එවමෙව සබ්බකාලං තත්ථ සමසීතුණ්හොව උතු හොති, න ච නෙසං කොචි උපසාතො විහෙසා වා උප්පජ්ජති. අකට්ඨපාකිමෙව සාලිං අකණං අටුසං සුද්ධං සුගන්ධං තණ්ඩුලජ්ථලං පරිභුඤ්ජන්ති. තං භුඤ්ජන්තානං නෙසං කුට්ඨං, ගණ්ඨො, කිලාසො, සොසො, කාසො, සාසො, අපමාරො, ජරොති එවමාදිකො න කොචි රොගො උප්පජ්ජති, න ච තෙ චූජ්ජා වා වාමනා වා කාණා වා කුණි වා බඤ්ජා වා පක්ඛහතා වා විකලඤ්චා වා විකලින්ද්‍රියා වා හොන්ති.

ඉත්ථියොපි තත්ථ නාතිදීඝා, නාතිරස්සා, නාතිකිසා, නාතිථුලා, නාතිකාළා, නච්චොදාතා, සොහග්ගජ්ජන්තරූපා හොන්ති. තථා හි දීඝභිගුලී, තම්බනබා, අලම්බන්තා, තනුමජ්ඣා, පුණ්ණවන්දලුබ්බි, විසාලක්ඛි, මුදුගන්තා, සහිතොරු, ඔදාතදන්තා, ගම්භීරනාහි, තනුපඬිසා, දීඝනිලවෙල්ලිතකෙසි, පුටුලසුස්සොණි, නාතිලොමා, නාලොමා, සුභගා, උතුසුඛසම්ථස්සා, සණ්භා, සබ්බලා, සුඛසම්භාසා, නානාහරණවිභූසිතා විවරන්ති. සබ්බදාපි සොළසවස්සුද්දෙසිකා විය හොන්ති, පුරිසා ව පඤ්චවිසතිවස්සුද්දෙසිකා විය. න පුත්තදාරෙසු රජ්ජන්ති. අයං තත්ථ ධම්මතා.

සත්තාහිකමෙව ච තත්ථ ඉත්ථිපුරිසා කාමරතියා විහරන්ති. තතො චිතරාගා විය යථාසකං ගච්ඡන්ති, න තත්ථ ඉධ විය ගබ්භොක්කන්තිමූලකං, ගබ්භපරිහරණමූලකං, විජායනමූලකං වා දුක්ඛං හොති. රත්තකඤ්චුකතො කඤ්චනපට්ඨා විය දාරකා මාතුකුච්ඡිතො අමක්ඛිතා එව සෙම්භාදිතා සුඛෙනෙව නික්ඛමන්ති. අයං තත්ථ ධම්මතා.

මාතා පන පුත්තං වා ධීතරං වා විජායන්තා තෙ විවරණකජ්ජදෙසෙ යපෙත්වා අනපෙක්ඛා යථාරුචි ගච්ඡති. තෙසං තත්ථ සයිතානං යෙ පස්සන්ති පුරිසා වා ඉත්ථියො වා, තෙ අත්තතො අභිගුලියො උපනාමෙත්ති. තෙසං කම්මබලෙන තතො ධීරං පවත්නති, තෙන තෙ දාරකා යාපෙත්ති. එවං පන වඩ්ඪෙත්තා කතිපයදිවසෙහෙව ලද්ධබලා හුත්වා දාරකා ඉත්ථියො උපගච්ඡන්ති, දාරකා පුරිසෙ. කජ්ජරුක්ඛතො එව ච තෙසං තත්ථ චත්ථාහරණාති නිජ්ජප්පජ්ජන්ති. නානාවිරාගවණ්ණවිචිත්තාති හි සුබ්බමාති මුදුසුඛසම්ථස්සාති චත්ථාති තත්ථ තත්ථ කජ්ජරුක්ඛෙසු ඔලම්බන්තාති තිට්ඨන්ති. නානාවිධරස්මිජාලසමුජ්ජලවිධිවණ්ණරතනවිනද්ධාති අනෙකවිධමාලාකම්මලතාකම්මහිත්තිකම්මවිචිත්තාති සීඝ්‍රපගගිවුපගහත්ථුපගකටුපගපාදුපගාති සොවණ්ණමයාති ආහරණාති කජ්ජරුක්ඛතො ඔලම්බන්ති. තථා විණාමුද්ධිගපණ්ණවසම්මතාළසබ්බවංසවෙනාළපරිවාදිනිවල්ලකීපභූතිකා තුරියභණ්ඩාපි තතො තතො ඔලම්බන්ති. තත්ථ බහු ඵලරුක්ඛා කුම්භමත්තාති ඵලාති ඵලන්ති මධුරරසාති, යාති පරිභුඤ්ජන්තා තෙ සත්තාහමපි චූජ්ජිපාසාහි න බාධියන්ති.

නජ්ජොපි තත්ථ සුවිසුද්ධජලා සුජ්ජන්තා රමණියා අකද්දමා වාලුකකලා නාතිසීතා නච්චුණ්භා සුරහිගන්ධිහි ජලජපුජ්ජෙහි සඤ්ජන්තා සබ්බකාලං සුරහි වායන්තියො සන්දන්ති, න තත්ථ කණ්ටකිකා කක්ඛලගච්ජලතා හොන්ති, අකණ්ටකා පුජ්ජඵලසම්පන්නා එව හොන්ති, වන්දනනාගරුක්ඛා සයමෙව රසං පග්ගරන්ති, නභායිතුකාමා ව නදිතිත්ථෙ ඵකජ්ඣං චත්ථාහරණාති යපෙත්වා නදිං ඔතරිත්වා න්හත්වා උත්තිණ්ණුත්තිණ්ණො උපරිට්ඨිමං උපරිට්ඨිමං චත්ථාහරණං ගණ්හන්ති, න තෙසං එවං හොති “ඉදං මම, ඉදං පරස්සා”ති. තතො එව න තෙසං කොචි විග්ගහො වා විවාදො වා. සත්තාහිකා එව ච නෙසං කාමරතිකීලා හොති, තතො චිතරාගා විය විවරන්ති. යත්ථ ච රුක්ඛෙ සයිතුකාමා හොන්ති, තත්ථෙව සයනං උපලබ්භති. මතෙ ව සත්තෙ දිස්වා න රොදන්ති න සොවන්ති. තඤ්ච මණ්ඩයිත්වා නික්ඛිපන්ති. තාවදෙව ච නෙසං තථාරූපා සකුණා උපගන්ත්වා මතං දීපන්තරං නෙත්ති, තස්මා සුසානං වා අසුචිට්ඨානං වා තත්ථ නත්ථි, න ච තතො මතා නිරයං වා තිරවිජානයොතිං වා පෙත්තිවිසයං වා උපපජ්ජන්ති. ධම්මනාසිද්ධස්ස පඤ්චසීලස්ස ආනුභාවෙන තෙ දෙවලොකෙ නිබ්බත්තන්ති වදන්ති. වස්සසහස්සමෙව ච නෙසං සබ්බකාලං ආයුජ්ජමාණං, සබ්බමෙතං තෙසං පඤ්චසීලං විය ධම්මනාසිද්ධමෙවාති.

නියානසුත්තවශ්ණනා නිව්දිතා.

3. තණ්හාමූලකසුත්තවශ්ණනා

23. තතියෙ (දී. නි. ටී. 2.103) එසනතණ්හානි භොගානං පරියෙසනවසෙන පවත්තා තණ්හා. එසිතතණ්හානි පරිධිට්ඨෙසු භොගෙසු උප්පජ්ජමානතණ්හා. පරිතස්සනවසෙන පරියෙසති එතායාති පරියෙසනා, ආසයතො පයොගතො ච පරියෙසනා තථාපවත්තො චිත්තුප්පාදො. තෙනාහ “තණ්හාය සති භොති”ති. රූපාදිආරම්මණප්පට්ලාභොති සවත්ථුකානං රූපාදිආරම්මණානං ගවෙසනවසෙන පට්ලාභො. යං පන අපරිධිට්ඨංයෙව ලබ්භති, තම්පි අත්ථතො පරියෙසනාය ලද්ධමෙව නාම තථාරූපස්ස කම්මස්ස පුබ්බෙකතත්තා එව ලබ්භනතො. තෙනාහ “සො හි පරියෙසනාය සති භොති”ති.

සුඛචිතිච්ඡයන්ති සුඛං විසෙසතො නිච්ඡිනොතිති සුඛචිතිච්ඡයො. සුඛං සභාවතො සමුදයතො අත්ථධිගමතො ආදීනවතො නිස්සරණතො ච යාථාවතො ජානිත්වා පවත්තඤ්ඤාණංව සුඛචිතිච්ඡයං. ජඤ්ඤාති ජානෙය්‍යා. “සුභං සුඛං”න්තිආදිකං ආරම්මණෙ අභුතාකාරං විවිධං නින්තභාවෙන චිතොති ආරොපෙතිති විනිච්ඡයො, අස්සාදානුපස්සනා තණ්හා. දිට්ඨියාපි එවමෙව විනිච්ඡයභාවො වෙදිතබ්බො. ඉමස්මිං පන සුත්තෙ විතක්කොයෙව ආගතොති යොජනා. ඉමස්මිං පන සුත්තෙති සක්කපඤ්ඤසුත්තෙ (දී. නි. 2.358). තත්ථ හි “ජන්දො ඛො, දෙවානම්න්ද, විතක්කනිදානො”ති ආගතං. ඉධාති ඉමස්මිං සුත්තෙ. විතක්කෙනෙව විනිච්ඡිනන්තිති එතෙන “විනිච්ඡිනති එතෙනාති විනිච්ඡයො”ති විනිච්ඡයසද්දස්ස කරණසාධනමාහ. එත්තකන්තිආදි විනිච්ඡයනාකාරදස්සනං.

ජන්දනට්ඨෙත ජන්දො, එවං රඤ්ජනට්ඨෙත රාගොති ජන්දරාගො. ස්වායං අනාසෙවනතාය මන්දො හුත්වා පවත්තො ඉධාධිප්පෙතොති ආහ “දුබ්බලරාගස්සාධිවචන”න්ති. අප්ප්කොසානන්ති තණ්හාදිට්ඨිවසෙන අභිනිවෙසනං. “මය්‍හං ඉදං”න්ති හි තණ්හාගාහො යෙභුයෙයන අත්තග්ගාහසන්තිස්සයොව භොති. තෙනාහ “අහං මමන්ති”ති. බලවසන්තිට්ඨානන්ති ච තෙසං ගාහානං ටීරභාවජ්ජත්තිමාහ. තණ්හාදිට්ඨිවසෙන පරිග්ගහකරණන්ති අහං මමන්ති බලවසන්තිට්ඨානවසෙන අභිනිවිට්ඨස්ස අත්තත්තනියග්ගාහවත්ථුතො අඤ්ඤාසාධාරණං විය කත්වා පරිග්ගහෙත්වා යානං, තථාපවත්තො ලොභසහගතචිත්තුප්පාදො. අත්තනා පරිග්ගහිතස්ස වත්ථුතො යස්ස වසෙන පරෙහි සාධාරණභාවස්ස අසහමානො භොති පුග්ගලො, සො ධම්මො අසහනතා. එවං වචනත්ථං වදන්ති නිරුත්තිනෙයන. සද්දලක්ඛණෙන පන යස්ස ධම්මස්ස වසෙන මච්ඡරියයොගතො පුග්ගලො මච්ඡරො, තස්ස භාවො, කම්මං වා මච්ඡරියං, මච්ඡරො ධම්මො. මච්ඡරියස්ස බලවභාවතො ආදරෙන රක්ඛණං ආරක්ඛොති ආහ “ද්වාර...පෙ.... සුචුද්ධ රක්ඛණ”න්ති.

අත්තනො එලං කරොතිති කරණං, යං කිඤ්චි කරණං. අධිකං කරණන්ති අධිකරණං, විසෙසකාරණං. විසෙසකාරණඤ්ච භොගානං ආරක්ඛදණ්ඩාදානාදිඅනත්ථසම්භවස්සාති වුත්තං “ආරක්ඛාධිකරණ”න්තිආදි. පරනිසෙධනත්ථන්ති මාරණාදිනා පරෙසං විබාධනත්ථං. ආදියන්ති එතෙනාති ආදානං, දණ්ඩස්ස ආදානං දණ්ඩාදානං, දණ්ඩං ආහරිත්වා පරවිභෙදනචිත්තුප්පාදො. සත්ථාදානෙපි එසෙව නයො. හත්ථපරාමාසාදිවසෙන කායෙන කාතබ්බො කලහො කායකලහො. මම්මසට්ටනාදිවසෙන වාචාය කාතබ්බො කලහො වාචාකලහො. විරුජ්ඣිතවසෙන විරූපං ගණ්හානි එතෙනාති විග්ගහො. විරුද්ධං වදති එතෙනාති විවාදො. “තුචං තුචං”න්ති අගාරවච්චනසහවරණතො තුචංතුචං. සබ්බෙපි තෙ තථාපවත්තදොසසහගතා චිත්තුප්පාදා වෙදිතබ්බො. තෙනාහ හගවා “අනෙකෙ පාපකා අකුසලා ධම්මා සම්භවන්ති”ති.

තණ්හාමූලකසුත්තවශ්ණනා නිව්දිතා.

4-5. සත්තාචාසසුත්තාදිවශ්ණනා

24-25. චතුත්ථෙප සත්තා ආවසන්ති එතෙසුති සත්තාචාසා, නානත්තසඤ්ඤිආදිභෙදා සත්තනිකායා. යස්මා තෙ තෙ සත්තනිචාසා තප්පරියාපන්නානං සත්තානං තාය එව තප්පරියාපන්නතාය ආධාරො විය වත්තබ්බතං අරහන්ති. සමුදායාචාරො හි අවයවස්ස යථා “රුක්ඛෙ සාබා”ති, තස්මා “සත්තානං ආචාසා, වසනට්ඨානානීති අත්ථො”ති වුත්තං. සුද්ධාචාසාපි සත්තාචාසොව “න සො, හික්ඛෙවෙ, සත්තාචාසො සුලහරූපො, යො මයා අනාවුත්ථපුබ්බො ඉම්නා දිසෙන අද්ධුනා අඤ්ඤානු සුද්ධාචාසෙහි දෙවෙහි”ති (දී. නි. 2.91) වචනතො. යදි එවං තෙ කස්මා ඉධ න ගහිතාති තත්ථ කාරණමාහ “අසබ්බකාලිකත්තා”තිආදි. වෙහප්පලා පන චතුත්ථෙපෙයව සත්තාචාසෙ හජන්තිති ද්විට්ඨං. පඤ්චමං උත්තානමෙව.

සත්තාචාසසුත්තාදිවශ්ණනා නිව්දිතා.

6. සිලාසුපසුත්තවශ්ණනා

26. ඡට්ඨෙ පමාණමජ්ඣිමස්ස පුරිසස්ස චතුර්විසතභිගුලිකො හත්ථො කුක්කු, “කක්කු”තිපි තස්සෙව නාමං. අට්ඨ කුක්කු උපරි තෙමස්සාති අට්ඨ හත්ථා ආවාටස්ස උපරි උග්ගත්ථා ධීතා හවෙය්සං. සෙසමෙත්ථ උත්තානමෙව.

සිලායුපසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

7. පයමවෙරසුත්තවණ්ණනා

27. සත්තමෙ (සං. නි. ටී. 2.241) යතොති යස්මිං කාලෙ. අයඤ්භි තො-සද්දො දා-සද්දො විය ඉධ කාලවිසයො, යදාති චුත්තං හොති. භයාති වෙරානීති භියතෙ භයං, භයෙන යොගා, භායිතබ්බෙන වා භයං එව වෙරප්පසවට්ඨෙන වෙරන්ති ව ලද්ධනාමා වෙනනාදයො. පාණාතිපාතාදයො හි යස්ස පවත්තන්ති, යඤ්ච උද්දිස්ස පවත්තියන්ති, උභයෙසඤ්ච වෙරාවහා, තතො එව වෙනෙ භායිතබ්බා වෙරසඤ්ජනකා නාමාති. සොතස්ස අරියමග්ගස්ස ආදිතො පජ්ජනං පටිපත්ති අධිගමො සොතාපත්ති. තදත්ථාය තත්ථ පතිට්ඨිතස්ස ව අභිගාති සොතාපත්තියභිගාති. දුට්ඨඤ්භි (සං. නි. අට්ඨ. 2.2.41) සොතාපත්තියභිගං සොතාපත්තිඅත්ථාය ව අභිගං කාරණං, යං සොතාපත්තිමග්ගප්පට්ඨාභතො පුබ්බභාගෙ සොතාපත්තිප්පට්ඨාභාය සංවත්තති, “සප්පුරිසසංසෙවො සද්ධම්මස්සවනං යොනිසොමනසිකාරො ධම්මානුධම්මපටිපත්ති”ති (දී. නි. 3.311) එවං ආගතං. පටිලද්ධගුණස්ස ව සොතාපත්තිං පත්ථා ධීතස්ස අභිගං, යං “සොතාපත්තස්ස අභිගං”න්තිපි වුවචති “සොතාපත්තො අභිගියති ඤායති එතෙනා”ති කත්ථා, බුද්ධෙ අවෙච්චප්පසාදාදීනං එතං අධිවචනං. ඉදම්ධාධිප්පෙනං.

බිණ්ණනිරයොතිආදිසු ආයතිං තත්ථ අනුප්පජ්ජනතාය බිණ්ණ නිරයො මය්හති, සො අහං බිණ්ණනිරයො. එස නයො සබ්බත්ථ. සොතාපත්තොති මග්ගසොතං ආපන්නො. අවිනිපාතධම්මොති න විනිපාතසභාවො. නියතොති පයමමග්ගසභිබ්බාතෙන සම්මත්තනියාමෙන නියතො. සම්බොධිපරායණොති උපරිමග්ගත්තයසභිබ්බාතො සම්බොධි පරං අයනං මය්හන්ති සොහං සම්බොධිපරායණො, සම්බොධිං අවස්සං අභිසම්බුජ්ඣන්තොති අත්ථො.

පාණාතිපාතපච්චයාති පාණාතිපාතකම්මස්ස කරණහෙතු. භයං වෙරන්ති අත්ථතො එකං. වෙරං වුවචති විරොධො, තදෙව භායිතබ්බතො “භය”න්ති වුවචති. තඤ්ච පනෙනං දුට්ඨං හොති – බාහිරං, අජ්ඣත්තිකන්ති. එකෙන හි එකස්ස පිතා මාරිතො හොති. සො චිත්තෙති “එතෙන කිර මෙ පිතා මාරිතො, අභමපි තංයෙව මාරෙස්සාමී”ති නිසිතං සත්ථං ආදාය වරති. යා තස්ස අබ්භන්තරෙ උප්පන්නා වෙරවෙනනා, ඉදං බාහිරං වෙරං නාම තස්ස වෙරස්ස මූලභූතතො වෙරකාරකපුග්ගලතො බහිභාවත්තා. යා පන ඉතරස්ස “අයං කිර මං මාරෙස්සාමීති වරති, අභමෙව නං පයමතරං මාරෙස්සාමී”ති වෙනනා උප්පජ්ජති, ඉදං අජ්ඣත්තිකං වෙරං නාම. ඉදං තාව උභයමපි දිට්ඨධම්මිකමෙව. යා පන තං නිරයෙ උප්පන්නං දිස්ථා “එතං පහරිස්සාමී”ති ජලිතං අයමුග්ගරං ගණ්හන්තස්ස නිරයපාලස්ස වෙනනා උප්පජ්ජති, ඉදමස්ස සම්පරායිකං බාහිරං වෙරං. යා වස්ස “අයං නිද්දොසං මං පහරිස්සාමීති ආගච්ජති, අභමෙව නං පයමතරං පහරිස්සාමී”ති වෙනනා උප්පජ්ජති, ඉදමස්ස සම්පරායිකං අජ්ඣත්තං වෙරං. යං පනෙනං බාහිරං වෙරං, තං අට්ඨකථාසු “පුග්ගලවෙර”න්ති වුවචති. දුක්ඛං දොමනස්සන්ති අත්ථතො එකමෙව. යථා වෙන්ථ, එවං සෙසෙසුපි “ඉමීනා මම හණ්ඩං හටං, මය්හං දාරෙසු වාරිත්තං ආපන්නං, මුසා වත්ථා අත්ථො හග්ගො, සුරාමදමත්තෙන ඉදං නාම කත”න්තිආදිනා නයෙන වෙරප්පවත්ති වෙදිතබ්බා.

අවෙච්චප්පසාදෙනාති අධිගතෙන අවලප්පසාදෙන. අරියකත්තෙහීති පඤ්චහි සිලෙහි. තානි හි අරියානං කන්තානි පියාති භවන්ති, භවන්තරගතාපි අරියා තානි න විජහන්ති, තස්මා “අරියකත්තානි”ති වුවචන්ති. සෙසමෙත්ථ යං වත්තබ්බං සියා, තං සබ්බං විසුද්ධිමග්ගෙ අනුස්සන්තිද්දෙසෙ වුත්තන්ති වෙදිතබ්බං.

පයමවෙරසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

9. ආසාතවත්ථුසුත්තවණ්ණනා

29. නවමෙ වසති එත්ථ එලං තන්තිමිත්තතාය පවත්තන්ති වත්ථු, කාරණන්ති ආහ “ආසාතවත්ථුනී”ති. කොපො නාමායං යස්මිං වත්ථුස්මිං උප්පජ්ජති, න තත්ථ එකවාරමෙව උප්පජ්ජති, අථ බො පුනපි උප්පජ්ජතෙවාති වුත්තං “බන්ධනී”ති. අථ වා යො පච්චයවිසෙසෙන උප්පජ්ජමානො ආසාතො සවිසයෙ බද්ධො විය න විගච්ජති, පුනපි උප්පජ්ජතෙව. තං සන්ධායාහ “ආසාතං බන්ධනී”ති. තං පනස්ස පච්චයවිසෙස නිබ්බන්තනං උප්පාදනමෙවාති වුත්තං “උප්පාදෙති”ති.

ආසාතවත්ථුසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

10. ආසාතපට්ඨනයසුත්තවණ්ණනා

30. දසමෙ තං කුතෙත්ථ ලබ්භාති එත්ථ තන්ති කිරියාපරාමසනං. පදජ්ඣාභාරෙන ව අත්ථො වෙදිතබ්බොති “තං අනත්ථවරණං මා අභොසී”තිආදිආහ. කෙන කාරණෙන ලද්ධබ්බං නිරත්ථකභාවතො. කම්මස්සකා හි සත්තා. තෙ

කස්ස රුවියා දුක්ඛිතා සුඛිතා වා භවන්ති, තස්මා කෙවලං තස්මිං මය්හං අනත්ථවරණං, තං කුතෙත්ථ ලබ්භාති අධිප්පායො. අථ වා තං කොපකාරණං එත්ථ පුග්ගලෙ කුතො ලබ්භා පරමත්ථතො කුප්ඤ්ඤිකස්ස කුප්ඤ්ඤකස්ස ච අභාවතො. සඨ්ඛාරමත්තඤ්ඤෙනං, යදිදං ඛන්ධපඤ්චකං යං “සත්තො”ති වුච්චති, තෙ සඨ්ඛාරා ඉත්තරබ්භිකා, කස්ස කො කුප්ඤ්ඤිති අත්ථො. ලාභා නාම කෙ සිද්ධං අඤ්ඤත්ව අනත්ථප්පත්තිතො.

ආසාතපට්ඨින යසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

11. අනුප්පබ්බනිරොධසුත්තවණ්ණනා

31. එකාදසමෙ අනුප්පබ්බනිරොධාති අනුප්පබ්බෙන අනුක්කමෙන පචත්තෙතබ්බනිරොධා. තෙනාහ “අනුපට්ඨාට්ඨනිරොධා”ති.

අනුප්පබ්බනිරොධසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

සත්තාවාසවග්ගවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

4. මහාවග්ගො

1. අනුපුබ්බවිහාරසුත්තවණ්ණනා

32. චතුත්ථස්ස පඨමෙ අනුපුබ්බතො විහරිතබ්බාති අනුපුබ්බවිහාරො. අනුපට්ඨාපියාති අනුක්කමෙන. සමාපජ්ජිතබ්බවිහාරාති සමාපජ්ජිත්වා සමඬගිනො හුත්වා විහරිතබ්බවිහාරො.

අනුපුබ්බවිහාරසුත්තවණ්ණනා නිව්ඨිතා.

2-3. අනුපුබ්බවිහාරසමාපත්තිසුත්තාදිවණ්ණනා

33-34. දුතියෙ ඡාතං වුව්චති තණ්හාදිට්ඨියො කාමානං පාතබ්බතො තාසං වසෙන චත්තනතො, තන්තින්තන්තා තත්ථි එතෙසු ඡාතන්ති නිව්චාකා. තෙනාහ “තණ්හාදිට්ඨිව්චාකාන”න්තිආදි. තතියෙ තත්ථි චත්තබ්බං.

අනුපුබ්බවිහාරසමාපත්තිසුත්තාදිවණ්ණනා නිව්ඨිතා.

4. ගාවිඋපමාසුත්තවණ්ණනා

35. චතුත්ථෙ පබ්බතචාරිනීති පකතියා පබ්බතෙ බහුලචාරිනී. අබෙත්තඤ්ඤාති (විසුද්ධි. මහාටි. 1.77) අගොචරඤ්ඤා. සමාධිපරිපත්තානං විසොධනානභිඤ්ඤායාය බාලො. කුමානස්ස පගුණභාවාපාදනවෙය්‍යාත්තියස්ස අභාවෙන අබ්‍යත්තො. උපරිකුමානස්ස පද්ධිතභාවානවබොධෙන අබෙත්තඤ්ඤා. සබ්බථාපි සමාපත්තිකොසල්ලාභාවෙන අකුසලො. සමාධිතිමිත්තස්ස වා අනාසෙවනාය බාලො. අභාවනාය අබ්‍යත්තො. අබහුලිකාරෙන අබෙත්තඤ්ඤා. සම්මදෙව අනධිට්ඨානතො අකුසලොති යොජෙතබ්බං. උභතො භට්ඨොති උභයතො කුමානතො භට්ඨො. සො හි අප්පගුණතාය න සුප්පතිට්ඨිතතාය සඋස්සාහොපි විනාසතො අසාමත්ථියතො ව කුමානද්වයතො පරිහීනො.

ගාවිඋපමාසුත්තවණ්ණනා නිව්ඨිතා.

5. කුමානසුත්තවණ්ණනා

36. පඤ්චමෙ අනිව්චතොති ඉමිනා නිව්චප්පට්ඨිකප්පෙනො තෙසං අනිව්චතමාහ. තතො එව උදයවයචන්තතො විපරිණාමතො තාවකාලිකතො ව තෙ අනිව්චාති ජොතිතං හොති. යඤ්භි නිව්චං න හොති, තං උදයවයපරිච්ඡින්නජරාය මරණෙන වාති ද්වෙධා විපරිණතං ඉත්තරක්ඛණමෙව ව හොති. දුක්ඛතොති න සුඛතො. ඉමිනා සුඛප්පට්ඨිකප්පෙනො තෙසං දුක්ඛතමාහ. තතො එව ව අභිණ්හප්පට්ඨිලනතො දුක්ඛචත්ථුතො ව තෙ දුක්ඛාති ජොතිතං හොති. උදයවයචන්තතාය හි තෙ අභිණ්හප්පට්ඨිලනතො නිරන්තරදුක්ඛතාය දුක්ඛස්සෙව ව අධිට්ඨානභූතො. පච්චයයාපනියතාය රොගමූලතාය ව රොගතො. දුක්ඛතාසුලයොගතො කිලෙසාසුච්ඡිප්ප්භරතො උප්පාදජරාහඬගෙහි උද්ධුමාතපක්කභිජ්ජනතො ව ගණ්ඨතො. පිළාජනනතො අන්තොතුදනතො දුන්නිහරණතො ව සල්ලතො. අවඬ්ඪිආවහනතො අසචත්ථුතො ව අසතො. අසෙරිභාවජනනතො ආබාධප්පට්ඨානතාය ව ආබාධතො. අවසචන්තනතො අවිධෙය්‍යතාය ව පරතො. බ්‍යාධිජරාමරණෙහි පලුප්පනියතාය පලොකතො. සාමිනිවාසිකාරකවෙදකඅධිට්ඨායකවිරහතො සුඤ්ඤතො. අත්තප්පට්ඨිකප්පෙයෙන අනත්තතො. රූපාදිධම්මාපි යථා න එත්ථ අත්තා අත්ථිති අනත්තා, එවං සයම්පි අත්තා න හොන්තිති අනත්තා. තෙන අබ්‍යාපාරතො නිරිහතො තුව්ඡතො අනත්තාති දිපිතං හොති.

ලක්ඛණත්තයමෙව සුඛාවබොධනත්ථං එකාදසභි පදෙහි විහජිත්වා ගහිතන්ති දස්සෙතුං “යස්මා අනිව්චතො”තිආදි වුත්තං. අන්තොසමාපත්තියන්ති සමාපත්තිනං සහජාතතාය සමාපත්තිනං අබ්‍යන්තරෙ විත්තං පටිසංහරති තප්පට්ඨිකප්පට්ඨිකප්පෙයෙනො විපස්සනාවිත්තං පටිසංහරති. තෙනාහ “මොචෙති අපනෙති”ති. සචනවසෙනාති “සබ්බසඬ්ඛාරසමථො”තිආදිනා සචනවසෙන. ථුතිවසෙනාති තථෙව ථොමනාවසෙන ගුණතො සංකිත්තනවසෙන. පරියත්තිවසෙනාති තස්ස ධම්මස්ස පරියාපුණනවසෙන. පඤ්ඤාත්තිවසෙනාති තදත්ථස්ස පඤ්ඤාපනවසෙන. ආරම්මණකරණවසෙනෙව උපසංහරති මග්ගවිත්තං, “එතං සන්ත”න්තිආදි පන අවධාරණනිවත්තිතත්ථදස්සනං. යථා විපස්සනා “එතං සන්තං එතං පණ්ණ”න්තිආදිනා අසඬ්ඛතාය ධාතුයා විත්තං උපසංහරති, එවං මග්ගො නිබ්බානං සච්ඡිකිරියාහිසමයවසෙන අභිසමෙන්නො තත්ථ ලබ්භමානෙ සබ්බෙපි විසෙසෙ අසම්මොහතො පටිවිජ්ඣානතො තත්ථ විත්තං උපසංහරති. තෙනාහ “ඉමිනා පන ආකාරෙනා”තිආදි.

සෞ තත්ව ධීතොති සෞ අදන්ධවිපස්සකො යොගී තත්ව තාය අනිච්චාදිලක්ඛණත්තයාරම්භොය විපස්සනාය ධීතො. සබ්බසොති සබ්බත්ව තස්ස තස්ස මග්ගස්ස අධිගමාය නිබ්බත්තිතසමථවිපස්සනාසු. අසක්කොන්තො අනාගාමී භොතිති භෙට්ඨිමමග්ගාවහාසු එව සමථවිපස්සනාය ඡන්දරාගං පභාය අග්ගමග්ගාවහාසු නිකන්තිං පරියාදාතුං අසක්කොන්තො අනාගාමීතායමෙව සංඤ්ඨාති.

සමතික්කන්තත්තාති සමථවසෙන විපස්සනාවසෙන වාති සබ්බථාපි රූපස්ස සමතික්කන්තත්තා. තෙනාහ “අයං හී”තිආදි. අනෙතාති යොගිනා. තං අතික්කම්මාති ඉදං යො පඨමං පඤ්චවොකාරඵකවොකාරපරියාපන්තෙ ධම්මෙ සම්මදෙව සම්මසිත්වා තෙ විස්සජ්ජේත්වා තතො අරූපසමාපත්තිං සමාපජ්ජේත්වා අරූපධම්මෙ සම්මසති, තං සන්ධාය චුත්තං. තෙනාහ “ඉදානි අරූපං සම්මසති”ති.

ඤානසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

6. ආනන්දසුත්තවණ්ණනා

37. ඡට්ඨෙ ඔකාසං අවසරං අධිගච්ඡති එතෙනාති ඔකාසාධිගමො, මග්ගඵලසුඛාධිගමාය ඔකාසභාවතො වා ඔකාසො, තස්ස අධිගමො ඔකාසාධිගමො. එත්ව ව දීඝනිකායෙනෙව (දී. නි. 2.288) පන සුත්තන්තදෙසනායං පඨමජ්ඣානං, චතුත්ථජ්ඣානං, අරහත්තමග්ගොති තයො ඔකාසාධිගමා ආගතා. තත්ව (දී. නි. අට්ඨ. 2.288) පඨමං ඤානං පඤ්ච නිවරණානි වික්ඛම්භෙත්වා අත්තනො ඔකාසං ගභෙත්වා තිට්ඨතිති “පඨමො ඔකාසාධිගමො”ති චුත්තං. චතුත්ථජ්ඣානං පන සුඛදුක්ඛං වික්ඛම්භෙත්වා අත්තනො ඔකාසං ගභෙත්වා තිට්ඨතිති දුතියො ඔකාසාධිගමො. අරහත්තමග්ගො සබ්බකිලෙසෙ වික්ඛම්භෙත්වා අත්තනො ඔකාසං ගභෙත්වා තිට්ඨතිති “තතියො ඔකාසාධිගමො”ති චුත්තො. ඉධ පන වක්ඛමානාති තිණ් අරූපජ්ඣානාති සන්ධාය “ඔකාසාධිගමො”ති චුත්තං. තෙසංයෙව ව ගහණෙ කාරණං සයමෙව වක්ඛති.

සත්තානං විසුද්ධිං පාපනත්ථායාති රාගාදීහි මලෙහි අභිජ්ඣාචසමලොභාදීහි ව උපක්කිලෙසෙහි කිලිට්ඨවිත්තානං සත්තානං විසුද්ධිපාපනත්ථාය සමතික්කමනත්ථාය. ආයතිං අනුප්පජ්ජනඤ්ඤි ඉධ “සමතික්කමො”ති චුත්තං. අත්ථං ගමනත්ථායාති කායිකදුක්ඛස්ස ව චෙතසිකදොමනස්සස්ස වාති ඉමෙසං ද්විත්තං අත්ථධිගමාය, නිරොධායාති අත්ථො. ඤායති නිච්ඡයෙන කමති නිබ්බානං, තං වා ඤායති පටිච්ඡේදයාති එතෙනාති ඤායො, සමුච්ඡේදභාවො අරියමග්ගොති ආහ “සහවිපස්සනකස්ස මග්ගස්සා”ති. පච්චක්ඛකරණත්ථායාති අත්තපච්චක්ඛතාය. පරපච්චයෙන විනා පච්චක්ඛකරණඤ්ඤි “සච්ඡිකිරියා”ති චුච්චති. අසම්භින්නන්ති පිත්තසෙම්භාදීහි අපලිබ්දධං අනුපහතං.

රාගානුගතො සමාධි අභිනතො නාම භොති ආරම්භණෙ අභිමුඛභාවෙන පවත්තියා, දොසානුගතො පන අපනතො අපගමනවසෙන පවත්තියා, තදුභයජ්ජට්ඨිකම්මෙපෙන “න වාහිනතො න වාපනතො”ති චුත්තන්ති ආහ “රාගවසෙනා”තිආදි. න සසඬ්ඛාරනිග්ගය්භවාරිතගතොති ලොකීයජ්ඣානවිත්තාති විය න සසඬ්ඛාරෙන සප්පයොගෙන තද්ධිගජ්ජහනවික්ඛම්භනජ්ජහනවසෙන ව නිග්ගභෙත්වා වාරෙන්වා ධීතො. කිඤ්චරහි කිලෙසානං ඡින්නන්තෙ උප්පන්නො. තථාභූතං ඵලසමාධිං සන්ධායෙන චුත්තං. තෙනාහ “න සසඬ්ඛාරෙන...පෙ.... ඡින්නන්තෙ උප්පන්නො”ති.

ආනන්දසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

7. ලොකායතිකසුත්තවණ්ණනා

38. සත්තමෙ ලොකායතවාදකාති ආයතිං හිතං ලොකො න යතති න විරුහති එතෙනාති ලොකායතං, විතණ්ඩසත්ථං. තඤ්ඤි ගන්ථං නිස්සාය සත්තා පුඤ්ඤකිරියාය විත්තම්පි න උප්පාදෙන්ති, තං වදන්තිති ලොකායතවාදකා.

දළ්භං ථීරං ධනු එතස්සාති දළ්භධන්වා (අ. නි. ටී. 2.4.45-46; සං. නි. ටී. 1.1.107), සො එව “දළ්භධම්මො”ති චුත්තො. පටිසත්තුච්චිධනත්ථං ධනුං ගණ්භාතිති ධනුග්ගහො. සො එව උසුං සරං අසති බිපතිති ඉස්සාසො. ද්විසහස්සථාමන්ති ලොභාදිභාරං වහිතුං සමන්ථං ද්විසහස්සථාමං. තෙනාහ “ද්විසහස්සථාමං නාමා”තිආදි. දණ්ඩෙති ධනුදණ්ඩෙ. යාච කණ්ඩප්පමාණාති දීඝතො යත්තකං කණ්ඩස්ස පමාණං, තත්තකෙ ධනුදණ්ඩෙ උක්ඛිත්තමත්තෙ ආරොපිතෙසුයෙව ජියාදණ්ඩෙසු සො වෙ භාරො පට්ඨිතො මුච්චති, එවං ඉදං ද්විසහස්සථාමං නාම ධනුති දට්ඨබ්බං. උග්ගහිතසිප්පොති උග්ගහිතධනුසිප්පො. කතහත්ථොති ථීරතරං ලක්ඛෙසු අවිරජ්ඣනසරක්ඛෙපො. ඊදිසො පන තත්ථ වසිභූතො කතහත්ථො නාම භොතිති ආහ “විණ්ණවසිභාවො”ති. කතං රාජකුලාදිසු උපෙච්ච අසනං එතෙන සො කතුපාසනොති ආහ “රාජකුලාදිසු දස්සිතසිප්පො”ති. එවං කතන්ති එවං අන්තොසුසිරකරණාදිනා සල්ලභුකං කතං.

ලොකායතිකසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

8-9. දෙවාසුරසඬගාමසුත්තාදිවණ්ණනා

39-40. අට්ඨමෙ අභිසිංසුති කදා අභිසිංසු? යදා බලවන්තො අහෙසුං, තදා. තත්තායමනුපුබ්බිකථා (සං. නි. අට්ඨ. 1.1.247; සාරත්ථ. ටී. 1.1 වෙරඤ්ජකණ්ඩවණ්ණනා) – සක්කො කිර මගධරට්ඨෙ මවලගාමකෙ මසො නාම මාණවො හුත්වා තෙත්තිංස පුරිසෙ ගහෙන්වා කල්‍යාණකම්මං කරොන්තො සත්ත ව්‍යපදානි පුරෙත්වා තත්ථ කාලඬකිකතො දෙවලොකෙ නිබ්බන්ති. තං බලවකම්මානුභාවෙන සපරිසං සෙසදෙවතා දසති යානෙහි අධිගණ්හන්තං දිස්වා “ආගන්තුකදෙවපුත්තා ආගතා”ති නෙවාසිකා ගන්ධපානං සජ්ජයිංසු. සක්කො සකපරිසාය සඤ්ඤං අදාසි “මාරිසා මා ගන්ධපානං පිචිත්ථං, පිචනාකාරමත්තමෙව දස්සෙථා”ති. තෙ තථා අකංසු. නෙවාසිකදෙවතා සුවණ්ණසරකෙහි උපනිතං ගන්ධපානං යාවදත්ථං පිචිත්වා මත්තා තත්ථ තත්ථ සුවණ්ණපථවියං පතිත්වා සයිංසු. සක්කො “ගණ්හථ පුත්තහතාය පුත්තෙ”ති තෙ පාදෙසු ගහෙන්වා සිනෙරුපාදෙ බිපාපෙසි. සක්කස්ස පුඤ්ඤතෙපෙන තදනුවත්තකාපි සබ්බෙ තත්ථෙව පතිංසු. තෙ සිනෙරුවෙමජ්ඣකාලෙ සඤ්ඤං ලභිත්වා, “තාතා, සුරං න පිචිම්භ, සුරං න පිචිම්භ”ති ආහංසු. තතො පට්ඨාය අසුරා නාම ජාතා. අථ තෙසං කම්මපච්චයඋතුසමුට්ඨානං සිනෙරුස්ස හෙට්ඨිමතලෙ දසයොජනසහස්සං අසුරභවනං නිබ්බන්ති. සක්කො තෙසං නිවත්තිත්වා අනාගමනත්ථාය ආරක්ඛං යපෙසි. යං සන්ධාය වුත්තං –

“අන්තරා ද්විත්තං අයුජ්ඣපුරානං,
පඤ්චවිධා යපිතා අභිරක්ඛා;
උරග-කරොටි-පයස්ස ව භාරි,
මදනසුතා චතුරො ව මහත්ථා”ති. (සං. නි. අට්ඨ. 1.1.247; සාරත්ථ. ටී. 1.1 වෙරඤ්ජකණ්ඩවණ්ණනා);

ද්වෙ නගරානි හි යුද්ධෙන ගහෙතුං අසක්කුණෙය්‍යතාය අයුජ්ඣපුරානි නාම ජාතානි දෙවනගරඤ්ච අසුරනගරඤ්ච. යදා හි අසුරා බලවන්තො හොන්ති, අථ දෙවෙහි පලායිත්වා දෙවනගරං පවිසිත්වා ද්වාරෙ පිදහිතෙ අසුරානං සතසහස්සම්පි කිඤ්චි කාතුං න සක්කොති. යදා දෙවා බලවන්තො හොන්ති, අථාසුරෙහි පලායිත්වා අසුරනගරස්ස ද්වාරෙ පිදහිතෙ සක්කානං සතසහස්සම්පි කිඤ්චි කාතුං න සක්කොති. ඉති ඉමානි ද්වෙ නගරානි අයුජ්ඣපුරානි නාම. තෙසං අන්තරා එතෙසු උරගාදියු පඤ්චවසු යානෙසු සක්කෙන ආරක්ඛා යපිතා. තත්ථ උරගසද්දෙන නාගා ගහිතා. තෙ හි උදකෙ බලවන්තො හොන්ති, තස්මා සිනෙරුස්ස පඨමාලින්දෙ එතෙසං ආරක්ඛා. කරොටිසද්දෙන සුපණ්ණා ගහිතා. තෙසං කිර කරොටි නාම පානභොජනං, තෙන තං නාමං ලභිංසු, දුතියාලින්දෙ තෙසං ආරක්ඛා. පයස්සභාරිසද්දෙන කුම්භණ්ඩා ගහිතා, දානවරක්ඛසා කිර තෙ, තතියාලින්දෙ තෙසං ආරක්ඛා. මදනසුතසද්දෙන යක්ඛා ගහිතා. විසමවාරිනො කිර තෙ යුජ්ඣසොණ්ඩා, චතුත්ථාලින්දෙ තෙසං ආරක්ඛා. චතුරො ව මහත්තාති චත්තාරො මහාරාජානො වුත්තා, පඤ්චමාලින්දෙ තෙසං ආරක්ඛා, තස්මා යදි අසුරා කුපිතාවිලචිත්තා දෙවපුරං උපයන්ති යුජ්ඣිතුං. යං ගිරිතො පඨමං පරිහණ්ඩං, තං උරගා පටිබාහයන්ති. එවං සෙසෙසු සෙසා.

තෙ පන අසුරා ආයුචණ්ණසසඉස්සරියසම්පත්තිහි තාවතිංසසදිසාව, තස්මා අන්තරා අත්තානං අජානිත්වා පාටලියා පුජ්ඣිතාය “න ඉදං දෙවනගරං, තත්ථ පාරිච්ඡත්තකො පුජ්ඣති, ඉධ පන චිත්තපාටලී, ජරසක්කෙනාමිභාකං සුරං පායෙත්වා වඤ්චිතා, දෙවනගරඤ්ච නො ගහිතං, ගච්ඡාම, තෙන සද්ධිං යුජ්ඣස්සාමා”ති හත්ථිඅස්සරථෙ ආරුය්හ සුවණ්ණරජතමණිචලකානි ගහෙන්වා යුද්ධසජ්ජා හුත්වා අසුරහෙරියො වාදෙන්තා මහාසමුද්දෙ උදකං ද්විධා හෙත්වා උට්ඨහන්ති. තෙ දෙවෙ වුට්ඨෙ වම්මිකමක්ඛිකා වම්මිකං විය සිනෙරුං ආරුහිතුං ආරහන්ති. අථ තෙසං පඨමං නාගෙහි සද්ධිං යුද්ධං හොති. තස්මිං බො පන යුද්ධෙ න කස්සචි ජචි වා වම්මං වා ඡිජ්ජති, න ලොහිතං උජ්ජජ්ජති, කෙවලං කුමාරකානං දාරුමෙණ්ඩකයුද්ධං විය අඤ්ඤමඤ්ඤසන්තාසනමත්තමෙව හොති. කොට්ඨසාපි කොට්ඨසහස්සාපි නාගා තෙහි සද්ධිං යුජ්ඣිත්වා තෙ අසුරපුරංයෙව පවෙසෙත්වා නිවත්තන්ති. යදා පන අසුරා බලවන්තො හොන්ති, අථ නාගා ඔසක්කිත්වා දුතියෙ ආලින්දෙ සුපණ්ණෙහි සද්ධිං එකතොව හුත්වා යුජ්ඣන්ති. එස නයො සුපණ්ණාදියුපි. යදා පන තානි පඤ්චපි යානානි අසුරා මද්දන්ති, තදා එකතො සම්පිණ්ඩිතානිපි තානි පඤ්ච බලානි ඔසක්කන්ති. අථ චත්තාරො මහාරාජානො ගන්ත්වා සක්කස්ස තං පවත්තිං ආරොවෙත්ති. සක්කො තෙසං වචනං සුත්වා දියඬ්ඨයොජනසතිකං වෙජයන්තරථං ආරුය්හ සයං වා නික්ඛමති, එකං පුත්තං වා පෙසෙති. යදා දෙවා පුන අපච්චාගමනාය අසුරෙ ජිනිංසු, තදා සක්කො අසුරෙ පලාපෙත්වා පඤ්චවසු යානෙසු ආරක්ඛං දත්වා වෙදියපාදෙ වජිරහත්ථා ඉන්ද්‍රපට්ඨායො යපෙසි. අසුරා කාලෙන කාලං උට්ඨහිත්වා පට්ඨායො දිස්වා “සක්කො අජ්ජමත්තො තිට්ඨති”ති තතොව නිවත්තන්ති. ඉධ පන යදා අසුරානං ජයො අහොසි, දෙවානං පරාජයො, තං සන්ධායෙන වුත්තං – “පරාජිතා ව, හික්ඛවෙ, දෙවා අපයිංසුයෙව උත්තරෙනාහිමුඛා, අභිසිංසු අසුරා”ති.

දක්ඛිණාහිමුඛා හුත්වානි චක්කවාලපබ්බතාහිමුඛා හුත්වා. අසුරා කිර දෙවෙහි පරාජිතා පලායන්තා චක්කවාලපබ්බතාහිමුඛං ගන්ත්වා චක්කවාලමහාසමුද්දපිට්ඨියං රජතපට්ටවණ්ණෙ වාලිකාසුලිනෙ යත්ථ පණ්ණකුටියො මාපෙත්වා ඉසයො වසන්ති, තත්ථ ගන්ත්වා ඉසිතං අස්සමපදෙන ගච්ඡන්තා “සක්කො ඉමෙහි සද්ධිං මන්තෙත්වා අම්මෙ නාසෙති, ගණ්හථ පුත්තහතාය පුත්තෙ”ති කුපිතා අස්සමපදෙ පානියසට්ටඬකමනපණ්ණසාලාදීනි විද්ධංසෙත්ති. ඉසයො අරඤ්ඤතො ඵලාඵලං ආදාය ආගතා දිස්වා පුන දුක්ඛෙන පටිපාකතිකං කරොන්ති, තෙපි පුනස්පුනං තථෙව පරාජිතා ගන්ත්වා විනාසෙත්ති. තෙන වුත්තං – “පරාජිතා ව බො, හික්ඛවෙ, අසුරා අපයිංසුයෙව දක්ඛිණෙනාහිමුඛා”ති. නවමං උත්තානත්ථමෙව.

දෙව්‍යාසාරසංහිතාමසුත්තාදිවර්ණනා නිවර්තනා.

10. තප්පස්සසුත්තවර්ණනා

41. දසමෙ පක්ඛන්දනීති පටිසති. පසිදනීති පසාදං අභිරුචිං ආපජ්ජති, පතිට්ඨාති විමුච්චතීති අත්ථො. කථාපාභතන්ති කථාය මූලං. මූලඤ්ඨි “පාභත”න්ති වුච්චති. යථාහ –

“අප්පකෙනපි මෙධාවී, පාභතෙන විචක්ඛණො;
සමුට්ඨාපෙනි අත්තානං, අණුං අග්ගිංව සන්ධම”න්ති. (ජා. 1.1.4);

තෙනෙවාහ “කථාපාභතන්ති කථාමූල”න්ති. විතක්කග්ගහණෙනෙව තංසහවරිතො විචාරොපි ගභිතො. තෙනෙවෙත්ථ බහුවචනනිද්දෙසො කතොති ආහ “විතක්කෙසුති විතක්කවිචාරෙසු”ති.

තප්පස්සසුත්තවර්ණනා නිවර්තනා.

මහාවග්ගවර්ණනා නිවර්තනා.

5. සාමඤ්ඤවග්ගො

1-10. සම්බාධසුත්තාදිවග්ගො

42-51. පඤ්චමස්ස පයමෙ උදායිති තයො ථෙරා උදායි නාම කාළදායී, ලාළදායී, මහාඋදායිති, ඉධ කාළදායී අධිප්පෙනොති ආහ “උදායිති කාළදායින්ථෙරො”ති. සම්බාධෙනි සම්පිළිතතණ්හාසංකිලෙසාදිනා සඋප්පිළනතාය පරමසම්බාධෙ. අතිවිය සඬ්ඤ්ඤානභූතො හි නිවරණසම්බාධො අධිප්පෙනො. ඔකාසොති ඤානස්සෙනං නාමං. නිවරණසම්බාධාභාවෙන හි ඤානං ඉධ “ඔකාසො”ති වුත්තං. පටිලීනනිසභොති වා පටිලීනො හුත්වා සෙට්ඨො, පටිලීනානං වා සෙට්ඨොති පටිලීනනිසභො. පටිලීනා නාම පහීනමානා වුවුවන්ති මානුස්සයවසෙන උණ්ණතාභාවතො. යථාහ “කථඤ්ච, හික්ඛවෙ, හික්ඛු පටිලීනො හොති? ඉධ, හික්ඛවෙ, හික්ඛුතො අස්මිමානො පහීනො හොති උච්ඡින්නමුලො තාලාවත්ථුකතො අනභාවංගතො ආයතිං අනුප්පාදංමිමො”ති (අ. නි. 4.38; මහානි. 87). සෙසං සබ්බත්ථ උත්තානමෙව.

සම්බාධසුත්තාදිවග්ගො නිට්ඨිතා.

ඉති මනොරථපූරණියා අඬ්ගුත්තරනිකාය-අට්ඨකථාය

නවකනිපාතවග්ගො අනුත්තරානන්දීපනා සමත්තා.

නමො තස්ස භගවතො අරහතො සම්මාසම්බුද්ධස්ස

අඬ්ගුත්තරනිකායෙ

දසකනිපාත-ටීකා

1. පයමපණ්ණාසකං

1. ආනිසංසවග්ගො

1. කිමත්ථියසුත්තවණ්ණනා

1. දසකනිපාතස්ස පදමෙ අවිජ්ජපටිසාරත්ථානීති අවිජ්ජපටිසාරජ්ජයොජනානි. අවිජ්ජපටිසාරානිසංසානීති අවිජ්ජපටිසාරුදයානි. එතෙන අවිජ්ජපටිසාරො නාම සීලස්සේ උදයමත්තං, සංවද්ධිතස්ස රුක්ඛස්ස ඡායාපුප්ඵසදිසං, අඤ්ඤො ඵච පනානෙන නිජ්ජාදෙනබ්බො සමාධිආදිගුණොති දස්සෙති. “යාව මග්ගාමග්ගඤ්ඤාණදස්සනවිසුද්ධි, තාව තරුණවිපස්සනා”ති හි වචනතො උපක්කිලෙසවිමුත්තඋදයබ්බයඤ්ඤාණතො පරං අයඤ්ච විපස්සනා විරජ්ජති යොගාවචරො විරත්තො පුරිසො විය හරියාය සඬ්ඛාරතො එතෙනාති විරාගො.

කිමත්ථියසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

2-5. චෙතනාකරණියසුත්තාදිවණ්ණනා

2-5. දුතියෙ සංසාරමහොසස්ස පරතීරභාවතො යො නං අධිගච්ඡති, තං පාරෙති ගමෙතිති පාරං, නිබ්බානං. තබ්බිදුරතාය නත්ථි එත්ථ පාරන්ති අපාරං, සංසාරො. තෙනාහ “ඔරිමතීරභුතා තෙභුමකච්චා”තිආදි. තනියාදීසු නත්ථි වත්තබ්බං.

චෙතනාකරණියසුත්තාදිවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

6. සමාධිසුත්තවණ්ණනා

6. ඡට්ඨෙ සන්තං සන්තන්ති අජ්ජෙත්වා නිසින්තස්සානිආදීසු සන්තං සන්තං පණ්ණං පණ්ණන්තිආදීති වදති. ඉමිනා පන ආකාරෙන තං පටිච්ඡේදිත්වා තත්ථ විත්තං උපසංහරතො ඵලසමාපත්තිසඬ්ඛාරතො විත්තුජ්ජාදො තථා පචත්තතිති වෙදිතබ්බො. සෙසං සබ්බත්ථ උත්තානමෙව.

සමාධිසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

ආනිසංසවග්ගවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

2. නාට්‍යවග්ගො

1-4. සෙනාසනසුත්තාදිවග්ගො

11-14. දුතියස්ස පටිමෙ නාතිදුරන්ති ගොවරට්ඨානතො අඬ්ඨගාචුතතො ඔරභාගතාය නාතිදුරං. නාව්වාසන්තන්ති පච්ඡිමෙන පමාණෙන ගොවරට්ඨානතො පඤ්චධනුසතිකතාය න අතිආසන්නං. තාය ච පන නාතිදුරනාව්වාසන්තතාය ගොවරට්ඨානපටිපරිස්සයාදිරහිතමග්ගතාය ච ගමනස්ස ච ආගමනස්ස ච යුත්තරුපත්තා ගමනාගමනසම්පන්නං. දිවසභාගෙ මහාජනසංකීණ්ණතාභාවෙන දිවා අප්පාකිණ්ණං. අභාවත්ථො හි අයං අප්ප-සද්දො “අප්පිවිණො”තිආදිසු විය. රත්තියං මනුස්සසද්දාභාවෙන රත්තිං අප්පසද්දං. සබ්බදාපි ජනසන්නිපාතනිග්ගොසාභාවෙන අප්පනිග්ගොසං.

අප්පකසිරොනාති අකසිරෙන සුබ්බෙනෙව. සීලාදිගුණානං ථීරභාවප්පත්තියා ථෙරා. සුත්තගෙය්‍යාදි බහු සුතං එතෙසන්ති බහුස්සුතා. තමුග්ගහධාරණෙන සම්මදෙව ගරුතං සන්නිකෙ ආගමිතභාවෙන ච ආගතො පරියත්තිධම්මසඩ්ධාතො ආගමො එතෙසන්ති ආගතාගමා. සුත්තාහිධම්මසඩ්ධාතස්ස ධම්මස්ස ධාරණෙන ධම්මධරා. විනයස්ස ධාරණෙන විනයධරා. තෙසං ධම්මවිනයානං මාතිකාය ධාරණෙන මාතිකාධරා. තත්ථ තත්ථ ධම්මපරිපුච්ඡාය පරිපුච්ඡති. අත්ථපරිපුච්ඡාය පරිපඤ්ඤාති විමංසති විචාරෙති. ඉදං, හත්තෙ, කථං, ඉමස්ස කො අත්ථොති පරිපුච්ඡාපරිපඤ්ඤාකාරදස්සනං. අවිච්චකද්දෙව පාළියා අත්ථං පදෙසන්තරපාළිදස්සනෙන ආගමතො විචරන්ති. අනුත්තානීකකද්දෙව යුත්තිවිභාවනෙන උත්තානිං කරොන්ති. කඬ්ඨායානියෙසු ධම්මෙසු සංසයුප්පත්තියා හෙතුතාය ගණ්ඨිට්ඨානතුනෙසු පාළිප්පදෙසෙසු යාථාවතො විනිච්ඡයප්පදානෙන කඬ්ඨං පටිවිනොදෙන්නි.

එත්ථ ච නාතිදුරං නාව්වාසන්තං ගමනාගමනසම්පන්නන්ති එකං අඬ්ගං, දිවා අප්පාකිණ්ණං, රත්තිං අප්පසද්දං, අප්පනිග්ගොසන්ති එකං, අප්පඩංසමකසවාතාතපසරීපසම්ඵස්සන්ති එකං, තස්මිං බො පන සෙනාසනෙ විහරන්තස්ස...පෙ.... පරික්ඛාරාති එකං, තස්මිං බො පන සෙනාසනෙ ථෙරා...පෙ.... කඬ්ඨං පටිවිනොදෙන්නිති එකං. එවං පඤ්ච අඬ්ගානි වෙදිතබ්බානි. දුතියාදිති උත්තානත්ථානි.

සෙනාසනසුත්තාදිවග්ගො නිට්ඨිතා.

5-6. අප්පමාදසුත්තාදිවග්ගො

15-16. පඤ්චමෙ කාරාපකඅප්පමාදො නාම “ඉමෙ අකුසලා ධම්මා පභාතබ්බා, ඉමෙ කුසලා ධම්මා උපසම්පාදෙතබ්බා”ති තංතංපරිවජ්ජෙතබ්බවජ්ජනසම්පාදෙතබ්බසම්පාදනවසෙන පවත්තො අප්පමාදො. එසාති අප්පමාදො. ලොකියොව න ලොකුත්තරො. අයඤ්චාති ච එසාති ච අප්පමාදමෙව වදති. තෙසන්ති වාතුභූමකධම්මානං. පටිලාභකත්තෙනාති පටිලාභාපනකත්තෙන.

ජඬ්ගලානන්ති ජඬ්ගලවාරිතං. ජඬ්ගල-සද්දො වෙන්ථ බරභාවසාමඤ්ඤෙන පට්ඨිපරියායො, න අනුපට්ඨානවිදුරදෙසවාචී. තෙනාහ “පට්ඨිතලවාරිත”න්ති. පදානං වුව්චමානත්තා “සපාදකපාණාන”න්ති විසෙසෙත්වා වුත්තං. සමොධානන්ති අත්තොගධභාවං. තෙනාහ “ඔධානං පක්ඛෙප”න්ති. “උපක්ඛෙප”න්තිපි පට්ඨන්ති, උපනෙත්වා පක්ඛිපිතබ්බන්ති අත්ථො. වස්සිකාය පුප්ඵං වස්සිකං යථා “ආමලකියා ඵලං ආමලක”න්ති. මහාතලස්මිත්ති උපරිපාසාදෙ. ජට්ඨං උත්තානමෙව.

අප්පමාදසුත්තාදිවග්ගො නිට්ඨිතා.

7-8. පට්ඨනාට්ඨසුත්තාදිවග්ගො

17-18. සත්තමෙ යෙහි සීලාදිහි සමන්තාගතො හික්ඛු ධම්මසරණතාය ධම්මෙනෙව නාට්ඨි ආසීසති අභිභවතීති නාටො වුව්චති, තෙ තස්ස නාට්ඨාවකරා ධම්මා නාට්ඨකරණාති වුත්තාති ආහ “අත්තනො සනාට්ඨාවකරා පතිට්ඨකරාති අත්ථො”ති. තත්ථ අත්තනො පතිට්ඨකරාති යස්ස නාට්ඨාවකරා, තස්ස අත්තනො පතිට්ඨාවිධායිනො. අප්පතිට්ඨො අනාටො, සප්පතිට්ඨො සනාටොති පතිට්ඨත්ථො නාට්-සද්දො. කල්‍යාණගුණයොගතො කල්‍යාණාති දස්සෙත්තො “සීලාදිගුණසම්පන්නා”ති ආහ. මිප්පනලක්ඛණා මෙත්තා එතස්ස අත්ථීති මිත්තො. සො වුත්තනායෙන කල්‍යාණො අස්ස අත්ථීති තස්ස අත්ථීතාමත්තං කල්‍යාණමිත්තපදෙන වුත්තං. අස්ස තෙන සබ්බකාලං අවිජ්ඣිතවාසොති තං දස්සෙතුං “කල්‍යාණසභායො”ති වුත්තන්ති ආහ “තෙවස්සා”ති. තෙ එව කල්‍යාණමිත්තා අස්ස හික්ඛුනො. සහ අයනතොති සහ පවත්තනතො. අසමොධානෙ විත්තෙන, සමොධානෙ පන විත්තෙන වෙව කායෙන ච සම්පවඬිකො. සුබං වචො එතස්මිං අනුකුලගාහිමිහි ආදරගාරවචති පුග්ගලෙති සුවචො. තෙනාහ “සුබෙන වත්තබ්බො”තිආදි. බමොති බත්තො. තමෙවස්ස බමභාවං දස්සෙතුං “ගාළ්භෙනා”තිආදි වුත්තං. වාමතොති මිච්ඡා, අයොනියො වා ගණ්ඨාති. පටිප්ථරතීති පටාණිකභාවෙන තිට්ඨති. පදක්ඛිණං ගණ්ඨාතීති සම්මා, යොනියො වා ගණ්ඨාති.

උච්චාවචානීන් විපුලබුද්දකානි. තනුපගමනියායානි තනු තනු මහන්තෙ බුද්දකෙ ව කම්මෙ සාධනවසෙන උපායෙන උපගව්ජන්තියා, තස්ස තස්ස කම්මස්ස නිප්ථාදෙන සමන්ථායානි අත්ථො. තනුපායායානි වා තනු තනු කම්මෙ සාධෙනබ්බෙ උපායභුතාය.

ධම්මෙ අස්ස කාමොති ධම්මකාමොති බාධිකරණානම්පි බාහිරත්ථො සමාසො හොතීති කත්වා වුත්තං. කාමෙතබ්බතො වා පියායිතබ්බතො කාමො, ධම්මො. ධම්මො කාමො අස්සාති ධම්මකාමො. ධම්මොති පරියත්තිධම්මො අධිප්පෙතොති ආහ “තෙපිටකං බුද්ධවචනං පියායතීති අත්ථො”ති. සමුදාහරණං කථනං සමුදාහාරො, පියො සමුදාහාරො එතස්සාති පියසමුදාහාරො. සයඤ්චාති එත්ථ ව-සද්දෙන “සක්කච්ච”න්ති පදං අනුකඨ්ඨති. තෙන සයඤ්ච සක්කච්චං දෙසෙතුකාමො හොතීති යොජනා. අභිධම්මො සත්ත පකරණානි “අධිකො අභිවිසිට්ඨො ව පරියත්තිධම්මො”ති කත්වා. විනයො උභතොවිභච්ඡා විනයනතො කායවාචනං. අභිවිනයො ඛන්ධකපරිවාරො විසෙසතො ආභිසමාවාරිකධම්මකීත්තනතො. ආභිසමාවාරිකධම්මපාරිපූර්වසෙනෙව හි ආදිබ්‍රහ්මවරියකධම්මපාරිපූර්. ධම්මො එව පිටකද්වයස්ස පරියත්තිධම්මභාවතො. මග්ගඵලානි අභිධම්මො “නිබ්බානධම්මස්ස අභිමුඛො”ති කත්වා. කිලෙසවූපසමකරණං පුබ්බභාගියා තිස්සො සික්ඛා සඬ්ඛෙපතො විචට්ටනිස්සිතො සමථො විපස්සනා ව. උළාරපාමොජ්ජොති බලවපාමොජ්ජො. කාරණත්ථෙති නිමිත්තත්ථෙ. කුසලධම්මනිමිත්තං හිස්ස විරියාරම්භො. තෙනාහ “තෙසං අධිගමත්ථායා”ති. කුසලෙසු ධම්මෙසුති වා නිප්ථාදෙනබ්බෙ භූමිමං යථා “වෙනසො අවුපසමෙ අයොනිසොමනසිකාරපද්ධාන”න්ති. අට්ඨමෙ තත්ථි වත්තබ්බං.

පට්මනාට්සුත්තාදිවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

9. පට්මඅරියාවාසසුත්තවණ්ණනා

19. නවමෙ අරියානං එව ආවාසානි අරියාවාසා අනරියානං තාදිසානං අසම්භවතො. අරියාති වෙන්ථ උක්කට්ඨනීද්දෙසෙන ඕණාසවා ගහිතා. තෙ ව යස්මා තෙහි සබ්බකාලං අවිජ්ඣිතවාසා එව, තස්මා වුත්තං “තෙ ආවසිංසු ආවසන්ති ආවසිස්සන්ති”ති. තත්ථ ආවසිංසුති නිස්සාය ආවසිංසු. පඤ්චඨගවිජ්ජහිතතාදයො හි අරියානං අපස්සයා. තෙසු පඤ්චඨගවිජ්ජහිතපච්චෙකසච්චපනොදනාඨසනාඨසට්ඨානි, “සඬ්ඛායෙකං පටිසෙවති, අධිවාසෙති පරිවජ්ජෙති විනොදෙති”ති (දී. නි. 3.308; ම. නි. 2.168; අ. නි. 10.20) වුත්තෙසු අපස්සෙනෙසු විනොදනඤ්ච මග්ගකිව්වානෙව, ඉතරෙ මග්ගෙන ව සමිජ්ඣන්තිති.

පට්මඅරියාවාසසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

10. දුතියඅරියාවාසසුත්තවණ්ණනා

20. දසමෙ කස්මා පන භගවා කුරුසු විහරන්තො ඉමං සුත්තං අභාසීති ආහ “යස්මා”තිආදි. කුරුට්ඨං කිර තදා තත්තිවාසිසත්තානං යොනිසොමනසිකාරවත්තතාදිනා යෙභුයොන සුප්පටිපන්නතාය පුබ්බෙ ව කතපුඤ්ඤතාබලෙන වා තදා උතුආදිසම්පන්නියුත්තමෙව අහොසි. කෙච් පන “පුබ්බෙ පවත්තකුරුවත්තධම්මානුච්චානවාසනාය උත්තරකුරු විය යෙභුයොන උතුආදිසම්පන්නමෙව හොති. භගවතො කාලෙ සාතිස්සං උතුසප්පායාදියුත්තං රට්ඨං අහොසි”ති වදන්ති. තත්ථ භික්ඛු භික්ඛුනියො උපාසකා උපාසිකායො උතුපච්චයාදිසම්පන්නත්තා තස්ස රට්ඨස්ස සප්පායඋතුපච්චයසෙවනෙන නිව්චං කල්ලසරීරා කල්ලචිත්තා ව හොන්ති. තෙ චිත්තසරීරකල්ලතාය අනුග්ගහිතපඤ්ඤාබලා ගම්භීරකථං පටිග්ගහෙතුං සමන්ථා පටිවිචසමුප්පාදනිස්සිතානං ගම්භීරපඤ්ඤානඤ්ච කාරකා හොන්ති. තෙනාහ “කුරුට්ඨවාසිනො භික්ඛු ගම්භීරපඤ්ඤාකාරකා”තිආදි.

යුත්තප්පයුත්තාති සතිපට්ඨානභාවනාය යුත්තා වෙව පයුත්තා ව. තස්මිඤ්භි (දී. නි. අට්ඨ. 2.373; ම. නි. අට්ඨ. 1.106) ජනපදෙ වතස්සො පරිසා පකතියාව සතිපට්ඨානභාවනානුයොගමනුයුත්තා විහරන්ති, අන්තමසො දාසකම්මකරපරිජනාපි සතිපට්ඨානප්පටිසංයුත්තමෙව කථං කථෙන්නි. උදකනිත්ථයුත්තකන්තනට්ඨානාදියුපි නිරන්ථකකථා නාම නප්පවත්තති. සවෙ කාවි ඉත්ථි, “අම්ම, ත්වං කතරං සතිපට්ඨානභාවනං මනසි කරොසි”ති පුච්ඡිතා “න කිඤ්චි”ති වදති, තං ගරහන්ති “ධිරන්ථු තව ජීවිතං, ජීවිමානාපි ත්වං මතසද්ධා”ති. අථ නං “මා දානි පුන එවමකාසි”ති ඔවදිත්වා අඤ්ඤතරං සතිපට්ඨානං උග්ගණ්භාපෙන්නි. යා පන “අහං අසුකං සතිපට්ඨානං නාම මනසි කරොමි”ති වදති, තස්සා “සාධු සාධු”ති සාධුකාරං දත්වා “තව ජීවිතං සුචිතං, ත්වං නාම මනුස්සත්තං පත්තා, තවත්ථාය සම්මාසම්බුද්ධො උප්පන්නො”තිආදිහි පසංසන්ති. න කෙවලඤ්චෙන්ථ මනුස්සජාතිකායෙව සතිපට්ඨානමනසිකාරයුත්තා, තෙ නිස්සාය විහරන්තා තිරව්ජානගතාපි.

තත්‍රිදං වත්ථු – එකො කිර නටකො සුවපොතකං ගහෙත්වා සික්ඛාපෙන්නො විවරති. සො භික්ඛුනිඋපස්සයං උපනිස්සයා වසිත්වා ගමනකාලෙ සුවපොතකං පමුස්සිත්වා ගතො. තං සාමණෙරියො ගහෙත්වා පටිජග්ගිංසු, “බුද්ධරක්ඛිතො”ති වස්ස නාමං අකංසු. තං එකදිවසං පුරතො නිසින්තං දිස්වා මහාපෙරි ආහ “බුද්ධරක්ඛිතා”ති. කිං, අයොගාති. අත්ථි තෙ කොච භාවනාමනසිකාරොති? තත්ථයොති. ආවුසො , පබ්බජිතානං සන්තිකෙ වසන්තෙන නාම

විස්සට්ඨඅත්තභාවෙන භවිතුං න වට්ටති, කොවිදෙව මනසිකාරො ඉච්ඡිතබ්බො, ත්වං පන අඤ්ඤං න සක්ඛිස්සසි,
“අට්ඨි අට්ඨි”ති සප්ඤ්ඤායං කරොමිති. සො ථෙරියා ඔවාදෙ යත්වා “අට්ඨි අට්ඨි”ති සප්ඤ්ඤායන්තො වරති.

තං එකදිවසං පාතොව තොරණග්ගෙ නිසිදිත්වා බාලාතපං තපමානං එකො සකුණො නබපඤ්ජරෙන අග්ගහෙසි.
සො “කිරි කිරි”ති සද්දමකාසි. සාමණෙරියො සුත්වා, “අයො, බුද්ධරක්ඛිතො සකුණෙන ගහිතො, මොවෙම න”න්ති
ලෙඩ්ඩුආදීනි ගහෙත්වා අනුබන්ධිත්වා මොවෙසුං. තං ආනෙත්වා පුරතො යපිතං ථෙරී ආහ, “බුද්ධරක්ඛිත, සකුණෙන
ගහිතකාලෙ කිං චිත්තෙසි”ති. අයො, න අඤ්ඤං චිත්තෙසිං, “අට්ඨිපුඤ්ජොව අට්ඨිපුඤ්ජං ගහෙත්වා ගච්ඡති,
කතරස්මිං යානෙ විජ්ජකිරිස්සති”ති එවං, අයො, අට්ඨිපුඤ්ජමෙව චිත්තෙසින්ති. සාධු සාධු, බුද්ධරක්ඛිත , අනාගතෙ
භවක්ඛයස්ස තෙ පච්චයො භවිස්සතිති. එවං තත්ථ තිරච්ඡානගතාපි සතිපට්ඨානමනසිකාරුද්ධතා.

දීඝනිකායාදීසු මහානිදානාදීනීති දීඝනිකායෙ මහානිදානං (දී. නි. 2.95 ආදයො) සතිපට්ඨානං (දී. නි. 2.372
ආදයො) මජ්ඣිමනිකායෙ සතිපට්ඨානං (ම. නි. 1.105 ආදයො) සාරොපමං (ම. නි. 1.307 ආදයො) රුක්ඛොපමං
රට්ඨපාලං මාගණ්ඩියං ආනෙඤ්ජසප්පායන්ති (ම. නි. 3.66 ආදයො) එවමාදීනි.

ඤාණාදයොති ඤාණඤ්ඤෙව තංසම්පයුත්තධම්මා ව. තෙනාහ “ඤාණන්ති චුත්තෙ”තිආදි.
ඤාණසම්පයුත්තචිත්තානි ලබ්භන්ති තෙහි චිතා සම්පජානනය අසම්භවතො. මහාචිත්තානීති අට්ඨපි
මහාකිරියචිත්තානි ලබ්භන්ති “සත්තචිහාරා”ති වචනතො ඤාණුප්පත්තිපච්චයරහිතකාලෙපි පචත්තිජොතනතො. දස
චිත්තානීති අට්ඨ මහාකිරියචිත්තානි හසිතුප්පාදවොට්ඨබ්බනචිත්තෙහි සද්ධිං දස චිත්තානි ලබ්භන්ති.
අරජ්ජනාදුස්සනවසෙන පචත්ති තෙසම්පි සාධාරණාති. “උපෙක්ඛකො චිහරති”ති වචනතො ඡළඩ්භූපෙක්ඛාවසෙන
ආගතානං ඉමෙසං සත්තචිහාරානං සොමනස්සං කථං ලබ්භතිති ආහ “ආසෙවනවසෙන ලබ්භති”ති. කිඤ්චාපි
බිණාසවො ඉට්ඨානිට්ඨෙපි ආරම්මණෙ මජ්ඣන්තො විය බහුලං උපෙක්ඛකො චිහරති අත්තතො
පරිසුද්ධපකතිභාවාචිප්පනතො. කදාචි පන තථා වෙතොහිසඬ්ඛාරාහාවෙ යං තං සභාවතො ඉට්ඨං ආරම්මණං , තත්ථ
යාථාවසභාවග්ගහණවසෙනපි අරහතො චිත්තං සොමනස්සසහගතං හුත්වා පචත්තතෙව, තඤ්ච බො
පුබ්බාසෙවනවසෙන. තෙන චුත්තං “ආසෙවනවසෙන ලබ්භති”ති. ආරක්ඛකිච්චං සාධෙති සතිවෙපුල්ලජ්ජත්තත්තා.
වරතොතිආදීනා නිච්චසමාදානං දස්සෙති, තං වික්ඛෙපාහාවෙන දට්ඨබ්බං.

පබ්බජ්ජුපගතානි යං කිඤ්චි පබ්බජ්ජං උපගතා, න සම්මතපාපා. භොවාදිනොති ජාතිමත්තව්‍යාභ්මණෙ වදති.
පාටෙක්කසච්චානීති තෙහි තෙහි දිට්ඨිගතිකෙහි පාටියෙක්කං ගහිතානි “ඉදමෙව සච්ච”න්ති අභිනිවිට්ඨානි
දිට්ඨිසච්චාදීනි. තානිපි හි “ඉදමෙව සච්ච”න්ති ගහණං උපාදාය “සච්චානි”ති වොහරියන්ති. තෙනාහ
“ඉදමෙවා”තිආදි. නිහටානීති අත්තතො සන්තානතො නිහරිතානි අපනීතානි. ගහිතග්ගහණස්සාති
අරියමග්ගාධිගමතො පුබ්බෙ ගහිතස්ස දිට්ඨිග්ගහණස්ස. විස්සට්ඨභාවවෙච්චනානීති අරියමග්ගෙන සබ්බසො
පරිච්චාගභාවස්ස අධිවචනානි.

නත්ථි එතාසං වයො වෙකල්ලන්ති අවයානි ආහ “අනුනා”ති, අනවසෙසොති අත්ථො. එසනානි කාමෙසනාදයො.
මග්ගස්ස කිච්චනිජ්ජත්ති කථිතා රාගාදීනං පහිනභාවදීපනතො. පච්චවෙක්ඛණඵලං කථිතන්ති පච්චවෙක්ඛණමුඛෙන
අරියඵලං කථිතං. අධිගතෙ හි අග්ගඵලෙ සබ්බසො රාගාදීනං අනුප්පාදධම්මතං පජානාති, තඤ්ච පජානනං
පච්චවෙක්ඛණඤාණන්ති.

දුතියඅරියාවාසසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

නාථවග්ගවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

3. මහාවග්ගො

1. සිහනාදසුත්තවග්ගො

21. තතියස්ස පටිමෙ විසමට්ඨානෙසුති පපාතාදිසු විසමට්ඨානෙසු. “අඤ්ඤෙහි අසාධාරණානි”ති කස්මා චුත්තං, නනු චෙතානි සාවකානම්පි එකච්චානං උප්පජ්ජන්ති? කාමං උප්පජ්ජන්ති, යාදිසානි පන බුද්ධානං යානාට්ඨානඤ්ඤාණාදිනි, න තාදිසානි තදඤ්ඤෙසං කදාවිපි උප්පජ්ජන්ති අඤ්ඤෙහි අසාධාරණානිති . තෙනාහ “තථාගතස්සෙව බලානි”ති. ඉමමෙව හි යථාචුත්තලෙසං අපෙක්ඛිත්වා තදභාවතො ආසයානුසයඤ්ඤාණාදිසු එව අසාධාරණසමඤ්ඤා නිරුජ්ඣා. කාමං ඤාණබලානං ඤාණසම්භාරො විසෙසපච්චයො, පුඤ්ඤසම්භාරොපි පන නෙසං පච්චයො එව. ඤාණසම්භාරස්සපි වා පුඤ්ඤසම්භාරභාවතො “පුඤ්ඤස්සයසම්පත්තියා ආගතානි”ති චුත්තං.

පකතිහත්ථිකුලන්ති (සං. නි. 2.2.22) ගිරිවරනදිවරවනවරාදිප්පභෙදා ගොචරියකාලාවකනාමා සබ්බාපි බලෙන පාකතිකා හත්ථිජාති. දසන්තං පුරිසානන්ති ථාමමජ්ඣමානං දසන්තං පුරිසානං. එකස්ස තථාගතස්ස කායබලන්ති ආනෙන්වා සම්බන්ධො. එකස්සානි ච තථා භෙට්ඨා කථායං ආගතත්තා දෙසනාසොතෙන චුත්තං. නාරායනසඩ්ඝාතබලන්ති එත්ථ නාරා චූච්චන්ති රස්මියො. තා බහු නානාට්ඨා ඉතො උප්පජ්ජන්ති නාරායනං, වජිරං, තස්මා නාරායනසඩ්ඝාතබලන්ති වජිරසඩ්ඝාතබලන්ති අත්ථො. ඤාණබලං පන පාළියං ආගතමෙව, න කායබලං විය අට්ඨකථාරුජ්ඣමෙවාති අධිප්පායො.

සංයුත්තකෙ (සං. නි. 2.33) ආගතානි තෙසත්තති ඤාණානි, සත්තසත්තති ඤාණානිති චුත්තං, තත්ථ (විහ. මූලටී. 760) පන නිදානවග්ගෙ සත්තසත්තති ආගතානි චතුරත්තාරියඤ්ඤා. තෙසත්තති පන පටිසම්භිදාමග්ගෙ (පටි. ම. 1.1) සුතමයාදිනි ආගතානි දිස්සන්ති, න සංයුත්තකෙ. අඤ්ඤානිපිති එතෙන ඤාණචත්ථුච්චිභවගෙ (විහ. 751 ආදයො) එකකාදිවසෙන චුත්තානි, අඤ්ඤත්ථ ව “පුබ්බන්තෙ ඤාණ”න්තිආදිනා (ධ. ස. 1063) භුමමජාලාදිසු ව “තයිදං තථාගතො පජානාති ‘ඉමානි දිට්ඨිට්ඨානානි එවං ගහිතානි’ති”ආදිනා (දී. නි. 1.36) චුත්තානි අනෙකානි ඤාණප්පභෙදානි සඬගණ්හාති. යාථාවප්පට්චෙධතො සයඤ්ඤා අකම්මියං පුග්ගලඤ්ඤා තංසමඬගිනං නෙයොසු අධිබලං කරොතිති ආහ “අකම්මියට්ඨෙන උපත්ථම්භනට්ඨෙන වා”ති.

උසහස්ස ඉදන්ති ආසහං, සෙට්ඨට්ඨානං. සබ්බඤ්ඤානාපට්ඨානනවසෙන අභිමුඛං ගච්ඡන්ති, අට්ඨ වා පරිසා උපසඬකමන්තිති ආසහා, පුබ්බබුද්ධා. ඉදං පනාති බුද්ධානං යානං සබ්බඤ්ඤාතමෙව වදති. තිට්ඨමානොවාති අවදන්තොපි තිට්ඨමානොව පටිජානාති නාමාති අත්ථො. උපගච්ඡන්ති අනුජානාති.

අට්ඨසු පරිසාසුති “අභිජානාමි බො පනාහං, සාරිපුත්ත, අනෙකසතං බත්තියපරිසං...පෙ.... තත්ථ වත මං භයං වා සාරජ්ජං වා ඔක්කමිස්සතිති නිමිත්තමෙතං, සාරිපුත්ත, න සමනුපස්සාමි”ති (ම. නි. 1.151) චුත්තාසු අට්ඨසු පරිසාසු. අභිතනාදං නදතිති පරතො දස්සිතඤ්ඤාණයොගෙන දසබලොහන්ති අභිතනාදං නදති.

පට්චෙධනිට්ඨන්තා අරහත්තමග්ගඤ්ඤාණං පට්චෙධොති “එලක්ඛණෙ උප්පන්නං නාමා”ති චුත්තං. තෙන පටිලද්ධස්සපි දෙසනාඤ්ඤාණස්ස කිච්චනිප්ඵන්ති පරස්ස අවබුද්ධානමත්තෙන හොතිති “අඤ්ඤාසිකොණ්ඩඤ්ඤස්ස සොනාපත්තිඑලක්ඛණෙ පචන්තං නාමා”ති චුත්තං. තතො පරං පන යාව පරිනිබ්බානා දෙසනාඤ්ඤාණපචන්ති තස්සෙව පචන්තිතස්ස ධම්මචක්කස්ස යානන්ති වෙදිතබ්බං පචන්තිතචක්කස්ස චක්කචන්තිතො චක්කරතනස්ස යානං විය.

තිට්ඨතීති චුත්තං, කිං භූමියං පුරිසො විය, නොති ආහ “තදායත්තචුත්තිකායා”ති. යානන්ති චෙන්ථ අත්තලාහො ධරමානතා ව, න ගතිනිවත්තිති ආහ “උප්පජ්ජති චෙව පචන්තති වා”ති. යත්ථ පනෙතං දසබලඤ්ඤාණං චිත්ථාරිතං, තං දස්සෙන්තො “අභිධම්මෙ පනා”තිආදිමාහ. සෙසෙසුපි එසෙව නයො.

සමාදියන්තිති සමාදානානි, තානි පන සමාදිසිත්වා කතානි හොන්තිති ආහ “සමාදිසිත්වා කතාන”න්ති. කම්මමෙව වා කම්මසමාදානන්ති එතෙන සමාදානසද්දස්ස අපුබ්බත්ථාභාවං දස්සෙති මුත්තගතසද්දෙ ගතසද්දස්ස විය. ගතීති නිරයාදිගතියො. උපධිති අත්තභාවො. කාලොති කම්මස්ස විපච්චනාරහකාලො. පයොගොති විපාකුප්පත්තියා පච්චයභූතා කිරියා.

අගතිගාමිනින්ති නිබ්බානගාමිනිං. චුත්තඤ්ඤාති “නිබ්බානඤ්ඤාහං, සාරිපුත්ත, පජානාමි නිබ්බානගාමිනිඤ්ඤා පටිපද”න්ති (ම. නි. 1.153). බහුසුපි මනුස්සෙසු එකමෙව පාණං සාතෙන්තෙසු කාමං සබ්බෙසමිපි චෙතනා තස්සෙවෙකස්ස ජීවිත්තදියාරම්මණා, තං පන කම්මං තෙසං නානාකාරං. තෙසු (විහ. අට්ඨ. 811) හි එකො ආදරෙන ඡන්දජාතො කරොති, එකො “එහි ත්වම්පි කරොති”ති පරෙහි නිප්පිළිතො කරොති, එකො සමානච්ඡන්දො විය හුත්වා අප්පට්ඨාහමානො විචරති. තෙසු එකො තෙනෙව කම්මෙන නිරයෙ නිබ්බත්තති, එකො තිරච්ඡානයොනියං, එකො පෙත්තිවිසයෙ. තං තථාගතො ආයුහනක්ඛණෙයෙව “ඉමිනා නිභාරෙන ආයුහිතත්තා එස නිරයෙ නිබ්බත්තිස්සති, එස තිරච්ඡානයොනියං, එස පෙත්තිවිසයෙ”ති ජානාති. නිරයෙ නිබ්බත්තමානම්පි “එස මහානිරයෙ නිබ්බත්තිස්සති, එස

උස්සදනිරයෙ” කි ජානාති. තිරවිජානගොනියං නිබ්බන්තමානමපි “එස අපාදකො භවිස්සති, එස ද්විපාදකො, එස චතුප්පදො, එස ඛණ්ණප්පදො” කි ජානාති. පෙත්තිවිසයෙ නිබ්බන්තමානමපි “එස නිජ්ඣාමතණ්හිකො භවිස්සති, එස ඛණ්ණප්පදො, එස පරදන්තුපජීවී” කි ජානාති. තෙසු ච කම්මෙසු “ඉදං කම්මං පටිසන්ධිං ආකඩ්ඪිස්සති, ඉදං අඤ්ඤාන දින්නාය පටිසන්ධියා උපධිවෙපක්කං භවිස්සති” කි ජානාති.

තථා සකලගාමවාසිකෙසු එකතො පිණ්ඩපාතං දදමානෙසු කාමං සබ්බෙසමපි වෙනනා පිණ්ඩපාතාරම්මණාව, තං පන කම්මං තෙසං නානාකාරං. තෙසු හි එකො ආදරෙන කරොතිති සබ්බං පුරිමසදිසං, තස්මා තෙසු කෙවි දෙවලොකෙ නිබ්බන්තන්ති, කෙවි මනුස්සලොකෙ. තං තථාගතො ආයුහනක්ඛණෙයෙව ජානාති. “ඉමිනා නිභාරෙන ආයුහිතත්තා එස මනුස්සලොකෙ නිබ්බන්තිස්සති, එස දෙවලොකෙ. තත්ථාපි එස බත්තියකුලෙ, එස බ්‍රාහ්මණකුලෙ, එස වෙස්සකුලෙ, එස සුද්දකුලෙ, එස පරනිමිතවසවත්තීසු, එස නිමිමානරතීසු, එස තුසිතෙසු, එස යාමෙසු, එස තාවතිංසෙසු, එස වාතුමහාරාජිකෙසු, එස භූමිමදෙවෙසු” තිආදිනා තත්ථ තත්ථ භීතපණ්ණසුවණ්ණදුබ්බණ්ණඅප්පරිවාරමහාපරිවාරතාදිභෙදං තං තං විසෙසං ආයුහනක්ඛණෙයෙව ජානාති.

තථා විපස්සනං පටිධිපෙත්තෙසුයෙව “ඉමිනා නිභාරෙන එස කිඤ්චි සල්ලක්ඛෙනං න සක්ඛිස්සති, එස මහාභූතමත්තමෙව වචන්ථපෙස්සති, එස රූපපරිග්ගහෙයෙව ධස්සති, එස අරූපපරිග්ගහෙයෙව, එස නාමරූපපරිග්ගහෙයෙව, එස පච්චයපරිග්ගහෙයෙව, එස ලක්ඛණාරම්මණිකවිපස්සනායමෙව, එස පඨමඵලෙයෙව, එස දුතියඵලෙයෙව, එස තතියඵලෙයෙව, එස අරහත්තං පාපුණ්ණස්සති” කි ජානාති. කසිණපරිකම්මං කරොත්තෙසුපි “ඉමස්ස පරිකම්මත්තමෙව භවිස්සති, එස නිමිත්තං උප්පාදෙස්සති, එස අප්පනං එව පාපුණ්ණස්සති, එස ඝාතං පාදකං කත්වා විපස්සනං පටිධිපෙත්තං අරහත්තං ගණ්හිස්සති” කි ජානාති. තෙනාහ “ඉමස්ස වෙනනා” තිආදි.

කාමනතො කාමෙනබ්බතො කාමප්පටිසංයුත්තතො ව ධාතු කාමධාතු. ආදි-සද්දෙන බ්‍යාපාදධාතුරූපධාතුආදීනං සඬගහො. විලක්ඛණතායාති විසදිසසභාවතාය. බන්ධායතනධාතුලොකන්ති අනෙකධාතුං නානාධාතුං බන්ධලොකං ආයතනලොකං ධාතුලොකං යථාභූතං පජානාතිති යොජනා. “අයං රූපක්ඛන්ධො නාම...පෙ.... අයං විඤ්ඤාණක්ඛන්ධො නාම. තෙසුපි එකවිධෙන රූපක්ඛන්ධො, එකාදසවිධෙන රූපක්ඛන්ධො. එකවිධෙන වෙදනාක්ඛන්ධො, ඛණ්ඩවිධෙන වෙදනාක්ඛන්ධො. එකවිධෙන සඤ්ඤාණක්ඛන්ධො...පෙ.... සඬ්ඛාරක්ඛන්ධො...පෙ.... විඤ්ඤාණක්ඛන්ධො, ඛණ්ඩවිධෙන විඤ්ඤාණක්ඛන්ධො” ති එවං තාව බන්ධලොකස්ස, “ඉදං වක්ඛායතනං නාම...පෙ. ... ඉදං ධම්මායතනං නාම. තත්ථ දසායතනා කාමාවචරා, ද්වෙ වාතුභූමකා” තිආදිනා ආයතනලොකස්ස, “අයං වක්ඛුධාතු නාම...පෙ.... අයං මනොවිඤ්ඤාණධාතු නාම. තත්ථ සොළස ධාතුයො කාමාවචරා, ද්වෙ වාතුභූමකා” තිආදිනා ධාතුලොකස්ස අනෙකසභාවං නානාසභාවඤ්ච පජානාති. න කෙවලං උපාදින්නසඬ්ඛාරලොකස්සෙව, අථ බො අනුපාදින්නකසඬ්ඛාරලොකස්සපි “ඉමාය නාම ධාතුයා උස්සන්තත්තා ඉමස්ස රුක්ඛස්ස බන්ධො සෙනො, ඉමස්ස කාලො, ඉමස්ස මට්ඨො, ඉමස්ස සකණ්ටකො, ඉමස්ස බහලත්තවො, ඉමස්ස තනුත්තවො, ඉමස්ස පත්තං වණ්ණසණ්ඨානාදිවසෙන එවරූපං, ඉමස්ස පුප්ඵං නීලං පිතං ලොහිතං ඔදාතං සුගන්ධං දුග්ගන්ධං, ඉමස්ස ඵලං බුද්දකං මහන්තං දීඝං වට්ඨං සුසණ්ඨානං දුස්සණ්ඨානං මට්ඨං ඵරුසං සුගන්ධං දුග්ගන්ධං මධුරං තිත්තකං කටුකං අමබ්ලං කසාවං, ඉමස්ස කණ්ටකො තිබ්බිණො කුණ්ඨො උජුකො කුට්ඨො තම්බො කාලො ඔදාතො හොති” තිආදිනා පජානාති. සබ්බඤ්ඤබුද්ධානං එව හි එතං බලං, න අඤ්ඤෙසං.

නානාධිමුත්තිකතන්ති නානජ්ඣාසයතං. අධිමුත්ති නාම අජ්ඣාසයධාතු අජ්ඣාසයසභාවො. සො පන භීතපණ්ණසාමඤ්ඤාන පාළියං ද්විධාව චුත්තොපි භීතපණ්ණාදිභෙදෙන අනෙකවිධොති ආහ “භීතාදීහි අධිමුත්තිති නානාධිමුත්තිකභාව” ති. තත්ථ යෙ යෙ සත්තා යංයං අධිමුත්තිකා, තෙ තෙ තංතදධිමුත්තිකෙ එව සෙවන්ති භජන්ති පයිරූපාසන්ති ධාතුසභාගතො. යථා ගුරාදීනං ධාතුනං සභාවො එසො, යං ගුරාදීහි එව සංසන්දන්ති සමෙන්නි, එවං භීතජ්ඣාසයා දුස්සීලාදිභෙව සංසන්දන්ති සමෙන්නි, සම්පන්නසීලාදයො ව සම්පන්නසීලාදිභෙව. තං නෙසං නානාධිමුත්තිකතං භගවා යථාභූතං පජානාතිති.

චුද්ධිං භානිඤ්චාති පච්චයවිසෙසෙන සාමන්ථියතො අධිකතං අනධිකතඤ්ච. ඉන්ද්‍රියපරොපරියත්තඤ්ඤාණනිද්දෙසෙ (විහ. 814; පටි. ම. 113) “ආසයං ජානාති, අනුසයං ජානාති” ති ආසයාදිජානනං කස්මා නිද්දිට්ඨන්ති? ආසයජානනාදිනා යෙහි ඉන්ද්‍රියෙහි පරොපරෙහි සත්තා කල්‍යාණපාපාසයාදිකා හොන්ති, තෙසං ජානනස්ස විභාවනතො. එවඤ්ච කත්වා ඉන්ද්‍රියපරොපරියත්තආසයානුසයඤ්ඤාණානං විසුං අසාධාරණතා, ඉන්ද්‍රියපරොපරියත්තනානාධිමුත්තිකතාඤ්ඤාණානං විසුං බලවතා ව සිද්ධා හොති. තත්ථ ආසයන්ති යත්ථ සත්තා නිවසන්ති, තං තෙසං නිවාසට්ඨානං, දිට්ඨිගතං වා යථාභූතඤ්ඤාණං වා ආසයො, අනුසයො අප්පභීතභාවෙන ථාමගතො කිලෙසො. තං පන භගවා සත්තානං ආසයං ජානන්තො තෙසං තෙසං දිට්ඨිගතානං විපස්සනාමග්ගඤ්ඤාණානඤ්ච අප්පචන්තික්ඛණෙපි ජානාති. චුත්තඤ්ඤෙතං –

“කාමං සෙවන්තංයෙව භගවා ජානාති – ‘අයං පුග්ගලො කාමගරුකො කාමාසයො කාමාධිමුත්තො’ ති. කාමං සෙවන්තංයෙව ජානාති – ‘අයං පුග්ගලො නෙක්ඛම්මගරුකො නෙක්ඛම්මාසයො නෙක්ඛම්මාධිමුත්තො’ ති. නෙක්ඛම්මං සෙවන්තංයෙව ජානාති. බ්‍යාපාදං, අබ්‍යාපාදං, ටීනමිද්ධං, ආලොකසඤ්ඤං සෙවන්තංයෙව ජානාති – ‘අයං පුග්ගලො ටීනමිද්ධගරුකො ටීනමිද්ධාසයො ටීනමිද්ධාධිමුත්තො’” ති (පටි. ම. 1.113).

පයමාදිනං චතුත්තං කුමාරානන්ති රූපාවචරානං පයමාදිනං පච්චනිකජ්ඣාපනට්ඨෙන ආරම්භණපනිජ්ඣාපනට්ඨෙන ච කුමාරානං. චතුක්කනයෙන හෙතං චුත්තං. අට්ඨන්තං විමොක්ඛානන්ති එත්ථ පටිපාටියා සත්ත අප්පිතප්පිතක්ඛණෙ පච්චනිකධම්මෙහි විමුච්චනතො ආරම්භණෙ ච අධිමුච්චනතො විමොක්ඛා නාම. අට්ඨමො පන සබ්බසො සඤ්ඤාවෙදයිතෙහි විමුත්තන්තා අපගමවිමොක්ඛො නාම. චතුක්කනයපඤ්චකනයෙසු පයමජ්ඣානසමාධි සචිතක්කසව්චාරො නාම. පඤ්චකනයෙ දුතියජ්ඣානසමාධි අචිතක්කව්චාරමත්තො. නයද්වයෙපි උපරි තිසු කුමාරෙසු සමාධි අචිතක්කඅව්චාරො. සමාපත්තිසු පටිපාටියා අට්ඨන්තං සමාධිතිපි නාම, සමාපත්තිතිපි චිත්තෙකග්ගතාසබ්භාවතො, නිරොධසමාපත්තියා තදභාවතො න සමාධිති නාම. භානභාගියධම්මන්ති අප්පගුණෙහි පයමජ්ඣානාදිහි වුට්ඨිතස්ස සඤ්ඤාමනසිකාරානං කාමාදිඅනුපක්ඛන්දනං. විසෙසභාගියධම්මන්ති පගුණෙහි පයමජ්ඣානාදිහි වුට්ඨිතස්ස සඤ්ඤාමනසිකාරානං දුතියජ්ඣානාදිපක්ඛන්දනං. ඉති සඤ්ඤාමනසිකාරානං කාමාදිදුතියජ්ඣානාදිපක්ඛන්දනාහි භානභාගියවිසෙසභාගියා ධම්මාහි දස්සිතාහි. තෙහි පන කුමාරානං තංසභාවතා ච ධම්මසද්දෙන චුත්තා. තස්මාති චුත්තමෙවත්ථං හෙතුභාවෙන පච්චාමසති. වොදානන්ති පගුණතාසඬ්ඛානං වොදානං. තඤ්ච පයමජ්ඣානාදිහි වුට්ඨිතත්වා දුතියජ්ඣානාදිඅධිගමස්ස පච්චයත්තා “වුට්ඨාන”න්ති චුත්තං. කෙච් පන “නිරොධතො ඵලසමාපත්තියා වුට්ඨානන්ති පාළි නත්ථි”ති වදන්ති. තෙ “නිරොධා වුට්ඨිගන්තස්ස නෙවසඤ්ඤානාසඤ්ඤායතනං ඵලසමාපත්තියා අනන්තරපච්චයෙන පච්චයො”ති ඉමාය පාළියා (පටියා. 1.1.417) පටිසෙධෙනබ්බො. යො සමාපත්තිලාභී සමානො ඵව “න ලාභීථි”ති, කම්මට්ඨානං සමානං ඵව “න කම්මට්ඨාන”න්ති සඤ්ඤී හොති, සො සම්පත්තියෙව සමානං “චිපත්ති”ති පච්චෙතිති වෙදිතබ්බො.

න තථා දට්ඨබ්බන්ති යථා පරවාදිනා චුත්තං, තථා න දට්ඨබ්බං. සකසකකිච්චමෙව ජානාතීති යානාට්ඨානජානනාදිසකසකමෙව කිච්චං කාතුං ජානාති, යථාසකමෙව විසයං පටිච්ඡිකම්මිති අත්ථො. තම්පිති තෙහි දසබලඤ්ඤාණෙහි ජානිතබ්බම්පි. කම්මචිපාකන්තරමෙවාති කම්මන්තරස්ස චිපාකන්තරමෙව ජානාති. වෙතනාවෙතනාසම්පයුත්තධම්මෙ නිරයාදිනිබ්බානගාමීතිජ්ජප්පදාභූතෙ කම්මන්ති ගහෙත්වා ආහ “කම්මපරිච්ඡෙදමෙවා”ති. ධාතුනානත්තඤ්ච ධාතුනානත්තකාරණඤ්ච ධාතුනානත්තකාරණන්ති එකදෙසසරූපෙකසෙසො දට්ඨබ්බො. තඤ්ච ඤාණං තදුභයම්පි ජානාති. “ඉමාය නාම ධාතුයා උස්සන්තන්තා”තිආදිනා (චිහ. අට්ඨ. 812) තථා වෙව සංවණ්ණිතං. සච්චපරිච්ඡෙදමෙවාති පරිඤ්ඤාහිසමයාදිවසෙන සච්චානං පරිච්ඡින්නමෙව. අප්පෙතුං න සක්කොති අට්ඨමනවමබ්බානි විය තංසදිසං, ඉද්ධිවිධඤ්ඤාණම්ච විකුබ්බිතුං. එතෙනස්ස බලසදිසතඤ්ච නිවාරෙති. කුමාරාදිඤාණං විය වා අප්පෙතුං විකුබ්බිතුඤ්ච. යදිපි හි කුමාරාදිපච්චවෙක්ඛණඤාණං සත්තමබ්බන්ති තස්ස සචිතක්කසව්චාරතා චුත්තා, තථාපි කුමාරාදිහි විනා පච්චවෙක්ඛණා නත්ථිති කුමාරාදිසහගතං ඤාණං තදන්තොගධං කත්වා එව චුත්තන්ති වෙදිතබ්බං. අප් වා සබ්බඤ්ඤාතඤ්ඤාණං කුමාරාදිකිච්චං විය න සබ්බං බලකිච්චං කාතුං සක්කොතිති දස්සෙතුං “කුමාරං හුත්වා අප්පෙතුං, ඉද්ධි හුත්වා විකුබ්බිතුඤ්ච න සක්කොති”ති චුත්තං, න පන කස්සචි බලස්ස කුමාරාදිච්චාවතොති දට්ඨබ්බං.

එවං කිච්චවිසෙසවසෙනපි දසබලඤ්ඤාණසබ්බඤ්ඤාතඤ්ඤාණවිසෙසං දස්සෙත්වා ඉදානි විතක්කන්තිකභූමන්තරවසෙනපි තං දස්සෙතුං “අපිවා”තිආදි චුත්තං. පටිපාටියාතිආදිතො පටියාය පටිපාටියා.

අනුපදවණ්ණනං ඤාත්වා වෙදිතබ්බානීති සම්බන්ධො. කිලෙසාවරණං නියතම්චිජාදිට්ඨි. කිලෙසාවරණස්ස අභාවො ආසවක්ඛයඤාණාධිගමස්ස යානං, තබ්භාවො අට්ඨානං. අනධිගමස්ස පන තදුභයම්පි යථාක්කමං අට්ඨානං යානඤ්චාති තත්ථ කාරණං දස්සෙත්තො “ලොකිය...පෙ.... දස්සනතො වා”ති ආහ. තත්ථ ලොකියසම්මාදිට්ඨියා ධීති ආසවක්ඛයාධිගමස්ස යානං කිලෙසාවරණභාවස්ස කාරණන්තා. සා හි තස්මිං සති න හොති, අසති ච හොති. එතෙන තස්සා අට්ඨිතියා තස්ස අට්ඨානතා චුත්තා එව. නෙසං වෙනෙයාසත්තානං. ධාතුචෙමත්තදස්සනතොති කාමධාතුආදිනං පචත්තිහෙදදස්සනතො, යදග්ගෙන ධාතුචෙමත්තං ජානාති, තදග්ගෙන වරියාදිවිසෙසම්පි ජානාති. ධාතුචෙමත්තදස්සනතොති වා ධම්මධාතුචෙමත්තදස්සනතො. සබ්බාපි හි වරියා ධම්මධාතුපරියාපන්නා එවාති. පයොගං අනාදිසිත්ථාපි සන්තතිමභාමත්තාදිනං විය. දිබ්බවක්ඛානුභාවතො පත්තබ්බෙනාති එත්ථ දිබ්බවක්ඛුනා පරස්ස හදයවත්ථුසන්තිස්සයලොභිතවණ්ණදස්සනමුඛෙන තදා පචත්තමානචිත්තජානනත්ථං පරිකම්මකරණං නාම සාවකානං, තඤ්ච බො ආදිකම්මිකානං, යතො දිබ්බවක්ඛුආනුභාවතො වෙතොපරියඤ්ඤාණස්ස පත්තබ්බතා සියා. බුද්ධානං පන යදිපි ආසවක්ඛයඤාණාධිගමතො පගෙව දිබ්බවක්ඛුඤ්ඤාණාධිගමො, තථාපි තථාපරිකම්මකරණං නත්ථි විජ්ජාත්තයසිද්ධියා සිජ්ඣනතො. සෙසාහිඤ්ඤාත්තයෙ වෙතොපරියඤ්ඤාණං දිබ්බවක්ඛුඤ්ඤාණාධිගමෙන පත්තන්ති ච චත්තබ්බතං ලභතීති තථා චුත්තන්ති දට්ඨබ්බං.

සිහනාදසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

2-4. අධිචුත්තිපදසුත්තාදිවණ්ණනා

22-24. දුතියෙ අධිවචනපදානන්ති පඤ්ඤත්තිපදානං. දාසාදිසු සිරිවඩ්ඪකාදිසද්දා විය වචනමත්තමෙව අධිකාරං කත්වා පචත්තියා අධිවචනං පඤ්ඤත්ති. අප් වා අධිසද්දො උපරිභාගෙ. වුච්චතීති වචනං, උපරි වචනං අධිවචනං, උපාදාභුතරූපාදිනං උපරි පඤ්ඤපියමානා උපාදාපඤ්ඤත්තිති අත්ථො, තස්මා පඤ්ඤත්තිදිපකපදානීති අත්ථො දට්ඨබ්බො. තස්ස පදානි පදට්ඨානානි අධිවචනපදානි. තෙනාහ “තෙසං යෙ”තිආදි. තෙසන්ති අධිවචනානං. යෙති

බන්ධාදයෝ. අධිවෘත්තිතාය අධිවෘත්තියොති දිට්ඨියො වුවවන්ති. අධිකඤ්ඤි සභාවධම්මෙසු සස්සනාදිං, පකතිආදිං, දුක්ඛාදිං, ජීවාදිං, කායාදිඤ්ඤව, අභූතං අත්ථං අජ්ඣායාරොපෙත්වා දිට්ඨියො පවත්තන්ති. තෙනාහ “අථ වා”තිආදි. තතියවතුත්ථානි සුවිඤ්ඤෙය්‍යානි.

අධිවෘත්තිපදසුත්තාදිවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

5. කසිණසුත්තවණ්ණනා

25. පඤ්චමෙ සකලටියොනාති නිස්සෙසටියෙන. අනවසෙසඵරණවසෙන චෙත්ථ සකලටියො වෙදිතබ්බො, අසුභනිමිත්තාදිසු විය එකදෙසෙ අට්ඨන්වා අනවසෙසතො ගහෙතබ්බටියොනාති අත්ථො. තදාරම්මණානං ධම්මානන්ති තං කසිණං ආරබ්භ පවත්තනකධම්මානං. ඛෙත්තවයොනාති උප්පත්තිට්ඨානටියෙන. අධිට්ඨානටියොනාති පවත්තිට්ඨානභාවෙන. යථා ඛෙත්තං සස්සානං උප්පත්තිට්ඨානං වඩ්ඪනට්ඨානඤ්ඤව, එවමෙව තං ත ඤානං සම්පයුත්තධම්මානන්ති. යොගිනො වා සුඛවිසෙසානං කාරණභාවෙන. පරිච්ඡින්නදිත්වාති ඉදං “උද්ධං අධො තිරිය”න්ති එත්ථාපි යොජෙතබ්බං. පරිච්ඡින්නදිත්වා එව හි සබ්බත්ථ කසිණං වඩ්ඪෙතබ්බං. තෙන තෙන වා කාරණොනාති තෙන තෙන උපරිආදිසු කසිණවඩ්ඪනකාරණෙන. යථා කින්නි ආහ “ආලොකම්ච රූපදස්සනකාමො”ති. යථා දිබ්බවක්ඛුනා උද්ධං වෙ රූපං දට්ඨුකාමො, උද්ධං ආලොකං පසාරෙති. අධො වෙ, අධො. සමන්තතො වෙ රූපං දට්ඨුකාමො, සමන්තතො ආලොකං පසාරෙති, එවං සබ්බකසිණන්ති අත්ථො. එකස්සාති පට්ඨිකසිණාදිසු එකෙකස්ස. අඤ්ඤභාවානුපගමනත්ථන්ති අඤ්ඤකසිණභාවානුපගමනදිපනත්ථං, අඤ්ඤස්ස වා කසිණභාවානුපගමනදිපනත්ථං. න හි අඤ්ඤෙන පසාරිතකසිණං තතො අඤ්ඤෙන පසාරිතකසිණභාවං උපගච්ඡති, එවම්පි තෙසං අඤ්ඤකසිණසම්භෙදාභාවො වෙදිතබ්බො. න අඤ්ඤං පට්ඨිආදි. න හි උදකෙන ධීතට්ඨානෙ සසම්භාරපට්ඨි අත්ථි. අඤ්ඤකසිණසම්භෙදොති ආපොකසිණාදිනා සඬකරො. සබ්බත්ථානි සබ්බෙසු සෙසකසිණෙසු.

එකදෙසෙ අට්ඨන්වා අනවසෙසඵරණං පමාණස්ස අග්ගහණතො අප්පමාණං. තෙනෙව හි තෙසං කසිණසමඤ්ඤා. තථා වාහ “තඤ්ඤි”තිආදි. තත්ථ චෙතසා ඵරන්තොති භාවනාවිත්තෙන ආරම්මණං කරොන්තො. භාවනාවිත්තඤ්ඤිති කසිණං පරිත්තං වා විපුලං වා සකලමෙව මනසි කරොති, න එකදෙසං. කසිණුග්ගාටිමාකාසෙ පවත්තවිඤ්ඤාණං ඵරණඅප්පමාණවසෙන විඤ්ඤාණකසිණන්ති වුත්තං. තථා හි තං විඤ්ඤාණන්ති වුවවති. කසිණවසෙනාති උග්ගාටිතකසිණවසෙන කසිණුග්ගාටිමාකාසෙ උද්ධංඅධොතිරියනා වෙදිතබ්බො. යත්තකඤ්ඤි යානං කසිණං පසාරිතං, තත්තකං ආකාසභාවනාවසෙන ආකාසං භොතිති. එවං යත්තකං යානං ආකාසං හුත්වා උපට්ඨිතං, තත්තකං සකලමෙව ඵරිත්වා විඤ්ඤාණස්ස පවත්තනතො ආගමනවසෙන විඤ්ඤාණකසිණෙපි උද්ධංඅධොතිරියනා වුත්තාති ආහ “කසිණුග්ගාටිමාකාසවසෙන තත්ථ පවත්තවිඤ්ඤාණෙ උද්ධංඅධොතිරියනා වෙදිතබ්බො”ති.

කසිණසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

6. කාළිසුත්තවණ්ණනා

26. ඡට්ටියෙ අත්ථස්ස පත්තින්ති එකන්තතො හිතානුප්පත්තිං. හදයස්ස සන්තින්ති පරමචිත්තුපසමං. කිලෙසසෙනන්ති කාමගුණසඬ්ඛාතං පට්ඨං කිලෙසසෙනං. සා හි කිලෙසසෙනා අච්ඡරාසඬ්ඛාතසභාවාපි පටිපත්ථයමානා පියායිතබ්බඉච්ඡිතබ්බරූපසභාවතො පියරූපසාතරූපා නාම අත්තතො කිව්චවසෙන. අහං එකොව ඤායන්තොති අහං ගණසඬ්ඛණිකාය කිලෙසසඬ්ඛණිකාය ව අභාවතො එකො අසභායො ලක්ඛණුපනිජ්ඣානෙන ඤායන්තො. අනුබුජ්ඣන්ති අනුක්කමෙන මග්ගපටිපාටියා බුජ්ඣං පටිච්ඡිකං. ඉදං වුත්තං භොති – පියරූපං සාතරූපං සෙනං ජිනිත්වා අහං එකොව ඤායන්තො “අත්ථස්ස පත්තිං හදයස්ස සන්ති”න්ති සබ්බං ගතං අරහත්තසුඛං පටිච්ඡිකං, තස්මා ජනෙන මිත්තසන්ථවං න කරොමි, තෙනෙව ව මෙ කාරණෙන කෙනවි සද්ධිං සක්ඛි න සම්පජ්ජතිති. අත්ථාහිනිබ්බත්තෙසුන්ති ඉතිසද්දලොපෙනායං නිද්දෙසොති ආහ “අත්ථොති ගහෙත්වා”ති.

කාළිසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

7. පට්ඨමභාපඤ්ඤසුත්තවණ්ණනා

27. සත්තමෙ වුවුවෙථාති වුවුවෙය්‍යා. දුතියපදෙපීති “අනුසාසනියා වා අනුසාසනි”න්ති එවං දුතියවාකොපි. තෙ කිර හික්ඛු. න වෙව සම්පායිස්සන්තිති න වෙව සම්මදෙව පකාරෙහි ගහෙස්සන්ති ඤාපෙස්සන්ති. තෙනාහ “සම්පාදෙත්වා කටෙතුං න සක්ඛිස්සන්ති”ති. යස්මා අවිසයෙ පඤ්ඤං පුච්ඡිතා භොන්ති, තස්මා විසානං ආපජ්ජස්සන්තිති යොජනා. අඤ්ඤථා ආරාධනං නාම තත්ථීති ඉමිනා සපච්චයනාමරූපානං යාථාවතො අවබොධො එව ඉතො බාහිරකානං නත්ථි, කුතො පවෙදනාති දස්සෙති. ආරාධනන්ති යාථාවපවෙදනෙන විත්තස්ස පරිනොසනං.

එකො පඤ්ඤානි එකො පඤ්ඤානංගො, එකං පඤ්ඤානවෙසනන්ති අත්ථො. එකො උද්දෙසොති එකං උද්දෙසනං අත්ථස්ස සංඛ්ඤාවචනං. වෙය්‍යාකරණන්ති නිද්දිසනං අත්ථස්ස විවරිත්වා කථනං. හෙතුනාති “අත්තවත්තතො අනවචන්තිකතො තාවකාලිකතො නිවච්ඡෙදිකතො”ති එවමාදිනා නයෙන යථා ඉමෙ සඬබ්බා එතරහි, එවං අතීතෙ අනාගතෙ ව අනිවචා සඬබ්බා පටිච්චසමුප්පන්නා බයධම්මා වයධම්මා විරාගධම්මාති අතීතානාගතෙසු නයෙන.

සබ්බෙ සත්තාති අනවසෙසා සත්තා. තෙ පන භවහෙදතො සඬබ්බෙපෙනෙව හින්දිත්වා දස්සෙන්නො “කාමභවාදිසු”ති ආදිමාහ. බ්‍යාධිකරණානම්පි බාහිරත්ථසමාසො හොති යථා “උරසිලොමො”ති ආහ “ආහාරතො ධීති එතෙසන්ති ආහාරට්ඨිතිකා”ති. තිට්ඨති එතෙනාති වා ධීති, ආහාරො ධීති එතෙසන්ති ආහාරට්ඨිතිකාති එවං වා එත්ථ සමාසවිග්ගහො දට්ඨබ්බො. ආහාරට්ඨිතිකාති පච්චයට්ඨිතිකා, පච්චයායත්තචුත්තිකාති අත්ථො. පච්චයත්ථො හෙත්ථ ආහාරසද්දො “අයමාහාරො අනුප්පන්නස්ස වා කාමච්ඡන්දස්ස උප්පාදායා”ති ආදිසු (සං. නි. 4.232) විය. එවඤ්ඤි “සබ්බෙ සත්තා”ති ඉමිනා අසඤ්ඤසත්තා පරිග්ගහිතා හොන්ති. සා පනායං ආහාරට්ඨිතිකා නිප්පරියායෙන සඬබ්බාරධම්මො. තෙනාහු අට්ඨකථාවරියා “ආහාරට්ඨිතිකාති ආගතට්ඨානෙ සඬබ්බාරලොකො වෙදිතබ්බො”ති (පාරා. අට්ඨ. 1.1 වෙරඤ්ජකණ්ඩවණ්ණනා; විසුද්ධි. 1.136). යදි එවං “සබ්බෙ සත්තා”ති ඉදං කථන්ති? පුග්ගලාධිට්ඨානදෙසනාති නායං දොසො. තෙනෙවාහ – “එකධම්මෙ, හික්ඛවෙ, හික්ඛු සම්මා නිබ්බන්දමානො සම්මා විරජ්ජමානො සම්මා විමුච්චිමානො සම්මා පරියන්තදස්සාවී සම්මදත්ථං අභිසමෙච්ච දිට්ඨෙව ධම්මෙ දුක්ඛස්සන්තකරො හොති. කතමස්මිං එකධම්මෙ? සබ්බෙ සත්තා ආහාරට්ඨිතිකා”ති. ය්වායං පුග්ගලාධිට්ඨානාය කථාය සබ්බෙසං සඬබ්බාරානං පච්චයායත්තචුත්තිකාය ආහාරපරියායෙන සාමඤ්ඤතො පච්චයධම්මො චුත්තො, අයං ආහාරො නාම එකො ධම්මො.

වොදකො චුත්තම්පි අත්ථං යාථාවතො අප්පට්චිජ්ඣාමානො නෙයාත්ථං සුත්තපදං නීතත්ථතො දහන්තො “සබ්බෙ සත්තා”ති වචනමත්තෙ යත්වා “නනු වා”ති ආදිනා වොදෙති. ආවරියො අවිපරිතං තත්ථ යථාධිප්පෙතමත්ථං පවෙදෙන්තො “න විරුජ්ඣති”ති වත්වා “තෙසඤ්ඤි ඤානං ආහාරො හොති”ති ආහ. ඤානන්ති එකවොකාරභවාචනං සඤ්ඤාය විරජ්ජනවසෙන පවත්තරුපාවචරවතුත්ථස්සානං. පාළියං පන “අනාහාරා”ති වචනං අසඤ්ඤභවෙ චතුත්තං ආහාරානං අභාවං සන්ධාය චුත්තං, න පච්චයාහාරස්ස අභාවතො. එවං සන්තෙපිති ඉදං සාසනෙ යෙසු ධම්මෙසු විසෙසතො ආහාරසද්දො නිරුළුහො, “ආහාරට්ඨිතිකා”ති එත්ථ යදි තෙයෙව ගස්හන්ති, අබ්‍යාපිතදොසමාපන්නො. අප් සබ්බොපි පච්චයධම්මො ආහාරොති අධිප්පෙතො, ඉමාය ආහාරපාළියා විරොධො ආපන්නොති දස්සෙතුං ආරද්ධං. “න විරුජ්ඣති”ති යෙනාධිප්පායෙන චුත්තං, තං විවරන්තො “එතස්මිඤ්ඤි සුත්තෙ”ති ආදිමාහ. කඬළිකාරාහාරාදිනං ඔප්ට්ඨමකරුපාහරණාදි නිප්පරියායෙන ආහාරභාවො. යථා හි කඬළිකාරාහාරො ඔප්ට්ඨමකරුපාහරණෙන රුපකායං උපත්ථම්මහන්ති, එවං එස්සාදයො වෙදනාදිආහරණෙන නාමකායං උපත්ථම්මහන්ති, තස්මා සතිපි ජනකභාවෙ උපත්ථම්මහකභාවො ඔපාදිසු සාතිසයො ලබ්භමානො මුඛො ආහාරට්ඨොති තෙ එව නිප්පරියායෙන ආහාරලක්ඛණං ධම්මො චුත්තා.

ඉධාති ඉමස්මිං සුත්තෙ පරියායෙන පච්චයො ආහාරොති චුත්තො, සබ්බො පච්චයධම්මො අත්තතො එලං ආහරතිති ඉමං පරියායං ලභතිති. තෙනාහ “සබ්බධම්මානඤ්ඤි”ති ආදි. තත්ථ සබ්බධම්මානන්ති සබ්බෙසං සඬබ්බධම්මානං. ඉදානි යථාචුත්තමත්ථං සුත්තෙන සමත්ථෙතුං “තෙනෙවාහා”ති ආදි චුත්තං. අයන්ති පච්චයාහාරො. නිප්පරියායාහාරොපි ගහිතොව හොතිති යාවතා සොපි පච්චයභාවෙනෙව ජනකො උපත්ථම්මකො ව හුත්වා තං තං එලං ආහරතිති වත්තබ්බතං ලභතිති.

තත්ථාති පරියායාහාරො, නිප්පරියායාහාරොති ද්විසු ආහාරෙසු අසඤ්ඤභවෙ යදිපි නිප්පරියායාහාරො න ලබ්භති, පරියායාහාරො පන ලබ්භතෙව. ඉදානි තමෙවත්ථං විත්ථාරතො දස්සෙතුං “අනුප්පන්නෙ හි බුද්ධෙ”ති ආදි චුත්තං. උප්පන්නෙ බුද්ධෙ තිත්ථකරමනනිස්සිතානං ඤානභාවනාය අසිජ්ඣානතො “අනුප්පන්නෙ බුද්ධෙ”ති චුත්තං. සාසනිකා තාදිසං ඤානං න නිබ්බන්තෙත්තිති “තිත්ථායතනෙ පබ්බජිතා”ති චුත්තං. තිත්ථියා හි උපපත්තිවිසෙසෙ විමුක්තිසඤ්ඤිතො සඤ්ඤාවිරාගාවිරාගෙසු ආදීනවානිසංසදස්සිනොව හුත්වා අසඤ්ඤසමාපත්තිං නිබ්බන්තෙත්වා අක්ඛණභූමියං උප්පජ්ජන්ති, න සාසනිකා. වායොකසිණෙ පරික්කම්මං කත්වාති වායොකසිණෙ පයමාදිති තිණි ඤානානි නිබ්බන්තෙත්වා තතියජ්ඣානෙ විණ්ණවසී හුත්වා තතො චූට්ඨාය චතුත්ථස්සානාධිගමාය පරිකම්මං කත්වා. තෙනෙවාහ “චතුත්ථස්සානං නිබ්බන්තෙත්වා”ති.

කස්මා (දී. නි. ටී. 1.68-73; දී. නි. අභි. ටී. 1.68-73) පනෙත්ථ වායොකසිණෙයෙව පරිකම්මං චුත්තන්ති? චූට්ඨතෙ, යථෙව හි රුපපටිභාගභූතෙසු කසිණවිසෙසෙසු රුපච්චාවනෙන රුපවිරාගභාවනාසඬබ්බානො අරුපසමාපත්තිවිසෙසො සච්ඡිකරියති, එවං අපරිබ්‍යක්තවිග්ගහනාය අරුපපටිභාගභූතෙ කසිණවිසෙසෙ අරුපච්චාවනෙන අරුපවිරාගභාවනා සඬබ්බානො රුපසමාපත්තිවිසෙසො අධිගමියති. එත්ථ ව “සඤ්ඤා රොගො, සඤ්ඤා ගණ්ඨො”ති ආදිනා (ම. නි. 3.24), “ධි චිත්තං, ධි වතෙතං චිත්ත”න්ති ආදිනා ව නයෙන අරුපප්පවත්තියා ආදීනවදස්සනෙන තදභාවෙ ව සන්තප්ඤ්ඤාභාවසන්තිට්ඨානෙන රුපසමාපත්තියා අභිසඬ්චරණං අරුපවිරාගභාවනා. රුපවිරාගභාවනා පන සද්ධිං උපවාරෙන අරුපසමාපත්තියො, තත්ථාපි විසෙසෙන පයමාරුප්පජ්ඣානං. යදි එවං “පරිච්ඡින්නාකාසකසිණෙපි”ති වත්තබ්බං, තස්සාපි අරුපපටිභාගතා ලබ්භතිති? ඉච්ඡිතමෙවෙනං, කෙසඤ්චි අවචනං පනෙත්ථ පුබ්බාවරියෙහි අග්ගහිතභාවෙන. යථා හි රුපවිරාගභාවනා විරජ්ජනියධම්මාභාවමත්තෙන පරිනිජ්ජන්තා, විරජ්ජනියධම්මපරිභාසභූතෙ

ව විසයවිසේස පාත්‍රභවති, එවං අරුපවිරාගභාවනාපිති වුවුවමානෙ න කොච්චි රොධො. තිත්ථියෙහෙව පන තස්සා සමාපත්තියා පටිපජ්ජිතබ්බතාය තෙසඤ්ච විසයපථෙ සුපනිබන්ධනස්සෙව තස්ස ඥානස්ස පටිපත්තීනො දිට්ඨිවන්තෙහි පුබ්බාවරියෙහි චතුත්ථෙයෙව භූතකසිණං අරුපවිරාගභාවනාපරිකම්මං වුත්තන්ති දට්ඨබ්බං. කිඤ්ච වණ්ණකසිණෙසු විය පුරිමභූතකසිණත්තයෙපි වණ්ණප්පට්ඨිභායාව පණ්ණත්ති ආරම්මණං ඥානස්ස ලොකවොහාරානුරොධෙනෙව පවත්තිතො. එවඤ්ච කත්වා විසුද්ධිමග්ගෙ (විසුද්ධි. 1.57) පට්ඨිකසිණස්ස ආදාසවන්දමණ්ඩලපමවචනඤ්ච සමත්ථිතං හොති, චතුත්ථං පන භූතකසිණං භූතප්පට්ඨිභායමෙව ඥානස්ස ගොචරභාවං ගච්ඡතිති තස්සෙවං අරුපපට්ඨාගතා යුත්තාති වායොකසිණෙයෙව පරිකම්මං වුත්තන්ති වෙදිතබ්බං.

ධිති ජිගුච්ඡන්තත්ථෙ නිපාතො, තස්මා ධි චිත්තන්ති චිත්තං ජිගුච්ඡාමි. ධි වතෙතං චිත්තන්ති එතං මම චිත්තං ජිගුච්ඡිතං වත හොතු. වතාති සම්භාවනෙ. තෙන ජිගුච්ඡතං සම්භාවෙත්තො වදති. නාමාති ව සම්භාවනෙ එව. තෙන චිත්තස්ස අභාවං සම්භාවෙති. චිත්තස්ස භාවාභාවෙසු ආදිනවානිසංසෙ දස්සෙතුං “චිත්තඤ්චි”තිආදි වුත්තං. බන්ති රුචිං උප්පාදෙත්වාති චිත්තස්ස අභාවො එව සාධු සුට්ඨති ඉමං දිට්ඨිනිප්ඤ්ඤානක්ඛන්තිං තත්ථ ව අභිරුචිං උප්පාදෙත්වා. තථා භාවිතස්ස ඥානස්ස ධිතිභාගියභාවප්පත්තියා අපරිහීනප්ඤ්ඤානා. තිත්ථායතනෙ පබ්බජිතස්සෙව තථා ඥානභාවනා හොතිති ආහ “මනුස්සලොකෙ”ති. පණ්ණිතො අහොසිති මරණස්ස ආසන්නකාලෙ යයිතො අහොසි. යදි යානාදිනා ආකාරෙන නිබ්බන්තෙයා කම්මබලෙන, යාව හෙදා තෙනෙවාකාරෙන තිට්ඨෙයාති ආහ “තෙන ඉරියාපථො”තිආදි. එවරුපානම්පිති එවං අවෙනනානම්පි. පි-සද්දෙන පගෙව සවෙනනානන්ති දස්සෙති. කථං පන අවෙනනානං තෙසං පච්චයාහාරස්ස උපකප්පනන්ති වොදනං සන්ධාය තත්ථ නිදස්සනං දස්සෙත්තො “යථා”තිආදිමාහ. තෙන න කෙවලමාගමොයෙව, අයමෙත්ථ යුත්තිති දස්සෙති. තාව තිට්ඨන්තිති උක්කංසතො පඤ්ච මහාකප්පසතාති තිට්ඨන්ති.

යෙ උට්ඨානවිරියෙන දිවසං විනිනාමෙත්වා තස්ස නිස්සන්දඵලමත්තං කිඤ්චිදෙව ලභිත්වා ජීවිකං කප්පෙත්ති, තෙ උට්ඨානඵලපජ්ජිතො. යෙ පන අත්තතො පුඤ්ඤඵලමෙව උපජ්ජිවන්ති, තෙ පුඤ්ඤඵලපජ්ජිතො. තෙරයිකානං පන නෙව උට්ඨානවිරියවසෙන ජීවිකකප්පනං, පුඤ්ඤඵලස්ස පන ලෙසොපි නත්ථිති වුත්තං “යෙ පන තෙරයිකා...පෙ.... ජීවිති වුත්තා”ති. පටිසන්ධිවිඤ්ඤාණස්ස ආහරණෙන මනොසඤ්චෙනනා ආහාරොති වුත්තා, න යස්ස කස්සචි ඵලස්සාති අධිප්පායෙන “කිං පඤ්ච ආහාරා අත්ථි”ති වොදෙති. ආචරියො නිප්පරියායාහාරෙ අධිප්පෙන “සියා තව වොදනා අවසරා, සා පන එත්ථ අනවසරා”ති ව දස්සෙත්තො “පඤ්ච, න පඤ්චාති ඉදං න වත්තබ්බ”න්ති වත්වා පරියායාහාරස්සෙව පනෙත්ථ අධිප්පෙනභාවං දස්සෙත්තො “නනු පච්චයො ආහාරො”ති වුත්තමෙත”න්ති ආහ. තස්මාති යස්ස කස්සචි පච්චයස්ස ආහාරොති ඉච්ඡිතත්තා. ඉදාති වුත්තමෙවත්ථං පාළියා සමත්ථෙත්තො “යං සන්ධායා”තිආදිමාහ.

මුඛ්‍යාහාරවසෙනපි තෙරයිකානං ආහාරට්ඨිතිකතං දස්සෙතුං “කබ්බිකාරාහාරං...පෙ.... සාධෙති”ති වුත්තං. යදි එවං තෙරයිකා සුඛප්පට්ඨිකං වෙදිනොපි හොත්තිති? නොති දස්සෙතුං “බෙළො හී”තිආදි වුත්තං. තයොති තයො අරුපාහාරා කබ්බිකාරාහාරස්ස අභාවතො. අවසෙසානන්ති අසඤ්ඤසත්තෙහි අවසෙසානං කාමභවාදිසු නිබ්බන්තසත්තානං. පච්චයාහාරො හි සබ්බෙසං සාධාරණොති.

පඨමමහාපඤ්ඤානසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

8-9. දුතියමහාපඤ්ඤානසුත්තාදිවණ්ණනා

28-29. අට්ඨමෙ එවංනාමකෙති කප්ඛිගලාති එවං ඉත්ථිලිඛිගවසෙන ලද්ධනාමකෙ මජ්ඣිමප්පදෙසස්ස මරියාදභූතෙ නගරෙ. “නිගමෙ”තිපි වදන්ති, “නිවුලවනෙ”තිපි වදන්ති. නිවුලං නාම එකා රුක්ඛජාති, “නිපරුක්ඛො”තිපි වදන්ති. තෙන සඤ්ජන්තො මහාවනසණ්ධො, තත්ථ විහරතිති අත්ථො. හෙතුනා නයෙනාති ව හෙට්ඨා වුත්තමෙව. නනු ව “එසො වෙව තස්ස අත්ථො”ති කස්මා වුත්තං. හගවතා හි වත්තාරොතිආදිපඤ්ඤානසුත්තානා වත්තාරො ආහාරා, පඤ්චුපාදානක්ඛන්ධා, ඡ අප්ඤ්ඤාතිකාති ආයතනාති, සත්ත විඤ්ඤාණට්ඨිතියො, අට්ඨ ලොකධම්මා දස්සිතා. හික්ඛුනියා පන වත්තාරො සතිපට්ඨානා, පඤ්චන්ද්‍රියාති, ඡ නිස්සාරණියා ධාතුයො, සත්ත බොජ්ඣංගිගා, අරියො අට්ඨඛිගිකො මග්ගොති දස්සිතධම්මා අඤ්ඤායෙවත්ථො හික්ඛුනියා දස්සිතොති වොදනං සන්ධායාහ “කිඤ්චාපි”තිආදි. නවමෙ නත්ථි වත්තබ්බං.

දුතියමහාපඤ්ඤානසුත්තාදිවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

10. දුතියකොසලසුත්තවණ්ණනා

30. දසමෙ උග්ගන්ත්වා යුජ්ඣති එතායාති උයොයාධිකා, සත්ථප්පහාරෙහි යුජ්ඣිතස්සෙතං අධිවචනං. උග්ගන්ත්වා යුජ්ඣනං වා උයොයාධිකො, සත්ථප්පහාරො. තෙනාහ “යුජ්ඣනො නිවත්තො”ති. උපස්සුතිවසෙන යුජ්ඣිතබ්බාකාරං ඤත්වාති ඡෙතවනෙ කිර දත්තත්ථෙරො ධනුග්ගනිස්සත්ථෙරොති ද්වෙ මහල්ලකත්ථෙරා

විහාරපව්වන්තෙ පණ්ණසාලාය වසන්ති. තෙසු ධනුග්ගහතිස්සත්ථෙරො පච්ඡිමයාමෙ පබුජ්ඣන්වා උට්ඨාය නිසින්තො දත්තත්ථෙරං ආමන්තෙත්වා “අයං තෙ මහොදරො කොසලො භුත්තභත්තමෙව පුතිං කරොති, යුද්ධවිවාරණං පන කිඤ්චි න ජානාති, පරාජිතොත්ථෙව වදාපෙති”ති වත්වා තෙන “කිං පන කාතුං වට්ටති”ති චුත්තෙ – “භන්තෙ, යුද්ධො නාම පද්මබ්‍යුහො චක්කබ්‍යුහො සක්ඛබ්‍යුහොති තයො බ්‍යුහා භොන්ති, අජාතසත්තුං ගණ්හිතුකාමෙන අසුකස්මිං නාම පබ්බතකුච්ඡස්මිං ද්විසු පබ්බතභිත්තිසු මනුස්සෙ යථෙත්වා පුරතො දුබ්බලං දස්සෙත්වා පබ්බතන්තරං පට්ටියභාවං ජානිත්වා පට්ටියමග්ගං රුන්ධිත්වා පුරතො ව පච්ඡතො ව උභොසු පබ්බතභිත්තිසු වග්ගිත්වා නදිත්වා ජාලපක්ඛිත්තමච්ඡං විය කත්වා සක්කා ගහෙතු”න්ති. තස්මිං ඛණෙ “හික්ඛුනං කථාසල්ලාපං සුභාථා”ති රඤ්ඤො පෙසිතවරපුරිසා තං සුත්වා රඤ්ඤො ආරොවෙසුං. තං සුත්වා රාජා සඬගාමහෙරිං පහරාපෙත්වා ගන්ත්වා සක්ඛබ්‍යුහං කත්වා අජාතසත්තුං ජීවග්ගහං ගණ්හි. තෙන චුත්තං “උපස්සුතිවසෙ...පෙ... අජාතසත්තුං ගණ්හි”ති.

දොණපාකන්ති දොණතණ්ඩුලානං පක්කභත්තං. දොණන්ති චතුනාළිකානමෙනමධිවචනං. මනුජස්සාති සත්තස්ස. තනුකස්සාති තනුකා අප්පිකා අස්ස පුග්ගලස්ස, භුත්තපව්වයා විසභාගවෙදනා න භොන්ති. සණ්කන්ති මන්දං මුදුකං, අපරිස්සයමෙවාති අත්ථො. ජීරතීති පරිභුත්තාභාරො පව්වති. ආයු පාලයන්ති නිරොගො අවෙදනො ජීවිතං රක්ඛන්තො. අථ වා සණ්කං ජීරතීති සො භොජනෙ මත්තඤ්ඤු පුග්ගලො පරිමිතාභාරතාය සණ්කං විරෙන ජීරති ජරං පාපුණාති ජීවිතං පාලයන්තො.

ඉමං ඔවාදං අදාසීති එකස්මිං කිර (ධ. ප. අට්ඨ. 2.203 පසෙනදිකොසලවත්ථු) සමයෙ රාජා තණ්ඩුලදොණස්ස ඔදනං තදුපියෙන සුපබ්‍යාඤ්ජනෙන භුඤ්ජති. සො එකදිවසං භුත්තපාතරාසො භත්තසම්මදං අවිනොදෙන්වා සත්ථු සන්තිකං ගන්ත්වා කිලන්තරුපො ඉතො චිතො ව සම්පරිවත්තති, නිද්දාය අභිභූයාමානොපි ලහුකං නිපජ්ජිතුං අසක්කොන්තො එකමන්තං නිසීදි. අථ නං සත්ථා ආහ “කිං, මහාරාජ, අවිස්සමිත්වා ආගතොසි”ති. ආම, භන්තෙ, භුත්තකාලතො පට්ඨාය මෙ මහාදුක්ඛං භොතිති. අථ නං සත්ථා, “මහාරාජ, අතිබහුභොජිතං එතං දුක්ඛං භොති”ති වත්වා –

“මිද්ධි යදා භොති මහග්ගසො ව,
නිද්දායිතා සම්පරිවත්තසායි;
මහාවරාහොව නිවාපපුට්ඨො,
පුනථපුනං ගබ්හමුපෙති මන්දො”ති. (ධ. ප. 325; නෙත්ති. 26, 90) –

ඉමාය ගාථාය ඔවදිත්වා, “මහාරාජ, භොජනං නාම මත්තාය භුඤ්ජිතුං වට්ටති, මත්තභොජිනො හි සුඛං භොති”ති උත්තරිපි පුන ඔවදන්තො “මනුජස්ස සදා සතීමතො”ති (සං. නි. 1.124) ඉමං ගාථමාහ.

රාජා පන ගාථං උග්ගණ්හිතුං නාසක්ඛි, සම්පෙ යීතං පන භාගිනෙයාං සුදස්සනං නාම මාණවං “ඉමං ගාථං උග්ගණ්හ තාතා”ති ආහ. සො තං ගාථං උග්ගණ්හිත්වා “කිං කරොමි, භන්තෙ”ති සත්ථාරං පුච්ඡි. අථ නං සත්ථා ආහ, “මාණව, ඉමං ගාථං නටො විය පත්තපත්තට්ඨානෙ මා අවච, රඤ්ඤො පාතරාසං භුඤ්ජනට්ඨානෙ යත්වා පයමපිණ්ඩාදිසුපි අවත්වා අවසානෙ පිණ්ඩෙ ගහිතෙ වදෙයායි, රාජා සුත්වා භත්තපිණ්ඩං ඡඩ්ඛෙස්සති. අථ රඤ්ඤො භත්ථෙසු ධොතෙසු පාතිං අපනෙත්වා සිත්ථානි ගණෙත්වා තදුපියං බ්‍යාඤ්ජනං ඤත්වා පුනදිවසෙ තාවතකෙ තණ්ඩුලෙ භාරෙයායි. පාතරාසෙ ව වත්වා සායමාසෙ මා වදෙයායි”ති. සො “සාධු”ති පටිස්සුණිත්වා තං දිවසං රඤ්ඤො පාතරාසං භුත්වා ගතත්තා සායමාසෙ ගභවතො අනුසිට්ඨිනියාමෙන ගාථං අභායි. රාජා දසබලස්ස වචනං සරිත්වා භත්තපිණ්ඩං පාතියංයෙව ඡඩ්ඛෙයි. රඤ්ඤො භත්ථෙසු ධොතෙසු පාතිං අපනෙත්වා සිත්ථානි ගණෙත්වා පුනදිවසෙ තත්තකෙ තණ්ඩුලෙ හරිංසු, සොපි මාණවො දිවසෙ දිවසෙ තථාගතස්ස සන්තිකං ගච්ඡති. දසබලස්ස විස්සාසිකො අභොයි. අථ නං එකදිවසං පුච්ඡි “රාජා කිත්තකං භුඤ්ජති”ති? සො “නාළිකොදන”න්ති ආහ. වට්ටිස්සති එත්තාවතා පුරිසභාගො එස, ඉතො පට්ඨාය ගාථං මා වදීති. රාජා තථෙව සණ්ඨායි. තෙන චුත්තං “නාළිකොදනපරමතාය සණ්ඨායි”ති. රත්තඤ්ඤුතාය වඩ්ඪිතං සිලං අස්ස අත්ථිති වඩ්ඪිතසිලො. අපොථුජ්ජනිකෙහි සිලෙහිති චතුපාරිසුද්ධිසිලෙහි සිලං අරියං සුද්ධං. තෙන චුත්තං “අරියසිලො”ති. තදෙකං අනවජ්ජට්ඨෙත කුසලං. තෙන චුත්තං “කුසලසිලො”ති.

දුතියකොසලසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

මහාවග්ගවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

4. උපාලිවග්ගො

1. උපාලිසුත්තවණ්ණනා

31. චතුත්ථස්ස පයමෙ අත්ථවසෙති වුද්ධිවිසෙසෙ, සික්ඛාපදපඤ්ඤත්තිහෙතු අධිගමනියෙ හිතවිසෙසෙති අත්ථො. අත්ථොයෙව වා අත්ථවසො, දස අත්ථෙ දස කාරණානිති වුත්තං හොති. අථ වා අත්ථො ඵලං තදධිනවුත්තිතාය වසො ඵතස්සාති අත්ථවසො, හෙතුති ඵවම්පෙත්ථ අත්ථො දට්ඨබ්බො. “යෙ මම සොතබ්බං සද්දහාතබ්බං මඤ්ඤස්සන්ති, තෙසං තං අස්ස දීඝරත්තං හිතාය සුඛායා”ති වුත්තත්තා “යො ව තථාගතස්ස වචනං සම්පට්ච්ඡති, තස්ස තං දීඝරත්තං හිතාය සුඛාය සංවත්තති”ති වුත්තං. අසම්පට්ච්ඡනෙ ආදීනවන්ති හද්දාලිසුත්තෙ විය අසම්පට්ච්ඡනෙ ආදීනවං දස්සෙත්වා. සුඛවිහාරාභාවෙ සහජීවමානස්ස අභාවතො සහජීවිතාපි සුඛවිහාරොව වුත්තො. සුඛවිහාරො නාම චතුත්තං ඉරියාපට්චිහාරානං ථාසුතා.

මඬකුතන්ති නිත්තෙජතං. ධම්මෙනාතිආදීසු ධම්මොති භූතං වත්ථු. චිතයොති වොදනා වෙව සාරණා ව. සත්ථුසාසනන්ති ඤත්තිසම්පදා වෙව අනුස්සාවනසම්පදා ව.

පියසීලානන්ති සික්ඛාකාමානං. තෙසඤ්ඤි සීලං පියං හොති. තෙනෙවාහ “සික්ඛාත්තයපාරිසුරියා සට්ඨානා”ති. සන්දිද්ධමනාති සංසයං ආපජ්ජමනා . උබ්බළ්භා හොන්තිති පිළිතා හොන්ති. සඬ්ඝකම්මානිති සතිපි උපොසථපචාරණානං සඬ්ඝකම්මභාවෙ ගොඛලිඛද්දඤායෙන උපොසථං පචාරණඤ්ච ය්පෙත්වා උපසම්පදාදිසෙසසඬ්ඝකම්මානං ගහණං වෙදිතබ්බං. සමග්ගානං භාවො සාමග්ගී.

“නාහං, වුත්තද, දිට්ඨධම්මිකානංයෙව ආසවානං සංවරාය ධම්මං දෙසෙමි”ති (දී. නි. 3.182) ඵත්ථ විවාදමූලභූතා කිලෙසා ආසවාති ආගතා.

“යෙන දෙවුපපත්තාස්ස, ගන්ධබ්බො වා විහඬිගමො;
යක්ඛත්තං යෙන ගව්ඡෙය්‍යං, මනුස්සත්තඤ්ච අබ්බපෙ;
තෙ මය්හං ආසවා බ්ණා, විද්ධස්සා විනළිකතා”ති. (අ. නි. 4.36) –

ඵත්ථ තෙභුමකං කම්මං අවසෙසා ව අකුසලා ධම්මා. ඉධ පන පරුපවාදවිජ්ජපටිසාරවධබන්ධාදයො වෙව අපායදුක්ඛභූතා ව නානජපකාරා උපද්දවා ආසවාති ආහ “අසංවරෙ ධීතෙන තස්මිංයෙව අත්තභාවෙ පත්තබ්බා”තිආදි. යදි හි භගවා සික්ඛාපදං න ව පඤ්ඤපෙය්‍යා, තතො අසද්ධම්මජ්ජපටිසෙවනඅදින්නාදානපාණාතිපාතාදිහෙතු යෙ උජ්ජජ්ජෙය්‍යං පරුපවාදාදයො දිට්ඨධම්මිකා නානජපකාරා අනත්ථා, යෙ ව තත්තිමිත්තමෙව නිරයාදීසු නිබ්බත්තස්ස පඤ්චවිධබන්ධනකම්මකාරණාදිවසෙන මහාදුක්ඛානුභවනජපකාරා අනත්ථා, තෙ සන්ධාය ඉදං වුත්තං “දිට්ඨධම්මිකානං ආසවානං සංවරාය සම්පරායිකානං ආසවානං පටිසාතායා”ති. දිට්ඨධම්මො වුවචති පච්චක්ඛො අත්තභාවො, තත්ථ භවා දිට්ඨධම්මිකා. තෙන වුත්තං “තස්මිංයෙව අත්තභාවෙ පත්තබ්බා”ති. සම්මුඛා ගරහනං අකිත්ති, පරම්මුඛා ගරහනං අයසො. අථ වා සම්මුඛා පරම්මුඛා ගරහනං අකිත්ති, පරිවාරහානි අයසොති වෙදිතබ්බං. ආගමනමග්ගථකතායාති ආගමනද්වාරපිදහනත්ථාය. සම්පරෙතබ්බතො පෙච්ච ගන්තබ්බතො සම්පරායො, පරලොකොති ආහ “සම්පරායෙ නරකාදීසු”ති.

මෙටුනාදීනි රජ්ජනට්ඨානානි. පාණාතිපාතාදීනි දුස්සනට්ඨානානි.

සංවරචිතයොති සීලසංවරො, සතිසංවරො, ඤාණසංවරො, බන්තිසංවරො, වීරියසංවරොති පඤ්චවිධො සංවරො. යථාසකං සංවරිතබ්බානං විනෙතබ්බානඤ්ච කායදුච්චරිතාදීනං සංවරණතො සංවරො, විනයනතො චිතයොති වුවචති . පහානචිතයොති තද්ධිගජ්ජපහානං වික්ඛම්භනජ්ජපහානං, සමුව්ඡෙදජ්ජපහානං, පටිපස්සද්ධිජ්ජපහානං, නිස්සරණජ්ජපහානන්ති පඤ්චවිධං පහානං යස්මා වාගට්ඨෙත පහානං, විනයට්ඨෙත චිතයො, තස්මා “පහානචිතයො”ති වුවචති. සමට්චිතයොති සත්ත අධිකරණසමථා. පඤ්ඤත්තිචිතයොති සික්ඛාපදමෙව. සික්ඛාපදපඤ්ඤත්තියා හි විජ්ජමානාය ඵව සික්ඛාපදසම්භවතො පඤ්ඤත්තිචිතයොපි සික්ඛාපදපඤ්ඤත්තියා අනුග්ගහිතො හොති. සෙසමෙත්ථ වුත්තත්ථමෙව.

උපාලිසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

උපාලිවග්ගවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

5. අක්කොසවග්ගො

1-8. විවාදසුත්තාදිවණ්ණනා

41-48. පඤ්චමස්ස පයමාදීනි උත්තානත්ථානි. ඡට්ඨෙ ඛණ්ඩගුරුතාය න නිච්චා න ධුචාති අනිච්චා. තතො ඵච පණ්ඩිතෙහි න ඉච්චා න උපගන්තබ්බානිපි අනිච්චා. ස්වායං නෙසං අනිච්චට්ඨො උදයවයපරිච්ඡින්නතාය වෙදිතබ්බොති ආහ “හුත්වා අභාවිනො”ති, උප්පජ්ජිත්වා විනස්සකාති අත්ථො. සාරරහිතාති නිච්චසාරධුචසාරඅත්තසාරවිරහිතා. මුසාති විසංවාදනට්ඨෙන මුසා, ඵකංසෙන අසුභාදිසභාවා තෙ බාලානං සුභාදිභාවෙන උපට්ඨන්ති, සුභාදිග්ගහණස්ස පච්චයභාවෙන සත්තෙ විසංවාදෙන්ති. තෙනාහ “නිච්චසුභසුඛා වියා”තිආදි. න පස්සනසභාවාති ඛණ්ඩගුරුතායග්ගතරපච්චුපට්ඨානතාය දිස්සමානා විය හුත්වා අදස්සනපකතිකා. ඵතෙ හි ඛේත්තං විය වත්ථු විය හිරුඤ්ඤසුචණ්ණං විය ච පඤ්ඤායිත්වාපි කතිපාහෙනෙව සුපිනකෙ දිට්ඨා විය න පඤ්ඤායන්ති. සත්තමට්ඨමානි සුවිඤ්ඤෙය්‍යානි.

විවාදසුත්තාදිවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

9-10. සරිරට්ඨධම්මසුත්තාදිවණ්ණනා

49-50. නවමෙ පුනබ්භවදානං පුනබ්භවො උත්තරපදලොපෙන, පුනබ්භවො සීලමස්සාති පොනොභවිකො, පුනබ්භවදායකොති අත්ථො. තෙනාහ “පුනබ්භවනිබ්බත්තකො”ති. භවසඬ්ඛරණකම්මන්ති පුනබ්භවනිබ්බත්තනකම්මං. දසමෙ නත්ථි වත්තබ්බං.

සරිරට්ඨධම්මසුත්තාදිවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

අක්කොසවග්ගවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

පයමපණ්ණාසකං නිට්ඨිතං.

2. දුතියපණ්ණාසකං

(6) 1. සවිත්තවග්ගො

1-10. සවිත්තසුත්තාදිවග්ගො

51-60. දුතියස්ස පටිමාදීනි උත්තානත්ථානි. දසමෙ පිත්තං සමුට්ඨානමෙතෙසන්ති පිත්තසමුට්ඨානා, පිත්තපච්චයාපිත්තහෙතුකාති අත්ථො. සෙම්භසමුට්ඨානාදිසුපි එසෙව නයො. සන්තිපාතිකාති තිණ්ණමිපි පිත්තාදීනං කොපෙන සමුට්ඨිතා. උතුපරිණාමජාති විසභාගඋතුතො ජාතා. ජඬ්ගලදෙසවාසිනඤ්ඤි අනුපදෙසෙ වසන්තානං විසභාගො ව උතු උප්පජ්ජති, අනුපදෙසවාසිනඤ්ඤි ජඬ්ගලදෙසෙති එවං පරසමුද්දතීරාදිවසෙනපි උතු විසභාගතා උප්පජ්ජතියෙව. තතො ජාතාති උතුපරිණාමජා. අත්තතො පකතිවරියානං විසයානං විසමං කායපරිහරණවසෙන ජාතා විසමපරිහරජා. තෙනාහ “අතිවිරට්ඨානනිසජ්ජාදිනා විසමපරිහරෙන ජාතා”ති. ආදි-සද්දෙන මහාභාරවහනසුධාකොට්ටනාදීනං සඬ්ගහො. පරස්ස උපක්කමතො නිබ්බන්තා ඔපක්කමිකා. බාහිරං පච්චයං අනපෙක්ඛිත්වා කෙවලං කම්මවිපාකතොව ජාතා කම්මවිපාකජා. තත්ථ පුරිමෙහි සත්තහි කාරණෙහි උප්පන්නා සාරීරිකා වෙදනා සක්කා පටිබාහිතුං, කම්මවිපාකජානං පන සබ්බභෙසජ්ජානිපි සබ්බපරිත්තානිපි නාලං පටිසාතාය.

සවිත්තසුත්තාදිවග්ගො නිව්ඨිතා.

සවිත්තවග්ගවග්ගො නිව්ඨිතා.

(7) 2. යමකවග්ගො

1-7. අවිජ්ජාසුත්තාදිවග්ගො

61-67. දුතියස්ස පටිමාදීනි උත්තානත්ථානි. සත්තමෙ නළකපානකෙති එවංනාමකෙ නිගමෙ. පුබ්බෙ කිර (ජා. අට්ඨ. 1.1.19 ආදයො) අමිහාකං බොධිසත්තො කපියොනියං නිබ්බත්තො මහාකායො කපිරාජා හුත්වා අනෙකසතවානරසහස්සපරිවුතො පබ්බතපාදෙ විවරි, පඤ්ඤවා බො පන හොති මහාපඤ්ඤො. සො පරිසං එවං ඔවදති, “තාතා, ඉමස්මිං පබ්බතපාදෙ විසඵලානි හොන්ති, අමනුස්සපරිග්ගහිතා පොක්ඛරණිකා නාම හොන්ති, තුම්හෙ පුබ්බෙ බාදිතපුබ්බානෙව ඵලානි බාදං, පිතපුබ්බානෙව පානියානි පිවං, එත්ථ වො පටිපුච්ඡිතකිච්චං නත්ථි”ති. තෙ අපිතපුබ්බං දිස්වා සහසාව අපිච්ඡත්වා සමන්තා පරිධාවිත්වා මහාසත්තස්ස ආගමනං ඔලොකයමානා නිසිදිංසු. මහාසත්තො ආගන්ත්වා “කිං, තාතා, පානියං න පිවං”ති ආහ. තුම්හාකං ආගමනං ඔලොකෙමාති. “සාධු, තාතා”ති සමන්තා පදං පරියෙසමානො ඔතිණ්ණපදංයෙව අද්දස, න උත්තිණ්ණපදං. අදිස්වා “සපරිස්සයා”ති අඤ්ඤාසි. තාවදෙව ච තත්ථ අභිනිබ්බත්තඅමනුස්සො උදකං ද්වෙධා කත්වා උට්ඨාසි – සෙනමුබ්බො, නිලකුච්ඡි, රත්තහත්ථපාදො, මහාදායිකො, වන්තදායො, විරුපො, බිහවිජො, උදකරක්ඛසො. සො එවමාහ – “කස්මා පානියං න පිවං, මධුරං උදකං පිවං, කිං තුම්හෙ එතස්ස වචනං සුභාථා”ති. මහාසත්තො ආහ “ත්වං අධිවත්ථො අමනුස්සො”ති? ආමාහන්ති. “ත්වං ඉධ ඔතිණ්ණෙ ලහසි”ති ආහ. ආම, තුම්හෙ පන සබ්බෙ බාදිස්සාමිති. න සක්ඛිස්සසි යක්ඛාති. පානියං පන පිට්ඨස්සාති. ආම, පිට්ඨස්සාමාති. එවං සත්තෙ එකමිපි වානරං න මුඤ්චිස්සන්ති. “පානියඤ්ච පිට්ඨස්සාම, න ච තෙ වසං ගමිස්සාමා”ති නළං ආහරාපෙත්වා කොටියං ගහෙත්වා ධම්මි. සබ්බො එකච්ඡිද්දො අහොසි. තිරෙ නිසිදිත්ථාව පානියං පිච්චි. සෙසවානරානම්පි පාටියෙක්කං නළං ආහරාපෙත්වා ධම්මිත්වා අදාසි. සබ්බෙ තෙ පස්සන්තස්සෙව පානියං පිච්චිසු. චුත්තම්පි වෙතං –

“දිස්වා පදමනුත්තිණ්ණං, දිස්වානොතරිතං පදං;
නළෙන වාරිං පිස්සාම, නෙව මං ත්වං වධිස්සසි”ති. (ජා. 1.1.20);

තතො පට්ඨාය යාව අප්පදිවසා තස්මිං යානෙ නළා එකච්ඡිද්දාව හොන්ති. ඉමස්මිඤ්ඤි කප්පෙ කප්පට්ඨියපාටිහාරියානි නාම වන්දෙ සසලක්ඛණං (ජා. 1.4.61 ආදයො), වට්ටජාතකෙ (ජා. 1.1.35) සච්චකිරියට්ඨානෙ අග්ගිජාලස්ස ආගමනුපච්ඡෙදො, සට්ඨිකාරස්ස මාතාපිතුනං වසනට්ඨානෙ අනොවස්සනං (ම. නි. 2.291), පොක්ඛරණියා තිරෙ නළානං එකච්ඡිද්දහාවොති. ඉති සා පොක්ඛරණි නළෙන පානියස්ස පිච්චත්තා “නළකපානකා”ති නාමං ලභි. අපරභාගෙ තං පොක්ඛරණිං නිස්සාය නිගමො පතිට්ඨාසි, තස්සපි “නළකපාන”න්ත්ථෙව නාමං ජාතං. තං පන සන්ධාය චුත්තං “නළකපානෙ”ති. පලාසවනෙති කිංසුකවනෙ.

තුණ්හිභුතං තුණ්හිභුතන්ති බ්‍යාපනිච්ජායං ඉදං ආමෙඨිතවචනන්ති දස්සෙතුං “යං යං දිස”න්තිආදි චුත්තං. අනුච්චලොකෙත්ථානි එත්ථ අනු-සද්දො “පරි”ති ඉමිනා සමානත්ථොති ආහ “තතො තතො ච්චලොකෙත්ථා”ති. කස්මා ආගිලායති කොටිසහස්සහත්ථිනාගානං බලං ධාරෙන්තස්සාති වොදකස්ස අධිප්පායො. ආවරියො පනස්ස “එස සඬ්ඛාරානං සභාවො, යදිදං අනිච්චතා. යෙ පන අනිච්චා, තෙ එකන්තෙනෙව උදයවයප්පටිපිළිතතාය දුක්ඛා එව. දුක්ඛසභාවෙසු තෙසු සත්ථුකායෙ දුක්ඛූප්පත්තියා අයං පච්චයො”ති දස්සෙතුං “භගවතො”තිආදි චුත්තං. පිට්ඨිවානො උප්පජ්ජි, සො ච බො පුබ්බෙකතකම්මපච්චියා. එත්ථාහ “කිං පන තං කම්මං, යෙන අපරිමාණකාලං සක්කච්චං උපචිතවිපුලපුඤ්ඤසම්මාරො සත්ථා එවරුපං දුක්ඛවිපාකමනුභවති”ති? චුච්චතෙ – අයමෙව භගවා බොධිසත්තහුතො අතීතජාතියං මල්ලපුත්තො හුත්වා පාපජනසෙවි අයොනිසොමනසිකාරබහුලො වරති. සො එකදිවසං නිබ්බුද්ධෙ වත්තමානෙ එකං මල්ලපුත්තං ගහෙත්වා ගාල්හතරං නිප්පිළෙසි. තෙන කම්මෙන ඉදානි බුද්ධො හුත්වාපි දුක්ඛමනුභවි. යථා වෙතං, එවං විඤ්චමාණවිකාදීනම්මිත්ථිනං යානි භගවතො අබ්භක්ඛානාදීනි දුක්ඛානි, සබ්බානි පුබ්බෙකතස්ස විපාකාවසෙසානි, යානි කම්මපිලොතිකානිති චුච්චන්ති. චුත්තඤ්ඤෙනං අපදානෙ (අප. ථෙර 1.39.64-96) –

“අනොතත්තසරාසන්තෙ, රමණියෙ සිලාතලෙ;
නානාරතනපජ්ජොතෙ, නානාගන්ධවනන්තරෙ.

“මහතා භික්ඛුසඬ්ඤෙන, පරෙතො ලොකනායකො;
ආසිනො බ්‍යාකරී තත්ථ, පුබ්බකම්මානි අත්තනො.

“සුභාථ භික්ඛවො මය්හං, යං කම්මං පකතං මයා;
පිලොතිකස්ස කම්මස්ස, බුද්ධත්තෙපි විපච්චති.

1. “මුනාළි නාමහං ධුත්තො, පුබ්බෙ අඤ්ඤාසු ජාතිසු;
පච්චෙකබුද්ධං සුරහිං, අබ්භාවික්ඛිං අදුසකං.

“තෙන කම්මවිපාකෙන, නිරයෙ සංසරිං වීරං;

බහු වස්සසහස්සානි, දුක්ඛං වෙදෙසි වෙදනං.

“තෙන කම්මාවසෙසෙන, ඉධ පච්ඡිමකෙ භවෙ;
අඛිභක්ඛානං මයා ලද්ධං, සුන්දරිකාය කාරණා.

2. “සඛ්ඛාභිභුස්ස බුද්ධස්ස, නන්දො නාමාසි සාවකො;
තං අඛිභක්ඛාය නිරයෙ, චිරං සංසරිතං මයා.

“දස වස්සසහස්සානි, නිරයෙ සංසරිං චිරං;
මනුස්සභාවං ලද්ධාහං, අඛිභක්ඛානං බහුං ලභිං.

“තෙන කම්මාවසෙසෙන, විඤ්චමාණචිකා මමං;
අඛිභාවික්ඛි අභුතෙන, ජනකායස්ස අග්ගතො.

3. “බ්‍රාහ්මණො සුතවා ආසිං, අහං සක්කතපුජිතො;
මහාවතො පඤ්චසතෙ, මන්තෙ වාවෙසි මාණවෙ.

“තත්ථාගතො ඉසි භීමො, පඤ්චාභිඤ්ඤො මහිද්ධිකො;
තඤ්චාහං ආගතං දිස්වා, අඛිභාවික්ඛිං අදුස්සකං.

“තතොහං අවචං සිස්සෙ, කාමභොගී අයං ඉසි;
මය්හම්පි භාසමානස්ස, අනුමොදිංසු මාණවා.

“තතො මාණවකා සඛ්ඛෙ, භික්ඛමානං කුලෙ කුලෙ;
මහාජනස්ස ආහංසු, කාමභොගී අයං ඉසි.

“තෙන කම්මවිපාකෙන, පඤ්ච භික්ඛුසතා ඉමෙ;
අඛිභක්ඛානං ලභුං සඛ්ඛෙ, සුන්දරිකාය කාරණා.

4. “වෙමාතුභාතරං පුඛ්ඛෙ, ධනහෙතු හනිං අහං;
පක්ඛිපිං ගිරිදුග්ගස්මිං, සිලාය ව අපිංසයි.

“තෙන කම්මවිපාකෙන, දෙවදත්තො සිලං ඛිපි;
අභිගුට්ඨං පිංසයි පාදෙ, මම පාසාණසක්ඛරා.

5. “පුරෙහං දාරකො හුත්වා, කිළ්මානො මහාපටෙ;
පච්චෙකබුද්ධං දිස්වාන, මග්ගෙ සකලිකං ඛිපිං.

“තෙන කම්මවිපාකෙන, ඉධ පච්ඡිමකෙ භවෙ;
වධන්ථං මං දෙවදත්තො, අභිමාරෙ පයොජයි.

6. “හත්ථාරොහො පුරෙ ආසිං, පච්චෙකමුනිමුත්තමං;
පිණ්ඩාය විවරන්තං තං, ආසාදෙසිං ගජෙනහං.

“තෙන කම්මවිපාකෙන, හන්තො නාළාගිරි ගජො;
ගිරිඛිඛපෙ පුරවරෙ, දාරුණො සමුප්පාගම්.

7. “රාජාහං පත්ථිවො ආසිං, සත්තියා පුරිසං හනිං;
තෙන කම්මවිපාකෙන, නිරයෙ පච්චිසං භුසං.

“කම්මුතො තස්ස සෙසෙන, ඉදානි සකලං මම;
පාදෙ ඡවිං පකජ්ජෙසි, න භි කම්මං විනස්සති.

8. “අහං කෙවට්ටගාමස්මිං, අහුං කෙවට්ටදාරකො;
මච්ඡකෙ සාතිතෙ දිස්වා, ජනයං සොමනස්සකං.

“තෙන කම්මවිපාකෙන, සීසදුක්ඛං අහු මම;
සඛ්ඛෙ සක්කා ව හඤ්ඤිංසු, යදා හනි විට්ඨතො.

9. “ඵ්ඤ්ඤස්සාහං පාවචනෙ, සාවකෙ පරිභාසයි;
යවං බාදථ භුඤ්ජථ, මා ව භුඤ්ජථ සාලයො.

“තෙන කම්මවිපාකෙන, තෙමාසං බාදිතං යවං;
නිමන්තිතො බ්‍රාහ්මණෙන, වෙරඤ්ජායං වසිං තදා.

10. “නිබ්බද්ධෙ චත්තමානම්හි, මල්ලපුත්තං නිහෙය්‍යං;
තෙන කම්මවිපාකෙන, පිට්ඨිදුක්ඛං අහු මම.

11. “තිකිච්ඡකො අහං ආසිං, සෙට්ඨිපුත්තං විරෙවයිං;
තෙන කම්මවිපාකෙන, හොති පක්ඛන්දිකා මම.

12. “අවවාහං ජොතිපාලො, සුගතං කස්සපං තදා;
කුතො නු බොධි මුණ්ඩස්ස, බොධි පරමදුල්ලහා.

“තෙන කම්මවිපාකෙන, අවරිං දුක්කරං බහුං;
ජබ්බස්සානුරූපෙලායං, තතො බොධිමපාපුණ්.

“නාහං එතෙන මග්ගෙන, පාපුණ් බොධිමුත්තමං;
කුම්මග්ගෙන ගවෙසිස්සං, පුබ්බකම්මෙන වාරිතො.

“පුඤ්ඤපාපපරික්ඛිණො, සබ්බසන්තාපවජ්ජිතො;
අසොකො අනුපායාසො, නිබ්බායිස්සමනාසවො.

“එවං ජිනො විශාකාසි, භික්ඛුසඩ්ධස්ස අග්ගතො;
සබ්බාභිඤ්ඤාබලප්පත්තො, අනොතත්තෙ මහාසරෙ”ති. (අප. පෙර 1.39.64-96);

අවිජ්ජාසුත්තාදිවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

9-10. පටමකථාවත්ථුසුත්තාදිවණ්ණනා

69-70. නවමෙ (දී. නි. ටී. 1.17; දී. නි. අභි. ටී. 1.17; සං. නි. ටී. 2.5.1080) දුග්ගතිතො සංසාරතො ච නියානි එතෙනාති නියානං, සග්ගමග්ගො, මොක්ඛමග්ගො ච. තං නියානං අරහති, නියානෙන වා නියුත්තා, නියානං වා ඵලභූතං එතිස්සා අත්ථිති නියානිකා. වච්චුවරිතසංකිලෙසතො නියානිති වා ථිකාරස්ස රස්සත්තං, යකාරස්ස ච කකාරං කත්වා නියානිකා, චෙතනාය සද්ධිං සම්පජ්ජලාපා වෙරමණි. තප්පට්ඨිකතො අනියානිකා, තස්සා භාවො අනියානිකත්තං, තස්මා අනියානිකත්තා. තිරච්ඡානභූතන්ති තිරොකරණභූතං. ගෙහස්සිතකථාති ගෙහප්පට්ඨිසංයුත්තා. කම්මට්ඨානභාවෙති අනිච්චතාපට්ඨිසංයුත්තවතුසච්චකම්මට්ඨානභාවෙ.

සහ අත්ථෙතාති සාත්ථකං, භිතප්පට්ඨිසංයුත්තන්ති අත්ථො. “සුරාකථා”තිපි පායොති ආහ “සුරාකථන්ති පාළියං පනා”ති. සා පනෙසා කථා “එවරූපා නවසුරා ජිතා රතිජනාහි හොති”ති අස්සාදවසෙන න වට්ටති, ආදීනවවසෙන පන “උම්මත්තකසංවත්තනිකා”තිආදීනා නයෙන වට්ටති. තෙනාහ “අනෙකවිධං...පෙ.... ආදීනවවසෙන වට්ටති”ති. විසිබාති සරසන්තිවෙසො. විසිබාගහණෙන ච තන්තිවාසිනො ගහිතා “ගාමො ආගතො”තිආදීසු විය. තෙනෙවාහ “සුරා සමත්ථා”ති ච “සද්ධා පසන්නා”ති ච. කුම්මට්ඨානප්පදෙසෙන කුම්මදාසියො චුත්තාති ආහ “කුම්මදාසිකථා වා”ති.

රාජකථාදිපුරිමකථාය , ලොකක්ඛායිකාදිපච්ඡිමකථාය වා විනිමුත්තා පුරිමපච්ඡිමකථා විමුත්තා. උප්පත්තිධීතිසංභාරාදිවසෙන ලොකං අක්ඛායතීති ලොකක්ඛායිකා. අසුකෙන නාමාති පජාපතිනා බ්‍රහ්මිනා, ඉස්සරෙන වා. විතණ්ඩසල්ලාපකථාති “අට්ඨිතං සෙත්තං සෙතොති න චත්තබ්බො, පත්තානං කාලත්තා කාලොති පන චත්තබ්බො”ති එවමාදිකා. ආදි-සද්දෙන “සෙලපුප්ඵලකාති විය ජීවිදාවරපාරයත්තිවිසාලා නත්ථි, යං යො කොචි තිරියාමානා කත්තං”ති එවමාදීනං සඬිගහො දට්ඨබ්බො. සාගරදෙවෙනාති සාගරපුත්තරාජුහි. බතොති එතං එකවචනං තෙහි පච්චෙකං බත්තං “සාගරදෙවෙන බත්තං”ති චුත්තං. සහමුද්දා සමුද්දොති චුත්තො. භවති වද්ධති එතෙනාති භවො. භවාහවා හොන්තිති ඉතිභවාහවකථා. එත්ථ ච භවොති සස්සතං, අභවොති උච්ඡේදං. භවොති වුද්ධි, අභවොති භාති. භවොති කාමසුඛං, අභවොති අත්තකිලමොති ඉති ඉමාය ජබ්බිධාය ඉතිභවාහවකථාය සද්ධිං බාත්තිංස තිරච්ඡානකථා නාම හොන්ති. අට්ඨ වා පාළියං සරූපතො අනාගතාපි අරඤ්ඤපබ්බතනදීපකථා ඉතිසද්දෙන සඬිගණ්හිත්වා බාත්තිංස තිරච්ඡානකථා චුත්තා. දසමෙ නත්ථි චත්තබ්බං.

පටමකථාවත්ථුසුත්තාදිවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

යමකවග්ගවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

(8) 3. ආකඩබවගේගො

1-4. ආකඩබසුත්තාදිවණ්ණනා

71-74. තනියස්ස පටිමෙ සීලස්ස අනවසෙසසමාදානෙන අබණ්ඩාදිභාවාපත්තියා ව පරිපුණ්ණසීලා. සමාදානතො පටියාය අවිච්ඡින්නතො සීලසමඛගිනො. එත්තාවතා කිරාති (අ. නි. 2.37) කිර-සද්දො අරුචිසුවනත්ථො. තෙනෙත්ථ ආවරියවාදස්ස අත්තතො අරුචිවනභාවං දිපෙති. සම්පන්නසීලාති අනාමට්ඨවිසෙසං සාමඤ්ඤතො සීලසඬ්ඛපෙන ගහිතං. තඤ්ච චතුබ්බිධන්ති ආවරියත්ථෙරො “චතුපාරිසුද්ධිසීලං උද්දිසිත්වා”ති ආහ. තත්ථාති චතුපාරිසුද්ධිසීලෙ. ජෙට්ඨකසීලන්ති (සං. නි. 5.412) පධානසීලං. උභයත්ථාති උද්දෙසනිද්දෙසෙ. ඉධ නිද්දෙසෙ විය උද්දෙසෙපි පාතිමොක්ඛසංවරො භගවතා චුත්තො “සම්පන්නසීලා”ති චුත්තත්තාති අධිප්පායො. සීලග්ගහණඤ්ඤි පාළියං පාතිමොක්ඛසංවරවසෙන ආගතං. තෙනාහ “පාතිමොක්ඛසංවරොයෙවා”තිආදි. තත්ථ අවධාරණෙන ඉතරෙසං තිණ්ණං එකදෙසෙන පාතිමොක්ඛන්තොගධතං දිපෙති. තථා හි අනොලොකියොලොකනෙ ආජීවහෙතු ඡසික්ඛපදවිතික්කමෙ ගිලානපච්චයස්ස අපච්චවෙක්ඛිතපරිභොගෙ ව ආපත්ති විහිතාති. තිණ්ණි ඉන්ද්‍රියසංවරසීලාදීති. සීලන්ති චුත්තට්ඨානං නාම අත්ථීති සීලපරියායෙන තෙසං කත්ථවි සුත්තෙ ගහිතට්ඨානං නාම කිං අත්ථී යථා පාතිමොක්ඛසංවරොති ආවරියස්ස සම්මුඛන්තා අප්පටික්ඛිපන්නොව උපවාරෙන පුච්ඡන්තො විය වදති. තෙනාහ “අනනුජානන්තො”ති. ඡද්ධාරරක්ඛාමත්තකමෙවාති තස්ස සල්ලභුකභාවමාහ විත්තාධිට්ඨානමත්තෙන පටිපාකතිකභාවාපත්තිතො. ඉතරෙසුපි එසෙව නයො. පච්චයුප්පත්තිමත්තකන්ති එලෙන හෙතුං දස්සෙති. උප්පාදනහෙතුකා හි පච්චයානං උප්පත්ති. ඉදමත්ථන්ති ඉදං පයොජනං ඉමස්ස පච්චයස්ස පරිභුඤ්ජනෙති අධිප්පායො. නිප්පරියායෙනාති ඉමිනා ඉන්ද්‍රියසංවරාදීති තිණ්ණි පධානස්ස සීලස්ස පරිවාරවසෙන පවත්තියා පරියායසීලාති නාමාති දස්සෙති.

ඉදාති පාතිමොක්ඛසංවරස්සෙව පධානභාවං ඛාතිරෙකතො අත්ථයතො ව උපමාය විභාවෙතුං “යස්සා”තිආදිමාහ. තත්ථ සොති පාතිමොක්ඛසංවරො. සෙසානීති ඉන්ද්‍රියසංවරාදීති. තස්සෙ වාති “සම්පන්නසීලා”ති එත්ථ යං සීලං චුත්තං, තස්සෙව. සම්පන්නපාතිමොක්ඛාති එත්ථ පාතිමොක්ඛග්ගහණෙන වෙවචනං වත්ථා තං විත්ථා රෙත්ථා...පෙ.... ආදිමාහ. යථා අඤ්ඤත්ථාපි “ඉධ හික්ඛු සීලවා හොති”ති පුග්ගලාධිට්ඨානාය දෙසනාය උද්දිට්ඨං සීලං “පාතිමොක්ඛසංවරසංචුතො විහරති”ති (විභ. 508) නිද්දිට්ඨං. කස්මා ආරද්ධන්ති දෙසනාය කාරණසුච්ඡා. සීලානිසංසදස්සනත්ථන්ති පයොජනනිද්දෙසො. “සීලානිසංසදස්සනත්ථ”න්ති හි එත්ථ ඛාතිරෙකතො යං සීලානිසංසස්ස අදස්සනං, තං ඉමිස්සා දෙසනාය කාරණන්ති කස්මා ආරද්ධන්ති? වෙනෙයායානං සීලානිසංසස්ස අදස්සනතොති අත්ථතො ආපන්නො එව හොති. තෙනාහ “සවෙපි”තිආදි. සීලානිසංසදස්සනත්ථන්ති පන ඉමස්ස අත්ථං විවරිතුං “තෙස”න්තිආදි චුත්තං. ආනිසංසොති උදයො. “සීලවා සීලසම්පන්නො කායස්ස හෙදා පරං මරණා සුගතිං සග්ගං ලොකං උපපජ්ජති”තිආදිසු (දී. නි. 3.316; අ. නි. 5.213; මහාව. 285) පන විපාකඵලමිපි “ආනිසංසො”ති චුත්තං. කො විසෙසොති කො ඵලවිසෙසො. කා වඩ්ඪීති කො අබ්භුදයො. විජ්ජමානොපි ගුණො යාථාවතො විභාවිතො එව අභිරුචිං උප්පාදෙති, න අවිභාවිතො, තස්මා එකන්තතො ආනිසංසකිත්තනං ඉච්ඡිතබ්බමෙවාති දස්සෙතුං “අප්පෙව නාමා”තිආදිමාහ.

පියොති පියාසිතබ්බො. පියස්ස නාම දස්සනං එකන්තතො අභිනන්දිතබ්බං හොතීති ආහ “පියවක්ඛුති සම්පස්සිතබ්බො”ති. පිතිසමුට්ඨානප්පසන්නසොම්මරුපපරිග්ගහඤ්ඤි වක්ඛු “පියවක්ඛු”ති චුච්චති. තෙසන්ති සමුග්ගමාරිතං. මනවඩ්ඪනකොති පිතිමනස්ස පරිබුභනතො උපරුපරි පිතිචිත්තස්සෙව උප්පාදනකො. ගරුට්ඨානියොති ගරුකරණස්ස ධානභුතො. ජානං ජානාතීති ඤාණෙන ජාතිතබ්බං ජානාති. යථා වා අඤ්ඤෙ අජානන්තාපි ජානන්තා විය පවත්තන්ති, න එවමයං, අයං පන ජානන්තො එව ජානාති. පස්සං පස්සතීති දස්සනභුතෙන පඤ්ඤාවක්ඛුනා පස්සිතබ්බං පස්සති, පස්සන්තො එව වා පස්සති. එවං සම්භාවනීයොති එවං විඤ්ඤාතාය පණ්ඨිතභාවෙන සම්භාවෙනබ්බො. සීලෙස්වෙවස්ස පරිපුරකාරීති සීලෙසු පරිපුරකාරී එව භවෙයායාති. එවං උත්තරපදාවධාරණං දට්ඨබ්බං. එවඤ්ඤි ඉමිනා පදෙන උපරිසික්ඛාද්වයං අතිවත්තිතමෙව හොති. යථා පන සීලෙසු පරිපුරකාරී නාම හොති, තං එලෙන දස්සෙතුං “අප්ඤ්ඤන්ති”න්තිආදි චුත්තං. විපස්සනාධිට්ඨානසමාධිසංවත්තනිකතාය හි ඉධ සීලස්ස පාරිසුරී, න කෙවලං අබණ්ඩාදිභාවමත්තං. චුත්තඤ්ඤෙන “යාති බො පන තාති අබණ්ඩාති...පෙ.... සමාධිසංවත්තනිකාති”ති. එවඤ්ඤි කත්ථා උපරිසික්ඛාද්වයං සීලස්ස සම්භාරභාවෙන ගහිතන්ති සීලස්සෙවෙත්ථ පධානග්ගහණං සිද්ධං හොති. සීලානුරක්ඛකා හි විත්තෙකග්ගතාසඬ්ඛාරපරිග්ගහ. අනුනෙතාති අබණ්ඩාදිභාවෙන, කස්සවි වා අභාපනෙන උපපන්නෙන. ආකාරෙතාති කරණෙන සම්පාදනෙන.

අප්ඤ්ඤන්ති වා අත්තනොති වා එකං එකත්ථං, ඛාඤ්ජනමෙව නානං. භුම්මත්ථෙව වෙතං, “සමථ”න්ති උපයොගවචනං “අනු”ති ඉමිනා උපසග්ගෙන යොගෙ සිද්ධන්ති ආහ “අත්තනො විත්තසමථෙව යුත්තො”ති. තත්ථ විත්තසමථෙති විත්තස්ස සමාධානෙන. යුත්තොති අවිසුත්තො පසුතො. යො සබ්බෙන සබ්බං ඤානභාවනාය අනනුයුත්තො, සො තං බහි නිහරති නාම. යො ආරහිත්වා අත්තරා සඬ්ඛොවං ආපජ්ජති, සො තං විනාසෙති නාම. යො පන ඊදිසො අනුත්ථා ඤානං උපසම්පජ්ජ විහරති, සො අතිරාකතජ්ඣානොති දස්සෙන්නො “බහි

අනිභට්ඨකානෝ”තිආදිමාහ. නිහරණවිනාසත්ථස්ස ඉදං නිරාකරණං නාම. “ථම්මං නිරංකත්වා නිවාතවුත්ති”තිආදිසු (සු. නි. 328) වස්ස පයොගො දට්ඨබ්බො.

සත්තවිධාය අනුපස්සනායාති එත්ථ අනිච්චානුපස්සනා, දුක්ඛානුපස්සනා, අනත්තානුපස්සනා, නිබ්බදානුපස්සනා, විරාගානුපස්සනා, නිරොධානුපස්සනා, පටිනිස්සන්ගානුපස්සනාති ඉමා සත්තවිධා අනුපස්සනා. සුඤ්ඤාගාරගතො භික්ඛු තත්ථ ලද්ධකායවිවේකතාය සමථවිපස්සනාවසෙන චිත්තවිවේකං පරිබුහන්තො යථානුසිට්ඨපටිපත්තියා ලොකං සාසනාද්ව අත්තනො විසෙසාධිගම්ථයානභුතං සුඤ්ඤාගාරාද්ව උපසොභයමානො ගුණවිසෙසාධිගම්ථයානභාවාපාදනෙන විඤ්ඤානං අත්ථතො තං බුහන්තො නාම භොතිති වුත්තං “බුහන්තා සුඤ්ඤාගාරාන”න්ති. තෙනාහ “එත්ථ වා”තිආදි. එකභුමකාදිපාසාදෙ කුරුමානොපි පන නෙව සුඤ්ඤාගාරානං බුහන්තාති දට්ඨබ්බො. සුඤ්ඤාගාරග්ගහණෙන චෙත්ථ අරඤ්ඤරුක්ඛමුලාදි සබ්බං පධානානුයොගක්ඛමං සෙනාසනං ගහිතන්ති දට්ඨබ්බං.

එත්තාවතා යථා තණ්හාවිවරිතදෙසනා පට්ඨං තණ්හාවසෙන ආරද්ධාපි තණ්හාපදට්ඨානත්තා මානදිට්ඨිතං මානදිට්ඨියො ඔසරිත්වා කමෙන පපඤ්චත්තයදෙසනා ජාතා, එවමයං දෙසනා පට්ඨං අධිසීලසික්ඛාවසෙන ආරද්ධාපි සීලපදට්ඨානත්තා සමථවිපස්සනානං සමථවිපස්සනායො ඔසරිත්වා කමෙන සික්ඛාත්තයදෙසනා ජාතාති වෙදිතබ්බො. එත්ථ හි “සීලෙස්වෙවස්ස පරිපුරකාරී”ති එත්තාවතා අධිසීලසික්ඛා වුත්තා, “අප්ඤ්ඤානං වෙතොසමථමනුයුත්තො අනිරාකතථ්ඤානෝ”ති එත්තාවතා අධිචිත්තසික්ඛා, “විපස්සනාය සමත්තාගතො”ති එත්තාවතා අධිපඤ්ඤාසික්ඛා. “බුහන්තා සුඤ්ඤාගාරාන”න්ති ඉමිනා පන සමථවසෙන සුඤ්ඤාගාරවඩ්ඪනෙ අධිචිත්තසික්ඛා, විපස්සනාවසෙන අධිපඤ්ඤාසික්ඛාති එවං ද්වෙපි සික්ඛා සඬගහෙන්වා වුත්තා. එත්ථ ව “අප්ඤ්ඤානං වෙතොසමථමනුයුත්තො අනිරාකතථ්ඤානෝ”ති ඉමෙහි පදෙහි සීලානුරක්ඛිකා එව චිත්තෙකග්ගතා කපිතා, “විපස්සනායා”ති ඉමිනා පදෙන සීලානුරක්ඛිකො සඬබාරපරිග්ගහො.

කථං චිත්තෙකග්ගතා සීලමනුරක්ඛති? යස්ස හි චිත්තෙකග්ගතා නත්ථි, සො ඛ්‍යාධිමිති උප්පන්නෙ විහඤ්ඤති, සො ඛ්‍යාධිවිහතො චිත්තීත්තචිත්තො සීලං විනාසෙන්වාපි ඛ්‍යාධිවුපසමං කත්තා භොති. යස්ස පන චිත්තෙකග්ගතා අත්ථි, සො තං ඛ්‍යාධිදුක්ඛං චික්ඛමහෙන්වා සමාපත්තිං සමාපජ්ජති, සමාපන්නක්ඛණෙ දුක්ඛං දුරගතං භොති, බලවතරං සුබමුප්පජ්ජති. එවං චිත්තෙකග්ගතා සීලමනුරක්ඛති. කථං සඬබාරපරිග්ගහො සීලමනුරක්ඛති? යස්ස හි සඬබාරපරිග්ගහො නත්ථි, තස්ස “මම රූපං මම විඤ්ඤාණං”න්ති අත්තභාවෙ බලවමමත්තං භොති, සො තථාරූපෙසු දුබ්භික්ඛඛ්‍යාධිගයාදිසු සම්පත්තෙසු සීලං නාසෙන්වාපි අත්තභාවං පොසෙතා භොති. යස්ස පන සඬබාරපරිග්ගහො අත්ථි, තස්ස අත්තභාවෙ බලවමමත්තං වා සිනෙහො වා න භොති, සො තථාරූපෙසු දුබ්භික්ඛඛ්‍යාධිගයාදිසු සම්පත්තෙසු සවෙපිස්ස අත්තාති බහි නික්ඛමන්ති, සවෙපි උස්සුස්සති විසුස්සති, ඛණ්ඩාඛණ්ඩිකො වා භොති සතධාපි සහස්සධාපි, නෙව සීලං විනාසෙන්වා අත්තභාවං පොසෙතා භොති. එවං සඬබාරපරිග්ගහො සීලං අනුරක්ඛති.

“බුහන්තා සුඤ්ඤාගාරාන”න්ති ඉමිනා පන තස්සෙව උභයස්ස බුහනා වඩ්ඪනා සාතච්චකිරියා දස්සිතා. එවං හගවා යස්මා “සබ්බමචාරිතං පියො වස්සං...පෙ.... භාවතියො වා”ති ඉමෙ වත්තාරො ධම්මෙ ආකඬ්ඛන්තෙන නත්ථස්සද්ධං කිඤ්චි කාතබ්බං, අඤ්ඤදත්ථු සීලාදිගුණසමත්තාගතෙනෙව හවිතබ්බං. ඊදිසො හි සබ්බමචාරිතං පියො භොති මනාපො ගරු භාවතියො. වුත්තම්පි හෙතං –

“සීලදස්සනසම්පන්නං , ධම්මට්ඨං සච්චවෙදිනං;
අත්තනො කම්ම කුබ්බානං, තං ජනො කුරුතෙ පිය”න්ති. (ධ. ප. 217);

තස්මා “ආකඬ්ඛෙය්‍ය වෙ, භික්ඛවෙ, භික්ඛු සබ්බමචාරිතං පියො වස්සං...පෙ.... සීලෙස්වෙවස්ස පරිපුරකාරී... පෙ.... සුඤ්ඤාගාරාන”න්ති වත්වා ඉදාති යස්මා පච්චයලාභාදිං පත්ථයන්තෙනපි ඉදමෙව කරණියං, න අඤ්ඤං කිඤ්චි, තස්මා “ආකඬ්ඛෙය්‍ය වෙ, භික්ඛවෙ, භික්ඛු ලාභී අස්ස”න්තිආදිමාහ. ලාභී අස්සන්ති ලාභාසාය සංවරසීලපරිපුරණං පාළියං ආගතං. කිච්චිසං හගවා අනුජානාති? න හගවා සභාවෙන ඊදිසං අනුජානාති, මහාකාරුණිකතාය පන පුග්ගලථ්ඤාසයෙන එවං වුත්තන්ති දස්සෙන්තො “න හගවා”තිආදිමාහ. තත්ථ සාසෙසනං ඡින්නකථො, න වාවං පයුත්තං හණෙනි ඡින්නකථො මුගො විය හුත්වා ඔහාසපරිකථානිමිත්තවිඤ්ඤත්තිපයුත්තං සාසෙසනං වාවං න හණෙන, න කථෙය්‍යාති අත්ථො. පුග්ගලථ්ඤාසයවසෙනාති සඬබෙපතො වුත්තමත්ථං විවරන්තො “යෙසං හි”තිආදිමාහ. රසො සභාවභූතො ආනිසංසො රසානිසංසො.

පච්චයදානකාරාති විවරාදිපච්චයදානවසෙන පවත්තකාරා. මහජ්ඵලා මහානිසංසාති උභයමෙතං අත්ථතො එකං, ඛ්‍යාඤ්ජනමෙව නානං. “පඤ්චමෙ, ගහපතයො, ආනිසංසා”තිආදිසු (මහාව. 285) හි ආනිසංසසද්දො ඵලපරියායොපි භොති. මහත්තං වා ලොකියසුඛං ඵලන්ති පසවන්තිති මහජ්ඵලා, මහතො ලොකුත්තරසුඛස්ස පච්චයා භොන්තිති මහානිසංසා. තෙනාහ “ලොකියසුඛෙන ඵලභූතෙනා”තිආදි.

පෙච්චභවං ගතාති පෙතුපපත්තිවසෙන නිබ්බත්තිං උපගතා. තෙ පන යස්මා ඉධ කතකාලකිරියා කාලෙන කතජිවුපච්චෙදා භොන්ති, තස්මා වුත්තං “කාලකතා”ති. සස්සුසසුරා ව තප්පක්ඛිකා ව සස්සුසසුරපක්ඛිකා. තෙ

ඤානියොනිසම්බන්ධෙන ආවාහවිවාහසම්බන්ධවසෙන සම්බද්ධා ඤාතී. සාලොහිතානි යොනිසම්බන්ධවසෙන. එකලොහිතබද්ධානි එකෙන සමානෙන ලොහිතසම්බන්ධෙන සම්බද්ධා. පසන්නචිත්තොති පසන්නචිත්තකො. කාලකතො පිතා වා මාතා වා පෙතයොනියං උප්පන්නොති අධිකාරතො විඤ්ඤායනීති චූත්තං. මහානිසංසමෙව හොතීති තස්ස තථාසීලසම්පන්නත්තාති අධිප්පායො.

අප්ඤ්ඤාත්ථරිතානි මද්දිතා. න ව මං අරති සහෙය්‍යානි මං ව අරති න අභිභවෙය්‍ය න මද්දෙය්‍ය න අප්ඤ්ඤාත්ථරෙය්‍ය. උප්පන්නන්ති ජාතං නිබ්බන්තං. සීලාදිගුණයුත්තො හි අරතිඤ්ඤා රතිඤ්ඤා සහති අප්ඤ්ඤාත්ථරති, මද්දිත්වා තිට්ඨති, තස්මා ඊදිසමත්තානං ඉච්ඡන්තෙනපි සීලාදිගුණයුත්තෙනෙව භවිතබ්බන්ති දස්සෙති. චිත්තුත්‍රාසො භායනීති භයං, ආරම්මණං භායති එතස්මාති භයං. තං දුට්ඨමපි භයං හෙරවඤ්ඤා සහති අභිභවතිති භයහෙරවසහො. සීලාදිගුණයුත්තො හි භයහෙරවං සහති අප්ඤ්ඤාත්ථරති, මද්දිත්වා තිට්ඨති අරියකොට්ඨවාසී මහාදත්තත්ථෙරො විය.

ථෙරො කිර මග්ගං පටිපන්නො අඤ්ඤාතරං පාසාදිකං අරඤ්ඤං දිස්වා “ඉධෙවජ්ජ සමණධම්මං කත්වා ගමිස්සාමි”ති මග්ගා ඔක්කම්ම අඤ්ඤාතරස්මිං රුක්ඛමුලෙ සඬ්ඝාටිං පඤ්ඤාපෙත්වා පල්ලඬ්ඝං ආභූජිත්වා නිසීදි. රුක්ඛදෙවතාය දාරකා ථෙරස්ස සීලතෙජෙන සකභාවෙන සණ්ඨාතුං අසක්කොන්තා විස්සරමකංසු. දෙවතාපි සකලරුක්ඛං වාලෙසී. ථෙරො අවලොව නිසීදි. සා දෙවතා ධුමායි පජ්ජලි. නෙව සක්ඛි ථෙරං වාලෙතුං. තතො උපාසකවණ්ණෙනාගන්ත්වා වන්දිත්වා අට්ඨාසී. “කො එසො”ති චූත්තා “අහං, භන්තෙ, තස්මිං රුක්ඛෙ අධිවත්ථා දෙවතා”ති අවොව. ත්වං එතෙ විකාරෙ අකාසීති. ආම, භන්තෙති. “කස්මා”ති ව චූත්තා ආහ “තුම්භාකං, භන්තෙ, සීලතෙජෙන දාරකා සකභාවෙන සණ්ඨාතුං අසක්කොන්තා විස්සරමකංසු, සාහං තුම්භෙ පලාපෙතුං එවමකාසි”න්ති. ථෙරො ආහ “අථ කස්මා ‘ඉධ, භන්තෙ, මා වසථ, මය්හං අභාසුක’න්ති පටිකච්චෙව නාවවාසී, ඉදානි පන මා මං කිඤ්චි අවච, ‘අරියකොට්ඨමහාදත්තො අමනුස්සභයෙන ගතො’ති වචනතො ලජ්ජාමි, තෙනාහං ඉධෙව වසිස්සං, ත්වං පන අප්පෙකදිවසං යත්ථ කත්ථවි වසාහි”ති. එවං සීලාදිගුණයුත්තො භයහෙරවසහො හොති, තස්මා ඊදිසමත්තානං ඉච්ඡන්තෙනපි සීලාදිගුණයුත්තෙනෙව භවිතබ්බන්ති දස්සෙති. දුතියාදීනි උත්තානත්ථානි.

ආකඬ්ඛසුත්තාදිවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

5-10. මිගසාලාසුත්තාදිවණ්ණනා

75-80. පඤ්ඤාත්ථෙ ඉමස්ස හි පුග්ගලස්ස සීලවිරහිතස්ස පඤ්ඤා සීලං පරිධොවනීති අඛණ්ඩාදිභාවාපාදනෙන සීලං ආදිමජ්ඣපරියොසානෙසු පඤ්ඤාය සුවිසොධිතං කරොති. යස්ස හි අබ්භන්තරෙ සීලසංවරො නත්ථි, උග්ගච්ඡිතඤ්ඤාය පන වාතුප්පදිකගාථාපරියොසානෙ පඤ්ඤාය සීලං ධොවිත්වා සහ පටිසම්භිදාහි අරහත්තං පාපුණාති, අයං පඤ්ඤාය සීලං ධොවනි නාම සෙය්‍යථාපි සන්නතිමහාමත්තො.

සීලවා පන පඤ්ඤං ධොවති. යස්ස (දී. නි. අට්ඨ. 1.317) හි පුපුජ්ජනස්ස සීලං සට්ඨිඅසිතිවස්සානි අඛණ්ඩං හොති, සො මරණකාලෙපි සබ්බකිලෙසෙ ඝාතෙත්වා සීලෙන පඤ්ඤං ධොවිත්වා අරහත්තං ගණ්හාති කන්දරසාලපරිවෙණෙ මහාසට්ඨිවස්සත්ථෙරො විය. ථෙරෙ කිර මරණමඤ්ඤෙව නිපජ්ජිත්වා බලවචෙදනාය නිත්ථුනන්තෙ තිස්සමහාරාජා “ථෙරං පස්සිස්සාමි”ති ගන්ත්වා පරිවෙණද්වාරෙ යිතො තං සද්දං සුත්වා පුච්ඡි “කස්ස සද්දො අය”න්ති. ථෙරස්ස නිත්ථුනනසද්දොති. “පබ්බජ්ජාය සට්ඨිවස්සෙන වෙදනාපරිග්ගහමත්තම්පි න කතං, ඉදානි න තං වන්දිස්සාමි”ති නිවත්තිත්වා මහාබොධිං වන්දිතුං ගතො. තතො උපට්ඨාකදහරො ථෙරං ආහ “කිං නො, භන්තෙ, ලජ්ජාපෙථ, සද්ධොපි රාජා විප්පට්ඨාරී හුත්වා ‘න වන්දිස්සාමි’ති ගතො”ති. කස්මා, ආවුසොති? තුම්භාකං නිත්ථුනනසද්දං සුත්වාති. “තෙන හි මෙ ඔකාසං කරොථා”ති වත්වා වෙදනං වික්ඛම්භෙත්වා අරහත්තං පත්වා දහරස්ස පඤ්ඤං අදාසී “ගච්ඡාමුසො, ඉදානි රාජානං අම්භෙ වන්දාපෙහි”ති. දහරො ගන්ත්වා “ඉදානි කිර ථෙරං වන්ද්වා”ති ආහ. රාජා සුසුමාරපතීතෙන ථෙරං වන්දන්තො “නාහං අය්‍යස්ස අරහත්තං වන්දාමි, පුපුජ්ජනභූමියං පන යත්වා රක්ඛිතසීලමෙව වන්දාමි”ති ආහ. එවං සීලෙන පඤ්ඤං ධොවනි නාම. සෙසං චූත්තමෙව. ඡට්ඨාදීසු නත්ථි වත්තබ්බං.

මිගසාලාසුත්තාදිවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

ආකඬ්ඛවග්ගවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

(9) 4. ටේරවග්ගො

1-8. වාහනසුත්තාදිවණ්ණනා

81-88. චතුත්ථස්ස පයමෙ විමරියාදිකතෙනානි නිමමරියාදිකතෙන. චෙතසානි එවංවිධෙන චිත්තෙන විහරති. තත්ථ ද්වෙ මරියාදා කිලෙසමරියාදා ව ආරම්මණමරියාදා ව. සචෙ හිස්ස රූපාදිකෙ ආරබ්භ රාගාදයො උප්පජ්ජෙය්‍යං, කිලෙසමරියාදා තෙන කතා භවෙය්‍ය. තෙසු පනස්ස එකොපි න උප්පන්නොති කිලෙසමරියාදා නත්ථි. සචෙ පනස්ස රූපාදිධම්මෙ ආවජ්ජෙන්නස්ස එකච්චෙ ආපාථං නාගච්ඡෙය්‍යං, එවමස්ස ආරම්මණමරියාදා භවෙය්‍ය. තෙ පනස්ස ධම්මෙ ආවජ්ජෙන්නස්ස ආපාථං අනාගතධම්මො නාම නත්ථිති ආරම්මණමරියාදාපි නත්ථි. ඉධ පන කිලෙසමරියාදා අධිජ්ජෙතාති ආහ “කිලෙසමරියාදං භින්දිත්වා”තිආදි. තතියාදිසු නත්ථි වත්තබ්බං.

වාහනසුත්තාදිවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

9-10. කොකාලිකසුත්තාදිවණ්ණනා

89-90. නවමෙ (සං. නි. ටි. 1.1.181) කොකාලිකනාමකා ද්වෙ භික්ඛු. තතො ඉධාධිජ්ජෙතං නිද්ධාරෙත්වා දස්සෙතුං “කොයං කොකාලිකො”ති පුච්ඡා. සුත්තස්ස අට්ඨුප්පත්තිං දස්සෙතුං “කස්මා ව උපසඬ්ඛමි”ති පුච්ඡා. අයං කිරාතිආදි යථාක්කමං තාසං විස්සජ්ජනං. විචෙකවාසං වසිතුකාමත්තා අප්පිච්ඡතාය ව මා නො කස්සවි...පෙ.... වසිංසු. ආසාතං උප්පාදෙසි අත්තනො ඉච්ඡාචිසාතනතො. ථෙරා භික්ඛුසඬ්ඛස්ස නිය්‍යාදයිංසු පයුත්තවාචාය අකතත්තා ථෙරෙහි ව අදාපිතත්තා. පුබ්බෙපි...පෙ.... මඤ්ඤෙති ඉමිනා ථෙරානං කොභඤ්ඤෙ ධීතභාවං ආසඬ්ඛාති අවණෙ වණං පස්සන්තො විය, සුපරිසුද්ධෙ ආදාසනලෙ ජල්ලං උට්ඨාපෙන්නො විය ව.

අපරජ්ඣිත්වාති භගවතො සම්මුඛා “පාපභික්ඛු ජාතා”ති වත්වා. මහාසාවජ්ජදස්සනත්ථන්ති මහාසාවජ්ජභාවදස්සනත්ථං, අයමෙව වා පායො. මාභෙවන්ති මා එවමාහ, මා එවං භණි. සද්ධාය අයො උප්පාදො සද්ධායො, තං ආවහතිති සද්ධායිකොති ආහ “සද්ධාය ආගමකරො”ති. සද්ධායිකොති වා සද්ධාය අයිතබ්බො, සද්ධෙය්‍යොති අත්ථො. තෙනාහ “සද්ධාතබ්බවචනො වා”ති.

පිළකා නාම බාහිරතො පට්ඨාය අට්ඨිති භින්දන්ති, ඉමා පන පයමංයෙව අට්ඨිති භින්දිත්වා උග්ගතා. තෙනාහ “අට්ඨිති භින්දිත්වා උග්ගතාහි පිළකාහි”ති. තරුණබෙලුවමත්තියොති තරුණබ්ලඵලඵලමත්තියො. විසඟිලිතොති බිත්තපහරණො. තඤ්ච බලිසං විසසමඤ්ඤා ලොකෙ. ආරක්ඛදෙවතානං සද්දං සුත්වාති පදං ආනෙත්වා සම්බන්ධො.

බ්‍රහ්මලොකෙති සුද්ධාවාසලොකෙ. වරාකොති අනුග්ගභවවනමෙතං. භීතපරියායොති කෙවි. පියසීලාති ඉමිනා එතස්මිං අත්ථෙ නිරුත්තිතයෙන පෙසලාති පදසිද්ධිති දස්සෙති. කබරක්ඛිනීති බ්‍යාධිබලෙන පරිහින්තවණ්ණනාය කබරභූතාති අක්ඛිනි. යත්තකන්ති භගවතො වචනං අඤ්ඤා කරොන්තෙන යත්තකං තයා අපරද්ධං, තස්ස පමාණං නත්ථිති අත්ථො. යස්මා අනාගාමිනො නාම පභීතකාමච්ඡන්දබ්‍යාපාදා භොන්ති, ත්වඤ්ච දිට්ඨිකාමච්ඡන්දබ්‍යාපාදවසෙන ඉධාගතො, තස්මා යාවඤ්ච තෙ ඉදං අපරද්ධන්ති එවමෙත්ථ අත්ථො දට්ඨබ්බො.

අදිට්ඨිප්පත්තොති අප්පත්තදිට්ඨිකො. ගිලිතවිසො විය විසං ගිලිත්වා ධීතො විය. කුයාරිසදිසා මූලපච්ඡින්නදනට්ඨෙන. උත්තමත්ථෙති අරහත්තෙ. ඛිණ්ණසචොති වදන්ති සුනක්ඛත්තො විය අචෙලං කොරක්ඛත්තියං. යො අග්ගසාවකො විය පසංසිතබ්බො ඛිණ්ණසචො, තං “දුස්සිලො අය”න්ති වදන්ති. විචිනානීති ආචිනොති පසවති. පසංසියනින්දා තාව සම්පන්නගුණපරිධංසනවසෙන පවත්තියා සාවජ්ජතාය කටුකවිපාකා, නින්දියජ්ජසංසා පන කථං තාය සමවිපාකාති? තත්ථ අවිජ්ජමානගුණසමාරොපනෙන අත්තනො පරෙසඤ්ච මිච්ඡාපට්ඨන්තිහෙතුභාවතො පසංසියෙන තස්ස සමභාවකරණතො ව. ලොකෙපි හි අසුරං සුරෙන සමං කරොන්තො ගාරය්‍යො භොති, පගෙව දුප්පට්ඨන්තං සුප්පට්ඨන්තො සමං කරොන්තොති.

සකෙන ධනෙනාති අත්තනො සාපතෙය්‍යොන. අයං අප්පමත්තකො අපරාධො දිට්ඨධම්මිකත්තා සප්පතිකාරත්තා ව තස්ස. අයං මහත්තරො කලි කතුපච්ඡස්ස සම්පරායිකත්තා අප්පතිකාරත්තා ව.

නිරබ්බදොති ගණනාවිසෙසො එසොති ආහ “නිරබ්බදගණනායා”ති, සතසහස්සං නිරබ්බදානන්ති අත්ථො. යමරියගරහී නිරයං උපෙතීති එත්ථ යථාචුත්තආයුප්පමාණං පාකතිකවසෙන අරියුපවාදිනා චුත්තන්ති වෙදිතබ්බං. අග්ගසාවකානං පන ගුණමහත්තතාය තතොපි අතිවිය මහත්තරමෙවාති වදන්ති.

අථ ඛො බ්‍රහ්මා සහම්පතීති කො අයං බ්‍රහ්මා, කස්මා ව පන භගවන්තං උපසඬ්ඛමිත්වා එතදවොචාති? අයං කස්සපස්ස භගවතො සාසනෙ සහකො නාම භික්ඛු අනාගාමී හුත්වා සුද්ධාවාසෙසු උප්පන්නො, තත්ථ සහම්පති බ්‍රහ්මාති සඤ්ජානන්ති. සො පනාහං භගවන්තං උපසඬ්ඛමිත්වා “පදුමනිරයං කිත්තෙස්සාමි, තතො භගවා භික්ඛුනං

ආරොවෙස්සති, අථානුසන්ධිකුසලා භික්ඛු තත්ථායුප්පමාණං පුච්ඡිස්සන්ති, භගවා ආචික්ඛන්තො අරියුපවාදෙ ආදීනවං පකාසෙස්සති”ති ඉමිනා කාරණෙන භගවන්තං උපසඬකමිත්වා එතදවොච.

මගධරට්ඨෙ සංවොහාරතො මාගධකො පත්ථො, තෙන. පච්චිතඛිබ්බට්ඨානස්සාති නිරයදුක්ඛෙන පච්චිතඛිබ්බප්පදෙසස්ස එතං අබ්බුදොති නාමං. වස්සගණනාති එකතො පට්ඨාය දසගුණිතං අබ්බුදආයුම්භි තතො අපරං විසතිගුණිතං නිරබ්බුදාදීසු වස්සගණනා වෙදිතඛිබ්බා. අයඤ්ච ගණනා අපරිචිතානං දුක්ඛරාති චුත්තං “න තං සුඤ්ඤං සඬබ්බානු”න්ති. කෙච් පන “තත්ථ තත්ථ පරිදෙවනානන්තෙන කම්මකාරණානන්තෙනපි ඉමානි නාමානි උද්ධානී”ති වදන්ති, අපරෙ “සිතනරකා එතෙ”ති. සබ්බත්ථාති අබ්බාදීසු පදුමපරියොසානෙසු සබ්බෙසු නිරයෙසු. එස නයොති භෙට්ඨිමතො උපරිමස්ස විසතිගුණිතං අතිදිස්සති. දසමෙ නත්ථි වත්තඛිබ්බං.

කොකාලිකසුත්තාදිවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

ථෙරවග්ගවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

(10) 5. උපාලිවග්ගො

1-4. කාමභොගීසුත්තාදිවග්ගො

91-94. පඤ්චමස්ස පට්ඨානිකානි උත්තානත්ථානි. චතුත්ථෙ තපනං සත්තපනං කායස්ස බෙදනං තපො, සො එතස්ස අත්ථිති තපස්සි, තං තපස්සිං. යස්මා තථාභුතො තපනිස්සිතො, තපො වා තත්තිස්සිතො, තස්මා ආහ “තපනිස්සිතක”න්ති. ලුඛං ඵරුසං සාධුසම්මතාචාරවිරහතො න පසාදනීයං ආජීවති චත්තතිති ලුඛාජීවී, තං ලුඛාජීවිං. උපක්කොසතිති උප්පණ්ඨෙති, උපහසනවසෙන පරිභාසති. උපවදනීති අවඤ්ඤාපුබ්බකං අපවදති. තෙනාහ “භීලෙති වම්භෙති”ති.

කාමභොගීසුත්තාදිවග්ගො නිට්ඨිතා.

5. උත්තිසුත්තවග්ගො

95. පඤ්චමෙ පච්චන්තෙ භවං පච්චන්තිමං. පාකාරස්ස ථීරභාවං උද්ධමුද්ධං පාපෙතිති උද්ධාපං, පාකාරමූලං. ආදි-සද්දෙන පාකාරද්වාරබන්ධපරිබාදිතං සඬගභො වෙදිතබ්බො. පණ්ඩිතදොචාරිකට්ඨානියං කත්වා භගවා අත්තානං දස්සෙසිති දස්සෙන්නො “එකද්වාරන්ති කස්මා ආහා”ති වොදනං සමුට්ඨාපෙසි. යස්සා පඤ්ඤාය වසෙන පුරිසො පණ්ඩිතොති වුවචති, තං පණ්ඩිවචන්ති ආහ “පණ්ඩිවචෙන සමන්තාගතො”ති. තංතංඉතිකත්තබ්බතාසු ඡෙකභාවො බාත්තභාවො වෙය්‍යන්තියං. මෙධති සම්මොහං නිංසති විධමතිති මෙධා, සා එතස්ස අත්ථිති මෙධාවී. යානෙ යානෙ උප්පත්ති එතිස්සා අත්ථිති යානුප්පත්තිකා, යානසො උප්පජ්ජනපඤ්ඤා. අනුපරියායන්ති එතෙනාති අනුපරියායො, සො එව පථොති අනුපරියායපථො, පරිතො පාකාරස්ස අනුසංයායනමග්ගො. පාකාරභාගා සන්ධාතබ්බා එත්ථාති පාකාරසන්ධි, පාකාරස්ස ඵුල්ලිතජ්ජදෙසො. සො පන භෙට්ඨිමන්තෙන ද්විත්තමිපි ඉට්ඨකානං විගමෙන එවං වුවචතිති ආහ “ද්විත්තං ඉට්ඨකානං අපගතට්ඨාන”න්ති. ඡින්නට්ඨානන්ති ඡින්නභින්නජ්ජදෙසො, ඡිද්දට්ඨානං වා. තඤ්ඤි විවරන්ති වුවචති.

උත්තිසුත්තවග්ගො නිට්ඨිතා.

6-8. කොකනුදසුත්තාදිවග්ගො

96-98. ඡට්ඨෙය්‍ය බන්ධාපි දිට්ඨිට්ඨානං ආරම්භණට්ඨෙය්‍ය “රුපං අත්තතො සමනුපස්සති”තිආදිවචනතො. අවිජ්ජාපි දිට්ඨිට්ඨානං උපනිස්සයාදිභාවෙන පචත්තනතො. යථාහ “අස්සුතවා, භික්ඛවෙ, පුපුජ්ජතො අරියානං අදස්සාපී අරියධම්මස්ස අකොවිදො”තිආදි (ධ. ස. 1007). එස්සොපි දිට්ඨිට්ඨානං. යථා වාහ “තදපි එස්සපච්චයා (දී. නි. 1.118-130) ඵුස්ස ඵුස්ස පටිසංවෙදියන්ති”ති (දී. නි. 1.144) ව. සඤ්ඤාපි දිට්ඨිට්ඨානං. වුත්තඤ්ඤෙන “සඤ්ඤානිදානා හි පපඤ්චසඬ්ඛා (සු. නි. 880; මහානි. 109), පට්ඨිතො සඤ්ඤත්වා”ති (ම. නි. 1.2) ව ආදි. විතක්කොපි දිට්ඨිට්ඨානං. වුත්තමිපි වෙන “තක්කඤ්ච දිට්ඨිසු පකප්පයිත්වා, සච්චං මුසාති ද්වයධම්මමාහු”ති (සු. නි. 892; මහානි. 121), “තක්කි භොති වීමංසි”ති (දී. නි. 1.34) ව ආදි. අයොනිසොමනසිකාරොපි දිට්ඨිට්ඨානං. තෙනාහ භගවා – “තස්සෙව අයොනිසො මනසිකරොතො ඡන්තං දිට්ඨිතං අඤ්ඤතරා දිට්ඨි උප්පජ්ජති, අත්ථි මෙ අත්තාති තස්ස සච්චතො ථෙතතො දිට්ඨි උප්පජ්ජති”තිආදි (ම. නි. 1.19).

යා දිට්ඨිති ඉදානි වුවචමානානං අට්ඨාරසන්තං පදානං සාධාරණං මූලපදං. දිට්ඨියෙව දිට්ඨිගතං ගුප්තං විය, දිට්ඨිසු වා ගතං ඉදං දස්සනං ද්වාසට්ඨිදිට්ඨිසු අත්තොගධත්තානිපි දිට්ඨිගතං, දිට්ඨියා වා ගතං දිට්ඨිගතං. ඉදඤ්ඤි “අත්ථි මෙ අත්තා”තිආදි දිට්ඨියා ගමනමත්තමෙව, නත්ථෙත්ථ අත්තා වා නිව්චො වා කොචිති වුත්තං භොති. සා වායං දිට්ඨි දුන්නිග්ගමනට්ඨෙය්‍ය ගහනං. දුරතික්කමට්ඨෙය්‍ය සප්පට්ඨයට්ඨෙය්‍ය ව කත්තාරො දුබ්භික්ඛකත්තාරවාළකත්තාරාදයො විය. සම්මාදිට්ඨියා විනිවිජ්ඣනට්ඨෙය්‍ය, විලොමනට්ඨෙය්‍ය වා විසුකං. කදාපි සස්සතස්ස, කදාපි උච්ඡේදස්ස වා ගහණතො විරුපං එන්දිතන්ති විජ්ජන්දිතං. බන්ධනට්ඨෙය්‍ය සංයොජනං. දිට්ඨියෙව අත්තො තුදනට්ඨෙය්‍ය දුන්නිග්ගමනට්ඨෙය්‍ය ව සල්ලන්ති දිට්ඨිසල්ලං. දිට්ඨියෙව පිළාකරණට්ඨෙය්‍ය සම්බාධොති දිට්ඨිසම්බාධො. දිට්ඨියෙව මොක්ඛාවරණට්ඨෙය්‍ය පලිබොධොති දිට්ඨිපලිබොධො. දිට්ඨියෙව දුම්මොවනීයට්ඨෙය්‍ය බන්ධනන්ති දිට්ඨිබන්ධනං. දිට්ඨියෙව දුරුත්තරණට්ඨෙය්‍ය පපාතොති දිට්ඨිපපාතො. දිට්ඨියෙව ථාමගතට්ඨෙය්‍ය අනුසයොති දිට්ඨානුසයො. දිට්ඨියෙව අත්තානං සන්තාපෙතිති දිට්ඨිසන්තාපො. දිට්ඨියෙව අත්තානං අනුදහතිති දිට්ඨිපරිලාභො. දිට්ඨියෙව කිලෙසකායං ගන්ථෙතිති දිට්ඨිගන්ථො. දිට්ඨියෙව භුසං ආදියතිති දිට්ඨිපාදානං. දිට්ඨියෙව “සච්ච”න්තිආදිවසෙන අභිනිවිසතිති දිට්ඨාභිනිවෙසො. දිට්ඨියෙව “ඉදං පර”න්ති ආමසති, පරතො වා ආමසතිති දිට්ඨිපරාමාසො, සමුට්ඨාති එතෙනාති සමුට්ඨානං, කාරණං. සමුට්ඨානස්ස භාවො සමුට්ඨානට්ඨො, තෙන සමුට්ඨානට්ඨෙන, කාරණභාවෙනාති අත්ථො. සත්තමට්ඨමෙසු නත්ථි චත්තබ්බං.

කොකනුදසුත්තාදිවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

9-10. උපාලිසුත්තාදිවණ්ණනා

99-100. නවමෙ අප්ඤ්ඤාගාහෙන්වා අධිප්පෙතමත්ථං සම්භවිතුං සාධෙතුං දුක්ඛානි දුරහිසම්භවානි. අට්ඨකථායං පන තත්ථ නිවාසොයෙව දුක්ඛොති දස්සෙතුං “සම්භවිතුං දුක්ඛානි දුස්සභානි”ති චුත්තං. අරඤ්ඤවනපත්ථානීති අරඤ්ඤලක්ඛණප්පත්තානි වනසණ්ඨානි. වනපත්ථසද්දො හි සණ්ඨභූතෙ රුක්ඛසමූහෙපි වත්තනීති අරඤ්ඤග්ගහණං. පච්චෙකන්ති පකාරතො, පකාරෙහි වා විචෙවනං, රුපාදිපුඤ්ඤාමමණෙ පකාරතො ගමනාදිඉරියාපථප්පකාරෙහි අත්තතො කායස්ස විචෙවනං, ගච්ඡතොපි තිට්ඨතොපි නිසජ්ජතොපි නිපජ්ජතොපි එකස්සෙව පවත්ති. තෙනෙව හි විචෙවෙතඛිඛානං විචෙවනාකාරස්ස ව භෙදතො ඛණ්ඩිතානා තෙ එකත්තෙන ගහෙන්වා “පච්චෙක”න්ති එකවචනෙන චුත්තං. දුක්කරං පච්චෙකන්ති වා පච්චෙකං කත්තුං න සුඛන්ති අත්ථො. එකිභාවෙති එකත්තභාවො. ද්වයංද්වයාරාමොති ද්විත්තං ද්විත්තං භාවාහිරතො. හරන්ති වියානි සංහරන්ති විය විසාතුප්පාදනෙන. තෙනාහ “සසන්ති වියා”ති. භයසන්තාසුප්පාදනෙන ඛාදිතුං ආගතා යක්ඛරක්ඛසපිසාචාදයො වියානි අධිප්පායො. ඊදිසස්සානි අලද්ධසමාධිනො. තිණපණ්ණමිගාදිසද්දෙහීති වාතෙරිතානං තිණපණ්ණාදීනං මිගපක්ඛිආදීනඤ්ච භීසනකෙහි භෙරවෙහි සද්දෙහි. විච්චෙහි ව අඤ්ඤෙහි ඛණ්ණආදීහි යක්ඛාදිආකාරෙහි උපට්ඨිතෙහි භීසනකෙහි. සට්ඨා කිළා සට්ඨානි එකෙ. දසමං උත්තානමෙව.

උපාලිසුත්තාදිවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

උපාලිවග්ගවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

දුතියපණ්ණාසකං නිට්ඨිතං.

3. තතියපණ්ණාසකං

(11) 1. සම ණ සඳ්ඳාවග්ගො

1-12. සම ණ සඳ්ඳාසුත්තාදිවණ්ණනා

101-112. තතියස්ස පයමාදිනි උත්තානානි. ඡට්ඨෙ නිජ්ජරකාරණානීති පජහනකාරණානි. ඉමස්මිං මග්ගො කට්ඨයතීති කත්වා “අයං හෙට්ඨා...පෙ.... පුන ගහිතා”ති වුත්තං. කිඤ්චාපි නිජ්ජිණ්ණා මිච්ඡාදිට්ඨිති ආනෙත්වා සම්බන්ධිතබ්බං. යථා මිච්ඡාදිට්ඨි විපස්සනාය නිජ්ජිණ්ණාපි න සමුච්ඡින්නාති සමුච්ඡෙදප්පහානදස්සනත්ථං පුන ගහිතා, එවං මිච්ඡාසංකප්පාදයොපි විපස්සනාය පහිනාපි අසමුච්ඡින්නතාය ඉධ පුන ගහිතාති අයමත්ථො “මිච්ඡාසංකප්පස්සා”ති ආදීසු සබ්බපදෙසු වත්තබ්බොති දස්සෙති “එවං සබ්බපදෙසු යොජෙතබ්බො”ති ඉමිනා. එත්ථ වාති “සම්මාවිමුත්තිපච්චයා ව අනෙකෙ කුසලා ධම්මා භාවනාපාරිසුරිං ගච්ඡන්ති”ති එතස්මිං පාළිපදෙ. එත්ථ ව සමුච්ඡෙදවසෙන ව පටිජ්ජස්සද්ධිවසෙන ව පටිපක්ඛධම්මානං සම්මදෙව විමුච්චනං සම්මාවිමුත්ති. තප්පච්චයා ව මග්ගඵලෙසු අට්ඨ ඉන්ද්‍රියානි භාවනාපාරිසුරිං උපගච්ඡන්තිති මග්ගසම්පයුත්තානිපි සද්ධාදිනි ඉන්ද්‍රියානි උද්ධවානි. මග්ගවසෙන හි ඵලෙසු භාවනාපාරිසුරි නාමාති. අභිනන්දනට්ඨොනාති අතිවිය සිනෙහනට්ඨොන. ඉදඤ්ඨි සොමනස්සින්ද්‍රියං උක්කංසගතසාතසභාවතො සම්පයුත්තධම්මෙ සිනෙහන්තං තෙමෙන්නං විය පවත්තති. පවත්තසන්තති ආධිපතෙය්‍යට්ඨොනාති විපාකසන්තානස්ස ජීවනෙ අධිපතිභාවෙන. එවන්ති ආදි වුත්තස්සෙව අත්ථස්ස නිගමනං. සත්තමාදිනි උත්තානත්ථානි.

සම ණ සඳ්ඳාසුත්තාදිවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

සම ණ සඳ්ඳාවග්ගවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

(12) 2. පව්වොරොහණිවග්ගො

1-4. පයමඅධම්මසුත්තාදිවණ්ණනා

113-6. දුතියස්ස පයමදුතියානි උත්තානත්ථානි. තතියෙ ජානං ජානාතීති සබ්බඤ්ඤාඤ්ඤාණෙන ජානිතබ්බං සබ්බං ජානාති එව. න හි පදෙසඤාණෙ යීතො ජානිතබ්බං සබ්බං ජානාති. උක්කට්ඨනීද්දෙසෙන හි අවිසෙසග්ගහණෙන ව “ජාන”න්ති ඉමිනා නිරවසෙසං ඤෙය්‍යාජානං පරිග්ගය්හනීති තබ්බිසය්‍යා ජානනාකිරියා සබ්බඤ්ඤාඤ්ඤාණමෙව කරණං භවිතුං යුත්තං, පකරණවසෙන “භගවා”ති සද්දන්තරසන්තිධානෙන ව අයමත්ථො විභාවෙනබ්බො. පස්සිතබ්බමෙව පස්සතීති දිබ්බවක්ඛුපඤ්ඤාවක්ඛුධම්මවක්ඛුද්ධවක්ඛුසමන්තවක්ඛුසඨ්ඨානෙහි ඤාණවක්ඛුහි පස්සිතබ්බං පස්සති එව. අථ වා ජානං ජානාතීති යථා අඤ්ඤෙ සවිපල්ලාසා කාමරූපපරිඤ්ඤාවාදිනො ජානන්තාපි විපල්ලාසවසෙන ජානන්ති, න එවං භගවා. භගවා පන පහීනවිපල්ලාසත්තා ජානන්තො ජානාති එව, දිට්ඨිදස්සනස්ස අභාවා පස්සන්තො පස්සතියෙවාති අත්ථො. වක්ඛු විය භූතොති දස්සනපරිණායකට්ඨෙන වක්ඛු විය භූතො. යථා හි වක්ඛු සත්තානං දස්සනත්ථං පරිණෙති සාධෙති, එවං ලොකස්ස යථාවදස්සනසාධනතොපි දස්සනකිව්වපරිණායකට්ඨෙන වක්ඛු විය භූතො, පඤ්ඤාවක්ඛුමයත්තා වා සයම්භුඤ්ඤාණෙන පඤ්ඤාවක්ඛුං භූතො පත්තොති වා වක්ඛුභූතො.

ඤාණසභාවොති විදිතකරණට්ඨෙන ඤාණසභාවො. අවිපරිතසභාවට්ඨෙන පරියත්තිධම්මප්පවත්තනතො වා භද්දෙයන වින්තෙන්වා වාචාය නිවිජාරිතධම්මමයොති ධම්මභූතො. තෙනාහ “ධම්මසභාවො”ති. ධම්මා වා බොධිපක්ඛියා තෙහි උප්පන්නත්තා ලොකස්ස ව තදුප්පාදනතො, අනඤ්ඤසාධාරණං වා ධම්මං පත්තො අධිගතොති ධම්මභූතො. සෙට්ඨට්ඨෙන බ්‍රහ්මභූතොති ආහ “සෙට්ඨසභාවො”ති. අථ වා බ්‍රහ්මා වුව්වති මග්ගො, තෙන උප්පන්නත්තා ලොකස්ස ව තදුප්පාදනතො, තඤ්ච සයම්භුඤ්ඤාණෙන පත්තොති බ්‍රහ්මභූතො. චතුසව්වධම්මං වදන්ති වත්තා. චිරං සච්චප්පට්ඨෙධං පවත්තෙන්තො වදන්ති පවත්තා. අත්ථං නිහරිත්වාති දුක්ඛාදිඅත්ථං තත්ථාපි පිළිනාදිඅත්ථං උද්ධරිත්වා. පරමත්ථං වා නිබ්බානං පාපයිතා නින්තෙන්තා. අමතාධිගමපටිපත්තිදෙසනාය අමතසවිජ්ජිකිරියං සත්තෙසු උප්පාදෙන්තො අමතං දදාතීති අමතස්ස දාතා. බොධිපක්ඛියධම්මානං තදායත්තභාවතො ධම්මසාමී. චතුත්ථෙව නත්ථි වත්තබ්බං.

පයමඅධම්මසුත්තාදිවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

5-42. සඨගාරවසුත්තාදිවණ්ණනා

117-154. පඤ්චමෙ අප්පකානි ථොකා, න බහු. අථායං ඉතරා පජානි යා පනායං අවසෙසා පජා සක්කායදිට්ඨිතීරමෙව අනුධාවති, අයමෙව බහුතරාති අත්ථො. සම්මදක්ඛානෙති සම්මා අක්ඛානෙ සුකට්ඨෙන. ධම්මෙති තව දෙසනාධම්මෙ. ධම්මානුවත්තීනොති තං ධම්මං සුත්ථා තදනුවිජ්ජිකං පටිපදං පුරෙත්වා මග්ගඵලසවිජ්ජකරණෙන ධම්මානුවත්තීනො. මච්චුනො යානභුතන්ති කිලෙසමාරසඨ්ඨානස්ස මච්චුනො නිවාසට්ඨානභූතං. සුදුක්තරං තරිත්වා පාරමෙස්සන්තීති යෙ ජනා ධම්මානුවත්තීනො, තෙ එතං සුදුක්තරං දුරතික්කමං මාරධෙය්‍යං තරිත්වා අතික්කමිත්වා නිබ්බානපාරං ගමිස්සන්ති.

කණ්ණං ධම්මං විප්පභායාති කායදුච්චරිතාදිහෙදං අකුසලං ධම්මං ජහිත්වා. සුක්කං භාවෙට්ඨාති පණ්ඩිතො හික්ඛු අභිනික්ඛමනතො පට්ඨාය යාව අරහත්තමග්ගා කායසුචරිතාදිහෙදං සුක්කං ධම්මං භාවෙය්‍ය. ඔකා අනොකමාගම්මාති ඔකං වුව්වති ආලයො, අනොකං වුව්වති අනාලයො. ආලයතො නික්ඛමිත්වා අනාලයසඨ්ඨානං නිබ්බානං පටිච්ච ආරබ්භ.

තත්‍රාභිරතිමිච්ඡෙය්‍යාති යස්මිං අනාලයසඨ්ඨානෙ විවෙකෙ නිබ්බානෙ ඉමෙහි සත්තෙහි දුරහිරමං, තත්‍රාභිරතිමිච්ඡෙය්‍ය. දුට්ඨෙපි කාමෙති වත්ථුකාමකිලෙසකාමෙ. විත්තක්ලෙසෙහිති පඤ්චහි නිවරණෙහි අත්තානං පරියොදපෙය්‍ය වොදාපෙය්‍ය, පරියොධෙය්‍යාති අත්ථො.

සම්බොධියඨිගෙසුති සම්බොජ්ඣ්ඣගෙසු. සම්මා විත්තං සුභාවිතන්ති සම්මා හෙතුනා නයෙන විත්තං සුට්ඨු භාවිතං වඩ්ඪිතං. ජුතිමන්තොති ආනුභාවවන්තො, අරහත්තමග්ගඤ්ඤාණජුතියා බන්ධාදිහෙදෙ ධම්මෙ ජොතෙන්වා යිතාති අත්ථො. තෙ ලොකෙ පරිනිබ්බුතාති තෙ ඉමස්මිං බන්ධාදිලොකෙ පරිනිබ්බුතා නාම අරහත්තප්පත්තිතො පට්ඨාය කිලෙසව්වට්ඨස්ස බෙහිතත්තා සඋපාදිසෙසෙන, වරිමවිත්තනිරොධෙන බන්ධව්වට්ඨස්ස බෙහිතත්තා අනුපාදිසෙසෙන වාති ද්විහි පරිනිබ්බානෙහි පරිනිබ්බුතා, අනුපාදානො විය පදිපො අපණ්ණත්තිකභාවං ගතාති අත්ථො.

ඉතො පරං යාව තතියො පණ්ණාසකො, තාව උත්තානත්ථමෙව.

සඨගාරවසුත්තාදිවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

තනියපණ්ණාසකං නිව්ඨිතං.

4. චතුත්ථපණ්ණාසකං

155-166. චතුත්ථස්ස පයමවග්ගො උත්තානත්ථොයෙව.

1-44. බ්‍රාහ්මණපච්චොරොහණීසුත්තාදිවණ්ණනා

167-210. දුතියෙ ව පයමාදීනි උත්තානත්ථානි. දසමෙ පච්ඡාභූමිවාසීනොති පච්චන්තදෙසවාසීනො.
සෙවාලමාලිකාති පාතොව උදකං ඔරොහිත්වා සෙවාලඤ්චෙව උප්පලාදීනි ව ගහෙත්වා අත්තනො
උදකසුද්ධිකභාවජානනත්ථඤ්චෙව “ලොකස්ස ව උදකෙන සුද්ධි හොති”ති ඉමස්ස අත්ථස්ස ජානනත්ථඤ්ච මාලං
කත්වා පිලන්ධනකා. උදකොරොහකාති පාතො මජ්ඣන්තෙ සායන්තෙ ව උදකඔරොහණකා. තෙනාහ “සායතනියකං
උදකොරොහණානුයොගමනුසුත්තා”ති. එකාදසමාදීනි උත්තානත්ථානි. චතුත්ථෙ පණ්ණාසකෙ නත්ථි වත්තබ්බං.

බ්‍රාහ්මණපච්චොරොහණීසුත්තාදිවණ්ණනා නිව්ඨිතා.

චතුත්ථපණ්ණාසකං නිව්ඨිතං.

(21) 1. කර්ෂකායවග්ගො

1-536. පටමනිරයසග්ගසුත්තාදිවණ්ණනා

211-746. පඤ්චමස්ස පටමාදීනි උත්තානත්ථානි. නවමෙ යස්මිං සන්තානෙ කාමාවචරකම්මං මහග්ගතකම්මඤ්ච කතුපච්ඡිතං විපාකදානෙ ලද්ධාවසරං හුත්වා ධීතං, තෙසු කාමාවචරකම්මං ඉතරං නීහරිත්වා සයං තත්ථ ධත්වා අත්තනො විපාකං දාතුං න සක්කොති, මහග්ගතකම්මමෙව පන ඉතරං පටිබාහිත්වා අත්තනො විපාකං දාතුං සක්කොති ගරුභාවතො. තෙනාහ “කං මහොසො පරිත්තං උදකං වියා”තිආදි. ඉතො පරං සබ්බත්ථ උත්තානමෙව.

පටමනිරයසග්ගසුත්තාදිවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

ඉති මනොරථපුරණියා අභිගුත්තරනිකාය-අට්ඨකථාය

දසකතිපාතවණ්ණනාය අනුත්තානත්ථදීපනා සමත්තා.

නමො තස්ස භගවතො අරහතො සම්මාසම්බුද්ධස්ස

අභිගුත්තරනිකායෙ

ඵකාදසකතිපාත-ටීකා

1. නිස්සයවග්ගො

1-10. කිමත්ථියසුත්තාදිවණ්ණනා

1-10. එකාදසකනිපාතස්ස පටමාදීනි උත්තානත්ථානෙව. දසමෙ ජනිතස්මිත්ති කම්මකිලෙසෙහි නිබ්බත්තෙ, ජනෙ එතස්මිත්ති වා ජනෙතස්මිං, මනුස්සෙසුති අත්ථො. තෙනාහ “යෙ ගොත්තපට්ඨාරිනො”ති. ජනිතස්මිං-සද්දො එව වා ඉ-කාරස්ස එ-කාරං කත්වා “ජනෙතස්මි”න්ති වුත්තො. ජනිතස්මිත්ති ව ජනස්මිත්ති අත්ථො වෙදිතබ්බො. ජනිතස්මිත්ති සාමඤ්ඤග්ගහණෙපි යත්ථ චතුර්ණ්ණසමඤ්ඤා, තත්ථෙව මනුස්සලොකෙ. බත්තියො සෙට්ඨොති අයං ලොකසමඤ්ඤාපි මනුස්සලොකෙයෙව, න දෙවකායෙ බ්‍රහ්මකායෙ වාති දස්සෙතුං “යෙ ගොත්තපට්ඨාරිනො”ති වුත්තං. පට්ඨාරන්තීති “අහං ගොතමො, අහං කස්සපො”ති පටි පටි අත්තනො ගොත්තං අනුස්සරන්ති පටිජානන්ති වාති අත්ථො.

කිමත්ථියසුත්තාදිවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

නිස්සයවග්ගවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

2. අනුස්සතිවග්ගො

1-4. පයමමහානාමසුත්තාදිවග්ගො

11-14. දුතියස්ස පයමාදීති උත්තානත්ථාති. තතියෙ කබ්බිකාරාභාරහක්ඛානන්ති කබ්බිකාරාභාරුපථිවිනං. කො පන දෙවානං ආභාරො, කා ආභාරවෙලාති? සබ්බෙසමිපි කාමාවචරදෙවානං සුඛා ආභාරො. සා හෙට්ඨමෙහි හෙට්ඨමෙහි උපරිමානං උපරිමානං පණ්ණිනමා හොති, තං යථාසකං දිවසවසෙනෙව දිවසෙ දිවසෙ භුඤ්ජන්ති. කෙච්චි පන “බ්ලාරපදප්පමාණං සුඛාභාරං භුඤ්ජන්ති, සො ජිව්භාය යපිතමත්තො යාව කෙසග්ගනබග්ගා කායං ඵරති, තෙසංයෙව දිවසවසෙන සත්ත දිවසෙ යාපනසමත්ථො හොති”ති වදන්ති. අසමයච්ඡුත්තියා ච්ඡුත්තොති මග්ගවිමොක්ඛෙන ච්ඡුත්තො. අට්ඨන්තඤ්ඤි සමාපත්තිනං සමාපජ්ජනස්ස සමයොපි අත්ථි තස්ස අසමයොපි, මග්ගවිමොක්ඛෙන පන ච්ඡුච්චනස්ස සමයො වා අසමයො වා නත්ථි. යස්ස සද්ධා බලවතී, විපස්සනා ව ආරද්ධා, තස්ස ගච්ඡන්තස්ස තිට්ඨන්තස්ස නිසීදන්තස්ස නිපජ්ජන්තස්ස බාදන්තස්ස භුඤ්ජන්තස්ස ව මග්ගඵලප්පට්ඨවෙධො නාම න හොතිති න වත්තබ්බං. ඉති මග්ගවිමොක්ඛෙන ච්ඡුච්චනස්ස සමයො වා අසමයො වා නත්ථිති මග්ගවිමොක්ඛො අසමයච්ඡුත්ති නාම. වතුත්ථෙ නත්ථි වත්තබ්බං.

පයමමහානාමසුත්තාදිවග්ගො නිට්ඨිතා.

5. මෙත්තාසුත්තවග්ගො

15. පඤ්චමෙ සෙසජානාති මෙත්තාය වෙතොච්ඡුත්තියා අලාභිනො. සම්පරිවත්තමානාති දක්ඛිණෙනෙව පස්සෙන අසයිත්වා සබ්බසො පරිවත්තමානා. කාකච්ඡමානාති සුරුසුරුපස්සාසවසෙන විස්සරං කරොන්තා. සුඛං සුපතීති ඵත්ථ දුට්ඨා සුපනා සයනෙ පිට්ඨිප්පසාරණලක්ඛණා කිරියාමයචිත්තෙහි අවොකිණ්ණභවධගුප්පවත්තිලක්ඛණා ව. තත්ථායං උභයත්ථාපි සුඛමෙව සුපතී. යස්මා සණ්ඨං නිපජ්ජිත්වා අධිගප්ච්චධානා සමොධාය පාසාදිකෙන ආකාරෙන සයති, නිද්දොක්කමනෙපි ඤානං සමාපන්නො විය හොති. තෙනාහ “ඵවං අසුපිත්වා”තිආදි.

නිද්දාකාලෙ සුඛං අලභිත්වා දුක්ඛෙන සුත්තත්තා ඵව පටිබුජ්ඣානකාලෙ සරිරබෙදෙන නිත්ථුනනං විජම්භනං ඉතො චිතො ව විපරිවත්තනඤ්ඤි හොතිති ආහ “නිත්ථුනන්තා විජම්භන්තා සම්පරිවත්තන්තා දුක්ඛං පටිබුජ්ඣන්ති”ති. අයං පන සුඛෙන සුත්තත්තා සරිරබෙදභාවතො නිත්ථුනනාදිවර්ගිනොව පටිබුජ්ඣති. තෙන චුත්තං “ඵවං අප්පට්ඨජ්ඣිත්වා”තිආදි. සුඛප්පට්ඨොධො ව සරිරවිකාරාභාවෙනාති ආහ “සුඛං නිබ්බිකාර”න්ති.

හද්දකමෙව සුපිනං පස්සතීති ඉදං අනුභූතපුබ්බවසෙන දෙවතුපසංභාරවසෙන වස්ස හද්දකමෙව සුපිනං හොති, න පාපකන්ති කත්වා චුත්තං. තෙනාහ “වෙනියං වන්දන්තො වියා”තිආදි. ධාතුක්ඛොභහෙතුකමිපි වස්ස බහුලං හද්දකමෙව සියා යෙභුයොන චිත්තජරුපානුගුණතාය උතුආභාරජරුපානං.

උරෙ ආමුක්කමුත්තාභාරො වියාති ගිවාය බන්ධිත්වා උරෙ ලම්බිතමුත්තාභාරො වියාති කෙහිවි තං එකාවලිවසෙන චුත්තං සියා, අනෙකරතනාවලිසමුහභූතො පන මුත්තාභාරො අංසප්පදෙසතො පට්ඨාය යාව කට්ඨප්පදෙසස්ස හෙට්ඨාභාගා පලම්බන්තො උරෙ ආමුක්කකොයෙව නාම හොති.

විසාබ්බපේරො වියාති (විසුද්ධි. 1.258) සො කිර පාටලිපුත්තෙ කුටුම්භියො අහොසි. සො තත්ථෙව වසමානො අස්සොසි “තම්බපණ්ණිදිපො කිර වෙනියමාලාලඬකතො කාසාවපජ්ජොතො, ඉච්ඡිතිච්ඡිතට්ඨානෙයෙවෙත්ථ සක්කා නිසීදිතුං වා නිපජ්ජිතුං වා, උතුසප්පායං සෙනාසනසප්පායං පුග්ගලසප්පායං ධම්මස්සවනසප්පායන්ති සබ්බමෙත්ථ සුලභ”න්ති. සො අත්තනො හොගක්ඛන්ධං පුත්තදාරස්ස නියානෙත්වා දුස්සන්තෙ බද්ධෙන එකකභාපණෙනෙව සරා නික්ඛමිත්වා සමුද්දතීරෙ නාවං උදික්ඛමානො ඵකං මාසං වසී. සො වොහාරකුසලතාය ඉමස්මිං යානෙ හණ්ඩං කිණිත්වා අසුකස්මිං වික්කිණන්තො ධම්මිකාය වණ්ජ්ජාය තෙනෙවත්තරමාසෙන සහස්සං අභිසංහරී. ඉති අනුපුබ්බෙන මහාවිහාරං ගන්ත්වා පබ්බජ්ජං යාවති. සො පබ්බාජනත්ථාය සීමං නිතො තං සහස්සත්ථිකං ඔච්චිකන්තරෙන භූමියං පාතෙසි. “කිමෙත”න්ති ව චුත්තෙ “කභාපණසහස්සං, හන්තෙ”ති වත්වා, “උපාසක, පබ්බජිතකාලතො පට්ඨාය න සක්කා විචාරෙතුං, ඉදානෙව නං විචාරෙහි”ති චුත්තෙ “විසාබ්බස්ස පබ්බජ්ජට්ඨානං ආගතා මා රිත්තහත්ථා ගමිංසු”ති මුඤ්චිත්වා සීමාමාලකෙ වික්කිරිත්වා පබ්බජිත්වා උපසම්පන්නො. සො පඤ්චවස්සො හුන්වා ද්වෙමානිකා පගුණා කත්වා අත්තනො සප්පායං කම්මට්ඨානං ගහෙත්වා එකෙකස්මිං විහාරෙ වත්තාරො වත්තාරො මාසෙ සමපවත්තවාසං වසමානො වරි. ඵවං වරමානො –

“වනන්තරෙ ඨිතො පේරො, විසාබ්බො ගජ්ජමානකො;
අත්තනො ගුණමෙසන්තො, ඉමමත්ථං අභාසථ.

“යාවතා උපසම්පන්නො, යාවතා ඉධ මාගතො;

එත්ථන්තරෙ බලිතං තත්ථී, අහො ලාහො තෙ මාරිසා”ති. (විසුද්ධි. 1.258);

සො චිත්තලපබ්බතචිතාරං ගච්ඡන්තො ද්වෙධාපථං පත්වා “අයං නු බො මග්ගො, උදාහු අය”න්ති චිත්තයන්තො අට්ඨාසි. අප්පස්ස පබ්බතෙ අධිවත්ථා දෙවතා හත්ථං පසාරත්වා “එසො මග්ගො”ති දස්සෙති. සො චිත්තලපබ්බතචිතාරං ගන්ත්වා තත්ථ වත්තාරො මාසෙ වසිත්වා “පච්චුසෙ ගම්ස්සාමී”ති චිත්තෙන්වා නිපජ්ජි. වඩ්ඤාමසිසෙ මණ්ඩරුක්කෙ අධිවත්ථා දෙවතා සොපානඵලකෙ නිසිදිත්වා පරොදි. ථෙරො “කො එසො”ති ආහ. අහං, හන්තෙ, මණ්ඩියාති. කිස්ස රොදසිති? තුම්භාකං ගමනං පටිච්චාති. මයි ඉධ වසන්තෙ තුම්භාකං කො ගුණොති? තුම්භෙසු, හන්තෙ, ඉධ වසන්තෙසු අමනුස්සා අඤ්ඤාමඤ්ඤං මෙන්තං පටිලහන්ති, තෙ දානි තුම්භෙසු ගතෙසු කලහං කර්ස්සන්ති, දුට්ඨුල්ලමි කප්පස්සන්ති. ථෙරො “සවෙ මයි ඉධ වසන්තෙ තුම්භාකං එසුචිතාරො හොති, සුන්දර”න්ති වත්වා අඤ්ඤෙයි වත්තාරො මාසෙ තත්ථෙව වසිත්වා සුත තත්ථෙව ගමනචිත්තං උප්පාදෙසි. දෙවතාපි සුත තත්ථෙව පරොදි. එතෙනෙව උපායෙන ථෙරො තත්ථෙව වසිත්වා තත්ථෙව පරිනිබ්බාසිති. එවං ධම්මත්තාචිතාරි භික්ඛු අමනුස්සානං පියො හොති.

බලවපියචිත්තතායාති ඉමිනා බලවපියචිත්තතාමත්තෙනපි සත්ථං න කමති, පගෙව මෙන්තාය වෙතොවිමුත්තියාති දස්සෙති. ඛිප්පමෙව චිත්තං සමාධියති, කෙනචි පරිපන්ථෙන පරිහීනජ්ඣානස්ස බ්‍යාපාදස්ස දුරස්සමුස්සාරිතභාවතො ඛිප්පමෙව සමාධියති, “ආසවානං බ්‍යායා”ති කෙචි. සෙසං සුච්ඤ්ඤෙය්‍යාමෙව. එත්ථ ව කිඤ්චාපි ඉතො අඤ්ඤකම්මට්ඨානවසෙන අධිගතජ්ඣානානම්පි සුබසුප්පාදෙයො ආනිසංසා ලබහන්ති. යථාහ –

“සුබං සුපන්ති මුතයො, අජ්ඣන්තං සුසමාහිතා;
සුප්පබුද්ධං පබුජ්ඣන්ති, සදා ගොතමසාවකා”ති. (විසුද්ධි. මහාටි. 1.258); ව ආදි –

තථාපිමෙ ආනිසංසා බුභ්මචිතාරලාභිතො අනවසෙසා ලබහන්ති බ්‍යාපාදාදිනං උජුචිපච්චනිකභාවතො බුභ්මචිතාරානං. තෙනෙවාහ “නිස්සරණං හෙතං, ආවුසො, බ්‍යාපාදස්ස, යදිදං මෙන්තාවෙතොවිමුත්ති”තිආදි (දී. නි. 3.326; අ. නි. 6.13). බ්‍යාපාදාදිවසෙන ව සත්තානං දුක්ඛසුප්පාදෙයොති තප්පටිපක්ඛිනෙසු බුභ්මචිතාරෙසු සිද්ධෙසු සුබසුප්පාදෙයො හත්ථගතා එව හොන්තිති.

මෙන්තාසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

6. අට්ඨකතාගරසුත්තවණ්ණනා

16. ජට්ඨෙ බෙලුවගාමකෙති වෙසාලියා දක්ඛිණපස්සෙ අවිදුරෙ බෙලුවගාමකො නාම අත්ථී, තං ගොවරගාමං කත්වාති අත්ථො. සාරප්පත්තකුලගණනායාති මහාසාරමහප්පත්තකුලගණනාය. දසමෙ යානෙති අඤ්ඤෙ අඤ්ඤෙති දසගණනට්ඨානෙ. අට්ඨකතාගරෙ ජාතො භවොති අට්ඨකතාගරො. කුක්කුටාරාමොති පාටලිපුත්තෙ කුක්කුටාරාමො, න කොසම්බියං.

පකතත්ථප්පට්ඨිද්දෙසො ත-සද්දොති තස්ස “හගවතා”තිආදිහි පදෙහි සමානාධිකරණභාවෙන චුත්තස්ස යෙන අභිසම්බුද්ධභාවෙන හගවා පකතො අධිගතො සුපාකට්ඨො ව, තං අභිසම්බුද්ධභාවං සද්ධිං ආගමනීයපටිපදාය අත්ථභාවෙනෙව දස්සෙන්තො “යො සො...පෙ.... අභිසම්බුද්ධො”ති ආහ. සතිපි ඤාණදස්සනසද්දානං ඉධ පඤ්ඤාවෙච්චනභාවෙ තෙන තෙන විසෙසෙන නෙසං විසයවිසෙසෙ පවත්තිදස්සනත්ථං. අසාධාරණඤාණවිසෙසවසෙන, විජ්ජාත්තයවසෙන, විජ්ජාභිඤ්ඤානාවරණවසෙන, සබ්බඤ්ඤාඤාණමංසවක්ඛුචසෙන පටිවෙධදෙසනාඤාණවසෙන ව තදත්ථං යොජෙත්වා දස්සෙන්තො “තෙසං තෙස”න්තිආදිමාහ. තත්ථ ආසයානුසයං ජානතා ආසයානුසයඤාණෙන, සබ්බඤ්ඤෙය්‍යාධම්මං පස්සතා සබ්බඤ්ඤානාවරණඤාණෙනි. පුබ්බෙතිවාසාදිහි පුබ්බෙතිවාසාසවක්ඛියඤාණෙනි. පටිවෙධපඤ්ඤායාති අරියමග්ගපඤ්ඤාය. දෙසනාපඤ්ඤාය පස්සතාති දෙසෙනබ්බධම්මානං දෙසෙනබ්බප්පකාරං. බොධනෙය්‍යපුග්ගලානඤ්ච ආසයානුසයවර්තාධිමුත්තිආදිහෙදං ධම්මං දෙසනාපඤ්ඤාය යාථාවතො පස්සතා. අරීනන්ති කිලෙසාරීනං, පඤ්චවිධමාරානං වා සාසනස්ස වා පච්චත්ථිකානං අඤ්ඤතිත්ථිකානං. තෙසං පන හනනං පාටිභාරියෙහි අභිභවනං අප්පට්භානතාකරණං අජ්ඣුපෙක්ඛණඤ්ච. කෙසිච්ඤාසුත්තඤ්චෙත්ථ නිදස්සනං. තථා යානාට්ඨානාදිනි ජානතා. යථාකම්මපගෙ සත්තෙ පස්සතා. සවාසනානමාසවානං ඛිණ්ණතා අරහතා. අභිඤ්ඤෙය්‍යාදිහෙදෙ ධම්මෙ අභිඤ්ඤෙය්‍යාදිතො අච්චරිතාවබොධනො සම්මාසම්බුද්ධෙන.

අථ වා තිසු කාලෙසු අප්පට්භතඤාණතාය ජානතා. කායකම්මාදිවසෙන තිණ්ණමපි කම්මානං ඤාණානුපරිවත්තිතො නිසම්මකාරිතාය පස්සතා. ද්වාදිනම්පි අභාවසාධිකාය පහානසම්පදාය අරහතා. ඡන්දාදිනං අභානිහෙතුභුතාය අක්ඛියපටිභානසාධිකාය සබ්බඤ්ඤාතාය සම්මාසම්බුද්ධෙනාති එවං. දසබලඅට්ඨාරසආවෙණිකබුද්ධධම්මවසෙනපි යොජනා කාතබ්බා.

අභිසංඛතන්ති අත්තනො පච්චයෙහි අභිසම්මුඛභාවෙන සමෙව්ව සම්භූයා කතං. ස්වාස්ස කතභාවො උප්පාදනෙන වෙදිතබ්බො, න උප්පන්නස්ස පටිසංඛරණෙනාති ආහ “උප්පාදිත”න්ති. තෙ වස්ස පච්චයා චෙතනාපට්ඨානාති දස්සෙතුං පාළියං “අභිසංඛතං අභිසංඝ්ඤාචෙතයිත”න්ති චුත්තන්ති “චෙතයිතං කප්පයිත”න්ති අත්ථමාහ. අභිසංඛතං අභිසංඝ්ඤාචෙතයිතන්ති ව ඤානස්ස පාතුභාවදස්සනමුඛෙන විද්ධංසනභාවං උල්ලිඛිගෙති. යඤ්භි අහුත්වා සම්භවති, තං හුත්වා පටිචෙති. තෙනාහ පාළියං “යං බො පනා”තිආදි. සමථවිපස්සනාධම්මෙ යිතොති එත්ථ සමථධම්මෙ යිතත්තා සමාහිතො විපස්සනං පට්ඨපෙත්වා අනිච්චානුපස්සනාදිහි නිව්වසඤ්ඤාදයො පජ්ඣන්තො අනුක්කමෙන තං අනුලොමඤ්ඤං පාපෙනා හුත්වා විපස්සන්තාධම්මෙ යිතො. සමථවිපස්සනාසංඛාතෙසු ධම්මෙසු රඤ්ජනට්ඨෙත රාගො. නන්දනට්ඨෙත නන්දි. තත්ථ සුබ්බමා අපෙක්ඛා චුත්තා. යා නිකන්තිති චූච්චති.

එවං සත්තෙති එවං යථාරුතවසෙනෙව ඉමස්ස සුත්තපදස්ස අත්ථෙ ගහෙතබ්බෙ සති. සමථවිපස්සනාසු ඡන්දරාගො කත්තබ්බොති අනාගාමීඵලං අනිබ්බත්තෙන්වා තදත්ථාය සමථවිපස්සනාපි අනිබ්බත්තෙන්වා කෙවලං තත්ථ ඡන්දරාගො කත්තබ්බො භවිස්සති. කස්මා? තෙසු සමථවිපස්සනාසංඛාතෙසු ධම්මෙසු ඡන්දරාගමත්තෙන අනාගාමීනා ලද්ධබ්බස්ස අලද්ධඅනාගාමීඵලෙනපි ලද්ධබ්බත්තා. තථා සති තෙන අනාගාමීඵලමපි ලද්ධබ්බමෙව හොති. තෙනාහ “අනාගාමීඵලං පටිලද්ධං භවිස්සති”ති. සභාවතො රසිතබ්බත්තා අවිපරිතො අත්ථො එව අත්ථරසො.

අඤ්ඤාපි කාවි සුගතියොති විනිපාතිකෙ සන්ධායාහ. අඤ්ඤාපි කාවි දුග්ගතියොති අසුරකායමාහ.

අප්පං යාවිතෙන බහුං දෙන්තෙන උළාරපුරිසෙන විය එකං ධම්මං පුච්ඡිතෙන “අයමපි එකධම්මො”ති කථිතත්තා එකාදසපි ධම්මා පුච්ඡාවසෙන එකධම්මො නාම ජාතො පච්චෙකං වාක්‍යපරිසමාපනඤ්ඤායෙන. පුච්ඡාවසෙනාති “අත්ථි නු බො, භන්තෙ ආනන්ද, තෙන...පෙ.... සම්මාසම්බුද්ධෙන එකධම්මො සම්මදක්ඛාතො”ති එවං පවත්තපුච්ඡාවසෙන. අමතුප්පත්තිඅත්ථෙතාති අමතභාවස්ස උප්පත්තිහෙතුතාය, සබ්බානිපි කම්මට්ඨානාති එකරසාපි අමතාධිගමස්ස පටිපත්තියාති අත්ථො. එවමෙත්ථ අග්ගඵලභූමි අනාගාමීඵලභූමිති ද්වෙව භූමියො සරුපතො ආගතා, නානන්තරියතාය පන භෙට්ඨිමාපි ද්වෙ භූමියො අත්ථතො ආගතා එවාති දට්ඨබ්බාති. පඤ්ච සතාති අග්ගො එතස්සාති පඤ්චසතං. සෙසමෙත්ථ උත්තානමෙව.

අට්ඨකනාගරසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

7. ගොපාලසුත්තවණ්ණනා

17. සත්තමෙ තිස්සො කථාති තිස්සො අට්ඨකථා, තිව්ධා සුත්තස්ස අත්ථවණ්ණනාති අත්ථො. එකෙකං පදං නාළං මූලං එතිස්සාති එවංසඤ්ඤිතා එකනාළිකා. එකෙකං වා පදං නාළං අත්ථනිග්ගමනමග්ගො එතිස්සාති එකනාළිකා. තෙනාහ “එකෙකස්ස පදස්ස අත්ථකථන”න්ති. වත්තාරො අංසා භාගා අත්ථසල්ලක්ඛණූපායා එතිස්සාති චතුරස්සා. තෙනාහ “චතුක්කං බන්ධිත්වා කථන”න්ති. නියමතො නිසින්තස්ස ආරද්ධස්ස වත්තො සංවත්තො එතිස්සා අත්ථිති නිසින්තවත්තිකා, යථාරද්ධස්ස අත්ථස්ස විසුං විසුං පරියොසාපිකාති අත්ථො. තෙනාහ “පණ්ඩිතගොපාලකං දස්සෙත්වා”තිආදි. එකෙකස්සපි පදස්ස පිණ්ඩත්ථදස්සනවසෙන බහුතං පදානං එකජ්ඣං අත්ථං අකථෙත්වා එකමෙකස්ස පදස්ස අත්ථවණ්ණනා අයං සබ්බත්ථ ලබ්භති. චතුක්කං බන්ධිත්වාති කණ්භපක්ඛෙ උපමොපමෙයාද්වයං, තථා සුක්කපක්ඛෙති ඉදං චතුක්කං යොජෙත්වා. අයං එදිසෙසු එව සුත්තෙසු ලබ්භති. පරියොසානගමනන්ති කෙචි තාව ආහු “කණ්භපක්ඛෙ උපමං දස්සෙත්වා උපමා ව නාම යාවදෙව උපමෙයාසම්පට්පාදනත්ථාති උපමෙයාත්ථං ආහරිත්වා සංකිලෙසපක්ඛනිද්දෙසො ව වොදානපක්ඛවිභාවනත්ථායාති සුක්කපක්ඛමපි උපමොපමෙයාවිභාගෙන ආහරිත්වා සුත්තත්ථස්ස පරියොසාපනං. කණ්භපක්ඛෙ උපමෙයාං දස්සෙත්වා පරියොසානගමනාදිසුපි එසෙව නයො”ති. අපරෙ පන “කණ්භපක්ඛෙ, සුක්කපක්ඛෙ ව තංතංඋපමුපමෙයාත්ථානං විසුං විසුං පරියොසාපෙත්වා ව කථනං පරියොසානගමන”න්ති වදන්ති. අයන්ති නිසින්තවත්තිකා. ඉධාති ඉමස්මිං ගොපාලකසුත්තෙ. සබ්බාවරියානං ආචණ්ණාති සබ්බෙහිපි පුබ්බාවරියෙහි ආවරිතා සංවණ්ණිතා, තථා වෙව පාළි පවත්තාති.

අභිග්ගිනන්ති අවයවභාවෙන ඤායන්තිති අභිගානි, කොට්ඨාසා. තානි පනෙත්ථ යස්මා සාවජ්ජසභාවානි, තස්මා ආහ “අභිගෙහිති අගුණකොට්ඨාසෙහි”ති. ගොමණ්ඩලන්ති ගොසමුහං. පරිහරිතුන්ති රක්ඛිතුං. තං පන පරිහරණං පරිග්ගහෙන්වා විවරණන්ති ආහ “පරිග්ගහෙන්වා විවරිතු”න්ති. වඩ්ඪිත්ති ගුන්තං බහුභාවං බහුගොරසතාසංඛිතානං පරිවුද්ධං. “එත්තකමිද”න්ති රුපියතිති රූපං, පරිමාණපරිච්ඡෙදොපි සරිරරූපමපිති ආහ “ගණනතො වා වණ්ණතො වා”ති. න පරියෙසති විනට්ඨභාවස්සෙව අජානනතො. නීලාති එත්ථ ඉති-සද්දො ආදිඅත්ථො. තෙන සෙනසබ්බාදිවණ්ණං සංගණිතාති.

ධනුසත්තිසුලාදිති එත්ථ ඉස්සාසාවරියානං ගාවිසු කතං ධනුලක්ඛණං. කුමාරහත්තිගණානං ගාවිසු කතං සත්තිලක්ඛණං. ඉස්සරහත්තිගණානං ගාවිසු කතං සුලලක්ඛණන්ති යොජනා. ආදි-සද්දෙන රාමවාසුදෙවගණාදිනං ගාවිසු කතං ඵරසුචක්කාදිලක්ඛණං සංගණිතාති.

නීලමක්ඛිකානි පිඩගලමක්ඛිකා, බුද්දකමක්ඛිකා එව වා. සටනි රුජනි එතායානි සාටිකා, සංවඩ්ඪා සාටිකා ආසාටිකා. තෙනාහ “වඩ්ඪන්ති”තිආදි. භාරෙතානි අපනෙනා.

වාකෙනානි වාකපට්ටෙන. වීරකෙනානි පිලොතිකෙන. අත්තොවස්සෙති වස්සකාලස්ස අබ්භන්තරෙ. නිග්ගාහන්ති සුසුමාරාදිග්ගාහරහිතං. පිතන්ති පානියස්ස පිතභාවං. සිහබාග්ගාදිපරිස්සයෙන සාසඬකො සප්පට්ඨයො.

පඤ්ච අභානි එකස්සානි පඤ්චාහිකො, සො එව වාරොති, පඤ්චාහිකවාරො. එවං සත්තාහිකවාරොපි වෙදිතබ්බො. විශ්ඤානධ්මානන්ති වර්තට්ඨානං ගොචරග්ගහිතට්ඨානං.

පිතිට්ඨානන්ති පිතරා කාතබ්බට්ඨානං, පිතරා කාතබ්බකිව්චන්ති අත්ථො. යථාරුචිං ගහෙත්වා ගච්ඡන්තිති ගුන්තං රුචිඅනුරූපං ගොචරභූමිං වා නදිපාරං වා ගහෙත්වා ගච්ඡන්ති. ගොහත්තන්ති කප්පාසට්ඨිකාදිමිස්සං ගොභුඤ්ජිතබ්බං භන්තං. භන්තග්ගහණෙනෙව යාගුපි සඬගහිතා.

ද්විභාකාරෙහිති වුත්තං ආකාරද්වයං දස්සෙතුං “ගණනතො වා සමුට්ඨානතො වා”ති වුත්තං. එවං පාළියං ආගතානි “උපවයො සන්තති”ති ජානිං ද්විධා හින්දිත්වා හදයවත්ථුං අග්ගහෙත්වා දසායතනානි පඤ්චදස සුබ්බමරූපානිති එවං රූපකණ්ඩපාළියං (ධ. ස. 666) ආගතා. පඤ්චවිසති රූපකොට්ඨාසානි සලක්ඛණතො අඤ්ඤමඤ්ඤසඬකරාභාවතො රූපභාගා. රූපකොට්ඨාසානි වා විසුං විසුං අප්පවත්තිත්වා කලාපභාවෙනෙව පවත්තනතො රූපකලාපා. කොට්ඨාසානි ව අංසා අවයවානි අත්ථො. කොට්ඨානිති වා සරිරං, තස්ස අංසා කෙසාදයො කොට්ඨාසානි අඤ්ඤෙපි අවයවා කොට්ඨාසා විය කොට්ඨාසා.

සෙය්‍යාථාපිතිආදි උපමාසංසන්දනං. තත්ථ රූපං පරිග්ගහෙත්වානි යථාවුත්තං රූපං සලක්ඛණතො ඤාණෙන පරිග්ගණිත්වා. අරූපං වචන්ට්ඨපෙත්වානි තං රූපං නිස්සාය ආරම්භණඤ්ච කත්වා පවත්තමානෙ වෙදනාදිකෙ චත්තාරො ඛන්ධෙ අරූපන්ති වචන්ට්ඨපෙත්වා. රූපාරූපං පරිග්ගහෙත්වානි පුන තත්ථ යං රූප්පනලක්ඛණං, තං රූපං. තදඤ්ඤං අරූපං. උභයවිනිමුත්තං කිඤ්චි නත්ථි අත්තා වා අත්තනියං වානි එවං රූපාරූපං පරිග්ගහෙත්වා. තදුභයඤ්ච අවිජ්ජාදිනා පච්චයෙන සපච්චයන්ති පච්චයං සල්ලක්ඛෙත්වා, අනිච්චතාදිලක්ඛණං ආරොපෙත්වා යො කලාපසම්මසනාදික්කමෙන කම්මට්ඨානං මත්ථකං පාපෙතුං න සක්කොති, සො න වඩ්ඪන්ති යොජනා.

එත්තකං රූපං එකසමුට්ඨානන්ති චක්ඛායතනං, සොතායතනං, ඝාතායතනං, ජීව්හායතනං, කායායතනං, ඉන්ද්‍රියං, පුරිස්සන්ද්‍රියං, ජීවිත්තන්ද්‍රියන්ති අට්ඨවිධං කම්මවසෙන; කායවිඤ්ඤන්ති, වච්චිඤ්ඤන්තිති ඉදං ද්වයං චිත්තවසෙනානි එත්තකං රූපං එකසමුට්ඨානං. සද්දායතනමෙකං උතුචිත්තවසෙන ද්විසමුට්ඨානං. රූපස්ස ලහුතා, මුදුතා, කම්මඤ්ඤතානි එත්තකං රූපං උතුචිත්තාභාරවසෙන තිසමුට්ඨානං. රූපායතනං, ගන්ධායතනං, රසායතනං, ථොට්ඨබ්බායතනං, ආකාසධාතු, ආපොධාතු, කබලීකාරො ආභාරොති එත්තකං රූපං උතුචිත්තාභාරකම්මවසෙන චතුසමුට්ඨානං. උපවයො, සන්තති, ජරතා, රූපස්ස අනිච්චතානි එත්තකං රූපං න කුතොචි සමුට්ඨානීති න ජානානි. සමුට්ඨානතො රූපං අජානන්තොතිආදීසු වත්තබ්බං “ගණනතො රූපං අජානන්තො”තිආදීසු වුත්තනායෙනෙව වෙදිතබ්බං.

කම්මලක්ඛණොති අත්තනා කතං දුච්චරිතකම්මං ලක්ඛණං එතස්සානි කම්මලක්ඛණො, බාලො. වුත්තඤ්ඤෙනං – “තීණ්මානි, හික්ඛෙවෙ, බාලස්ස බාලලක්ඛණානි. කතමානි තීණ්? දුච්චන්තිතචන්ති හොති, දුබ්භාසිතභාසි, දුක්කට්ඨකම්මකාරී. ඉමානි බො...පෙ.... ලක්ඛණානි”ති (ම. නි. 3.246; අ. නි. 3.3). අත්තනා කතං සුචරිතකම්මං ලක්ඛණං එතස්සානි කම්මලක්ඛණො, පණ්ඩිතො. වුත්තමපි වෙනං “තීණ්මානි, හික්ඛෙවෙ, පණ්ඩිතස්ස පණ්ඩිතලක්ඛණානි. කතමානි තීණ්? සුචන්තිතචන්ති හොති, සුභාසිතභාසි, සුක්කතකම්මකාරී. ඉමානි බො...පෙ.... පණ්ඩිතලක්ඛණානි”ති (ම. නි. 3.253; අ. නි. 3.3). තෙනාහ “කුසලාකුසලකම්මං පණ්ඩිතබාලලක්ඛණං”න්ති.

බාලෙ වජ්ජෙත්වා පණ්ඩිතෙ න සෙවතීති යං බාලපුග්ගලෙ වජ්ජෙත්වා පණ්ඩිතසෙවනං අත්ථකාමෙන කාතබ්බං, තං න කරොති. තථාභුතස්ස ව අයමාදිනවොති දස්සෙතුං පුන “බාලෙ වජ්ජෙත්වා”තිආදි වුත්තං. තත්ථ යං භගවතා “ඉදං වො කප්පති”ති අනුඤ්ඤාතං, තදනුලොමඤ්චෙ, තං කප්පියං. යං “ඉදං වො න කප්පති”ති පටික්ඛිත්තං, තදනුලොමඤ්චෙ, තං අකප්පියං. යං කොසල්ලසම්භුතං, තං කුසලං, තප්පට්ඨකම්මං අකුසලං. තදෙව සාවජ්ජං, කුසලං අනවජ්ජං. ආපත්තිතො ආදිතො ද්වෙ ආපත්තික්ඛන්ධා ගරුකං, තදඤ්ඤං ලහුකං. ධම්මතො මහාසාවජ්ජං ගරුකං, අප්පසාවජ්ජං ලහුකං. සප්පට්ඨකාරං සතෙකිච්ඡං, අප්පට්ඨකාරං අතෙකිච්ඡං. ධම්මතානුගතං කාරණං, ඉතරං අකාරණං. තං අජානන්තොති කප්පියාකප්පියං, ගරුක-ලහුකං, සතෙකිච්ඡාතෙකිච්ඡං අජානන්තො සුවිසුද්ධං කත්වා සීලං රක්ඛිතුං න සක්කොති. කුසලාකුසලං, සාවජ්ජානවජ්ජං, කාරණාකාරණං අජානන්තො ඛන්ධාදීසු අකුසලතාය රූපාරූපපරිග්ගහමිති කාතුං න සක්කොති, කුතො තස්ස කම්මට්ඨානං ගහෙත්වා වඩ්ඪනා. තෙනාහ “කම්මට්ඨානං ගහෙත්වා වඩ්ඪෙතුං න සක්කොති”ති.

ගොවිභූමියෙහි අත්තහාටුව උප්පජ්ජිත්වා තත්ථ දුක්ඛුප්පත්තිහෙතුතො මිච්ඡාචිතක්කා ආසාටිකා වියාති ආසාටිකාති ආහ “අකුසලචිතක්කං ආසාටිකං අහාරොත්වා”ති.

“ගණ්ඨොති බො, හික්ඛවෙ, පඤ්චන්තෙනං උපාදානක්ඛන්ධානං අධිවචන”න්ති (සං. නි. 4.103; අ. නි. 8.56; 9.15) වචනතො ඡහි වණ්ණමුඛෙහි විස්සන්දමානායුසො ගණ්ඨො විය පිලොතිකාඛණ්ඩෙන ඡද්ද්වාරෙහි විස්සන්දමානකිලෙසාසුචි අත්තහාටුවටණො සතිසංවරෙන පිදහිතබ්බො, අයං පන එවං න කරොතිති ආහ “යථා සො ගොපාලකො වණං න පටිච්ඡාදෙති, එවං සංවරං න සම්පාදෙති”ති.

යථා ධුමො ඉන්ධනං නිස්සාය උප්පජ්ජමානො සණ්ඨො සුඛුමො, තං තං විවරං අනුපවිස්ස ඛායපෙන්තො සත්තානං ඩංසමකසාදිපරිස්සයං විනොදෙති, අග්ගිජාලාසමුට්ඨානස්ස පුබ්බධිගමො හොති, එවං ධම්මදෙසනාඤ්ඤාණස්ස ඉන්ධනභූතං රූපාරූපධම්මජාතං නිස්සාය උප්පජ්ජමානා සණ්ඨා සුඛුමා තං තං ඛන්ධන්තරං ආයතනන්තරඤ්ච අනුපවිස්ස ඛායපෙති, සත්තානං මිච්ඡාචිතක්කාදිපරිස්සයං විනොදෙති, ඤාණග්ගිජාලාසමුට්ඨාපනස්ස පුබ්බධිගමො හොති, තස්මා ධුමො වියාති ධුමොති ආහ “ගොපාලකො ධුමං විය ධම්මදෙසනාධුමං න කරොති”ති. අත්තතො සන්තිකං උපගන්ත්වා නිසින්තස්ස කාතබ්බා තදනුච්ඡවිකා ධම්මකථා උපනිසින්තකකථා. කතස්ස දානාදිපුඤ්ඤස්ස අනුමොදනකථා අනුමොදනා. තතොති ධම්මකථාදීනං අකරණතො. “ඛුස්සුතො ගුණවාති න ජානන්ති”ති කස්මා චුත්තං? නනු අත්තතො ජානාපනත්ථං ධම්මකථාදි න කාතබ්බමෙවාති? සච්චං න කාතබ්බමෙව, සුද්ධාසයෙන පන ධම්මෙ කට්ඨෙන තස්ස ගුණජානනං සන්ධායෙන චුත්තං. තෙනාහ භගවා –

“නාභාසමානං ජානන්ති, මිස්සං බාලෙහි පණ්ඩිතං;
භාසයෙ ජොතයෙ ධම්මං, පග්ගණ්ඨෙ ඉසිනං ධජ”න්ති.

තරන්ති ඔතරන්ති එත්ථාති තිත්ථං, නදිතළාකාදීනං නභානපානාදිඅත්ථං ඔතරණට්ඨානං. යථා පන තං උදකෙන ඔතිණ්ණසත්තානං සරිරමලං පවාහෙති, පරිස්සමං විනොදෙති, විසුද්ධිං උප්පාදෙති, එවං ඛුස්සුතා අත්තතො සමීපං ඔතිණ්ණසත්තානං ධම්මොදකෙන චිත්තමලං පවාහෙන්ති, පරිස්සමං විනොදෙන්ති, විසුද්ධිං උප්පාදෙන්ති, තස්මා තෙ තිත්ථං වියාති තිත්ථං. තෙනාහ “තිත්ථභූතෙ ඛුස්සුතහික්ඛු”ති. බාඤ්ජනං කථං රොපෙතබ්බන්ති, හන්තෙ, ඉදං බාඤ්ජනං අයං සද්දො කථං ඉමස්මිං අත්ථෙ රොපෙතබ්බො, කෙන පකාරෙන ඉමස්ස අත්ථස්ස වාවකො ජාතො. “නිරූපෙතබ්බ”න්ති වා පායො, නිරූපෙතබ්බං අයං සභාවනිරුත්ති කථමෙත්ථ නිරුජ්භාති අධිජ්ජායො. ඉමස්ස භාසිතස්ස කො අත්ථොති සද්දත්ථං පුච්ඡති. ඉමස්මිං යානෙති ඉමස්මිං පාළිජ්ජදෙසෙ. පාළි කිං වදන්ති භාවත්ථං පුච්ඡති. අත්ථො කිං දීපෙතිති භාවත්ථං වා? සධ්දිකෙත්තත්ථං වා. න පරිපුච්ඡන්ති විමතිච්ඡෙදනපුච්ඡාචසෙන සබ්බසො පුච්ඡං න කරොති. න පරිපඤ්ඤාතිති පරි පරි අත්තතො ඤාතුං ඉච්ඡං න ආචික්ඛති, න විභාවෙති. තෙනාහ “න ජානාපෙති”ති. තෙති ඛුස්සුතහික්ඛු. විවරණං නාම අත්ථස්ස විභජිත්වා කථන්තන්ති ආහ “භාජෙත්වා න දෙසෙන්නි”ති. අනුත්තානීකතන්ති ඤාණෙන අපාකට්ඨකතං ගුරුතං පටිච්ඡන්තං. න උත්තානිං කරොන්නිති සිනෙරූපාදමුලෙ වාලිකං උද්ධරන්තො විය පට්ඨසන්ධාරොදකං විවරිත්වා දස්සෙන්නො විය ව උත්තානං න කරොන්නි.

එවං යස්ස ධම්මස්ස වසෙන ඛුස්සුතා “තිත්ථ”න්ති චුත්තා පරියායතො. ඉදාති තමෙව ධම්මං නිජ්ජරියායතො “තිත්ථ”න්ති දස්සෙතුං “යථා වා”තිආදි චුත්තං. ධම්මො හි තරන්ති ඔතරන්ති එතෙන නිබ්බානං නාම තළාකන්ති “තිත්ථ”න්ති චුච්චති. තෙනාහ භගවා සුමෙධභූතො –

“එවං කිලෙසමලධොවං, විජ්ජන්තෙ අමතන්තලෙ;
න ගවෙසති තං තළාකං, න දොසො අමතන්තලෙ”ති. (බු. වං. 2.14) –

ධම්මස්සෙව නිබ්බානස්සොතරණතිත්ථභූතස්ස ඔතරණාකාරං අජානන්තො “ධම්මතිත්ථං න ජානාති”ති චුත්තො.

පිතාපිතන්ති ගොගණෙ පිතං අපිතඤ්ච ගොරූපං න ජානාති, න චින්දති. අචින්දන්තො හි “න ලහති”ති චුත්තො. “ආනිසංසං න චින්දති”ති වත්වා තස්ස අචින්දනාකාරං දස්සෙන්නො “ධම්මස්සවනග්ගං ගන්ත්වා”තිආදිමාහ.

අයං ලොකුත්තරොති පදං සන්ධායාහ “අරිය”න්ති. පච්චාසත්තිඤ්ඤායෙන අනන්තරස්ස හි විජ්ජට්ඨෙයධො වා. අරියසද්දො වා නිද්දොසපරියායො දට්ඨබ්බො. අට්ඨබ්බිකන්ති ව විසුං එකජ්ඣඤ්ච අට්ඨබ්බිකං උපාදාය ගහෙතබ්බං, අට්ඨබ්බිතා බාහුල්ලතො ව. එවඤ්ච කත්වා සත්තභිගස්සපි අරියමග්ගස්ස සභිගහො සිද්ධො හොති.

වත්තාරො සතිපට්ඨානෙතිආදියු අවිසෙසෙන සතිපට්ඨානා චුත්තා. තත්ථ කායවෙදනාචිත්තධම්මාරම්මණා සතිපට්ඨානා ලොකියා, තත්ථ සම්මොහවිද්ධංසනවසෙන පවත්තා නිබ්බානාරම්මණා ලොකුත්තරාති එවං “ඉමෙ ලොකියා, ඉමෙ ලොකුත්තරා”ති යථාභූතං නස්පජානාති.

අනවසෙසං දුහතීති පටිග්ගහණෙ මත්තං අජානන්තො කිස්මිඤ්ච දායකෙ සද්ධාභානියා, කිස්මිඤ්ච පච්චයභානියා අනවසෙසං දුහති. වාචාය අභිභාරො වාචාභිභාරො. පච්චයානං අභිභාරො පච්චයාභිභාරො.

“ඉමෙ අම්මෙහෙසු ගරුවිත්තිකාරං න කරොන්ති” ති ඉමිනා නවකානං භික්ඛූනං සම්මාපටිපත්තියා අභාවං දස්සෙති ආවරියුපජ්ඣායෙසු පිතුපෙමස්ස අනුපට්ඨාපනතො, තෙන ව සික්ඛාගාරවතාභාවදීපනෙන සඬිගහස්ස අභාජනභාවං, තෙන ථෙරානං තෙසු අනුග්ගභාභාවං. න හි සීලාදිගුණෙහි සාසනෙ ථීරභාවජ්ජත්තා අනනුග්ගභෙතඛිබ්බෙ සබ්බමචාරී අනුග්ගණ්හන්ති, නිරන්තරං වා අනුග්ගහං කරොන්ති. තෙනාහ “නවකෙ භික්ඛු” තිආදි. ධම්මකථාබන්ධන්ති පච්චේඤාගතං පකිණ්ණකධම්මකථාමග්ගං. සච්චසත්තජ්ජපටිසන්ධිපච්චයාකාරජ්ජපටිසංයුත්තං සුඤ්ඤතාදීපනං ගුළ්භගන්තං. චූත්තවිපල්ලාසවසෙනාති “න රූපඤ්ඤ” තිආදීසු චූත්තස්ස පටිසෙධස්ස පටික්ඛෙපවසෙන අග්ගහණවසෙන. යොජේත්වාති “රූපඤ්ඤ හොතිති ගණනතො වා වණ්ණතො වා රූපං ජානාති” තිආදිනා, “තස්ස ගොගණොපි න පරිභායති, පඤ්චගොරසපරිභොගතොපි න පරිබාහිරො හොති” තිආදිනා ව අත්ථං යොජේත්වා. චෙදිතඛිබ්බොති තස්මිං තස්මිං පදෙ යථාරහං අත්ථො චෙදිතඛිබ්බො. සෙසං සබ්බත්ථ උත්තානමෙවාති.

ගොපාලසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

ඉති මනොරථපූරණියා අඬිගුත්තරනිකාය-අට්ඨකථාය

ඵකාදසකතිපාතවණ්ණනාය අනුත්තානන්තදීපනා සමත්තා.

නිට්ඨිතා ව මනොරථපූරණියා අඬිගුත්තරනිකාය-අට්ඨකථාය

අනුත්තානන්තපදවණ්ණනා.

නිගමනකථාවණ්ණනා

මහාඅට්ඨකථාය සාරන්ති අඬිගුත්තරමහාඅට්ඨකථාය සාරං. ඵකුනසට්ඨිමත්තොති ථොකං උභනභාවතො මත්තසද්දග්ගහණං. මූලට්ඨකථාසාරන්ති පුබ්බෙ චූත්තඅඬිගුත්තරමහාඅට්ඨකථාය සාරමෙව අනුනිගමවසෙන වදති. අථ වා මූලට්ඨකථාසාරන්ති පොරාණට්ඨකථාසු අත්ථසාරං. තෙනෙදං දස්සෙති – අඬිගුත්තරමහාඅට්ඨකථාය අත්ථසාරං ආදාය ඉමං මනොරථපූරණිං කරොන්තො සෙසමහානිකායානම්පි මූලට්ඨකථාසු ඉධ විනියොගක්ඛමං අත්ථසාරං ආදාය ඵවමකාසින්ති. මහාවිහාරාධිවාසීනන්ති ව ඉදං පූරිමපච්ඡිමපදෙහි සද්ධිං සම්බන්ධිතඛිබ්බං “මහාවිහාරාධිවාසීනං සමයං පකාසයන්ති, මහාවිහාරාධිවාසීනං මූලට්ඨකථාසාරං ආදායා” ති. තෙනාති පුඤ්ඤෙන. හොතු සබ්බො සුඛි ලොකොති කාමාවචරාදිවිභාගො සබ්බො සත්තලොකො යථාරහං බොධිත්තයාධිගමවසෙන සම්පත්තෙන නිබ්බානසුබ්බෙන සුඛි සුඛිතො හොතුති සදෙවකස්ස ලොකස්ස අවිචන්තං සුබාධිගමාය අත්තතො පුඤ්ඤං පරිණාමෙති.

ඵත්තාවතා සමත්තාව, සබ්බසො වණ්ණනා අයං;
විසතියා සහස්සෙහි, ගන්තෙහි පරිමාණතො.

පොරාණානං කථාමග්ග-සාරමත්ථ යතො යීනං;
තස්මා සාරත්ථමඤ්ඡුසා, ඉති නාමෙන විස්සුතා.

අජ්ඣෙසිතො නරින්දෙන, සොහං පරක්කමබ්බානුනා;
සද්ධම්මට්ඨිතිකාමෙන, සාසනුජ්ජොතකාරිනා.

තෙනෙව කාරිතෙ රම්මෙ, පාසාදසතමණ්ඩිතෙ;
නානාදුමගණාකිණ්ණෙ, භාවනාභීරතාලයෙ.

සීතලුදකසම්පන්නෙ , වසං ජෙතවනෙ ඉමං;
අත්ථබ්බාඤ්ජනසම්පන්නං, අකාසිං සාධුසම්මතං.

යං සිද්ධං ඉමිනා පුඤ්ඤං, යං වඤ්ඤං පසුතං මයා;
ඵතෙන පුඤ්ඤකම්මෙන, දුතියෙ අත්තසම්භවෙ.

තාවතිංසෙ පමොදෙන්තො, සීලාචාරගුණෙ රතො;
අලග්ගො පඤ්චකාමෙසු, පත්වාන පයමං ඵලං.

අන්තිමෙ අත්තභාවම්හි, මෙත්තෙයාං මුනිපුඬිගවං;
ලොකග්ගපුග්ගලං නාථං, සබ්බසත්තහිතෙ රතං.

දිස්වාන තස්ස ධීරස්ස, සුත්වා සද්ධම්මදෙසනං;

අධිගන්ත්වා ඵලං අග්ගං, සොභෙය්‍යං ජිනසාසනං.

සදා රක්ඛන්තු රාජානො, ධම්මෙනෙව ඉමං පජං;
නිරතා පුඤ්ඤකම්මෙසු, ජොතෙන්තු ජිනසාසනං.

ඉමෙ ව පාණිනො සබ්බෙ, සබ්බදා නිරුපද්දවා;
නිව්චං කල්‍යාණසම්බ්‍රහ්ම, පප්පොන්තු අමතං පදන්ති.

අඬගුත්තරට්ඨකා සමත්තා.